

ສຳນັກຂອດສຸມ ມາຮວິທີພາລັບນູ້ຮັກ
ຕ.ແສນສຸຂ ອ.ເມືອງ ຈ.ຊລບູຮີ 20131

ກາຣັດພາຮະບບສຸຂພາພຳເກອຫາຍແຄນໄທຍ-ລາວ

THE DEVELOPMENT OF DISTRICT HEALTH SYSTEMS ON
THE THAILAND-LAOS BORDER

ປັນຈຸາ ຍົງຍິ່ງ

- 9 ກ.ຕ. 2563 600 ୩ ୬ ୯୪୮୧

3 8 9 0 3 7

ຄູ່ມືນິພນຮີນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກາຣັດພາລັບນູ້ຮັກ
ຄະະສາຫາຮາຜສຸຂຄາສຕ່ຽນ
ມາຮວິທີພາລັບນູ້ຮັກ
ສິງຫາຄມ 2561
ລົງສິທີນີ້ເປັນຂອງມາຮວິທີພາລັບນູ້ຮັກ

คณะกรรมการควบคุมคุณภูมิพนธ์ และคณะกรรมการสอบคุณภูมิพนธ์ ได้พิจารณา
คุณภูมิพนธ์ของ ปัญญา ยงยิ่ง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรคุณภูมิบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณภูมิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.วสุธรรม ตันวัฒนกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์ ดร.วนัสรา เชванนิยม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์ ดร.พัชนา ใจดี)

คณะกรรมการสอบคุณภูมิพนธ์

..... ประธาน

(ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.นายแพทย์วิชัย เทียนถาวร)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วสุธรรม ตันวัฒนกุล)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.วนัสรา เชванนิยม)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พัชนา ใจดี)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กุหลาบ รัตนสัจธรรม)

คณะกรรมการสอบคุณภูมิพนธ์ อนุมัติให้รับคุณภูมิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรคุณภูมิบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อุวัดี รอดจากภัย)

วันที่ ๑๗ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศคุณภาพ

คุณภูนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วสุธร ตันวัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร.วนัสรา เชาว์นิยม และอาจารย์ ดร.พัชนา ใจดี อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่มีเมตตากรุณายield ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทาง การดำเนินการคุณภูนิพนธ์แก่ข้าพเจ้า มาโดยตลอดทุกขั้นตอน ซึ่งท่านมีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ต่อความสำเร็จของคุณภูนิพนธ์ฉบับนี้ ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.นายแพทย์วิชัย เทียนถาวร ประธาน
คณะกรรมการสอบคุณภูนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อุวดี รอดจากภัย คณบดีคณะ
สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รองศาสตราจารย์ ดร.กุหลาบ รัตนสัจธรรม ประธาน
กรรมการหลักสูตรฯ รองศาสตราจารย์ ดร.วสุธร ตันวัฒนกุล อาจารย์ ดร.วนัสรา เชาว์นิยม และ
อาจารย์ ดร.พัชนา ใจดี กรรมการสอบคุณภูนิพนธ์

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 สาขา ที่ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับ
ความคิดเห็นในการทดสอบเดลไฟ แล้วผู้เข้าร่วมการวิจัยจากภาคเครือข่ายสุขภาพอำเภอ
ชายแดนไทย-ลาว ที่ได้ให้ข้อมูลสำคัญในเวทีการสนทนากลุ่ม

ขอขอบพระคุณ พระครูวัดธรรมคุณ, ดร.พระครูใบฎีกทรงพล ชนนูโภ พระครู
สุวัฒน์จันท์โชติ และดร.ชรินทร์ เม่นใจ พร้อมครอบครัว ที่เคยห่วงใยให้การสนับสนุนอำนวย
ความสะดวกด้านอาหาร สถานที่พัก ในการดำเนินงานวิจัย ด้วยความตลอด

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.นายแพทย์วิชัย เทียนถาวร รองศาสตราจารย์
ดร.กาสัก เต็ชขันหมาก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานันท์ ไชยสุริยา ที่เคยให้คำชี้แนะแนวทาง
ด้านวิชาการในการวิจัย ด้วยความเอาใจใส่ห่วงใยอย่างยิ่ง และขอบคุณทีมงานก้ามยามมิตรจาก
สถาบันราษฎรเพื่อการพัฒนาจังหวัดพะเยา ที่ได้ให้การสนับสนุนอุทิศทั้งเวลา กำลังกาย กำลังใจ
เป็นทีมงานผู้ร่วมวิจัยมาโดยตลอด ทำให้การทำคุณภูนิพนธ์ของข้าพเจ้าสำเร็จลุล่วงได้

สุดท้าย ขอขอบพระคุณครอบครัว “ตระกูลยิ่ง” ประกอบด้วย คุณหมวด ปู ย่า ตา ยาย
ผู้เป็นบุพการีและบุพาราจารย์ของข้าพเจ้าผู้ล่วงลับไปแล้ว ได้แก่ พ่อผัน แม่เตาะ ยิ่ง พี่พัน
พิมพ์งาน พี่ๆ ที่ยังมีชีวิตอยู่พร้อมด้วยบรรยา บุตร สะไภ้ หวาน และเหลน ของข้าพเจ้าทุกคน
ที่ห่วงใยเป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนข้าพเจ้าในทุกๆ ด้าน ทำให้ข้าพเจ้าสามารถต่อสู้
มีพลังใจในการทำคุณภูนิพนธ์สำเร็จสมบูรณ์ และขอขอบคุณผู้ที่ไม่ได้อ่านมาทั้งหมด ที่สนับสนุน
ช่วยเหลือการดำเนินการวิจัยมาเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณ และขอบคุณอย่างยิ่ง

ปัญญา ยิ่ง

55810155: ส.ด. (สาธารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิต)

คำสำคัญ: การพัฒนา/ระบบสุขภาพอำเภอ/ชายแดนไทย-ลาว/หัวหน้าทีม

ปัญญา ยงยิ่ง: การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว (THE

DEVELOPMENT OF DISTRICT HEALTH SYSTEMS ON THE THAILAND-LAOS BORDER) คณะกรรมการควบคุมดุษฎีนิพนธ์: วสุธร ตันวัฒนกุล, Ph.D.; วนัสรา เชาวน์นิยม, ส.ด.; พัชนา ใจดี, ส.ด.; 250 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงอนาคตด้วยเทคนิคเดลฟี่ และใช้การวิจัยเชิงปริมาณอธินายประกอบ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์และพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาวที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ดำเนินการระหว่าง มกราคม พ.ศ. 2558-พฤษภาคม พ.ศ. 2561 โดยการทบทวนและวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาภาคสนาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่มแบบการสืบค้นเสริมพลังกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ที่เป็นผู้นำภาคีเครือข่ายที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว จำนวน 6 อำเภอ ๆ ละ 10 คน รวม 60 คน และสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ 5 สาขา จำนวน 17 คน ด้วยเทคนิคเดลฟี่ 3 รอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และใช้สถิติบรรยาย (ค่าร้อยละ ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างค่าอุ่น)

ค่าอุ่น)

ผลการวิจัยพบว่า ระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว มีการประยุกต์การดำเนินการตามนโยบายที่มีรูปแบบ UCCARE 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (Unity of district health team: U) 2) การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (Customer focus: C) 3) การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (Community participation: C) 4) การทำงานจนเกิดคุณค่า (Appreciative inquiry: A) 5) การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing: R) และ 6) การให้บริการสุขภาพที่จำเป็น (Essential health care: E) แต่เนื่องจากอำเภอชายแดนไทย-ลาว มีความแตกต่างจากพื้นที่ทั่วไปทั้งภูมิประเทศ สังคมวัฒนธรรม และบริบทด้านอื่น ๆ อีกหลายประการ ดังนั้น จึงพบว่า ระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ที่พึงประสงค์ในการจัดการสุขภาพ สำหรับประชาชนประกอบด้วย 10 องค์ประกอบหลัก 28 องค์ประกอบรอง และ 75 ประเด็นสำคัญ ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน (Consensus) ว่ามีความเหมาะสม ร้อยละ 80 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก (ค่าฐานนิยมระดับ 4) ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างค่าอุ่น (Inter-quartile range) ที่ไม่เกิน 1.00 ซึ่งมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปสู่การปฏิบัติจริง โดยเพิ่มจากรูปแบบเดิม 4 องค์ประกอบหลัก คือ หัวหน้าทีม (Captaincy: C)

การสื่อสาร (Communication: C) ความมุ่งมั่น (Commitment: C) และวัฒนธรรม (Culture: C) = CCCC:4C ซึ่งระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ที่พึงประสงค์ หรือ DHS@Thai-Laos'border: 4C+U+CARE+C สามารถสรุปได้ดังนี้

บริบทสำคัญ (Crucial context) ที่มีผลต่อประสิทธิผลของระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว เป็นการทำงานเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยมีองค์ประกอบที่สนับสนุนระบบประกอบด้วย การทำหน้าที่ของหัวหน้าทีม (Captaincy: C) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างภาคีเครือข่ายทั้งในและนอกระบบ (Communication: C) ความมุ่งมั่นในข้อตกลงร่วมกันของภาคีเครือข่าย (Commitment: C) และวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบเครือญาติ (Culture: C) และมีองค์ประกอบเชิงระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ การทำงานร่วมกันของทีมอำเภอ (Unity of district health team: U) กระบวนการ (Process) ได้แก่ การมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย (Community participation: C) การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing: R) การทำงานจนเกิดคุณค่า (Appreciative inquiry: A) และการให้บริการสุขภาพที่จำเป็น (Essential health care: E) ผลสัมฤทธิ์ (Result) ได้แก่ การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (Customer focus: C) ที่เป็นกลไกการขับเคลื่อนและผู้รับประโยชน์จากระบบสุขภาพ จึงเป็นทั้งผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) อันส่งผลกระทบ (Impact) ให้เกิดสังคมสุขภาวะที่ดีและยั่งยืนต่อไป

ขอเสนอแนะสำหรับหน่วยงานสาธารณสุขระดับนโยบาย ควรสนับสนุนให้นำแนวคิด 4C+U+CARE+C ไปปรับใช้ในการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอตามบริบทของพื้นที่ชายแดน และในพื้นที่อำเภอปกติ เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นการยกระดับระบบสุขภาพอำเภอไป

55810155: Dr.P.H. (DOCTOR OF PUBLIC HEALTH)

KEYWORDS: THE DEVELOPMENT/ DISTRICT HEALTH CARE SYSTEM/

THAI-LAOS BORDERS/ CAPTAINCY

PANYA YONGYING: THE DEVELOPMENT OF DISTRICT HEALTH SYSTEMS ON THE THAILAND-LAOS BORDER. ADVISORY COMMITTEE: VASUTON TANVATANAKUL., Ph.D.; WANASSARE CHOANIYOM, Dr.P.H.; PATCHANA JAIDEE, Dr.P.H.; 250 P. 2018.

This qualitative research, designed as a futuristic research type with Delphi technique and quantitative research for description, was aimed at analysing, synthesizing and developing the appropriate and practical health system of districts in the area of Thailand-Laos border. The research was operated between January 2, 2015 and May 31, 2018. The methodology included reviewing and analysing the related research documents, doing fieldwork, collecting data through group discussions to identify empowerment among key informants who were leaders of collaborative networks in the district health systems development of Thai-Laos border in six districts. Ten key informants of each district and 60 in total and 17 experts from five professional fields participated in three times of conducting Delphi technique. The data were analysed by content analysis. Descriptive statistic was used (percentage, mode, inter-quartile range).

The results showed that the model for health care system development in the Thai-Lao border districts, implemented according to apply UCCARE, consisted of six elements interconnected with one another systematically. They were: 1) unity of district health team (U), 2) customer focus (C), 3) community participation (C), 4) appreciation inquiry (A), 5) resource sharing (R), and 6) essential health service (E). However, due to differences in geographical and sociocultural and several other contexts of Thailand-Laos border, it was found that the appropriate heath care systems should have 10 key components 28 sub-components and 75 important points, which 80 % of suitability, high level of possibility (mode level 4 and up), and inter-quartile range less than 1.00. The 4 key components added in the previous model (CCCC: 4 C): captaincy (C), communication (C), Commitment (C), and Culture (C). Therefore, the Appropriate Thailand-Laos Border District Health Care System or DHS@Thai-Laos's border (4C+U+CARE+C) should be concluded as follows:

Crucial context that affected the effectiveness of the Thailand-Laos border district health care systems was the collaborative networking system. It was comprised of captaincy (C), communication (C), commitment (C), and culture (C). **The Input** of the systems included unity of district health team (U), Process included, community participation (C), resource sharing (R), appreciation inquiry (A), and essential health care (E). **Result** of the system included customer focus (C) that was the mechanism for movement and beneficial of the system. It became both output and outcome that resulted in impact to create wellbeing of society and sustainability.

It is suggested for public health organizations at the policy level that they should promote to apply the principle of 4C+U+CARE+C to improve their district health care systems base on local contexts of borders and area of districts. for improving appropriateness and efficiency to enhance the service level of the district health care systems.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
สารบัญ	๓
สารบัญตาราง	๔
สารบัญภาพ	๕
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
กรอบแนวทางการศึกษาการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว	5
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
การจัดการระบบสุขภาพ	11
การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ	23
ระบบสุขภาพตามแนวทางเด่นประเทศไทย	30
แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
3 วิธีดำเนินการวิจัย	47
ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว	47
ระยะที่ 2 การสังเคราะห์และพัฒนารูปแบบระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาวที่พึงประสงค์	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	68
ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพ อำเภอชายแดนไทย-ลาว	68
ผลการวิจัยระยะที่ 2	111
ผลการวิจัยระยะที่ 3	128
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	175
สรุปผลการวิจัย	176
อภิปรายผลการวิจัย	185
ข้อเสนอแนะ	191
บรรณานุกรม	193
ภาคผนวก	199
ภาคผนวก ก	200
ภาคผนวก ข	202
ภาคผนวก ค	220
ประวัติย่อของผู้วิจัย	250

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 ระดับคุณภาพและเกณฑ์การประเมินการพัฒนา DHS ตามแนวทาง UCCARE	34
2-2 แนวทางการทบทวนและประเมินเพื่อพัฒนาต่ออยอด DHS	36
2-3 ผลการประเมินการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ geo DHS ตามแนวคิด UCCARE อำเภอขายเด่น ไทย-ลาว	39
3-1 รายละเอียดรหัสบุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับสถานการณ์พัฒนาระบบสุขภาพ อำเภอขายเด่น ไทย-ลาว	50
3-2 กำหนดการจัดประชุมสนทนากลุ่มผู้นำเครือข่ายสุขภาพเกี่ยวกับข้อมูลสถานการณ์ สภาพปัจจุบันการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขายเด่น ไทย-ลาว	54
3-3 ขั้นตอน วัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้ร่วมวิจัย เครื่องมือวิจัย วิธีการรวบรวมข้อมูล และวิธีวิเคราะห์ข้อมูล	62
4-1 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอหนึ่ง ในจังหวัดหนองคาย	71
4-2 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอหนึ่ง ในจังหวัดมุกดาหาร	74
4-3 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอหนึ่ง ในจังหวัดเชียงราย	78
4-4 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอหนึ่ง ในจังหวัดน่าน	82
4-5 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอหนึ่ง ในจังหวัดพะเยา	87
4-6 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอหนึ่ง ในจังหวัดพิษณุโลก	91
4-7 วิเคราะห์องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบรอง และประเด็นสำคัญของสถานการณ์ ระบบสุขภาพอำเภอขายเด่น ไทย-ลาว ในปัจจุบัน	108
4-8 องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบรอง และประเด็นสำคัญ ของร่างระบบสุขภาพ อำเภอขายเด่น ไทย-ลาว	145
4-9 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขายเด่น ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการทำงานร่วมกัน ในระดับอำเภอ (เดลฟายรอบที่ 2)	152
4-10 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขายเด่น ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภค (เดลฟายรอบที่ 2)	153
4-11 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขายเด่น ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (เดลฟายรอบที่ 2)	154

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-12 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญอ روปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดน ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ (เดลฟายรอบที่ 2).....	155
4-13 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการแบ่งปันทรัพยากร และการพัฒนาบุคลากร (เดลฟายรอบที่ 2).....	156
4-14 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (เดลฟายรอบที่ 2).....	157
4-15 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดน ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการการทำหน้าที่ของหัวหน้าทีม (เดลฟายรอบที่ 2).....	158
4-16 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดน ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการสื่อสาร (เดลฟายรอบที่ 2).....	158
4-17 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดน ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการความมุ่งมั่น (เดลฟายรอบที่ 2).....	159
4-18 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการบริบททางวัฒนธรรมชุมชน (เดลฟายรอบที่ 2).....	159
4-19 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (เดลฟาย รอบที่ 3).....	161
4-20 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดน ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภค (เดลฟาย รอบที่ 3).....	162
4-21 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (เดลฟาย รอบที่ 3).....	163
4-22 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญอ روปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดน ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ (เดลฟาย รอบที่ 3).....	164
4-23 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการแบ่งปันทรัพยากร และการพัฒนาบุคลากร (เดลฟาย รอบที่ 3).....	165

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-24 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในองค์ประกอบของการให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (เดลฟาย รอบที่ 3).....	166
4-25 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในองค์ประกอบของการให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (เดลฟายรอบที่ 3).....	167
4-26 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการสื่อสาร (เดลฟายรอบที่ 3).....	167
4-27 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการความมุ่งมั่น (เดลฟาย รอบที่ 3).....	168
4-28 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการบริบททางวัฒนธรรมชุมชน (เดลฟาย รอบที่ 3).....	168
4-29 วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว: สถานการณ์เดิมกับความเป็นไปได้ในอนาคต.....	170

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 แนวทางการศึกษาวิจัยการพัฒนาระบบสุขภาพอ่ำเภอชาญแคน ไทย-ลาว ประยุกต์จาก World Health Organization (2010) สูรเกียรติ อาชานานุภาพ (2557) Cooperrider and Whitney (2005)	6
2-1 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับระบบสุขภาพ	13
2-2 องค์ประกอบระบบบริการสุขภาพของ Roemer model of health services system	15
2-3 ครอบแนวคิดระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ขององค์การอนามัยโลก	17
2-4 ความสัมพันธ์ของระบบสุขภาพสุขภาพ ระหว่าง Roemer's Model of Health Services กับ Six building blocks ประยุกต์จาก Fulop and Roemer (1987) และ WHO (2010)	18
2-5 วิวัฒนาการระบบสุขภาพกับการสาธารณสุขไทย	19
2-6 ครอบแนวคิดการพัฒนาระบบสุขภาพอ่ำเภอ (DHS: UCARE)	26
2-7 ครอบแนวคิดระบบสุขภาพอ่ำเภอ (เพิ่มใหม่)	28
2-8 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบระบบสุขภาพระหว่าง Six building blocks และ UCARE ประยุกต์จาก WHO (2010) และสูรเกียรติ อาชานานุภาพ (2557)	30
2-9 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในระบบ	42
3-1 ขั้นตอนการคัดเลือกพื้นที่เป้าหมาย รอบที่ 1 และรอบที่ 2	49
3-2 กระบวนการขั้นตอนการวิจัยการพัฒนาระบบสุขภาพอ่ำเภอชาญแคน ไทย-ลาว ระยะที่ 1	55
3-3 กระบวนการขั้นตอนการวิจัยการพัฒนาระบบสุขภาพอ่ำเภอชาญแคน ไทย-ลาว ระยะที่ 2	61

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ นโยบายการค้าเสรี นโยบายส่งเสริมการค้าบริเวณชายแดน การพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ตลอดจนนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่งผลให้สภาพเศรษฐกิจ สังคม การคุณภาพ ขนาดส่งและการติดต่อสื่อสาร มีความสะดวกรวดเร็วเมื่ອ่อนโลกริ่งแคน ขณะเดียวกันทำให้เกิดความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทย รัฐบาลจึงได้มีนโยบายส่งเสริมการค้าชายแดน การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและการท่องเที่ยว เพื่อแก้ปัญหาความแตกต่างของระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศ (ประสิติช มานะเจริญ, 2557) กองประกันนโยบายการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายของประชากรเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะประเทศไทยที่มีพรบฯ กำหนดติดต่อกัน ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและสภาวะสุขภาพของประชาชนตามแนวทางชายแดน (สำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ, 2557)

พรบฯ ที่สำคัญที่สุดในประเทศไทย จำนวน 12 จังหวัด มีจุดผ่านแดนถาวร 15 แห่ง จุดผ่อนปรน 32 จุด ระยะทางทั้งสิ้น 1,810 กิโลเมตร เริ่มต้นตั้งแต่ภาคเหนือจังหวัดเชียงราย จุดภาคตะวันออกเฉียงเหนือจังหวัดอุบลราชธานี (สำนักความร่วมมือการค้าและการลงทุน, 2557) นับว่าเป็นพื้นที่สำคัญซึ่งเป็นประตูสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยวและวัฒนธรรมไปยังประเทศเวียดนาม และประเทศไทยสามารถรัฐประหารจินซึ่งประเทศไทยและประเทศไทย ประชาชนลาว (สปป. ลาว) นั้น เป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์แบบเพื่อนบ้านมาแต่อดีต มีภาษาที่ใช้สื่อสารอย่างเข้าใจกัน ได้แก่ มีวัฒนธรรมประเพณี อาหารการกินที่คล้ายคลึงกันกับประเทศไทยมากที่สุด และยังมีผืนแผ่นดินส่วนใหญ่ติดต่อกัน การคุณภาพ ประชาชนทั้งสองประเทศ บางครบทรัมมีความเป็นเครือญาติกันและมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์อีกด้วย รวมทั้ง การไอลเวียนเคลื่อนย้ายประชากร เป็นผลให้ความสัมพันธ์ไทย-ลาวจึงดำเนินมาอย่างนานรุ่น ใกล้ชิด บนพื้นฐานของการเคารพซึ่งกันและกัน มีผลประโยชน์ร่วมกันและมีพัฒนาการเชิงบวกอย่างต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยเกื้อกูล ได้แก่ ความใกล้ชิดทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม (กรมอุตสาหกรรมฯ, 2559)

สภาวะสุขภาพของประชาชนตามแนวทางชายแดน บนความหลากหลายของชาติพันธุ์ ภาษา และวัฒนธรรม ได้พบปัญหาสำคัญ คือ 1) ปัญหาโรคติดต่อและโรคอุบัติใหม่ ได้แก่ มาลาเรีย

วัณ โรค โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เอดส์ อุจจาระร่วง โรคชาร์ส และไข้หวัดนก 2) ปัญหาอนามัย แม่และเด็กที่เกิดจากความไม่สงบในสังคม ทำให้มีอัตราการตายของมารดาและทารกสูงกว่า เป้าหมายระดับประเทศ (สำนักงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทย, 2556) 3) ปัญหา การให้ผลลัพธ์ของสินค้าที่ทำลายสุขภาพ 4) ปัญหาการเข้าไม่ถึงระบบบริการสาธารณสุขเนื่องจาก โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ามีความครอบคลุมเฉพาะคนที่มีสัญชาติไทยเท่านั้น 5) ปัญหา แรงงานข้ามชาติ ในบริเวณแนวชายแดน ซึ่งเป็นช่องทาง เข้า-ออก และเป็นเมืองเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีการอพยพเคลื่อนย้ายแรงงานตลอดเวลา 6) ปัญหาระบบการรายงานและจัดการข้อมูลเกี่ยวกับโรค ในกลุ่มแรงงานข้ามชาติ ทำให้ขาดข้อมูลในการวางแผนและควบคุมป้องกันโรค และ 7) การเพิ่มขึ้น ของแรงงานข้ามชาติ มีผลต่ออัตราการครองเตียงของผู้ป่วยในพื้นที่ที่มีแรงงานข้ามชาติจำนวนมาก ทำให้เพิ่มภาระค่ารักษาพยาบาลตลอดจนปัญหาในการสื่อสารที่ขาดความเข้าใจที่ตรงกัน จึงส่งผล ต่อการบริหารจัดการด้านสาธารณสุข (สำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ, 2557)

สำหรับสถานการณ์สุขภาพชายแดนไทย-ลาว จากข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า หน่วยบริการ สาธารณสุขของไทย มีการให้บริการด้านสุขภาพทั้งชาวไทยและชาวลาว โดยไม่มีกีดกันเชื้อชาติ ซึ่งชาวลาวส่วนใหญ่มาปรับเปลี่ยนบริการเกี่ยวกับ การเจ็บป่วยจากโรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non communicable disease: NCD) ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูงและ โรคเบาหวาน ที่มีผลมาจากการพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรมของชาติ พันธุ์ที่หลากหลาย การบริโภคอาหาร ไม่ปลอดภัย การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ ที่เป็นสาเหตุการป่วย และตายที่สำคัญของประชากรในพื้นที่ ซึ่งเครือข่ายสุขภาพทุกภาคส่วนได้ให้ความสนใจและกำลัง แสวงหาการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (สำนักงานวิจัยเพื่อพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทย, 2555)

จากสถานการณ์ดังกล่าว มีการศึกษาสถานการณ์และสภาพปัญหาที่สำคัญของระบบ สุขภาพอำเภอชายแดน ไทย-ลาว: ตามกรอบแนวคิดการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ (District Health System: DHS) (สุรเกียรติ อาชานานุภาพ, 2557) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ (UCARE) ได้แก่ 1) การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (Unity of district health team: U) 2) การมีส่วนร่วมของชุมชน และภาคีเครือข่าย (Community participation: C) 3) การชี้ชนมุณค่าการทำงานและเรียนรู้ร่วมกัน (Appreciative Inquiry: A) 4) การแบ่งปันทรัพยากรและการพัฒนาบุคลากร (Resource sharing and human development: R) และ 5) การบริการดูแลสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (Essential care: E) พบว่า ระบบสุขภาพของไทย มีวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องและเปลี่ยนแปลงตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และกระแสโลกกว้างที่ย่างรวดเร็ว มีความเจริญเติบโตทั้งด้านโครงสร้าง ระบบ บริหารจัดการ ระบบบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานทันสมัย กองประกันวัฒนธรรมการให้บริการด้วย

ความยื้มเยียมแจ่มใส เอื้ออาทร มีจิตเมตตาคิดจะให้การส่งเคราะห์แก่ผู้ยากลำบาก จึงเป็นที่นิยม เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการทั่วไป รวมทั้งภาครัฐ ซึ่งรัฐบาลทุกสมัยมีนโยบายการปฏิรูประบบ บริการสุขภาพในระดับพื้นที่เพื่อให้สอดคล้องและเอื้อต่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสุขภาวะของ ประชาชนได้อย่างยั่งยืน (ปัญญา ยงยิ่งและคณะ, 2560)

การประเมินระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในรอบที่ 1/2560 ได้ใช้แนวทางการประเมินผล การดำเนินงานการพัฒนาสุขภาพอำเภออย่างเป็นระบบ ที่มุ่งเน้นการจัดการคุณภาพอย่างเป็นระบบ ทั้งองค์กร การบริหารจัดการร่วมกันและการประเมินเพื่อเสริมพลังในการพัฒนา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 (พันธุ์ทอง จันทร์สว่าง, 2557) โดยนำองค์ประกอบระบบการพัฒนาสุขภาพอำเภอเดิม ประกอบด้วย UCARE แล้วเพิ่มอีกหนึ่งองค์ประกอบ คือ การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) หรือผู้รับผลกระทบจากผลงานให้มากขึ้น ที่เรียกว่าการมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (Customer focus) อักษรย่อ C: Customer มาเป็น UCCARE เป็นระบบประกันคุณภาพบริการของเครือข่าย บริการปฐมภูมิ (Primary Care Award: PCA) (สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน, 2557) โดยพบว่า อำเภอขนาดใหญ่ ให้ความสำคัญกับการมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (Customer focus) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 คือ อำเภอเมืองหนองคาย มีผลการดำเนินงานสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนอำเภอขนาดกลางให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ ผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภคและการจัดบริการสุขภาพที่จำเป็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ คือ 4.00 ได้แก่ อำเภอเชียงของ มีผลการดำเนินงานสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 สำหรับอำเภอขนาดเล็ก มีผลการพัฒนาระยะ ทุกองค์ประกอบ มุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 คือ อำเภอภูซาง มีผลการดำเนินงานสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า การมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.90 รองลงมาคือ การจัดบริการสุขภาพที่จำเป็น และเอกสารของทีมสุขภาพอำเภอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และ 3.65 ตามลำดับ สำหรับการ มีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 3.44 (สำนักตรวจสอบราชการ สาธารณสุข, 2560)

เป็นที่ยอมรับว่าระบบสุขภาพอำเภอ (DHS) เป็นกลยุทธ์สำคัญที่กระทรวงสาธารณสุข นำมาใช้เพื่อจัดการบริการสุขภาพแก่ประชาชนทุก民族 (การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการพัฒนาสุขภาพ) ทั่วประเทศ ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้ ครอบคลุมและต่อเนื่องมากขึ้น จึงเป็นกลยุทธ์ที่ปราฏภูมิในแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และแผนระยะยาวคือยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีด้วย กล่าวคือ

บุญธรรมชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ก่อตัวถึงประเด็นปัญหาความมั่นคงของโลกที่ครอบคลุมทุกมิติ ในระยะเวลา 20 ปี ข้างหน้า ได้แก่ ปัญหาความขัดแย้งด้านเขตชายแดน ปัญหาความมั่นคงอาหารและแหล่งน้ำ ซึ่งเป็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ ตามธรรมชาติที่รุนแรง ก่อให้เกิดความเสียหายของเศรษฐกิจอย่างรุนแรง โดยมีการคาดการณ์ว่าใน พ.ศ. 2593 จะมีประชากรที่ประสบความทิวโภยมากถึง 130 ล้านคนและปัญหาความมั่นคง สาธารณสุขจะมีโรคระบาดร้ายแรงและโรคอุบัติใหม่เกิดขึ้นเป็นระยะ สร้างความเสียหายและการติดต่อของระบบระหว่างผู้คนในหลายประเทศ จากการอพยพเข้ามาร่วมกันและการเดินทางที่มีความเสี่ยงมากขึ้น (กระทรวงมหาดไทย, 2559)

แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) อยู่ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งเป็นกลไกที่เชื่อมต่อเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ด้านสุขภาพ เพื่อให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งมีเป้าประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของระบบบริการสุขภาพทุกระดับให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างสะดวก เหนาะสูม มีบุคลากรด้านสุขภาพที่ดูแลประชาชนในสัดส่วนที่เหมาะสมและมีกลไกการอภินันะระบบสุขภาพแห่งชาติที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) สถาบันสหกิจ นโยบายเกี่ยวกับระบบสุขภาพอาเภอ ซึ่งนักวิชาการได้เสนอแนวทางในการขับเคลื่อนระบบสุขภาพอาเภอ ด้วยความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเครือข่ายโดยทีมงานสุขภาพอาเภอ โดยเครือข่ายดังกล่าว มีการดำเนินการพัฒนางานให้บริการสุขภาพที่จำเป็นในพื้นที่ของอาเภอ โดยทีมงานสุขภาพอาเภอ มีความเห็นร่วมกันว่า มีความจำเป็นในการดูแล (Essential care) เช่น โรคเรื้อรัง ผู้สูงอายุ และหรือโรคติดต่อ เป็นต้น จากการเรียนรู้ร่วมกันนำไปสู่การพัฒนาตามบริบทของพื้นที่ (Context based learning) ทั้งนี้ อาจดำเนินการพัฒนาโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) หรือการวิจัยจากการประจำ (Routine to Research: R2R) เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ของการทำงานระบบสุขภาพอาเภอเพื่อประชาชน เพื่อลดอัตราการป่วย การตาย และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ให้ผู้รับบริการระบบสุขภาพอาเภอมีความพึงพอใจ มีความสุขและรู้สึกมีคุณค่า (ยงยุทธ พงษ์สุภาพ, 2553) สถาบันสหกิจ ศิริคุณ และวุฒิพงศ์ ภักดีกุล (2557) ที่ให้ข้อเสนอแนะทำนองเดียวกันว่าควรใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาระบบสุขภาพอาเภอ เช่นกัน

จะเห็นว่า การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ มีความสำคัญจำเป็นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสภาวะสุขภาพของประชากรที่จะเกิดขึ้นในอนาคต 20 ปีข้างหน้า โดยเฉพาะประชากรในพื้นที่อำเภอชายแดนไทย-ลาว มีหลักการดำเนินงานสำคัญของระบบสุขภาพอำเภอ ประกอบด้วย

การสร้างเครือข่ายให้เกิดความร่วมมือทุกภาคส่วนในการจัดการสุขภาพชุมชน สนับสนุน ส่งเสริม ประชาชนและชุมชนร่วมกันดูแลสุขภาพให้สามารถพึ่งตนเองได้ไม่ทอดทิ้งกัน พัฒนาระบบบริการสุขภาพให้ครอบคลุม มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ รวมถึงพัฒนางานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาที่สามารถตั้งรับกับความเสี่ยงจากปัจจัยทางสังคมที่คุกคามสุขภาพ อย่างไรก็ตาม การใช้ระบบสุขภาพอำเภอที่เหมือนกับพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศนั้นอาจจะไม่ครอบคลุมถูกยังพอจะประการตามบริบทของชาỵแคนซึ่งเป็นพื้นที่ข่อน ให้วางแม่พื้นที่ชาỵแคน ไทย-ลาว จะมีบริบทที่คล้ายกันมากก็ตาม

ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชาỵแคน ไทย-ลาว ที่พึงประสงค์เพื่อใช้ในอนาคต เนื่องจากบริบททางวัฒนธรรมของพื้นที่ชาỵแคนของไทยและสปป.ลาว มีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด และมีความเป็นไปได้สูงในการที่จะศึกษาเพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอชาỵแคน ไทย-ลาว แล้วนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดกระบวนการ พัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชาỵแคน ไทย-ลาว และประเมินระบบสุขภาพอำเภอชาỵแคน ไทย-ลาว ว่ามีความเหมาะสม และเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและการนำไปใช้เพื่อพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชาỵแคน ไทย-ลาว และชาỵแคน ไทยด้านอื่น ๆ ได้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์เกี่ยวกับระบบสุขภาพอำเภอชาỵแคน ไทย-ลาว
2. เพื่อสังเคราะห์และพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชาỵแคน ไทย-ลาว ที่พึงประสงค์และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

กรอบแนวทางการศึกษาการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชาỵแคน ไทย-ลาว

การวิจัย การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชาỵแคน ไทย-ลาว ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ (Desirable health system: Six building blocks) โดยองค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 2010) และการพัฒนาระบบสุขภาพระดับอำเภอ (District Health System: DHS: UCCARE) ของสูรเกียรติ อาชานานุภาพ (2557) มาเป็นแนวทางหลักในกระบวนการศึกษาวิจัยโดยใช้เทคนิคกระบวนการสืบค้นเสริมพลังของ Cooperrider and Whitney (2005) เพิ่มเติม ดังภาพที่ 1-1

กรอบแนวทางการศึกษาวิจัยการพัฒนาระบบสุขภาพอ่ำเภอชัยແດນໄທຍ-ລາວ

ภาพที่ 1-1 แนวทางการศึกษาวิจัยการพัฒนาระบบสุขภาพอ่ำเภอชัยແດນໄທຍ-ລາວ ประยุกต์จาก World Health Organization (2010) สรุรเกียรติ อาจารานุภาพ (2557) Cooperrider and Whitney (2005)

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ภาคเครือข่ายสุขภาพระดับอำเภอชายแดนไทย-ลาว มีระบบการทำงานที่มีส่วนร่วมแบบเป็นหุ้นส่วนอย่างจริงจัง ร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนระบบสุขภาพอำเภอไปสู่เป้าหมายด้วยความผูกพัน มั่นใจ ภาคภูมิใจ ร่วมกันดำเนินงานไปอย่างมีความสุข
2. ประชาชนในพื้นที่อำเภอชายแดนไทย-ลาว มีสุขภาวะและคุณภาพชีวิตที่ดีอีกด้วย
3. นำระบบสุขภาพชายแดนไทย-ลาว ที่ได้ไปขยายผลการพัฒนาระบบสุขภาพในชุมชน และสังคมของพื้นที่อำเภอชายแดนไทยด้านอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ขอบเขตเนื้อหาตามกรอบแนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอที่ประยุกต์จากแนวคิดระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ (Desirable health system: Six building blocks) โดยองค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 2010) และระบบสุขภาพระดับอำเภอ (District Health System: DHS: UCCARE) ของสุรเกียรติ อาชานานุภาพ (2557) โดยใช้เทคนิคกระบวนการสืบค้นเสริมพลังของ Cooperrider and Whitney (2005)

1.1 การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ

1.1.1 การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ

1.1.2 การมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค

1.1.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคเครือข่าย

1.1.4 การทำงานจนเกิดคุณค่า

1.1.5 การจัดการทรัพยากร

1.1.6 การให้บริการที่จำเป็น

1.2 กระบวนการสืบค้นเสริมพลัง ของ Cooperrider and Whitney (2005)

1.2.1 การสืบค้นสิ่งดี

1.2.2 การสืบค้นความฝันสร้างแรงบันดาลใจ

1.2.3 การออกแบบทางสู่ความฝัน

1.2.4 การปฏิบัติเพื่อถึงฝัน

2. ขอบเขตประชากร ประกอบด้วย

2.1 ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนาระบบสุขภาพระดับอำเภอในพื้นที่ชายแดนไทย-ลาว เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) ได้แก่

2.1.1 ระดับจังหวัด จำนวน 3 คน ประกอบด้วย 1) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย 2) ห้องถันจังหวัด หรือผู้ได้รับมอบหมาย 3) ประธานชุมชน อสม. ระดับ จังหวัด หรือกลุ่มองค์กรด้านสุขภาพภาคประชาชนอื่น ๆ

2.1.2 ระดับอำเภอ จำนวน 7 คน ประกอบด้วย 1) นายอำเภอหรือผู้ได้รับ มอบหมาย 2) ผู้อำนวยการโรงพยาบาล 3) สาธารณสุขอำเภอ 4) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริม สุขภาพตำบล 5) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิน 6) กำนัน/ ผู้ใหญ่บ้าน 7) ผู้แทนภาคเอกชน

2.2 ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ที่ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ประสบการณ์ในการพัฒนาระบบ สุขภาพอำเภอชายแดน ไทย-ลาว จาก 5 สาขา ได้แก่

2.2.1 สาขาวิชาศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา

2.2.2 สาขาวิชาโภชนาและ การพัฒนาการแพทย์หรือการสาธารณสุข

2.2.3 สาขาวิชาการปศุกรรมและความมั่นคง

2.2.4 สาขาวิชาการปศุกรรมท้องถิน

2.2.5 สาขาวิชาการสาธารณสุข หรือนักพัฒนาจากองค์กรพัฒนาเอกชน

3. ระยะเวลา

ดำเนินการศึกษา ทบทวนสถานการณ์และปรากฏการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ ชายแดน ไทย-ลาว ในช่วงเดือน มกราคม พ.ศ. 2558-พฤษภาคม พ.ศ. 2561

4. พื้นที่วิจัย

ผู้วิจัยได้เจาะจงเลือก (Purposive sampling) อำเภอชายแดน ไทย-ลาว 12 จังหวัด ๆ ละ 1 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 12 อำเภอ โดยใช้เกณฑ์คัดเข้าตามขนาดประชากร แบ่งได้ 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ มีประชากร 100,000 คนขึ้นไป ขนาดกลาง ประชากร 50,000-100,000 คน และขนาดเล็ก ประชากร น้อยกว่า 50,000 คน ขนาดละ อำเภอ รวมทั้งสิ้น 12 อำเภอ

จากนั้น ใช้เกณฑ์คัดเข้า โดยเลือกเอาอำเภอที่มีผลงานในการพัฒนาระบบสุขภาพที่ได้รับ การประเมินติดตามจากคณะกรรมการผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขประจำเขตสุขภาพ อำเภอที่มี คะแนนเฉลี่ยสูงสุด และต่ำสุด ขนาดละ 2 อำเภอ รวมเป็น 6 อำเภอ ดังนี้

4.1 อำเภอผลงานระดับสูง กลุ่มละ 1 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอหนึ่งในจังหวัด หนองคาย จังหวัดเชียงราย และจังหวัดพะเยา รวม 3 อำเภอ

4.2 อำเภอผลงานระดับต่ำกลุ่มละ 1 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอหนึ่งในจังหวัด นูกาหาร จังหวัดน่าน และจังหวัดพิษณุโลก รวม 3 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 6 อำเภอ
(สำนักตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข, 2560)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระบบสุขภาพอำเภอ (District Health System: DHS) หมายถึง การทำงานร่วมกันของชุมชนและภาคีเครือข่าย ในการจัดการสุขภาพอย่างเข้าถึงบริการ เชื่อมโยงประสานบริการแบบเบ็ดเสร็จ ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย

1.1 การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (Unity district health team) หมายถึง การท่องค์กรชุมชนและภาคีเครือข่าย ทุกภาคส่วน ได้เข้ามาร่วมเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการวางแผน การปฏิบัติ การประเมินผลและการรับผลร่วมกัน

1.2 การมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (Customer focus) หมายถึง การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stake holder) หรือผู้รับผลกระทบ โดยมีกลไกในการตื่อสาร ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ที่สอดคล้องกับความต้องการ ในการเก็บปัญหาหรือการพัฒนา ตามความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ

1.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (Community participations) หมายถึง การที่ชุมชนและภาคีเครือข่ายร่วมรับรู้ปัญหา ร่วมวางแผน หาแนวทางการตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติการ ร่วมการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขตลอดจนร่วมรับผลประโยชน์

1.4 การทำงานจนเกิดคุณค่า (Appreciation) หมายถึง ความรู้สึกที่ได้รับจาก การทำงานร่วมกันของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ จนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย มีความดึงดูม เกิดความผูกพันซึ่งกันและกัน

1.5 การจัดการทรัพยากร (Resource sharing) หมายถึง การวางแผน การจัดหาและการจัดสรรทรัพยากรทั้งบุคคลากร งบประมาณ เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีและสารสนเทศ มาใช้ร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ

1.6 การให้บริการที่จำเป็น (Essential care) หมายถึง การปฏิบัติงานด้านสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทของพื้นที่ตามหลักการบริการสุขภาพระดับปฐมภูมิ (1A4C) ได้แก่ การเข้าถึง บริการ (Accessibility) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuity) การเชื่อมโยงประสาน (Coordination) การให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (Comprehensiveness) และชุมชนมีส่วนร่วม (Community participation)

2. อำเภอชายแดนไทย-ลาว หมายถึง พื้นที่อำเภอของประเทศไทย ที่มีพรมแดนติดต่อ กับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทั้งทางบกและทางน้ำ โดยแบ่งเป็น 3 ขนาด จำแนกตามขนาดประชากร คือ อำเภอขนาดใหญ่ มีประชากร 100,000 คนขึ้นไป อำเภอขนาดกลาง มีประชากรตั้งแต่ 50,000-100,000 คน และอำเภอขนาดเล็ก มีประชากรน้อยกว่า 50,000 คน

3. การสืบค้นเสริมพลัง (Appreciative inquiry) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยการสร้างความคุ้นเคย การตั้งคำถามในเชิงบวก การร่วมชั่นชั่นความสำเร็จ รวบรวมบทเรียนที่ดีเป็นข้อมูลในการวางแผนการขับเคลื่อนระบบสุขภาพร่วมกัน

4. การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ หมายถึง กระบวนการยกระดับการดำเนินงานร่วมกันอย่างเชื่อมโยง စอดคล้องและต่อเนื่องของชุมชนและภาคีเครือข่ายระบบสุขภาพอำเภอในพื้นที่ ชายแดนไทย-ลาว ที่เกิดจากการวิจัย โดยใช้วิเคราะห์การสืบค้นเสริมพลัง สนับสนุนให้ชุมชนและภาคีเครือข่ายผู้ร่วมวิจัยในพื้นที่ระบบสุขภาพอำเภอ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติการ ร่วมการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข ตลอดจนร่วมรับผลประโยชน์

5. ปัจจัยอื่นๆ หมายถึง ข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญช่วยเสริมให้การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในไทย-ลาว ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร หนังสือ แนวคิด ทฤษฎี นโยบาย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในไทย-ลาวด้วยการทบทวนเอกสาร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ดังนี้

- การจัดการระบบสุขภาพ
 - ความหมายของสุขภาพ
 - แนวคิดการจัดการระบบสุขภาพ
 - รูปแบบของระบบสุขภาพ
 - พัฒนาระบบสุขภาพของไทย
- การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ (District Health System: DHS)
 - ความเป็นมาและความสำคัญ
 - แนวคิดการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ
- ระบบสุขภาพตามแนวทางเด่นประเทศไทย
 - สถานการณ์สุขภาพบริเวณชายแดนประเทศไทย
 - ระบบสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ชายแดนไทย-ลาว
 - การประเมินผลการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ
- แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง
 - แนวคิดเชิงระบบ
 - การสืบค้นเสริมพลัง
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการระบบสุขภาพ

1. ความหมายของสุขภาพ

สุขภาพ เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน (คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ, 2552)

สุขภาพ หรือ Health ในภาษาอังกฤษมีรากศัพท์มาจากคำว่า Whole หรือทั้งหมด นั่นคือ สุขภาพเกิดจากความเป็นองค์รวมทั้งหมด ไม่ใช่แยกส่วน เนื่องจากสุขภาพในความหมายตามคติโบราณนั้น มีความหมายกว้างมาก ดังนั้น สุขภาพ จึงหมายถึงวิถีชีวิตทั้งหมด ไม่คับแคบอย่างที่เคยมีมนุษย์เรื่อง

สุขภาพเป็นแค่เรื่องเทคนิคและเน้นที่โรคและการเจ็บป่วยมากกว่าภาวะสุขภาพ ยิ่งถ้าพิจารณาให้ละเอียด จะเห็นว่าสุขภาพเป็นเรื่องของความถูกต้องทั้งหมดก็ว่าได้ แต่เรื่องสุขภาพกลับถูกทำให้เป็นเฉพาะทางเทคนิคมากเกินไปและลดด้านคุณค่า จึงไม่มีพลังที่จะสร้างสุขภาพให้เกิดแก่คนทั่วมวลได้ (วสุธร ตันวัฒนกุล, 2550)

องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ให้ความหมายของสุขภาพไว้ว่า “Health is a state of complete physical, mental, social and spiritual well-being and not merely the absence of disease or infirmity” (สำนักเปลี่ยนบางช้าง, 2558)

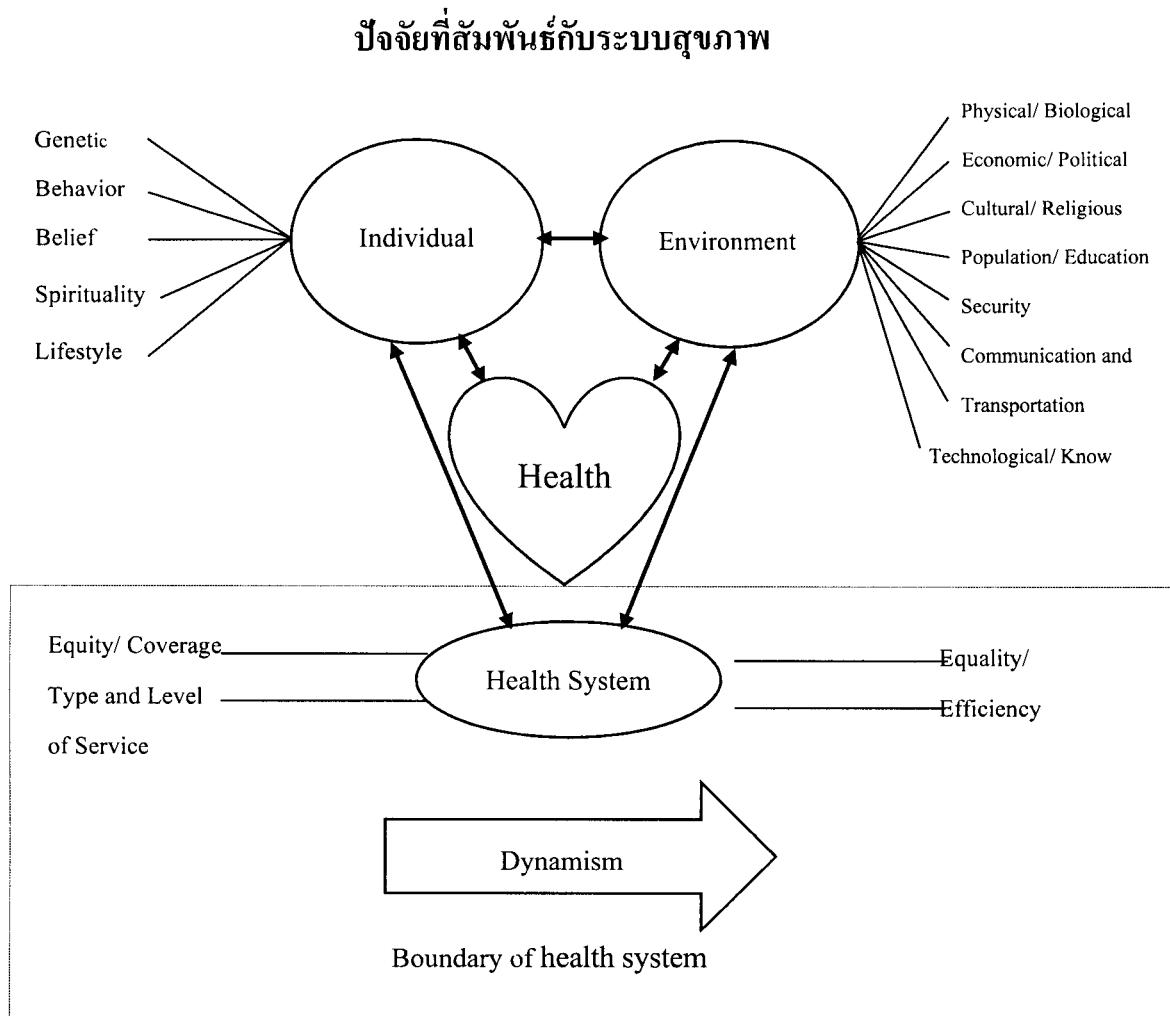
สุขภาพหรือสุขภาวะ หมายถึง สภาวะที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญาหรือทางจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะ ก็คือความสุขและคุณค่าของชีวิตซึ่งจะมีความหมายลึกซึ้งถึงการมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ไม่เจ็บป่วยและไม่พิการ โดยไม่สมควร มีปัจจัยในการดำรงชีวิตที่พอเพียง มีจิตใจ เป็นกบาน มีปัญญาดี ไม่เครียด ไม่ถูกบีบคั้น ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี สังคมอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข มีความเสมอภาคสามารถฉันท์ จิตใจเปี่ยมสุข มีศาสนาธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ มีความเอื้อเฟื้อเอื้ออาทรต่อกัน มีสภาวะของความอยู่เย็นเป็นสุขนั่นเอง สุขภาพจึงเป็นเรื่องใหญ่ที่บูรณาการอยู่ในการพัฒนามนุษย์และสังคมทั้งหมด (Health is integral in total human and social development) เป็นเรื่องที่อยู่เบื้องหลังของกระทรวงสาธารณสุขอกราบไปมาก (ประเวศ วงศ์สี, 2550)

สรุปได้ว่า สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ปัญญา หรือ จิตวิญญาณ อย่างเป็นองค์รวม ที่มีปัจจัยทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิต อยู่ได้ในสังคมอย่างรู้สึกมีคุณค่าและเป็นปกติสุข

2. แนวคิดการจัดการระบบสุขภาพ

ระบบสุขภาพ (Health system) เป็นกระบวนการจัดการด้านโครงสร้าง กลไกหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนดำเนินการให้สุขภาพของมนุษย์เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ระบบสุขภาพจึงหมายถึง การจัดการปัจจัยทั้งมวลที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน (Fulop and Roemer, 1987) มีขอบเขตและความหมายที่กว้าง ทั้งสาเหตุและปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ได้แก่ 1) ด้านปัจจัยบุคคล ประกอบด้วย พันธุกรรม ความเชื้อ พฤติกรรม จิตวิญญาณ วิถีชีวิตประจำวัน 2) ด้านสิ่งแวดล้อม ทางกายภาพ ชีวภาพ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ขนาดของประชากร การศึกษา กฏหมาย ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ความปลอดภัย เทคโนโลยีการสื่อสาร การคมนาคมขนส่ง และ 3) ด้านสาธารณสุข ประกอบด้วย ความครอบคลุมในการเข้าถึงการบริการสาธารณสุขและบริการสุขภาพทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนแต่ละระดับ มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ มาตรฐาน ความเสมอภาค ความเป็นธรรม ซึ่งล้วน

เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระบบสุขภาพทั้งสิ้น (สุวิทย์ วิญญาณ์ผลประเสริฐ อ้างถึงในสุธาร ตันวัฒนกุล, 2551) ดังภาพที่ 2-1

ภาพที่ 2-1 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับระบบสุขภาพ (สุวิทย์ วิญญาณ์ผลประเสริฐ อ้างถึงในสุธาร ตันวัฒนกุล, 2551)

3. รูปแบบของระบบสุขภาพ

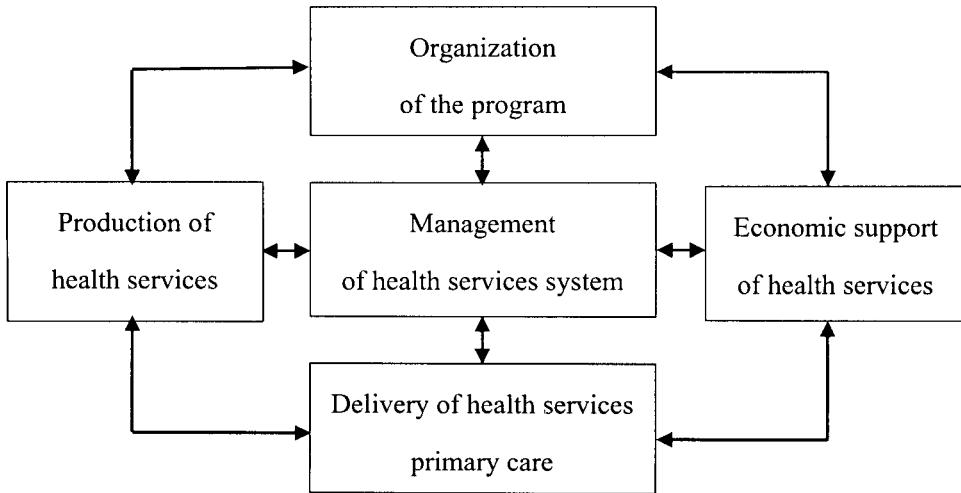
ระบบสุขภาพมีหลายรูปแบบ โดยมีองค์ประกอบต่าง ๆ คล้ายคลึงหรือแตกต่างกันไปตาม ปัจจัยและเงื่อนไขของแต่ละประเทศ หรือแม้แต่เมืองستانการณ์ต่างออกไป เช่น ในภาวะภัยพิบัติ เป็นต้น ก็อาจจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เหมาะสม อย่างไรก็ตามการจัดรูปแบบระบบสุขภาพ ในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยในปัจจุบันมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง แต่แนวคิดหลักนั้นมาจากการ

Fulop and Roemer (1987) และองค์การอนามัยโลก (WHO, 2010) ในกรณีผู้วิจัยจึงได้แก้แจง
องค์ประกอบของระบบสุขภาพทั้งสองแนวคิดและพบว่าเมื่อนำองค์ประกอบเหล่านี้มาบูรณาการ
กันจะได้รูปแบบที่สามารถอธิบายระบบสุขภาพที่ดำเนินการได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

Fulop and Roemer (1987) ได้เสนอไว้ว่า รูปแบบของระบบบริการสุขภาพเป็น
กระบวนการจัดการที่มีความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 5 ประการ คือ

1. การจัดโครงสร้างองค์กร (Organization of the program) ของกระทรวงสาธารณสุขทุก
ระดับรวมทั้งหน่วยงานราชการและองค์กรเอกชน
2. การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพ (Management of health services system)
ประกอบด้วย การวางแผนงาน การบริหารจัดการ การควบคุมกำกับ และการออกกฎหมายที่
เกี่ยวข้อง
3. การสนับสนุนทางเศรษฐศาสตร์ (Economic support of health services) ได้แก่
การสนับสนุนด้านเศรษฐกิจ รายได้ การเงิน การคลัง ทุนและงบประมาณจากระดับบุคคล
ครอบครัว องค์กรการกุศล ระบบประกันสุขภาพ (แบบสมัครใจ) ประกันสังคม งบประมาณจาก
รัฐบาลและต่างประเทศ
4. การผลิตทรัพยากรบริการสุขภาพด้านกำลังคน (Production of health services
resources) การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก ศิษร์โกคภัณฑ์ (เวชภัณฑ์ ยาและอุปกรณ์อื่นๆ) และ
องค์ความรู้ด้านสุขภาพ
5. การบริการด้านสุขภาพ (Delivery of health services primary care) การบริการสุขภาพ
เบื้องต้นที่จำเป็น การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาลในระดับปฐมภูมิ ทุติยภูมิ
ตติยภูมิ การคุ้มครองสุขภาพ สำหรับผู้ป่วยที่มีความผิดปกติ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ดังภาพที่ 2-2

Roemer's Model of Health Services System

ภาพที่ 2-2 องค์ประกอบระบบบริการสุขภาพของ Roemer's Model of Health Services System
(Fulop & Roemer, 1987)

ต่อมา องค์การอนามัยโลก (WHO, 2010) ได้นำเสนอแนวคิดระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ (Desirable health system) เพื่อให้ประเทศสมาชิกได้ใช้เป็นแนวทางการจัดการและพัฒนาระบบสุขภาพตามบริบทของแต่ละประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ มี 6 องค์ประกอบ (Six building blocks) ดังนี้

1. ระบบบริการ (Service delivery) เป็นปัจจัยพื้นฐานนำไปสู่สุขภาวะ ของประชาชน ซึ่งอาจมีรูปแบบแตกต่างกันในแต่ละประเทศ แต่มีส่วนสำคัญ คือ การมีเครือข่ายให้บริการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงงานป้องกัน งานรักษา งานฟื้นฟูสุขภาพ และงานสร้างเสริมสุขภาพที่สามารถเข้าถึงได้อย่างปราศจากอุปสรรคในเรื่องค่าบริการ ภาษา วัฒนธรรมหรือภูมิประเทศ ระบบบริการมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงแบบไร้รอยต่อ ตามมาตรฐาน วิชาชีพ มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย อย่างเหมาะสม เพื่อบรรลุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่ดี มุ่งเน้นที่ “คน” เป็นศูนย์กลาง ไม่ใช่ “โรค” หรือตัวเงิน ประชาชนควรมีส่วนร่วม

2. กำลังคนด้านสุขภาพ (Health workforce) มีความสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการมีสุขภาพดี อาศัยบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ แรงจูงใจ รับผิดชอบงาน และมีเพียงพอ กับภารกิจเพื่อทำให้ผลลัพธ์ด้านสุขภาพดีขึ้นตามเป้าหมาย รวมถึงบุคลากรด้านสุขภาพทุกสาขาวิชาชีพ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ที่ทำงานเต็มเวลาหรือกึ่งเวลา ได้รับหรือไม่ได้รับค่าจ้างก็ตาม นอกจากนี้ ยังรวมบุคลากรด้านการศึกษา งานวิจัยและงานสร้างเสริมสุขภาพ ดังนั้น จึงต้องมีข้อมูลและวิเคราะห์ความต้องการกำลังคนด้านสุขภาพทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและทุกภาคส่วน แล้ว

ร่วมมือกันผลิตบุคลากรให้เพียงพอความต้องการ ดังกล่าว

3. การเงิน การคลัง ด้านสุขภาพ (Financing) มีความสำคัญต่อระบบสุขภาพ ด้วยกลไก การจ่าย การสะสม หรือแบ่งปันไปให้เกิดงานบริการ หรือสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากร หรือจัดซื้อยา และเวชภัณฑ์ ให้ครอบคลุมบริการสุขภาพที่จำเป็น เพื่อทำให้มีความพร้อมในการบริการ ลดภาระค่าใช้จ่ายที่มากจนต้องล้มละลาย ดังนั้น การคลังสุขภาพจึงมีได้หมายถึงแคมป์ของทุนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการจัดสรรงบประมาณ ระบบการซื้อและระบบการให้บริการ ซึ่งค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของแต่ละประเทศเทียบสัดส่วนกับผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (Gross Domestic Products:GDP) และตัวชี้วัดภาวะล้มละลายจากค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพในครัวเรือน คือ สัดส่วนของรายจ่ายด้านสุขภาพที่ต้องจ่ายเอง (Out-of-pocket payment) ต่อรายได้ทั้งหมด

4. สื่อองค์ความรู้/เทคโนโลยีทางการแพทย์ (Assess to essential medicines) การจัดการระบบสารสนเทศที่ดีนำไปสู่การสร้างโจทย์งานวิจัยและพัฒนาแก้ไขปรับปรุงกระบวนการสื่อสารเพื่อให้เกิดผลลัพธ์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการผลิตสื่อองค์ความรู้สารข่าวสาร ไปยังประชาชนกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในการบริการสุขภาพเพื่อให้ระบบมีความเข้มแข็งและเจริญ ได้อย่างยั่งยืน

5. ระบบข้อมูลสารสนเทศ (Health information system) ข้อมูลสารสนเทศที่เชื่อมต่อได้นำไปใช้ในการตัดสินใจดำเนินการระบบสุขภาพ ควบคุม กำกับ ประเมินผล และการวิจัยเพื่อพัฒนาแก้ไข ในประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพ ปัจจัยทั้งหมดที่นำเข้าสู่ระบบสุขภาพ ผลผลิตของระบบสุขภาพ ซึ่งรวมถึงความพร้อม การเข้าถึง คุณภาพ ผู้ใช้ข้อมูลข่าวสาร และผลลัพธ์ของระบบสุขภาพ อัตราตายและอัตราการเกิดทุพพลภาพ สุขภาวะ ความพิการ รวมไปถึงการไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการรับบริการสุขภาพ

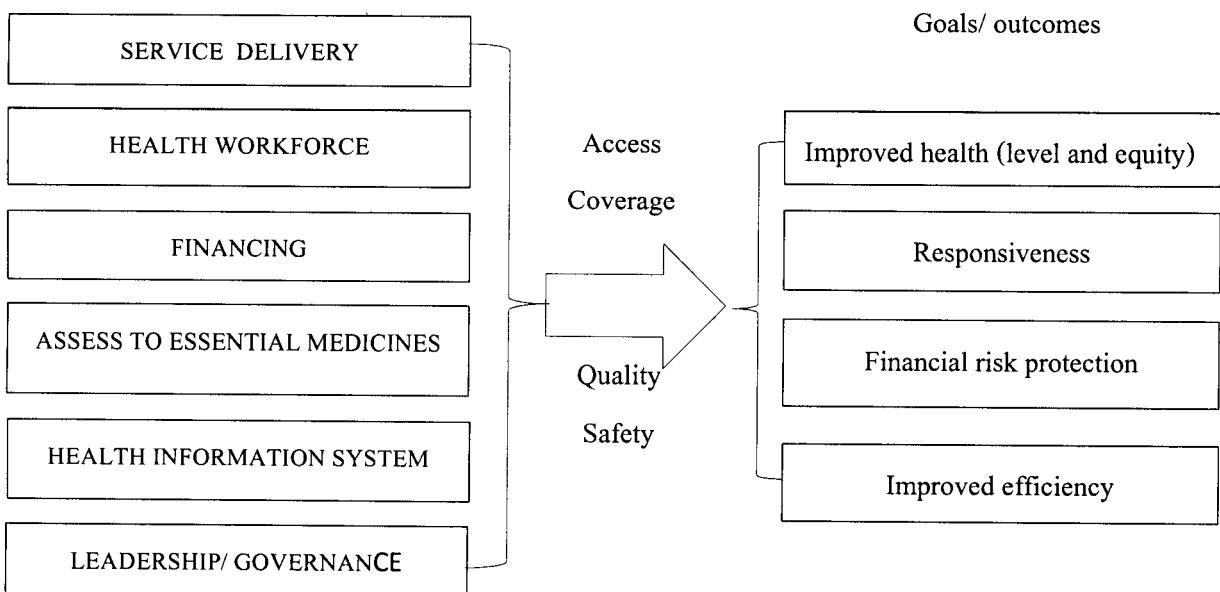
6. ภาวะผู้นำและธรรมาภิบาล (Leadership and governance) เนื่องจากธรรมาภิบาลเป็นหลักการบริหารที่สำคัญมากในปัจจุบัน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้นำต้องใส่ใจการสร้างระบบสุขภาพที่คาดหวังไว้ให้สำเร็จ โดยกำกับ คุ้มครอง รับผิดชอบในการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสม เป็นธรรม โปร่งใส เนื่องจากมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายกลุ่ม ผู้นำจึงมีความสำคัญมากในการเขื่อมผสานบูรณาการทำงานระบบสุขภาพทุกภาคส่วน ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนต่อไป

เมื่อบูรณาการเขื่อมโยงทั้ง 6 องค์ประกอบดังกล่าว จะส่งผลไปสู่ผลลัพธ์ด้านสุขภาพที่สำคัญ คือการเข้าถึง (Accessibility) ความครอบคลุม (Coverage) คุณภาพ (Quality) มีประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นธรรม (Equity) ปกป้องคุ้มครองความเสี่ยงด้านสังคมและการเงิน (Accountability) รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชน (Customer focus) ดังนั้น เมื่อกระทรวงสาธารณสุขนำกรอบแนวคิดระบบสุขภาพ (Six building blocks) ตามที่องค์กรอนามัยโลกเสนอให้เป็นส่วนหนึ่งในการปฏิรูปกระทรวง โดยมีเป้าหมายเพื่อการมีสุขภาพดีของประชาชน จึงต้องปรับ

บทบาทหน้าที่และปรับเปลี่ยนการทำงานของกระทรวงสาธารณสุข ปฏิรูปการคลังสุขภาพ บูรณาการกองทุนสุขภาพ กำหนดให้มีเขตสุขภาพ มีคณะ กรรมการเป็นกลไกการดำเนินงานตั้งแต่ระดับประเทศ เขต จังหวัด และอำเภอ ทำหน้าที่สนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพพื้นที่ (ธีรพร สถิรอัจญาร, 2556) ดังภาพที่ 2-3

กรอบแนวคิดระบบสุขภาพที่พึงประสงค์โดยองค์การอนามัยโลก

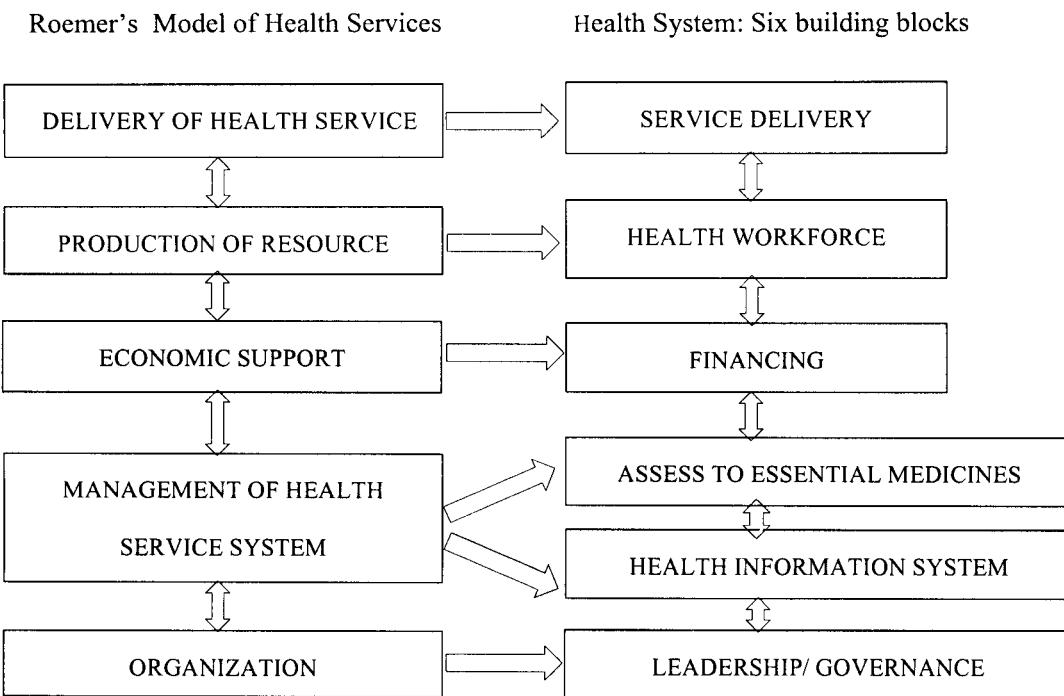
Six building blocks

ภาพที่ 2-3 กรอบแนวคิดระบบสุขภาพที่พึงประสงค์โดยองค์การอนามัยโลก (WHO, 2010)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่ารูปแบบระบบบริการสุขภาพของโรเมอร์ 5 องค์ประกอบ (Fulop & Roemer, 1987) กับแนวคิดระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2010) จำนวน 6 องค์ประกอบ (Six building blocks) มีความสอดคล้องกันสามารถประยุกต์และเชื่อมโยงเข้ากันได้ทำให้เกิดความชัดเจน ครอบคลุมสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดังภาพที่ 2-4

**ความสัมพันธ์ของระบบสุขภาพสุขภาพ
ระหว่าง Roemer's Model of Health Services กับ Six building blocks**

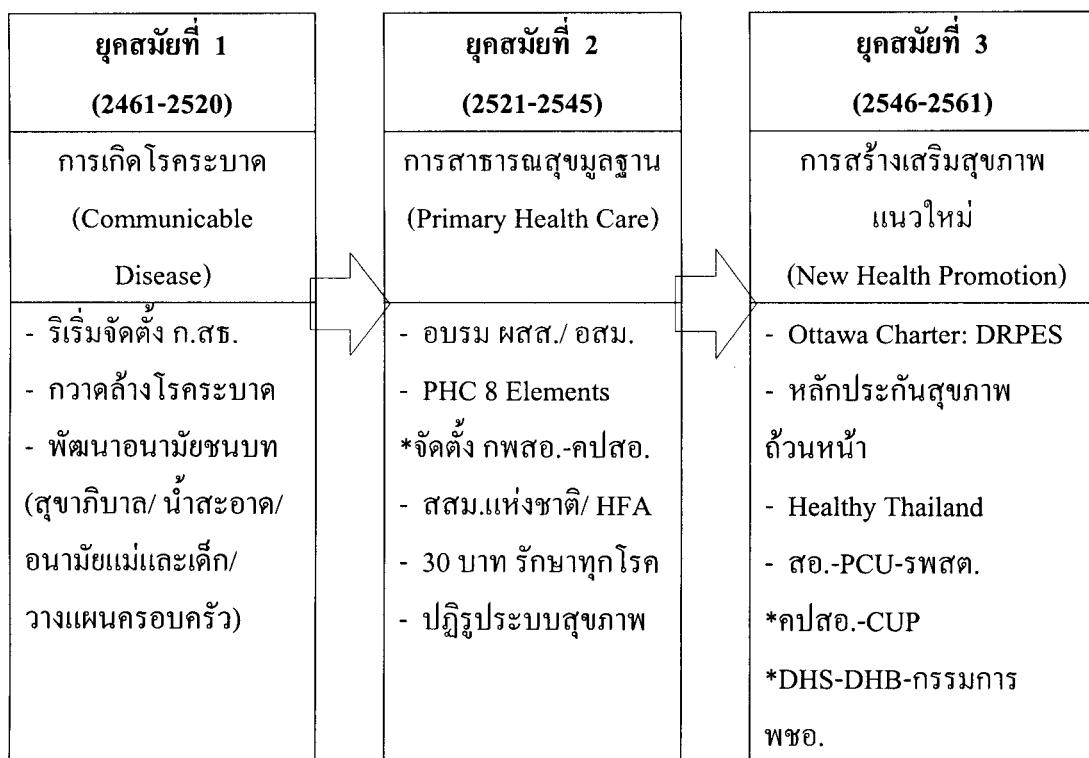
ภาพที่ 2-4 ความสัมพันธ์ของระบบสุขภาพสุขภาพ ระหว่าง Roemer's Model of Health Services กับ Six building blocks ประยุกต์จาก Fulop and Roemer (1987) และ WHO (2010)

4. พัฒนาระบบสุขภาพของไทย

4.1 วิัฒนาการของระบบสุขภาพกับการสาธารณสุขไทย

ระบบสุขภาพของไทย มีวิัฒนาการความเป็นมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ควบคู่กับการสาธารณสุขไทยมาโดยตลอด ซึ่งสรุปได้เป็น 3 ยุคสมัย (วิชัย เทียนถาวร, 2555) ดังภาพที่ 2-5

วิัฒนาการระบบสุขภาพกับการสาธารณสุขไทย

ภาพที่ 2-5 วิัฒนาการระบบสุขภาพกับการสาธารณสุขไทย (ประยุกต์จากวิชัย เทียนดาวร, 2555)

ยุคสมัยที่ 1 การความล้างโรคระบาด (พ.ศ. 2461-2520)

เมื่อปี พ.ศ. 2461 ได้จัดตั้งกระทรวงสาธารณสุข ต่อเกิดสถานการณ์สังคրามโภคครั้งที่ 2 และการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ส่งผลกระทบให้ประเทศไทยประสบปัญหาเศรษฐกิจ ภาวะข้าวยากหามากแพง เกิดโรคระบาด ประชาชนเจ็บป่วยได้รับความเดือดร้อน ในสมัยนั้น จอมพล ศุภดี ชนรัชต์ ผู้นำรัฐบาล ได้แก้ไขปัญหาโดยเริ่มโครงการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ โดย มีการตราพระราชบัญญัติเศรษฐกิจแห่งชาติ และได้ก่อตั้งสถาบันเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้นใน พ.ศ. 2502 ต่อมา พ.ศ. 2504 ได้เริ่มจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับแรก (พ.ศ. 2504-2509) เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนอดอย่าง การขาดการศึกษา และกระทรวงสาธารณสุขก็ได้จัดทำ แผนพัฒนาการสาธารณสุขแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เน้นการความล้างโรคระบาด การขยายบริการ สาธารณสุข โดยก่อสร้างโรงพยาบาลขึ้นใหม่ ๆ หลายแห่ง แผนพัฒนาการสาธารณสุขแห่งชาติ ฉบับที่ 2 และ 3 เน้นการพัฒนาอนามัยชนบทด้านสุขาภิบาล จัดหน้า水สะอาด การป้องกันโรคติดต่อ

พื้นฐานอนามัยแม่และเด็ก การวางแผนครอบครัว เพิ่มการผลิตบุคลากรและการรักษาพยาบาลผู้มีรายได้น้อย

ยุคสมัยที่ 2 การสาธารณสุขมูลฐาน (พ.ศ. 2521-2545)

ในช่วงปลายของแผนพัฒนาการสาธารณสุขฉบับที่ 4 เมื่อปี พ.ศ. 2519 องค์การอนามัยโลกได้จัดประชุมที่เมืองอัลมาอะตา ประเทศรัสเซีย ได้เสนอแนวคิดการสาธารณสุขมูลฐาน (Primary Health Care: PHC) เพื่อให้ประเทศสมาชิกใช้เป็นกรอบการพัฒนาสุขภาพของประชากรโลก สำหรับประเทศไทยได้นำแนวคิดนี้มาทดลองดำเนินการสาธารณสุขแบบผสมผสาน (Integration) มีการฝึกอบรมอาสาสมัคร พสส./ อสม. ในโครงการสาธารณสุขเบื้องต้น ให้เป็นกลไกสำคัญ เมื่อเห็นว่า โครงการประสบความสำเร็จจึงขยายผลเป็นโครงการสาธารณสุขมูลฐานในแผนพัฒนาการสาธารณสุข ฉบับที่ 5-8 โดยมีการพัฒนาต่อเนื่องและขยายความครอบคลุมของ พสส./ อสม. ทุกพื้นที่ทั้งเขตเมืองและชนบท พร้อมกับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข (พบส.) และกลไกการสนับสนุนระดับอำเภอ เพื่อการบรรลุเป้าหมายให้ประชาชนมีสุขภาพดีทั่วหน้า ในปี พ.ศ. 2543 (Health for all by the year 2000: HFA) การปฏิรูประบบสุขภาพตามแนวคิด “การสร้างสุขภาพดี นำการซ้อมสุขภาพเสีย” พร้อมกับการเริ่มโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 นาท รักษาทุกโรค รวมทั้งจัดตั้งสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพเพื่อ นำมาพัฒนาระบบสุขภาพของคนไทยอีกด้วย (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์, 2559)

ยุคสมัยที่ 3 การสร้างเสริมสุขภาพแนวใหม่ (พ.ศ. 2546-2561)

ในการจัดทำแผนพัฒนาการสาธารณสุขแห่งชาติ ฉบับที่ 9-10 เน้น “คน” เป็นศูนย์กลาง การพัฒนาทุก ๆ ด้าน และให้ความสำคัญกับแนวคิดการสร้างเสริมสุขภาพ (Ottawa charter for health promotion) 5 องค์ประกอบ คือ 1) การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ 2) การสร้างสรรค์ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ 3) การเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง 4) การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล และ 5) การปรับเปลี่ยนระบบบริการสุขภาพ (สินศักดิ์ชนม์ อุ่นเมี, 2556) มาใช้พัฒนาสุขภาพคนไทย ภายใต้ปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง สร้างให้เมืองไทยเข้มแข็ง คนไทยแข็งแรง (Healthy Thailand) มุ่งสู่ระบบสุขภาพพอเพียงด้วยการรวมพลังทั้งสังคมเพื่อสร้างสุขภาพ (All for health) บนพื้นฐานความรู้ ต่อเนื่องด้วยการพัฒนาตามแผนฯ ฉบับที่ 11-12 ที่เน้นการพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างประเทศระดับภูมิภาคและชายแดน ให้เข้มแข็ง เสริมสร้างระบบสุขภาพให้มีมาตรฐาน ทุกระดับ จัดบริการสุขภาพให้กลุ่มคนชายขอบ สร้างศักยภาพภาคีเครือข่ายและพันธมิตร บูรณาการ ทุกภาคส่วน เชื่อมโยงระบบสุขภาพไทยกับนานาชาติ พัฒนาระบบที่เพื่อจัดการกับปัจจัยกำหนด สุขภาพ ระบบการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกัน ควบคุมภัยสุขภาพ สร้างความเข้มแข็งของระบบสุขภาพ อำเภอและการสาธารณสุขมูลฐาน เพื่อเป็นกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติเพื่อรากรฐาน

การพัฒนาให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามแนวคิดการพัฒนาประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (สุวิทย์ เมธินทรีย์, 2559)

หากจะพิจารณาจากวิัฒนาการการสาธารณสุขไทยที่ผ่านมาแต่ละยุคสมัย พบว่า ในยุคสมัยที่ 1 ที่เริ่มต้นในการพัฒนาการสาธารณสุขระดับประเทศนั้น เป็นไปเพื่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเกี่ยวกับโรคระบาดและปัญหาสาธารณสุขที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าตามบริบทและสถานการณ์ปัจจุบันในขณะนั้น ต่อมาเริ่มมีการวิเคราะห์สภาพปัญหา และแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคตและจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติที่เป็นระบบขึ้น แต่ก็เป็นการกำหนดมาจากระดับนโยบาย (Top down) ซึ่งปราศจากตั้งแต่แผน ๑ ฉบับที่ 1-6 แต่ก็ไม่มีการกล่าวถึงระบบสุขภาพที่ชัดเจนนัก ต่อมาในยุคสมัยที่ 2 ถือว่าเป็นยุคใหม่ของการสาธารณสุขไทยที่แต่เดิมเรื่องสุขภาพขึ้นอยู่กับบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขเท่านั้นที่เป็นผู้ดูแลสุขภาพของประชาชน

เมื่อเริ่มแผนพัฒนาฉบับที่ 5 กระทรวงสาธารณสุขได้เริ่มนำเอาแนวคิดการสาธารณสุขมูลฐาน (Primary health care) ขององค์กรอนามัยโลกมาทดลองใช้ในการพัฒนาระบบสุขภาพให้เข้ากับบริบทสังคมไทย (อมร นนทสุต, 2559) โดยใช้หลักการทำให้ทุกคนมีส่วนร่วม (People participation) การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate technology) และมีความเป็นเจ้าของ (People involvement) เพื่อให้ประชาชนพึ่งตนเองได้ทางสุขภาพ และได้ขยายการพัฒนา Mao-Yang ต่อเนื่อง ซึ่งในยุคสมัยนี้ถือได้ว่าเป็นการเริ่มต้นการพัฒนาระบบสุขภาพที่แท้จริง เพราะมีทั้งการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข (พบส.) และจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาสาธารณสุขอำเภอ (กพสอ.) ขึ้น ที่ต่อมาเป็นคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ (คปสอ.) และมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงต่อเนื่องมาถึงยุคสมัยปัจจุบันเป็นการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ (District Health System: DHS) มีบทบาทหน้าที่เป็นกลางในการขับเคลื่อนระบบสุขภาพในพื้นที่ระดับอำเภอ โดยมีระเบียบกฎหมายรับรองการปฏิบัติหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษรของการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภออย่างเป็นรูปธรรม

สรุปได้ว่า แม้แผนพัฒนาการสาธารณสุขแห่งชาติ ตั้งแต่ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504-2509) จนถึงแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ตลอดเวลา รวม 60 ปี ของการกำหนดนโยบายด้านบริการสาธารณสุขเพื่อพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ จะมีการปรับปรุง เพิ่มขยาย ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนมาตรฐานของการบริการ แต่รูปแบบไทยยังได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อความต่อเนื่องมีความคาดหวังอย่างเห็นการบริการสุขภาพแห่งชาติ เน้นความเป็นเลิศ 4 ด้าน คือด้านส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรคและคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเลิศ (Promotion, prevention, protection excellence) ด้านบริการเป็นเลิศ (Service excellence) ด้านบุคลากรเป็นเลิศ (People excellence) ด้านบริหารเป็นเลิศด้วยธรรมาภิบาล (Governance excellence)

รัฐบาลให้ความสำคัญต่ออุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของภาคีเครือข่าย และพันธมิตร รวมทั้งการบูรณาการทุกภาคส่วน เพื่อยกระดับสุขภาวะของประชาชนในพื้นที่อำเภอ ซึ่งถือว่าหน่วยงานระดับอำเภอเป็นบทบาทหน้าที่จะต้องนำนโยบายแปลงสู่การปฏิบัติ โดยเน้นการ สร้างความเข้มแข็งของระบบสุขภาพอำเภอ เพื่อให้เกิดรูปธรรมในการปฏิบัติงานของภาคีเครือข่าย สุขภาพระดับพื้นที่ได้อย่างยั่งยืนต่อไป

4.2 การจัดการระบบสุขภาพของไทย

สืบเนื่องจากสำนักงานปฎิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (สปรส.) ได้ขับเคลื่อนงานปฎิรูประบบสุขภาพแห่งชาติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ด้วยแนวคิด “สร้างนำ้ม” โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมไทย จนกระทั่งมีการตราพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ขึ้นใช้เป็นกฎหมายเม่นท์ ซึ่งต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เรื่องธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ที่ได้กำหนดปรัชญาและแนวคิดหลักที่ว่า ระบบสุขภาพเป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคมและระบบความมั่นคงของประเทศ ที่รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมพึงให้ความสำคัญอย่างสูงต่อการพัฒนาระบบสุขภาพ เพื่อส่งเสริมคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และต้องให้ความสำคัญกับความเป็นธรรมและความเท่าเทียมกันในสังคม จึงต้องคำนึงถึงการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมครอบคลุมภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งกาย จิต ปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันอย่างสมดุล โดยมีเป้าหมายหลักในการสร้างเสริมสุขภาพ อันนำไปสู่สุขภาวะที่ยั่งยืนและการพัฒนาประเทศตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านร่างกาย จิตใจ ปัญญา และสังคม ที่ต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักคุณธรรม จริยธรรม มนุษยธรรม ธรรมาภิบาล ความรู้และปัญญา สถาศักดิ์สิทธิ์ชีวิตวัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่น และในระดับประเทศ เพื่อเอื้ออำนวยให้บรรลุเป้าหมายแห่งสิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพทุกประการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ, 2552)

ระบบสุขภาพตามนัยดังกล่าว มีระบบย่อย 10 องค์ประกอบ คือ 1) การจัดให้มีหลักประกันและความคุ้มครองให้เกิดสุขภาพ 2) การสร้างเสริมสุขภาพ 3) การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่ก่อภัยสุขภาพ 4) บริการสาธารณสุขและการควบคุมคุณภาพ 5) การส่งเสริมสนับสนุน การใช้ และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือกอื่น ๆ 6) การคุ้มครองผู้บริโภค 7) การสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านสุขภาพ 8) การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ 9) การสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพ และ 10) การเงินการคลังด้านสุขภาพ

การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ (District Health System: DHS)

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

ในยุคสมัยการพัฒนาการสาธารณสุขของไทยที่ใช้การสาธารณสุขมูลฐาน (สสม.) เป็นแนวคิดและกลวิธีในการพัฒนาเพื่อให้ประชาชนไทยมีสุขภาพดีนั้น การกระทรวงสาธารณสุขได้มีแนวคิดที่จะทำงานแบบผสมผสานของหน่วยงานสาธารณสุขในระดับอำเภอระหว่างโรงพยาบาลชุมชน (รพช.) กับสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ (สสอ.) ให้ทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็งและมีพลัง เมื่อว่าจะต่างสายบังคับบัญชา กัน ก่อรากือ โรงพยาบาลชุมชนอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ส่วนสำนักงานสาธารณสุขอำเภอที่มีสถานีอนามัย (สอ.) เป็นหน่วยบริการสาธารณสุขนั้นอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายอำเภอ จึงหากที่จะให้เกิดเอกสารภาพในทางปฏิบัติ ดังนั้น เพื่อให้มีองค์กรที่ถูกยื่นขอประسانการทำงานในระดับพื้นที่ในการขับเคลื่อนโครงการสาธารณสุขมูลฐานที่เป็นนโยบายสำคัญในขณะนั้น กระทรวงสาธารณสุขจึงได้มีหนังสือที่ ศธ 0217/ สช/ ว. 12 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2526 เรื่องจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาสาธารณสุขระดับอำเภอ (กพ.สอ.) เพื่อทำหน้าที่ประสานแผนงาน ประสานการปฏิบัติ และประเมินผลงาน สาธารณสุขระดับอำเภอ แต่ผลการดำเนินงานโดย กพ.สอ. ไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ต่อมาก็ปรับปรุงองค์กรนี้เป็นคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ (คปสอ.) หรือชื่อเรียกภาษาอังกฤษว่า District Health Coordinating Committee: DHCC มีโครงสร้างประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงพยาบาล สาธารณสุขอำเภอ ท่านหนึ่งท่านได้สถาบันเป็นประธานและรองประธาน มีวาระคราวละ 2 ปี สำหรับเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการเดือกจากผู้แทนของ รพช. และ สสอ. ฝ่ายละ 1 คน คณะกรรมการรวมไม่ถ้วนเกิน 12 คน หากมีหน่วยงานอื่นด้วยจะมีเพิ่มได้อีกไม่ถ้วนเกิน 3 คน ในระยะต่อมา มีการเพิ่มตัวแทน อสสม. และตัวแทนประชาชนอีกอย่างละ 1 คน ด้วย (รพด หนนุน, 2559)

การขับเคลื่อนระบบสุขภาพอำเภอ มีมาอย่างต่อเนื่อง เมื่อว่ากระทรวงสาธารณสุขจะมีการปฏิรูประบบสุขภาพและมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านโครงสร้างการบริหารและการบริการทั้งระบบกีตام แต่ คปสอ. ก็ยังทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการเครือข่ายบริการสุขภาพอำเภอ (Contracting Unit of Primary Care: CUP) ตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (30 บาท ช่วยคนไทย ห่างไกลโรค) ที่มีสถานีอนามัยเป็นหน่วยบริการปฐมภูมิ (Primary Care Unit: PCU) ที่ปัจจุบันเรียกว่า โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพสต.) นั่นเอง สำหรับการดำเนินงานในระดับอำเภอ นั้นกระทรวงสาธารณสุขได้เสนอว่าควรขับเคลื่อนเป็นการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ (รสอ.) ทั้งนี้ เพราะเชื่อว่าสามารถชื่อมต่อการดำเนินงานด้านสุขภาพจากนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับอำเภอ ได้ เนื่องจากการดำเนินงานในระดับอำเภอ มีความใกล้ชิด รับรู้ปัญหา ความต้องการ และ

ความจำเป็นในพื้นที่มากที่สุด สามารถประสานงานและกระจายทรัพยากรการบริหาร ได้แก่ คนเงิน ของ ตลอดจนการสนับสนุนทางวิชาการ การจัดการและใช้ประโยชน์ระบบข้อมูลร่วมกันกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่ที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน ได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งในระยะต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นการพัฒนาบริการระบบสุขภาพอำเภอ เรียกว่า รสอ. หรือ DHS (District Health System) โดยมีการค่อยๆ ลดการพัฒนาเป็นโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่ง โครงการ (One District One Project: ODOP) เพื่อเป็นกลไกการเสริมคุณค่าให้กับบุคลากรสุขภาพที่ทำงานในระบบบริการปฐมภูมิ (เดชา แซ่หลี และคณะ, 2557)

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา กระทรวงสาธารณสุขได้นำนโยบายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ห้าง 4 ยุทธศาสตร์มาแปลงสู่การปฏิบัติในพื้นที่เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ให้บรรลุตามเป้าหมายภายใต้ทศวรรษหน้า คนไทยทุกคนจะมีสุขภาพแข็งแรงเพิ่มขึ้น เพื่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยทางตรงและทางอ้อมอย่างยั่งยืน ผ่านทางแผนแม่บทการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนด้วยกลไก “ระบบสุขภาพ อำเภอ” ให้เข้มแข็งครอบคลุมทุกภูมิภาคของประเทศไทยเปรียบเสมือนป้อมปราการค่ายหน้าที่ยิ่งใหญ่ในการป้องกันโรคและสร้างเสริมสุขภาพในทุกกลุ่มวัย ลดความเจ็บป่วยทุกข์ทรมานไปสู่การมีสุขภาพที่ดี และเพิ่งพาตนเองด้วยความร่วมมือร่วมใจ ประสานพลังของทุกภาคส่วนในระดับ อำเภอ (เดชา แซ่หลี และคณะ, 2557)

เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2559 ภาคีเครือข่าย 4 หน่วยงานหลัก ประกอบด้วย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ได้ทำพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงร่วมกัน เรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตและระบบสุขภาพอำเภอ ตามแนวทางการดำเนินงานประชารัฐ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย 4.0 ของรัฐบาล เพื่อสนับสนุนให้ภาคส่วนชุมชนท้องถิ่นและภาคส่วนอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการสุขภาพตนเองมากขึ้น ซึ่งนับเป็นก้าวย่างที่สำคัญในการปฏิรูประบบสุขภาพ เป็นกลไกการทำงานค้านสุขภาพในระดับพื้นที่ซึ่งได้นำรูปแบบประชารัฐเข้ามาดำเนินงาน โดยภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาคท้องถิ่น โรงเรียน วัด และภาคส่วนอื่น ๆ ให้มีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาพที่ดีของประชาชน ซึ่งไม่จำกัดเฉพาะมิติการรักษาระยะยาว ภาระได้กล่าวที่เรียกว่าคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสุขภาพ ของประชาชนด้วยระบบสุขภาพอำเภอ (District health board:DHB) ที่มีคณะกรรมการ “ใช้พื้นที่เป็นฐาน ประชาชนเป็นศูนย์กลาง” เพื่อขับเคลื่อนระบบสุขภาพอำเภอให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพร่วมกัน โดยในระยะแรกมีเป้าหมายจัดตั้งเครือข่ายคณะกรรมการฯ จำนวน 73 พื้นที่

ทั่วประเทศ และเมื่อคณะกรรมการฯ ได้ร่วมกันดำเนินการไประยะหนึ่งแล้ว ภาคีเครือข่ายทั้ง 4 หน่วยงาน จึงจัดประชุมชี้แจงแนวทางการขับเคลื่อนและขยายการดำเนินงานแก่คณะกรรมการระดับอำเภอประกอบด้วย นายอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล และสาธารณสุขอำเภอ จำนวน 200 พื้นที่ 650 คน เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2560 (สำนักงานบริหารยุทธศาสตร์สุขภาพดีวีทีไทย, 2560)

ต่อมาธัญบาล โดยนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) ได้ออกรับเบี้ยบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับพื้นที่ พ.ศ. 2561 โดยกฎหมายดังกล่าว กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติการในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในระดับพื้นที่ เป็นไปในทิศทางยุทธศาสตร์ เป้าหมาย อย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ โดยมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนอย่างเป็นองค์รวม รวมทั้งมุ่งเน้นให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง เสริมสร้างความเป็นผู้นำและเจ้าของ ร่วมกันในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ตลอดจนสร้างเสริมให้บุคคล ครอบครัว และชุมชน มีสุขภาวะทางกาย ใจ และสังคมเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและเกิดความยั่งยืนสืบไป

2. แนวคิดการพัฒนาระบบสุขภาพระดับอำเภอ

การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอตามที่สูตรเกียรติ อาชานานุภาพ (2557) ได้เสนอแนวคิด UCARE มีองค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

2.1 การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (Unity of district health team) เป็นการทำงานเป็นทีมของบุคลากรสาธารณสุข กับหน่วยงานอื่น เช่น นายอำเภอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วัด โรงเรียน การศึกษานอกโรงเรียน ชุมชน สถาตรต่างๆ ที่อยู่ในอำเภอ โดยทำงานร่วมเป็นทีมเดียวกัน อาจมีการจัดการและใช้ประโยชน์จากบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ของใช้ ข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่ร่วมกันเพื่อเสริมการให้บริการที่ทุกหน่วยงาน มีเป้าหมายร่วมกันคือ เพื่อสุขภาวะของประชาชน

2.2 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (Community participation) เป็นการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมประเมินผลร่วมกัน จัดการทั้งเกิดการเรียนรู้ใน การขับเคลื่อนในการให้บริการสุขภาพประสบผลสำเร็จ

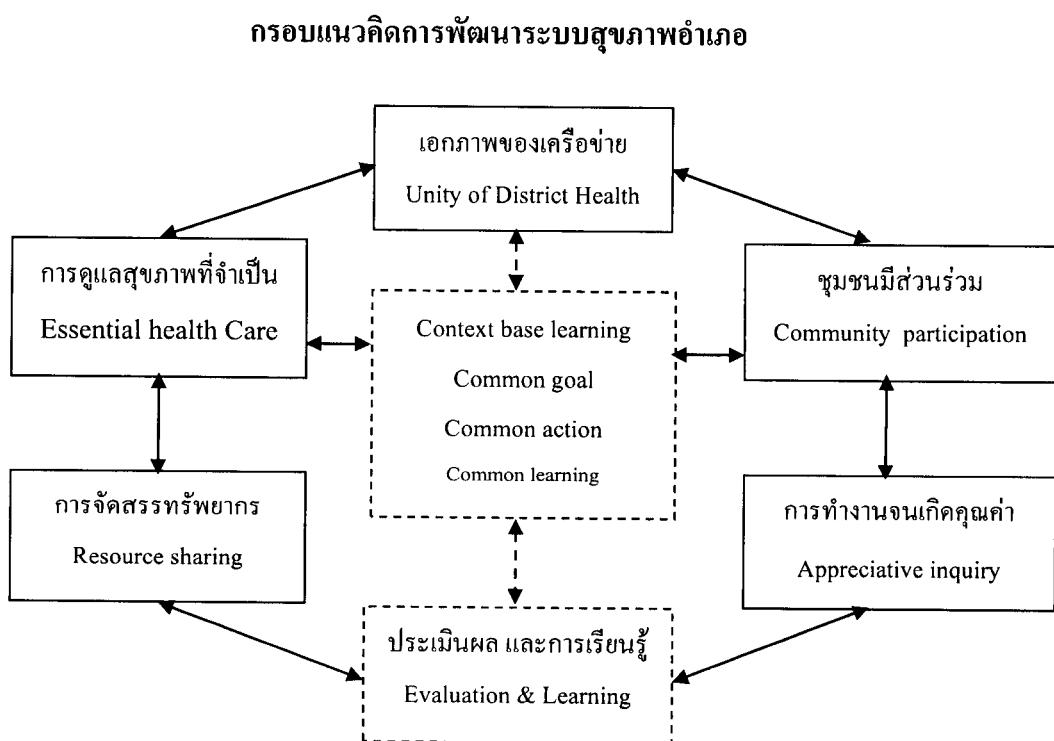
2.3 การทำงานจันเกิดคุณค่า (Appreciative inquiry) เป็นการชื่นชมทีมงาน เพื่อสร้างความผูกพัน (Engagement) ของเครือข่ายบริการให้บรรลุเป้าหมายคือ สุขภาวะของประชาชน ทั้งนี้ เพื่อให้ทีมงานกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุพันธกิจขององค์กร หรืออีกนัยหนึ่งคือ การสร้างคุณค่าให้บุคลากรอันเป็น

ผลมาจากการพัฒนาบุคลากร

2.4 การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing) ได้แก่ มีการวางแผนการใช้ทรัพยากร เช่น คน เงิน ของ ร่วมกัน เพื่อส่งผลให้เกิดระบบสุขภาพอำเภอที่แข็งยืนภายใต้การบริหารจัดการที่ดี มีการพัฒนาบุคลากรที่มีความหลากหลายตามบริบทและความต้องการ

2.5 การดูแลที่จำเป็นตามบริบท (Essential care) คือ การเลือกให้บริการสุขภาพตาม ปัญหาหรือความต้องการของพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการสุขภาพได้ (Accessibility) และ สามารถให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง (Continuing care) โดยมีการเชื่อมโยงประสาน (Coordination) หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (Comprehensive) และชุมชนมี ส่วนร่วม

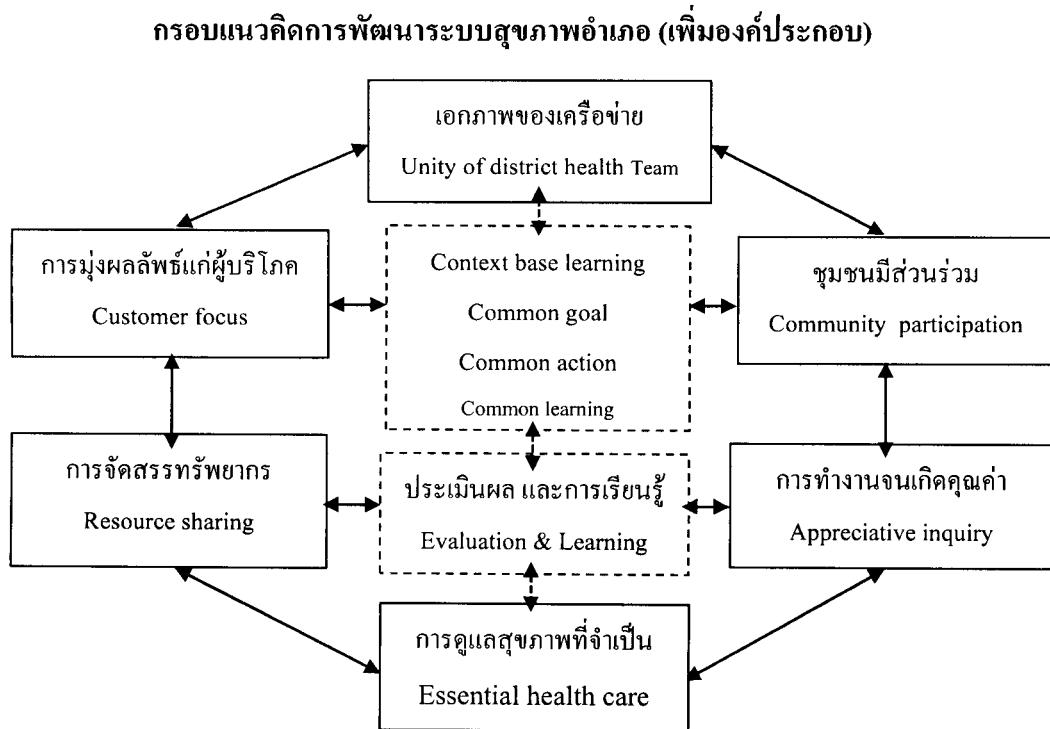
ดังที่ สุรเกียรติ อาชานานุภาพ (2557) สรุปเป็นภาพความสัมพันธ์ของ 5 องค์ประกอบเดิม ที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบตามแนวคิด UCARE ที่ทีมสุขภาพอำเภอได้ร่วมกันเรียนรู้จากบริบท (Context base learning) ดังภาพที่ 2-6

ภาพที่ 2-6 กรอบแนวคิดการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ (DHS: UCARE)

(สุรเกียรติ อาชานานุภาพ, 2557)

เนื่องจากการดำเนินงานระบบสุขภาพอำเภอ เป็นการทำงานด้านสุขภาพร่วมกันของทุกภาคส่วน ด้วยการบูรณาการทรัพยากรถอย่างพื้นที่ผ่านกระบวนการชี้ชุมและการจัดการความรู้ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนพึงพาตนเองได้ ด้วยความเอื้ออาทรแบบไม่ทอดทิ้งกัน การติดตามผลการพัฒนาจึงเป็นกลไกที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ใช้กระบวนการเยี่ยมเชื่อมแบบ ก้าวตามมิตรหรือการเยี่ยมเสริมพลัง (จุฑาทิพย์ พิทักษ์, 2559) เพื่อชี้ชุมผลงานดูความสำเร็จ ความสุขของผู้คนในแต่ละพื้นที่ดำเนินการ สำหรับความก้าวหน้าการพัฒนานั้น ทีมสุขภาพอำเภอ ของแต่ละพื้นที่สามารถประเมินตนเองเพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จได้ตามเกณฑ์การพัฒนา DHS (เดชา แซ่หดี และคณะ, 2557) ต่อมากลับบันวิจัยและพัฒนาระบบสาธารณสุข ได้ดำเนินการวิจัย ประเมินผลการพัฒนาระบบกระทรวงสาธารณสุข พบว่า การประเมินกระบวนการพัฒนาระบบ สุขภาพอำเภอ จากแนวคิดเดิมที่ประเมินเพื่อรับรองนั้น ไม่เป็นไปเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาอย่างแท้จริง ในทางกลับกันกลยุทธ์เป็นการทำลายขั้นตอนกำลัง ใจของคนทำงานในพื้นที่ให้เสื่อมถอยลง ดังนั้น จึงมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดการประเมินมาอยู่ใน การจัดการคุณภาพทั้งองค์กร โดย การประเมินแบบเสริมพลัง และเพิ่มอีกหนึ่งองค์ประกอบ คือ การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียหรือผู้บริโภค (Customer focus: C) ใช้เป็น UCCARE มาเป็นกรอบแนวคิด กระบวนการพัฒนา (สุรเกียรติ อาทana นุภาพ, 2557; สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบสาธารณสุข, 2557) ดังภาพที่ 2-7

ภาพที่ 2-7 กรอบแนวคิดระบบสุขภาพอำเภอ (เพิ่มใหม่) (สูรเกียรติ อาชานานุภาพ, 2557)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสุขภาพระดับสากลกับระบบสุขภาพของไทย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี นโยบายการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอทั้งระดับสากล และของประเทศไทย โดยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้ง 6 ประการ พบร่วมกัน ทั้งสองแนวคิดนี้มีองค์ประกอบที่มีสาระ และรายละเอียดที่สามารถนำผลการเข้ากันได้ 5 องค์ประกอบ คือ

3.1 ภาวะผู้นำและการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลการในทำงานร่วมกันระดับอำเภอ (Leadership & Governance + Unity of district health)

3.2 การบริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทพื้นที่ (Service delivery + Essential health care)

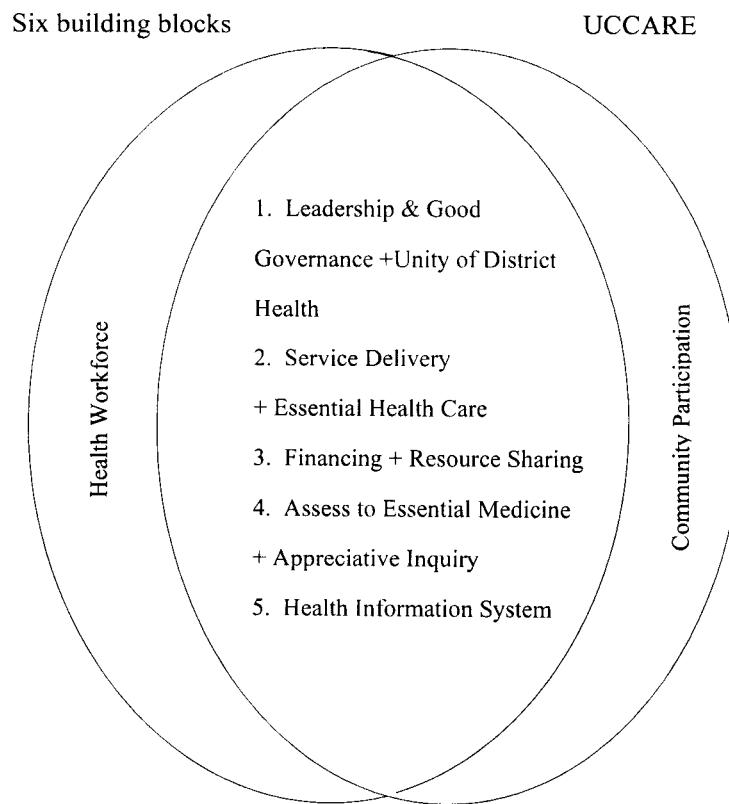
3.3 การจัดสรรงบประมาณและระบบทุนทางสุขภาพที่ดี (Financing + Resource sharing)

3.4 สื่อและองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานที่ดีส่งผลให้เกิดคุณค่าในการทำงาน (Assess to essential medicines + Appreciation and quality)

3.5 ระบบสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสร้างให้ประชาชนผู้บริโภครับรู้และเข้าร่วมเป็นเจ้าของ (Health information system + Customer focus)

ส่วนองค์ประกอบที่เหลืออีก 2 องค์ประกอบ คือ 1) กำลังคนด้านสุขภาพ (Health workforce) และ 2) การมีส่วนร่วมของชุมชน (Community participation) อาจมีข้อความแตกต่างกันด้านภาษาและข้อความแต่เมื่อสาระและความหมายที่สามารถนิยาม化ได้ เนื่องจากเป็นกลไกและกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนระบบสุขภาพ ดังภาพที่ 2-8

ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบระบบสุขภาพระดับสากลกับระบบสุขภาพของไทย

ภาพที่ 2-8 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบระบบสุขภาพระหว่าง Six building blocks และ UCCARE ประยุกต์จาก WHO (2010) และสุรเกียรติ อชาananุภาพ (2557)

ระบบสุขภาพตามแนวชายแดนประเทศไทย

1. สถานการณ์สุขภาพบริเวณชายแดนประเทศไทย

ประเทศไทยมีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน 4 ประเทศ มีความยาวประมาณ 5,820 กิโลเมตร เป็นพรมแดนทางบก 3,205 กิโลเมตร พรมแดนทางน้ำและชายฝั่งทะเล 2,165 กิโลเมตร โดยมีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยเพื่อนบ้านรวม 33 จังหวัด ได้แก่

พรมแดนไทยติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ 10 จังหวัด ประกอบด้วย
 1) เชียงราย 2) เชียงใหม่ 3) แม่ฮ่องสอน 4) ตาก 5) กาญจนบุรี 6) ราชบุรี 7) เพชรบุรี
 8) ประจวบคีรีขันธ์ 9) ชุมพร และ 10) ระนอง

พรมแคน ไทยคิดต่อ กับ สาธารณรัฐประชาชนลาว 12 จังหวัด ประกอบด้วย

- 1) เชียงราย 2) พะเยา 3) น่าน 4) อุตรดิตถ์ 5) พิษณุโลก 6) เลย 7) หนองคาย 8) บึงกาฬ 9) นครพนม
- 10) มุกดาหาร 11) อำนาจเจริญ และ 12) อุบลราชธานี

พรมแคน ไทยคิดต่อ กับ ราชอาณาจักรกัมพูชา 7 จังหวัด ประกอบด้วย 1) อุบลราชธานี 2) ศรีสะเกษ 3) สุรินทร์ 4) บุรีรัมย์ 5) สาระเก้า 6) จันทบุรี และ 7) ตราด

พรมแคน ไทยคิดต่อ กับ สาธารณรัฐสหพันธ์รัฐมาเลเซีย 4 จังหวัด ประกอบด้วย 1) สงขลา 2) นราธิวาส 3) ยะลา และ 4) สตูล

ทั้งนี้ ในแต่ละแนวชายแดนมีความแตกต่างกันทางด้านสภาพภูมิศาสตร์ สังคม

วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภาษา กอปรกับบริเวณแนวชายแดนไทย ประกอบด้วย หลายกลุ่มชน มีทั้งคนไทย กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ผู้หนี้ภัยจากการสู้รบ แรงงานข้ามชาติที่เข้าประเทศไทย ตามกฎหมาย และพบหนี้เข้าเมือง รวมทั้งครอบครัวและผู้ดิจิตาม ประกอบกับนโยบายการเข้าสู่ประเทศไทยในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งคาดว่าจะมีการเคลื่อนย้ายของประชากรเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลต่อสภาวะสุขภาพของประชากรไทยในพื้นที่ชายแดนที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาข้อมูลของสำนักงานความร่วมมือระหว่างประเทศ กรมควบคุมโรค (2557) เรื่องปัญหาสาธารณสุขชายแดนประเทศไทย พบว่า มีสภาพปัญหาและสาเหตุที่แตกต่างกัน ดังนี้

- 1) โรคติดต่อ และโรคอุบัติใหม่ รวมทั้งโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่สำคัญ คือ โรคความดันโลหิตสูงและเบาหวาน 2) ปัญหาอนามัยแม่และเด็ก และการวางแผนครอบครัว พบว่า อัตราตายาราคาและثارกังสูงกว่าเป้าหมายของประเทศไทย 3) การให้ผลกระทบของสินค้าทำลายสุขภาพ เมื่อเปรียบอาเซียน เนื่องจาก แหล่งอาหารและยาที่ไม่ได้มาตรฐานเข้ามามาก 4) ปัญหานื่องจากหลักประกันสุขภาพ ด้านหน้ามีความครอบคลุมการให้บริการสุขภาพเฉพาะคนที่มีสัญชาติไทยเท่านั้น ส่งผลให้ชักกุ่ม น้อย กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ และแรงงานข้ามชาติ ไม่สามารถเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุขได้ จึงเกลียดเป็นรังโรค 5) อัตราการครองเตียงของแรงงานข้ามชาติเพิ่มขึ้นในโรงพยาบาลในพื้นที่ที่มีแรงงานข้ามชาติจำนวนมาก (ชายแดน เขตอุตสาหกรรม) ที่เพิ่มภาระค่ารักษาพยาบาล และปัญหาการสื่อสารที่พูดไม่เข้าใจภาษา กัน 6) ปัญหาแรงงานข้ามชาติ มีการอพยพเคลื่อนย้ายตลอดเวลา 7) ไม่มีระบบการรายงานจัดการข้อมูลเกี่ยวกับโรคในกลุ่มประชากรแรงงานข้ามชาติ ทำให้ขาดข้อมูลในการวางแผนและควบคุมป้องกันโรค 8) ปัญหาอื่น ๆ ได้แก่ ปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้ระบบบริการสาธารณสุขดำเนินงานอย่างยากลำบาก และ 9) ปัญหาการติดตามการรักษาโรคไม่ต่อเนื่อง สำหรับโรคบางชนิดจำเป็นต้องรักษาหรือติดตามการรักษาเป็นระยะเวลานาน เป็นสาเหตุให้เกิดเชื้อดื้อยาตามมาได้ เนื่องจากผู้ป่วยได้รับยาไม่ครบ

จากสถานการณ์และสภาพปัญหาสุขภาพริเวณชายแดน ดังกล่าว วิเคราะห์ได้ว่าเกิดจากสาเหตุที่สำคัญ 2 ประการ กล่าวคือ 1) ความสมัพันธ์ระหว่างประเทศ เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นในประเทศไทยประเทศหนึ่งที่มีพรบเดนติดต่อกันย่อมมีผลกระทบต่อประเทศไทยทุกด้าน ที่สำคัญคือ ความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจและค่าครองชีพ รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมการค้าชายแดน การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและการท่องเที่ยว เพื่อแก้ปัญหาความแตกต่างของระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศ ต่างผลให้บริเวณแนวชายแดนมีการเคลื่อนย้ายของประชากรในแต่ละวันเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลต่อสภาวะสุขภาพของประชากรในพื้นที่ชายแดน 2) ปัญหาสาธารณสุขชายแดนมีความซับซ้อนและอ่อนไหว เชื่อมโยงกับปัจจัยหลายด้าน มีความเกี่ยวพันกับหน่วยงานอื่น ๆ มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ความเชื่อ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี กระทำการสาธารณสุขจะดำเนินงานเพียงลำพังย่อมไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้น การพัฒนางานสาธารณสุขชายแดน จำเป็นต้องอาศัยการประสานความร่วมมือกันระหว่าง จังหวัดชายแดนกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ดำเนินกิจกรรมร่วมกันทั้ง หน่วยงานภาครัฐ องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรเอกชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

3.2 ระบบสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ชายแดนไทย-ลาว

จากการศึกษาผลผลกระทบต่อโรงพยาบาลรัฐของประเทศไทย เกี่ยวกับการใช้บริการสุขภาพผู้ป่วยชาวลาวในประเทศไทย โดยสำนักงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทย: สรวปก. และเครือสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข: สรวส. (2555) โดยศึกษาในโรงพยาบาลของรัฐที่ให้บริการสุขภาพระดับ 10 เตียงขึ้นไป ในพื้นที่ 11 จังหวัดของไทยที่พรบเดนติดต่อกับ สปป.ลาว พบว่า ข้อมูลสำหรับการให้บริการสุขภาพ เมื่อพิจารณาตามการวินิจฉัยโรคตาม International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems, Tenth Revision (ICD-10) ของ World Health Organization (2007) และหัตถการที่ให้การบริการตาม Classification of Procedures (ICD-9-CM) (2005) ในช่วงระยะเวลา 3 ปีข้อนหลัง จะเห็นว่า 5 อันดับแรกของโรคที่ผู้ป่วยข้ามพรมแดนมาใช้บริการเป็นโรคที่ไม่ได้มีความซับซ้อน ยกตัวอย่างเช่น Non-insulin-dependent diabetes mellitus (E11), Dyspepsia (K30), Essential(primary) hypertension (I10), Supervision of normal pregnancy, unspecified (Z349), Diarrhea and gastroenteritis of presumed infectious origin (A09) เป็นต้น

สำหรับหัตถการที่ให้บริการก็เป็นหัตถการแบบไม่ซับซ้อนเป็นส่วนใหญ่ ยกตัวอย่าง เช่น Other bilateral ligation and division of fallopian tubes, TR (6632), Other appendectomy (4709), Low cervical cesarean section (741), Reduction of fracture and dislocation (79) เป็นต้น

โดยหัตถการที่มีความซับซ้อนต้องใช้ความชำนาญสูงจะให้บริการที่โรงพยาบาลขนาดใหญ่ จากข้อมูลพบว่า ลักษณะของโรคที่ผู้ป่วยมาใช้บริการมี 5 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มโรคเรื้อรังต้องดูแลรักษาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ Non-insulin-dependent diabetes mellitus (E11), Essential (primary) hypertension (I10), Dyspepsia (K30)
2. กลุ่มโรคติดต่อ ได้แก่ Diarrhea and gastroenteritis of presumed infectious origin(A09), Acute upper respiratory infection, unspecified (J06.9), Dengue hemorrhagic fever (A91)
3. กลุ่มโรคที่เกิดจากการติดเชื้อหรือการอักเสบ ได้แก่ Septicemia, unspecified, septic shock (A419), Urinary tract infection, site not specified (390), Acute appendicitis, unspecified (K359)
4. กลุ่มโรคหรืออาการบาดเจ็บที่รุนแรงต้องการรักษาขั้นสูง ซึ่งมีจำนวนน้อยและมีการใช้บริการในโรงพยาบาลขนาดใหญ่เท่านั้น ได้แก่ intracranial injury, unspecified (S069), Reduction of fracture and Dislocation (79)
5. กลุ่มบริการโดยไม่ได้มีสาเหตุจากความเจ็บป่วย ได้แก่ General medical examination (Z0), Spontaneous vertex delivery (O800), Low cervical cesarean section (741) และเป็นที่น่าสังเกตว่า แนวโน้มการใช้บริการเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในลักษณะที่ไม่ใช้บริการโดยไม่ได้มีสาเหตุมาจากการความเจ็บป่วย โดยเฉพาะในโรงพยาบาลขนาดกลางและขนาดใหญ่

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการในประเทศไทย ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณภาพของระบบบริการ ประกอบด้วย อันดับหนึ่งคือ มีหมวดก่อ อันดับสองคือ รักษาโรคที่ยาก ได้ และ อันดับสามคือ มีเครื่องมือที่พร้อมและทันสมัย ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลพบว่า นอกจากปัจจัยดังกล่าวแล้ว ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาใช้บริการด้วย

จากข้อมูลการการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำเครือข่ายสุขภาพระดับอำเภอ 12 จังหวัด เรื่อง ระบบสุขภาพอาเภอชายแดนไทย-ลาว:สถานการณ์และสภาพปัจจุบันที่สำคัญ (ปัญญา ยงยิ่ง และคณะ, 2560) พบว่า ปัญหาสาธารณสุขร่วมของพื้นที่ คือ การเจ็บป่วยจากโรคติดต่อ ซึ่งมีเกิดขึ้นแต่อยู่ในวิถีที่ภาคีเครือข่ายสุขภาพสามารถจัดการ ได้ เนื่องจากทั้งสองประเทศมีนโยบายดำเนินงานตามกรอบกฎหมายระหว่างประเทศ IHR 2005 (International Health Regulation 2005) ได้ จัดทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างไทย-ลาว โดยมีคณะกรรมการร่วมในการควบคุมป้องกันโรคติดต่อที่เข้มแข็ง ส่วนโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCD) มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง และ โรคเบาหวาน ที่มีผลมาจากการพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ ที่หลากหลาย การบริโภคอาหารไม่ปลอดภัย การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และเป็นสาเหตุการป่วยและตาย

ที่สำคัญของประชากรในพื้นที่

3.3 การประเมินผลการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ

กระทรวงสาธารณสุข โดยสำนักตรวจสอบราชการกระทรวงสาธารณสุข (2560) มีคณะกรรมการประจำเขตบริการสุขภาพ ค่อยให้การสนับสนุน นิเทศชี้แนะนำการพัฒนาและการแก้ปัญหา พร้อมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานสาธารณสุขในระดับพื้นที่โดยให้ความสำคัญกับนโยบายการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ (DHS) ส่วนการประเมินผลนั้น มี 3 รูปแบบด้วยกัน คือ 1) การประเมินตนเอง 2) การประเมินแบบเยี่ยมเสริมพลัง และ 3) การประเมินโดยการตรวจสอบราชการ สาธารณสุขประจำปี ซึ่งมีแนวทางการประเมินและเกณฑ์การวัดผลการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ (สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบสาธารณสุข, 2557) ดังตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 ระดับคะแนนและเกณฑ์การประเมินการพัฒนา DHS ตามแนวทาง UCCARE

คะแนน	ผลการดำเนินงาน
1	มีแนวทางที่ชัดเจน และ/ หรือ เริ่มดำเนินการ แนวทาง ประกอบด้วย 1) วัดถูประสงค์เป็นอย่างไร 2) แผนงาน ขั้นตอนเป็นอย่างไร และ 3) เป้าหมาย วิธีติดตามประเมินผลเป็นอย่างไร
2	มีการขยายพื้นที่แต่ยังไม่ครอบคลุม
3	ดำเนินการอย่างเป็นระบบ และ/ หรือ มีการทบทวน ประเมินและปรับปรุง กระบวนการที่สำคัญ และ/ หรือ มีการดำเนินงานครอบคลุม (ระบบ หมายถึง สามารถทำได้ มีขั้นตอนชัดเจน) การดำเนินการ ประกอบด้วย 1) ทำได้ครอบคลุม ทุกขั้นตอนตามแผนหรือไม่ อย่างไร 2) คนที่ได้รับมอบหมายทำหน้าที่ทุกคนหรือไม่ อย่างไร และ 3) คนที่ทำ ๆ อย่างมุ่งมั่นหรือไม่อย่างไร
4	มีการทบทวน ประเมินผลและปรับปรุง โดยใช้ข้อมูลจริงและมีการเรียนรู้เพื่อปรับ พัฒนาให้ดีขึ้น การเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ผลลัพธ์ตรงเป้าหมายหรือไม่อย่างไร 2) มี การแลกเปลี่ยนบทเรียนที่ได้รับหรือไม่อย่างไร และ 3) มีการนำบทเรียนไปปรับปรุง หรือไม่อย่างไร

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

คะแนน	ผลการดำเนินงาน
5	มีการบูรณาการการพัฒนาใหม่เข้าสู่ระบบงานหลักขององค์กร เริ่มเห็นผลการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และตอบสนองต่อเป้าหมาย/ พันธกิจขององค์กร การบูรณาการ ประกอบด้วย 1) ความสอดคล้องของเป้าหมาย แผนงาน การปฏิบัติ การวัด/ ปรับ ปรุง 2) ความสอดคล้องกับกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้อง และ 3) ความสอดคล้องกับเป้าหมายของเครือข่ายบริการปฐมภูมิ

ที่มา: สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน (2557)

ต่อมา มีการทบทวนแนวทางการประเมินการพัฒนาสุขภาพระดับอำเภออย่างเป็นระบบ โดยเปลี่ยนจากแนวคิดการประเมินเพื่อรับรอง นามผู้นำนักการจัดการคุณภาพที่เป็นระบบห้ององค์กร เป็นการประเมินเพื่อเสริมพลังในการพัฒนา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 (พันธุ์ทอง จันทร์สว่าง, 2557) โดยการนำแนวคิด UCCARE มาเป็นแนวทางการประเมินที่มีรายละเอียดที่ชัดเจน (สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน, 2557) ดังตารางที่ 2-2

ตารางที่ 2-2 แนวทางการพัฒนาและประเมินเพื่อพัฒนาต่อขยาย DHS

UCCARE	1. ริเริ่มแนวทาง และหัวเรื่ิน ดำเนินการ ดำเนินการ	2. ขยายการ ระบบและหารือ	3. ดำเนินการเป็น ระบบและหารือ	4. เรียบเร้า	5. บูรณาการ	ดำเนินการและวิเคราะห์ผลปฏิบัติการ
Unity of district health team	มีแนวทางที่จะ ทำางนร่วมกัน แต่ดำเนินงาน ตามที่ที่ใน ส่วนที่รับผิดชอบ	มีการพางาน ร่วมกันเป็นทีมใน บางประดิษฐ์ หรือมีภารกิจ ค้า	Cross functional ปัจจุบัน ทีมระหว่างฝ่ายคิด วางแผนและดำเนิน งานร่วมกัน โดยมี ภารกิจค้าตัวอย่าง	Fully integrate เป็นโควงช่องทีม เดียวทั้งหมด เดียวกันทั้งแผน ภารกิจค้าทั้งหมด	ทีมซุกภาพ หมายถึงทีมภายนอกที่ไม่หน่วยงาน เดียวกัน (เช่นรพ.กับรพ. ทีม พพต.) กับ พพต.) ทีมระหว่างหน่วยงาน (ทีมพ.กับทีม พพต. ในทุกประเด็น กับ พพต.) ทีมแนวคิดและทีมแนวรวม หรือทีมข้ามสายงาน (ภารกิจค้าตัวอย่างฯ)	ทีมซุกภาพ หมายถึงทีมภายนอกที่ไม่หน่วยงาน เดียวกัน (เช่นรพ.กับรพ. ทีม พพต.) กับ พพต.) ทีมระหว่างหน่วยงาน (ทีมพ.กับทีม พพต. ในทุกประเด็น กับ พพต.) ทีมแนวคิดและทีมแนวรวม หรือทีมข้ามสายงาน (ภารกิจค้าตัวอย่างฯ)
Customer focus	มีช่องทางในการ รับรู้และเข้า ใจความต้องการ ของประชาชน และผู้รับบริการ เป็นแบบ reactve	มีช่องทางในการ รับรู้และเข้า ใจความต้องการ ของประชาชนและ ผู้รับบริการที่ หลักการอย่าง น้อยในลักษณะ ปัญหาสูง	มีช่องทางในการรับรู้ แต่ใจความ ต้องการของ ของประชาชนและ ผู้รับบริการแต่ละ กลุ่มครอบครุณ และน้ำหนัก ปัญหาสูง	มีการเรียนรู้และ พัฒนาช่องทางการ รับรู้ความต้องการ ของประชาชนหรือผู้รับบริการ ที่จะสามารถให้ กลุ่มครอบครุณ และน้ำหนัก ปัญหาสูง	ความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการ (Health need) หมายถึงประต้องเป็นญาหาหรือ ประต้องพัฒนาที่ประชาชนหรือผู้รับบริการ จำเป็นต้องได้รับ ได้หมายความที่ในส่วนของ felt need (เช่น การรักษาพื้นฟู) หรือ unmet need (เช่น บริการส่งเสริมป้องกัน)	ความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการ (Health need) หมายถึงประต้องเป็นญาหาหรือ ประต้องพัฒนาที่ประชาชนหรือผู้รับบริการ จำเป็นต้องได้รับ ได้หมายความที่ในส่วนของ felt need (เช่น การรักษาพื้นฟู) หรือ unmet need (เช่น บริการส่งเสริมป้องกัน)

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

UCCARE	1. เริ่มมีแนวทาง และหัวเรื่อยใน ดำเนินการ	2. ขยายการดำเนินการ และการร่วมกับผู้อื่น	3. ดำเนินการเป็นระบบ และหัวเรือครอบคลุม	4. เรียนรู้ และปรับปรุง	5. บูรณาการ และประเมินผล	6. บูรณาการ และประเมินผล
Community participation	มีแนวทาง หรือเริ่ม ให้ ทุนช่าง แต่ ภาค เครือข่ายมี ส่วนร่วมใน การ ดำเนินงานด้าน [*] สุขภาพ	ดำเนินการให้ชุมชน และ ภาคเครือข่ายร่วมรับรู้ ร่วม ดำเนินการด้าน [*] สุขภาพ ในงานที่ ภาคการพยาบาลเป็นระบบ กับเครือข่ายบริการ ปรุงภูมิและมีการขยาย วงให้ก่อนที่จะ [*] ครอบครอง	ชุมชน แหล่งกำกົດ เครือข่ายที่ร่วมรับรู้ ร่วมดำเนินการด้าน [*] สุขภาพอย่างเป็นระบบ กับเครือข่ายบริการ ปรุงภูมิและมีการขยาย วงให้ก่อนที่จะ [*] ครอบครอง	ชุมชน แหล่งกำกົດ เครือข่ายที่ร่วมรับรู้ ร่วมดำเนินการด้าน [*] สุขภาพ หวาน ประมีนผล จนร่วม เป็นเจ้าของ การ ดำเนินงาน เครือข่าย	ชุมชน แหล่งกำกົດ เครือข่ายที่ร่วมรับรู้ ร่วมดำเนินการด้าน [*] สุขภาพ หวาน ประมีนผล จนร่วม เป็นเจ้าของ การ ดำเนินงาน เครือข่าย	ชุมชน แหล่งกำกົດ เครือข่ายที่ร่วมรับรู้ ร่วมดำเนินการด้าน [*] สุขภาพ หวาน ประมีนผล จนร่วม เป็นเจ้าของ การ ดำเนินงาน เครือข่าย
Appreciative inquiry	มีแนวทางที่ ให้ไว้ที่ ชัดเจน หรือเริ่ม ดำเนินการใน การ ดูแล พัฒนา และ สร้าง ความพึงพอใจของ บุคคล การเพิ่มชั้น ในแต่ละ ส่วน ความ พึงพอใจ [*] ของ บุคคล การ ประเมินอย่าง	มีการขยายการดำเนินการ ตามแนวทางหรือวิธีการ ในการดูแล พัฒนา และ [*] สร้าง ความพึงพอใจของ บุคคล การเพิ่มชั้น ในแต่ละ ส่วน ความ พึงพอใจ [*] ของ บุคคล การประเมินอย่าง	ดำเนินการตามแนวทาง หรือวิธีการดูแลพัฒนา และ สร้างความพึง [*] พอใจ และ ความผูกพัน [*] (Engagement) ของ บุคคล การให้สัมภาษณ์ [*] กับบุคคลที่ดำเนินอย่าง	ดำเนินการตามแนวทาง การเรียบเรียงทบทวน กระบวนการจัดการ พัฒนา และสร้าง ความ ผูกพันของ บุคคล การให้ สัมภาษณ์ [*] กับบุคคลที่ ดำเนินอย่าง	ดำเนินการตามแนวทาง การเรียบเรียงทบทวน กระบวนการจัดการ พัฒนา และสร้าง ความ ผูกพันของ บุคคล การให้ สัมภาษณ์ [*] กับบุคคลที่ ดำเนินอย่าง	ดำเนินการตามแนวทาง การเรียบเรียงทบทวน กระบวนการจัดการ พัฒนา และสร้าง ความ ผูกพันของ บุคคล การให้ สัมภาษณ์ [*] กับบุคคลที่ ดำเนินอย่าง

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

UCCARE	1. เริ่มมีแนวทาง และห้องเรียน	2. ขยายการดำเนินการ และห้องเรียน	3. ดำเนินการเป็นระบบ และห้องเรียนคงฐาน	4. เรียนรู้ และห้องเรียนคงฐาน	5. บูรณาการ และห้องเรียน	ดำเนินการ และห้องเรียน	ดำเนินการ และห้องเรียน
Resource sharing	มีเน้นทาง หรือร่วม วางแผนการ ให้กับ ทรัพยากร ร่วมกัน	มีการดำเนินการร่วมกัน ใน การ ให้ทรัพยากร และ พัฒนาศักยภาพ ในบาง และ พัฒนา	มีการจัดการทรัพยากร และ พัฒนาศักยภาพ และ ร่วมกัน ยังเป็นระบบ และ ครอบคลุม ตาม บุคคลากร ให้ เน้นระบบ บริบท และ ความลึกเข้ม [*] ของผู้ที่ พ่อ แม่บ้าน หรือ สถานศูนย์การ พัฒนา ระบบ	การทบทวนและ ประเมิน ปรับปรุงที่ต้อง การใช้ ทรัพยากรจาก ชุมชน ต่างๆ ให้เกิด [*] ระบบ ดูแลพัฒนาชุมชนที่ ยังเป็น	มีการจัดการทรัพยากร และ พัฒนาศักยภาพ ร่วมกัน โดยมีเด็ก เข้าหมาย ของครัวเรือน ถูกภาพ บุคคลากร ให้ เน้นระบบ บริบท และ ความลึกเข้ม [*] ของผู้ที่ พ่อ แม่บ้าน หรือ สถานศูนย์การ พัฒนา ระบบ	การทบทวนและ ประเมิน ปรับปรุงที่ต้อง [*] การใช้ ทรัพยากรจาก ชุมชน ต่างๆ ให้เกิด [*] ระบบ ดูแลพัฒนาชุมชนที่ ยังเป็น	มีการจัดการทรัพยากร และ พัฒนาศักยภาพ ร่วมกัน โดยมีเด็ก เข้าหมาย ของครัวเรือน ถูกภาพ บุคคลากร ให้ เน้นระบบ บริบท และ ความลึกเข้ม [*] ของผู้ที่ พ่อ แม่บ้าน หรือ สถานศูนย์การ พัฒนา ระบบ
Essential health care	ดำเนินการ จัดระบบดูแล สุขภาพ ตามบริบท และ ความความต้องการของ สุขภาพผู้คนในที่ ที่ เป็น ไม่ต่อ [*] กัน ตามบริบท ของชุมชน	มีการจัดระบบดูแล สุขภาพ ตามบริบท และ ความความต้องการของ ผู้รับบริการ บรรษัชน์ [*] และชุมชน บางส่วน กัน ตามบริบท ของชุมชน	มีการจัดระบบดูแล สุขภาพ ตามบริบท ตาม ความต้องการของ ผู้รับบริการ บรรษัชน์ [*] และชุมชน บางส่วน ครอบคลุม บุรุษและสตรี [*] ครอบคลุม บุรุษและสตรี [*] ให้บุรุษ	มีการเรียนรู้ ทบทวน การจัดระบบดูแล สุขภาพ และพัฒนา สุขภาพ ให้เด็ก อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ เด็กการดูแลสุขภาพ เหมือนเดิม ตลอด [*] ให้บุรุษ	มีการเรียนรู้ ทบทวน การจัดระบบดูแล สุขภาพ ตามบริบท ตาม ความต้องการของ ผู้รับบริการ บรรษัชน์ [*] และชุมชน ที่ ครอบคลุม บุรุษและสตรี [*] ให้บุรุษ	มีการเรียนรู้ ทบทวน การจัดระบบดูแล สุขภาพ ตามบริบท ตาม ความต้องการของ ผู้รับบริการ บรรษัชน์ [*] และชุมชน ที่ ครอบคลุม บุรุษและสตรี [*] ให้บุรุษ	มีการเรียนรู้ ทบทวน การจัดระบบดูแล สุขภาพ ตามบริบท ตาม ความต้องการของ ผู้รับบริการ บรรษัชน์ [*] และชุมชน ที่ ครอบคลุม บุรุษและสตรี [*] ให้บุรุษ
แหล่ง: สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพชุมชนชน (2555)							

สำหรับผลการประเมินระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว โดยสำนักตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานเขตบริการสุขภาพพื้นที่ ในรอบที่ 1/ 2560 ตาม UCCARE จำแนกรายอำเภอ มีผลการประเมิน ดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2-3 ผลการประเมินการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ DHS ตามแนวคิด UCCARE อำเภอชายแดนไทย-ลาว

อำเภอ หน่วยใน จังหวัด	U: Unity Health	C: Customer Focus	C: Community participation	A: Appreciative Inquiry	R: Resource sharing	E: Essential health care	เฉลี่ยรวม
Team							
หนองคาย	4	4	4	4	4	4	4
นครพนม	4	5	3	3	4	4	3.83
มุกดาหาร	3	3	3	3	3	3	3
บึงกาฬ	3.5	3.5	3	3	4	3.5	3.41
เลย	4	4	3	3	3	4	3.5
อุบลราชธานี	4	4	4	4.5	4	4	4.08
เชียงราย	5	5	5	5	5	5	5
น่าน	3	3	3	3	3	3	3
อำนาจเจริญ	3.3	3.6	3.3	3	3.16	3.16	3.25
พะเยา	4	5	5	5	4	5	4.66
พิษณุโลก	2	2	2	2	2.5	2	2.08
อุดรธานี	4	4.5	3	4	4	4	3.91
เฉลี่ยรวม	3.65	3.90	3.44	3.54	3.64	3.72	3.64

ที่มา: http://krabihospital.go.th/e-insreport/fr_report.php

จากตารางที่ 2-3 พนวจ ผลการประเมินการดำเนินงานระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว มีดังนี้

กลุ่มที่ 1 ให้ความสำคัญกับการมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (Customer Focus) ตามด้วย การแบ่งปันทรัพยากร การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ ตามลำดับ โดยคะแนนอยู่ระดับ 4 ทุกอำเภอ ซึ่งอำเภอหนึ่งในจังหวัดหนองคายมีผลงานอยู่ในระดับ 4 ทุกองค์ประกอบ และต่ำสุดที่อำเภอหนึ่งในจังหวัดมุกดาหาร (ระดับ 3)

กลุ่มที่ 2 ให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ ความมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค และการจัดบริการสุขภาพที่จำเป็น ที่มีคะแนนอยู่ที่ระดับ 4 ทั้ง 3 องค์ประกอบ คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่อำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงราย อยู่ที่ระดับ 5 ทุกองค์ประกอบ

กลุ่มที่ 3 ผลการพัฒนาระยะทุกองค์ประกอบ การมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค คะแนนอยู่ในระดับ 3.77 ผลการพัฒนาสูงสุดอยู่ที่อำเภอหนึ่งในจังหวัดพะเยา (4.66) ต่ำสุดที่อำเภอหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก

สรุปว่า องค์ประกอบร่วมที่พบมากในทุกกลุ่มอำเภอ คือ การมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค รองลงมาคือ การจัดบริการสุขภาพที่จำเป็น การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ การแบ่งปันทรัพยากร การทำงานจนเกิดคุณค่า และน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย

เมื่อพิจารณาความหมายของระบบสุขภาพอำเภอตามที่ สุรเกียรติ อาชานานุภาพ (2557) ได้กล่าวไว้ และผลการประเมินการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอของสำนักตรวจสอบราชการกระทรวงสาธารณสุข (2560) นั้น ระบบสุขภาพอำเภอ (District health system) จึงหมายถึง การทำงานร่วมกันของภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน เช่น โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ (สสอ.) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (อบต.) วัด โรงเรียน หน่วยงานเอกชน ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ประโยชน์ด้านทรัพยากร คน เงิน ของ ร่วมกันตามสภาพปัจจุหาของพื้นที่ ทั้งนี้หัวใจสำคัญของการดำเนินงานอยู่บนพื้นฐานแนวคิด UCCARE ทั้ง 6 องค์ประกอบ คือ 1) การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (Unity district health team: U) 2) การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (Customer focus:C) 3) การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (Community participation: C) 4) การทำงานจนเกิดคุณค่า (Appreciative inquiry: A) 5) การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing: R) และ 6) การดูแลสุขภาพที่จำเป็นตามบริบท (Essential care: E) ที่มีการขับเคลื่อนการทำงานด้านสุขภาพร่วมกัน ด้วยการประสานเชื่อมโยงกันแบบบูรณาการของทุกภาคส่วนอย่างเป็นระบบ (Systematic) ผ่านกระบวนการชี้ช่องและการจัดการความรู้เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนสามารถพึงตนเองได้แบบไม่ทอดทิ้งกันเป็นก้าวย่างมีตระดิດตามเข็มยืนชี้ช่องผลงาน ดูความสำเร็จ ความสุขของผู้คนในแต่ละพื้นที่ โดยใช้เทคนิคกระบวนการสืบค้นเสริมพลัง (จุฑาทิพย์ พิทักษ์, 2559)

แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีระบบ (Systematic Theory)

ทฤษฎีระบบ (Systematic Theory) มีการกล่าวถึงครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1920 โดย Ludwig Von Bertalanffy นักชีววิทยา (Putt, 1978; Robbin, Chatter, & Canda, 1998 ข้างถึงในวิลาวัลย์ ชุมวิรัตน์, 2551) ต่อมาแนวคิดนี้เริ่มแพร่หลายในปี ค.ศ. 1940 และพัฒนาไปสู่สาขาวิชาอื่น ๆ เช่น

พิสิกส์ Cybernetic กลศาสตร์การควบคุมกลไก โดยพัฒนาเป็นทฤษฎีความซับซ้อน (Complexity theory) ที่มีการผุดบังเกิด (Emergence) เป็นลักษณะสำคัญ หมายถึงคุณสมบัติของระบบรวมที่แตกต่างไปจากผลรวมทั้งหมด บางส่วนก็พัฒนาเป็นทฤษฎีไร้ระเบียบ (Chaos theory) จุดสำคัญของทฤษฎีระบบคือ การมองแบบไม่แยกส่วนหรือมีมุมมองว่าทุกสิ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ส่วนย่อของสัมพันธ์กับส่วนใหญ่ คือ การคิดอย่างระบบวนระบบ (Systematic thinking) (ชัยวัฒน์ ธรรมพันธ์, ม.ป.ป.) ดังนั้น จึงต่างกับวิธีคิดแบบเส้นตรง (Liner thinking) คือ การคิดว่าเหตุเป็นอย่างนี้และผลจะต้องเป็นอย่างนื้อที่อย่างเดียว เพราะว่าทฤษฎีระบบ มีความคิดอยู่บนพื้นฐานของระบบที่มีความ слับซับซ้อน (Complex system) คือ ถ้าเป็นอย่างนี้ก็สามารถเป็นอย่างนั้น หรือเป็นอย่างอื่นได้หลายอย่าง ไม่ต่างกัน หัวใจของทฤษฎีระบบ จึงไม่ได้อยู่ที่การวิเคราะห์ วิจัยส่วนนั้น ๆ เท่านั้น แต่เป็นการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยสิ่งต่าง ๆ ทั้งหลายว่ามีความสัมพันธ์กัน

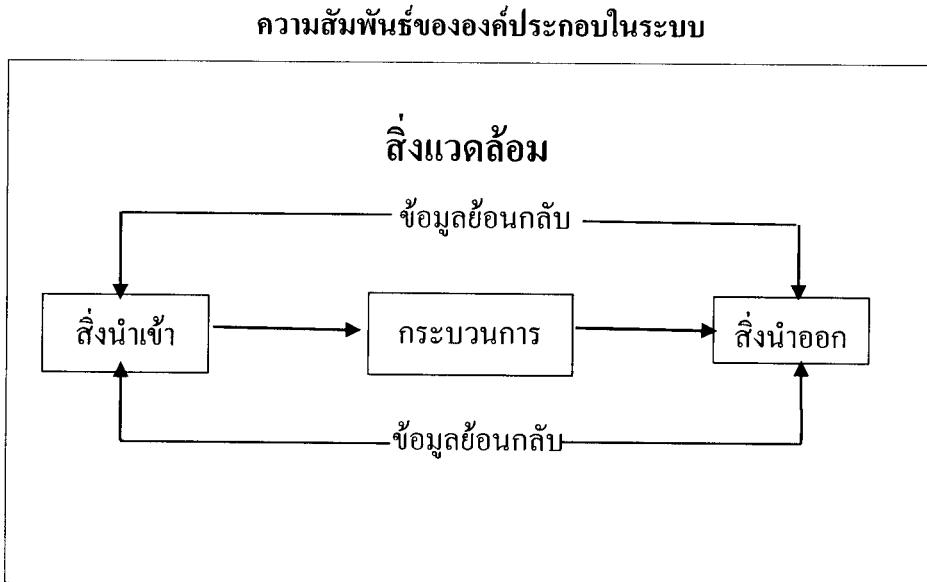
ต่อมาได้มีผู้ให้ความหมายระบบ (System) ว่า หมายถึง การรวมรวมสิ่งต่างๆ ทั้งหลายที่มีนุյยาได้ลอกแบบและสร้างสรรค์ขึ้นมา เพื่อสามารถนำสิ่งเหล่านั้นมาจัดการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสิ่งเหล่านั้นมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันด้วยการกำหนดคิวทีการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นเอกภาพหรือบรรลุวัตถุประสงค์ ระบบเป็นเหมือนชุดของสิ่งที่มีปฏิสัมพันธ์ หรือการพึ่งพาซึ่งกันและกันของสิ่งที่มีการดำเนินอยู่ที่แตกต่างและอย่างเป็นอิสระ ที่ได้ถูกควบรวมในรูปแบบบูรณาการของส่วนรวมทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยส่วนย่อยหรือสิ่งต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน อาจจะเกิดโดยธรรมชาติ เช่น ร่างกายมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยระบบการทำงานภายใน การย่อยอาหาร เป็นต้น โดยระบบต่างทำงานในระบบนั้น ๆ แล้วมานิปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อให้ร่างกายสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้ หรือเป็นสิ่งที่มนุษย์ออกแบบและสร้างสรรค์ขึ้น อย่างมีระเบียบแล้วนำสิ่งเหล่านั้นมารวมกันเพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุได้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ (กิตานันท์ มงคล, 2543, หน้า 74)

เมื่อถูกถอดลักษณะของระบบอาจมองได้เป็น 2 ด้าน คือ 1) ด้านนามธรรม หมายถึง วิธีการ (Method) การปฏิบัติงานที่มีรูปแบบและขั้นตอนที่ไม่ต่างด้วยกัน แบ่งเป็นตามสภาพ สิ่งแวดล้อมและปัจจัยที่กำหนดให้ 2) ด้านรูปธรรม หมายถึง สรรพสิ่ง (Entity) ที่ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยกัน โดยมีส่วนหนึ่งเป็นศูนย์กลางของระบบ นอกนั้นในระบบจะมีระบบย่อยที่มีโครงสร้างและหน้าที่เฉพาะ มีความสัมพันธ์กับระบบใหญ่ โดยการทำงานของระบบย่อยจะมีวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่จะส่งผลไปยังระบบใหญ่ด้วย (ประชุม รอดประเสริฐ, 2543, หน้า 66)

ระบบมีโครงสร้างที่ซ่อนกันอยู่เป็นชั้น ๆ (Hierarchy) และทุกอย่างสามารถเชื่อมโยงกัน จัดทำหน้าที่แยกเป็นชั้นๆ ของมูล พลังงานและสิ่งต่าง ๆ ให้ผลที่ออกมามาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งในและนอกระบบ (รุจิ ภูพนธุ์, 2541) ดังนั้น การวิเคราะห์ระบบจะสามารถพิจารณาปัญหาที่

ซับซ้อน มองเห็นภาพรวมของปัญหา ทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องภายในและภายนอกระบบ ที่มีผลต่อการทำงานของระบบ

องค์ประกอบของระบบที่สำคัญ ได้แก่ 1) วัตถุประสงค์ 2) สิ่งนำเข้า 3) กระบวนการ 4) สิ่งนำออก 5) การส่งข้อมูลย้อนกลับ 6) การควบคุม และ 7) สิ่งแวดล้อม องค์ประกอบต่างๆ จะทำงานนี้ที่สัมพันธ์กันและมีวัตถุประสงค์ของระบบเป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ดังภาพที่ 2-9

ภาพที่ 2-9 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในระบบ (ปรับปรุงจาก Beth & Friedman, 1986, p. 83)

สรุปได้ว่า ระบบ เป็นรูปแบบแนวคิดการจัดการที่มองภาพเป็นองค์รวม โดยมีระบบย่อย ๆ ประกอบอยู่ในระบบใหญ่ มีความสัมพันธ์กันและทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน ขั้นตอนการปฏิบัตินี้ต้องชัดเจน ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและข้อมูลป้อนกลับซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

การนำทฤษฎีระบบ (Systematic theory) เป็นแนวคิดในการชี้นำการวิจัยครั้งนี้ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจ แนวคิดเชิงระบบเพื่อให้สามารถวิเคราะห์ระบบสุขภาพอำเภอชัยແคน ไทย-ลาว ได้ครอบคลุมในทุกมิติ

2. การสืบค้นเสริมพลัง

การสืบค้นเสริมพลัง (Appreciative inquiry:AI) เป็นกระบวนการที่พัฒนาขึ้นโดยศาสตราจารย์เดวิด โคออพเพอร์ไรเดอร์ (Cooperrider & Whitney, 2005) เป็นกระบวนการศึกษา

ค้นหาร่วมกันเพื่อค้นหาสิ่งที่ดีที่สุดในตัวคน ชุมชน องค์กร หรือโลกที่อยู่รอบตัวของเข้า ด้วยการใช้ ความคิดเชิงบวกเพื่อสร้างจินตนาการและนวัตกรรมโดยไม่ใช้ความคิดด้านลบ กระบวนการนี้เปิด โอกาสให้ทุกคนเสนอความคิดเห็นด้านบวก และดีที่สุด เกิดแรงบันดาลใจเพื่อขยายผลขับเคลื่อน สังคม (กิญ โภู รัตนานพนธุ์, 2555) หรืออีกนัยหนึ่ง คือ ศิลปะการใช้คำตามเพื่อส่งเสริมให้องค์กร พัฒนาศักยภาพไปสู่สุขสูงสุดและประสบความสำเร็จ ดังที่ Boyd and Bright (2007) ให้ความเห็นว่า เป็นจิตวิทยาของการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนที่สามารถนำไปสู่การขับเคลื่อนเปลี่ยนแปลง สังคม โดยใช้ศิลปะของ การตั้งคำถามว่า “อะไร” เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ระบบดำเนินไปอย่างดี ที่สุด นำไปสู่การส่งเสริมให้ระบบมีศักยภาพเพียงพอที่จะช่วยพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด

การดำเนินการสืบค้นเสริมพลังมี 4 ขั้นตอน คือ

1. การสืบค้นสิ่งดี (Discovery) คือการสืบค้นหาสิ่งที่ดีที่สุด ความสำเร็จ ความดีเลิศ ความภาคภูมิใจ ช่วงเวลาที่เกิดขึ้นของสิ่งนั้น เกิดขึ้นได้อย่างไร อะไรเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ การหาโอกาส จุดแข็ง ศักยภาพ พรสวัրค์ อุปสรรคที่ข้อบกวนเรื่อง ซึ่งการค้นหานั้น อาจมาจากการ เป็นผู้นำ ความสัมพันธ์ เทคโนโลยี กระบวนการ โครงสร้าง คุณค่าการเรียนรู้ การเชื่อมโยงกัน ภายนอก ผ่านการออกเดินทาง
2. การค้นหาพลังฝันสร้างเร็บนดาลใจ (Dream) คือ การกำหนดวิสัยทัศน์ด้วยการตั้ง คำถามถึงความฝันต่อองค์กร เป็นการจินตนาการถึงภาพฝันในอนาคตที่จะบังเกิดขึ้นบนพื้นฐานของ ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของชุมชนหรือองค์กร และถูกนำเสนอใหม่อย่างท้าทายความ เป็นไปได้
3. การออกแบบเส้นทางสู่ฝัน (Design) คือการออกแบบกลยุทธ์ โครงสร้าง และ กระบวนการ ที่จะทำให้วิสัยทัศน์เป็นจริงด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ค้นพบ และเลือกแนวทางที่ ดีที่สุด เพื่อให้ความฝันนั้นเกิดเป็นจริง ได้ทั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว
4. การปฏิบัติเพื่อถึงฝัน (Destiny) คือ การไปให้ถึงเป้าหมาย เป็นขั้นที่ต้องนำกลยุทธ์ ไปสู่การลงมือปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ มีการตั้งกฎเกณฑ์ พัฒนาคุณภาพศาสตร์ เชื่อมโยง และ ระดมทรัพยากรเพื่อทำให้ความฝันนั้นบังเกิดเป็นจริง

สำนักตรวจสอบราชการกระทรวงสาธารณสุขนำการสืบค้นเสริมพลังมาใช้เป็นกระบวนการ ติดตามประเมินผลการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ จังหวัดเป็นการบูรณาการรูปแบบการนิเทศงานใน ลักษณะใหม่ อันทำให้ทั้งผู้รับการเยี่ยมและผู้เยี่ยมได้รับความสุข ต่างให้ความเห็นพ้องตรงกัน แลกเปลี่ยน ด้วยหัวใจของความเป็นมนุษย์ ให้เกียรติและรับฟังกัน ลักษณะการเยี่ยมเสริมพลังนี้สามารถ กล่าวได้ว่า เป็นการปลดล็อกวิธีการนิเทศแบบเดิมๆ ก่อให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งบุคลากร สาธารณสุขภาคีเครือข่ายและประชาชน ได้ร่วมกันสะท้อนสิ่งที่มีคุณค่าในพื้นที่และช่วยกันสร้าง

พัลส์การทำงานอันนำไปสู่ความสุขของประชาชนให้ได้รับบริการสุขภาพอย่างมีคุณภาพทั่วถึงและเป็นธรรม ตามแนวทางประชารัฐ โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการสุขภาพของตนเอง ได้อย่างยั่งยืนต่อไป (จุฑาทิพย์ พิทักษ์, 2559)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนองค์ความรู้ในงานวิจัยการพัฒนาระบบสุขภาพอ่ำเภอตามแนวคิด UCCARE ที่มีอยู่ พฤกษาการวิจัยที่สามารถแสดงให้เห็นถึงปัจจัยความสำเร็จในองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

การทำงานร่วมกันในระดับอ่ำเภอ พนบ.ว่า ปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จของการทำงานคือ การมีโครงสร้างบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการที่เรียกว่า “สภากลางสุขภาพอ่ำเภอ” ซึ่งเป็นคำสั่งที่มีลายลักษณ์อักษร พร้อมกับมีการเสริมสร้างการรับรู้เกี่ยวกับนโยบายปัญหาสังคม การเร่งรัดการดำเนินงานตามนโยบายที่สำคัญ (ชากร ศิริคุณ และวุธิพงศ์ ภักดีกุล, 2557) ทีมเครือข่ายสุขภาพระดับอ่ำเภอมีความสามารถในการบริหารจัดการและการประสานเชื่อมโยงกันได้ทั้งแนวคิดและแนวราก (ประสิทธิชัย มั่งจิต นานพ คณะโภต และกิตติมา โนมะเมน, 2556) รวมทั้งมีกระบวนการสร้างและการพัฒนาเครือข่ายในการดำเนินงานและประสานการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในพื้นที่ เป็นแนวปฏิบัติที่ดีของรูปแบบการจัดการระบบสุขภาพอ่ำเภอ (สุรชัย รุจิวรรณกุล สงครามชัย ลีทองดี และอนุพันธ์ สุวรรณพันธ์, 2558)

การมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค พนบ.ว่า ช่องทางการสื่อสารเพื่อการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีแก่ประชาชนนั้น ควรสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในระดับพื้นที่เข้าใจและสามารถใช้เครื่องมือที่ใช้ง่ายทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการเกิดความเข้าใจ ตรงหน้า ใส่ใจสุขภาพของตนเองมากขึ้น ด้วยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูง โดยเฉพาะหากผู้ส่งสาร (Sender) มีทักษะในการสื่อสารที่ดี และสาระเนื้อหาของสารเป็นประโยชน์ (Massage) โดยวิธีการหรือช่องทางที่เหมาะสมและเป็นกันเอง (Chanel) ทำให้ผู้รับสาร (Receiver) ทำให้การถ่ายทอดสื่อถึงตัวผู้รับ มีความเข้าใจ นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง (วิชัย เทียนถาวร, 2558) ทำนองเดียวกัน ควรสร้างช่องทางการรับรู้ที่ทำให้เข้าใจในปัญหาของผู้ใช้บริการสามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันที ที่ต้องการ สร้างให้เกิดความสนใจและความเอาใจใส่ต่อปัญหาสุขภาพ โดยผู้ให้บริการมีเวลาพูดคุยกับผู้รับความรู้และปัญหาสุขภาพ (บุญสิน โสโรม และคณะ, 2559) มีทีมสวัสดิภาพและเครือข่ายภาคประชาชนร่วมกันดูแลสุขภาพของประชาชน มีช่องทางการสื่อสารโดยใช้ไลน์กลุ่ม ผู้ให้บริการ และผู้รับบริการซึ่งมีคุณค่าและสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน (เนาวรัตน์ เจียรวัฒนวงศ์ และคณะ, 2559)

การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย ในการขับเคลื่อนระบบสุขภาพอำเภอ นั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนและภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วม ในการบูนการทุกข์นั้นตอน ตั้งแต่ ร่วมกันระบุปัญหา ร่วมวางแผน ร่วมลงมือปฏิบัติ ร่วมประเมินผลและรับผลประโยชน์ และนำข้อ บกพร่องไปปรับปรุงแก้ไข ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น อาสาสมัครสาธารณสุขมีจิตความสามัคคีเพิ่มขึ้น (เนาวรัตน์ เจียรวัฒนวงศ์ และคณะ, 2559) และ พนปจจัยความสำเร็จที่สำคัญ คือ การเรียนรู้ร่วมกัน โดยทำเวทีประชาคมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง สอดคล้องกับปัญหา มีการเสนอแผนแก้ปัญหาเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ เพื่อแก้ปัญหา ได้ถูกต้อง (สุรชัย รุจิวรรณกุล สงครามชัย ลีทองดี และอนุพันธ์ สุวรรณพันธ์, 2558)

การทำงานจนเกิดคุณค่า แนวทางปฏิบัติที่ดีในการทำงานระบบสุขภาพอำเภอที่ก่อให้เกิด ความพึงพอใจทั้งผู้ให้และผู้รับ คือ มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้มาเป็นกระบวนการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม การร่วมปฏิบัติจริงในพื้นที่ (Active learning) และการใช้เครือข่ายการทำงานที่มี ความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่น (สุรชัย รุจิวรรณกุล สงครามชัย ลีทองดี และอนุพันธ์ สุวรรณพันธ์, 2558) และสร้างความรู้สึกภาคภูมิใจ ความรู้สึกเป็นหนึ่งในเครือข่ายที่มีความเข้มแข็ง และรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวของทีมที่ต้องการเดินไปพร้อม ๆ กัน (บุญสีบ โลโสม และคณะ, 2559) หลัง การปฏิบัติงานแล้วมีการอุดหนี้ (After action review: AAR) เพื่อ评估ประสบการณ์ทางองค์ความรู้ ปัจจัยสู่ความสำเร็จและอุปสรรค เป็นการทำงานวิจัยจากงานประจำ จึงทำให้เกิดการทำงานที่ ต่อเนื่อง รวมทั้งมีกระบวนการตรวจสอบโดยใช้เกณฑ์ประเมิน คปสอ. ติดดาว เป็นเครื่องมือ ในการกำกับงาน (ชากร ศิริคุณ และวุธิพงศ์ ภักดีกุล, 2557)

การจัดสรรงบประมาณ พนบฯปัจจัยของความสำเร็จเกิดจากทุนทางสังคมที่มีมาก่อน ได้แก่ ทุนทางสังคมที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดให้มีการบริหารแบบ คปสอ. ทุนทางความเชื่อทาง ศาสนา วัฒนธรรมที่ให้คุณค่ากับการช่วยเหลือเกื้อกูลกันด้วยความเอื้ออาทร มีความเป็นผู้ติดพื้นที่ รู้สึกว่าการช่วยเหลือกันเป็นการสร้างบุญกุศล (บุญสีบ โลโสม และคณะ, 2559) เมื่อมีผู้ทรงคุณวุฒิให้ การเสียสละแบ่งปันและอุทิศเวลาในการทำงานเพื่อสาธารณะประโยชน์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพึง จัดการประการถึงคุณงามความดีเพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติ ซึ่งจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและมีความ ผูกพันต่อการทำงานเครือข่ายสุขภาพอย่างยั่งยืน (ประสิทธิชัย มั่งจิตรา นานพ คณะ โต และกิตติมา โนมะเมน, 2556)

การให้บริการสุขภาพที่จำเป็น ประเด็นที่พบส่วนใหญ่ คือ การให้บริการดูแลสุขภาพและ สังคมแก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้แก่ เบาหวาน ความดันโลหิตสูง โรคไต หัวใจ หลอดเลือด และมะเร็ง ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งมีการขับเคลื่อนการดูแลอย่างต่อเนื่อง เช่น การแก้ไขปัญหามะเร็งท่อน้ำดี นำไปสู่การดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย การคัดกรองปัจจัยเสี่ยงสุขภาพ

ขยายไปสู่การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการบริโภคอาหารป็นเปื้อนสารเคมี และพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ โดยต้องดูดงานเดิมที่ทำไว้อ่อนต่อเนื่อง (ชุดการ ศิริคุณ และวุธิพงษ์ กักกีกุล, 2557) โดยให้ความสำคัญในระดับต้น ๆ ในการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายสาธารณะ การเลือกใช้จังหวะโอกาสที่เหมาะสมในผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล (วิชัย เทียนถาวร, 2558)

สรุปข้อค้นพบจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ พบว่า ความสำคัญของการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ คือ การทำงานและการเรียนรู้ร่วมกันของทีม ในการบริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทในทุกขั้นตอน โดยมีประชาชนผู้รับบริการและภาคีเครือข่ายเป็นผู้รับผลประโยชน์และในขณะเดียวกันก็เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนระบบ ได้ร่วมกันกำหนด เป้าหมายการพัฒนาระบบสุขภาพตนเอง ด้วยความรักความสามัคคีຕាបริบททางวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่มีเอกลักษณ์ ก่อให้เกิดความภาคภูมิและมีความผูกพันในการพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

บทสรุป

ความรู้ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาได้สะท้อนให้เห็นกรอบแนวคิดของ การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ ที่ใช้ UCCARE เป็นองค์ประกอบสำคัญ ในกระบวนการพัฒนานี้ ผลการดำเนินงานในพื้นที่ต่าง ๆ มีความสำเร็จไม่เหมือนกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบทชุมชนและ วัฒนธรรมท้องถิ่นแต่ละแห่งที่มีทุนทางสังคมแตกต่างกันและความพร้อมด้านทรัพยากร ผู้วิจัย สนใจพื้นที่อำเภอชัยແคน ไทย-ลาว เนื่องจากประเทศไทยและสปป.ลาว มีบริบทชุมชนมิติทาง วัฒนธรรมด้านต่างๆ ที่คล้ายคลึงกันมากที่สุด มีความหลากหลายทั้งการสื่อสารและการคุณภาพ หากได้ศึกษาเป็นผลสำเร็จสามารถนำไปขยายผลยังชัยແคน ไทยด้านอื่น ๆ ได้ต่อไป

จึงสะท้อนให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ ไทย-ลาว ตามแนวคิด UCCARE ด้วยการทำงานเป็นระบบอย่างครอบคลุมทุกมิติ เพื่อการยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมท้องถิ่นในพื้นที่ชัยແคน ไทย-ลาว ด้วยการนำเสนอแนวคิดเชิง ระบบ (Systematic Theory) และการสืบค้นเสริมพลัง (Appreciative inquiry: AI) มาประยุกต์ใช้ กับ การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงอนาคตด้วยเทคนิคเดลฟี่ (Ethnographic Delphi Future Research: EDFR) และการวิจัยเชิงปริมาณอธิบายประกอบ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นงานวิจัยแบบปริมาณโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) การวิจัยอนาคต (Future research) ด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus group) และเทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) และการวิจัยเชิงปริมาณอธิบายประกอบ เพื่อมุ่งพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ประกอบด้วย

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

ระยะที่ 2 การสังเคราะห์และพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ที่พึงประสงค์ โดยมีรายละเอียดในการวิจัย ดังนี้

ขั้นเตรียมการ (ก่อนดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1)

การค้นคว้าศึกษาทบทวนและวิเคราะห์วรรณกรรม (Literature review) จากเอกสารรายงาน และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี นโยบายและกระบวนการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ซึ่งเป็นเอกสารที่มีคุณภาพทั้งไทยและต่างประเทศ ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2560

การศึกษานำร่องเพื่อร่วบรวมข้อมูลสถานการณ์สภาพปัจุหามีสำคัญของอำเภอชายแดนไทย-ลาว โดยการสัมภาษณ์กลุ่ม (Group interview) แล้วนำข้อมูลมาบูรณาภรณ์ ประเมินผล และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) จัดหมวดหมู่ตามประเด็นที่ต้องการเพื่อสรุปข้อมูลนำเสนอใน การวิจัยทั้งประเด็นครอบความคิดและการสร้างเครื่องมือการวิจัย

ขั้นดำเนินการ

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

การวิจัยในระยะนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ด้านบริบทชุมชน ลักษณะ ประชากร การเมืองการปกครอง สภาพเศรษฐกิจ สังคม การคุณภาพ สภาพปัจุหามี และความต้องการในการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ที่พึงประสงค์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

การศึกษาภาคสนาม (Field study) เพื่อเรียนรู้สถานการณ์ สภาพปัจุหามีสำคัญและ ความต้องการการพัฒนาระบบสุขภาพชายแดนไทย-ลาว ในอนาคต ด้วยการเก็บรวบรวม ตามกรอบ แนวคิด Six building blocks (WHO, 2010) และ UCCARE (สุรเกียรติ อาชานานุภาพ, 2557) ด้วย วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) กับกลุ่มผู้นำภาคีเครือข่ายสุขภาพระดับจังหวัด และ

ระดับอำเภอ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาระบบสุขภาพชายแดนไทย-ลาว ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชน ตามประเด็นสนทนาระบบที่โครงสร้างที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สำหรับนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา นำไปสู่การสังเคราะห์และสร้างประเด็นคำถามการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในการวิจัยระยะที่ 2 ต่อไป

1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญและการคัดเลือก (Key informants and selection)

การวิจัยในระยะที่ 1 การเลือกอำเภอชายแดนไทย-ลาว ซึ่งเป็นพื้นที่เป้าหมายจาก 12 จังหวัดที่มีพื้นที่ติดประเทศ สปป.ลาว จังหวัดละ 1 อำเภอ โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

เกณฑ์การเลือกรอบที่ 1 โดยพิจารณาตามขนาดประชากรแต่ละอำเภอ แล้วจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มคือ อำเภอขนาดใหญ่มีประชากรตั้งแต่ 100,000 คนขึ้นไป อำเภอขนาดกลาง มีประชากร 50,000-100,000 คน และอำเภอขนาดเล็ก มีประชากรน้อยกว่า 50,000 คน ได้แก่ กลุ่มละ 4 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 12 อำเภอ

เกณฑ์การเลือกรอบที่ 2 พิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของอำเภอแต่ละกลุ่มจากการประเมินการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอในปี พ.ศ. 2560 ของสำนักตรวจสอบราชการกระทรวงสาธารณสุข จากอำเภอที่มีผลการดำเนินงานพัฒนาระบบสุขภาพที่มีคะแนนสูงที่สุดและต่ำที่สุด ของแต่ละกลุ่ม จึงได้แก่ กลุ่มละ 2 อำเภอ รวมเป็น 6 อำเภอ เป็นพื้นที่เป้าหมายในการวิจัย ดังแผนภาพ ต่อไปนี้

เกณฑ์คัดเข้ารอบที่ 1: ตามขนาดประชากร

เกณฑ์คัดเข้ารอบที่ 2: ตามคะแนนประเมิน

ใหญ่	1. อำเภอหนึ่งในจังหวัดหน่องคาญ 2. อำเภอหนึ่งในจังหวัดนครพนม 3. อำเภอหนึ่งในจังหวัดมุกดาหาร 4. อำเภอหนึ่งในจังหวัดบึงกาฬ	สูง	1. อำเภอหนึ่งในจังหวัดหน่องคาญ
กลาง	5. อำเภอหนึ่งในจังหวัดเลย 6. อำเภอหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี 7. อำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงราย 8. อำเภอหนึ่งในจังหวัดน่าน	สูง	3. อำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงราย 4. อำเภอหนึ่งในจังหวัดน่าน
เล็ก	9. อำเภอหนึ่งในจังหวัดอำนาจเจริญ 10. อำเภอหนึ่งในจังหวัดพะเยา 11. อำเภอหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก 12. อำเภอหนึ่งในจังหวัดอุตรดิตถ์	สูง	5. อำเภอหนึ่งในจังหวัดพะเยา 6. อำเภอหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก

ภาพที่ 3-1 ขั้นตอนการคัดเลือกพื้นที่เป้าหมาย รอบที่ 1 และรอบที่ 2

ต่อจากนี้เมื่อได้อำเภอเป้าหมายแล้ว ผู้วิจัยได้เลือกผู้นำเครือข่ายที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชัยແคน ไทย-ลาว ที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องหรือเป็นคณะกรรมการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเข้าร่วมเวทีสนทนากลุ่มอำเภอ 10 คน ให้เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) ที่ครอบคลุมภาคีเครือข่ายสุขภาพทั้งภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน ทั้งระดับจังหวัดและระดับอำเภอ 6 อำเภอ ๆ ละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน ประกอบด้วย ระดับจังหวัด จำนวน 3 คน (นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมาย ห้องคืนจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมาย และประธานชุมชน อสม. ระดับจังหวัด) และระดับอำเภอ จำนวน 7 คน (นายอำเภอหรือผู้ได้รับมอบหมาย ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสาธารณสุขอำเภอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน และผู้แทนภาคเอกชน) เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีรายละเอียดบุคคล ดังตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 รายละเอียดรหัสบุคคลผู้ให้ข้อมูลสำหรับเกี่ยวกับสถานการณ์พัฒนาระบบสุขภาพ
สำหรับประเทศไทย-ลาว

รหัสบุคคล	ตำแหน่ง	เพศ	อายุ (ปี)	ระยะเวลาทำงาน	บทบาทเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสุขภาพสำหรับประเทศไทย-ลาว
1. สำหรับหน่วยงานจังหวัดหนึ่ง					
DHS01	รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	ชาย	58	38	ติดตามกำกับสนับสนุน
DHS02	ผู้แทนท้องถิ่นจังหวัด	ชาย	43	4	ส่งเสริมสนับสนุน
DHS03	ประธานชุมชน อสม.จังหวัด	ชาย	70	30	ร่วมมือสนับสนุน
DHS04	ผู้แทนนายอำเภอ	ชาย	50	7	ปช.กรรมการอำนวยการ
DHS05	ผู้แทนผู้อำนวยการโรงพยาบาล	หญิง	52	20	รองประธานกรรมการ
DHS06	สาธารณสุขอำเภอ	ชาย	49	10	รองประธานกรรมการ
DHS07	พอ.รพสต.	หญิง	47	24	กรรมการ/บริการสุขภาพ
DHS08	หัวหน้าสำนักงานปลัดเทศบาล	ชาย	42	7	กรรมการ/สนับสนุน
DHS09	กำนัน	ชาย	27	3	กรรมการ/สนับสนุน
DHS10	ประธาน อสม.อำเภอ	หญิง	40	15	กรรมการ/ พลังมวลชน
กรรมการผู้รับประโภช					
2. สำหรับหน่วยงานจังหวัดมุกดาหาร					
DHS11	รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	หญิง	51	30	ติดตามกำกับสนับสนุน
DHS12	ผู้แทนท้องถิ่นจังหวัด	ชาย	40	7	ส่งเสริมสนับสนุน
DHS13	ประธานชุมชน อสม.จังหวัด	หญิง	63	30	ร่วมมือสนับสนุน
DHS14	ผู้แทนนายอำเภอ	ชาย	48	7	ปช.กรรมการอำนวยการ
DHS15	ผู้แทนผู้อำนวยการโรงพยาบาล	ชาย	40	20	รองประธานกรรมการ
DHS16	สาธารณสุขอำเภอ	หญิง	52	30	รองประธานกรรมการ
DHS17	พอ.รพสต.	หญิง	47	24	กรรมการ/บริการสุขภาพ
DHS18	นายกเทศมนตรี	หญิง	48	15	กรรมการ/สนับสนุน
DHS19	ผู้ใหญ่บ้าน	ชาย	52	15	กรรมการ/สนับสนุน
DHS20	ประธาน อสม.อำเภอ	ชาย	49	17	กรรมการ/ พลังมวลชน
กรรมการผู้รับประโภช					

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

รหัส บุคคล	ตำแหน่ง	เพศ	อายุ (ปี)	ระยะเวลา ทำงาน	บทบาทเกี่ยวกับการพัฒนา
					ระบบสุขภาพอำเภอ ชายแดนไทย-ลาว
5. อำเภอหนึ่งในจังหวัดพะเยา					
DHS41	รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	หญิง	58	38	ติดตามกำกับสนับสนุน
DHS42	ผู้แทนห้องอินจังหวัด	ชาย	43	14	ส่งเสริมสนับสนุน
DHS43	ประธานชุมชน อสม.จังหวัด	ชาย	70	30	ร่วมมือสนับสนุน
DHS44	ผู้แทนนายอำเภอ	ชาย	45	10	ปช.กรรมการอำนวยการ
DHS45	ผู้แทนผู้อำนวยการโรงพยาบาล	ชาย	53	20	รองประธานกรรมการ
DHS46	สาธารณสุขอำเภอ	ชาย	49	10	รองประธานกรรมการ
DHS47	พอ.รพ.สต.	หญิง	46	24	กรรมการ/บริการสุขภาพ
DHS48	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	ชาย	48	8	กรรมการ/สนับสนุน
DHS49	กำนัน	ชาย	34	9	กรรมการ/ สนับสนุน
DHS50	ประธาน อสม.อำเภอ	ชาย	50	20	กรรมการ/ พลังมวลชน
กรรมการผู้รับประโภชน์					
6. อำเภอหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก					
DHS51	รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	หญิง	45	30	ติดตามกำกับสนับสนุน
DHS52	ผู้แทนห้องอินจังหวัด	ชาย	40	10	ส่งเสริมสนับสนุน
DHS53	ประธานชุมชน อสม.จังหวัด	ชาย	47	19	ร่วมมือสนับสนุน
DHS54	นายอำเภอ	ชาย	59	15	ปช.กรรมการอำนวยการ
DHS55	ผู้แทนผู้อำนวยการโรงพยาบาล	หญิง	40	12	รองประธานกรรมการ
DHS56	สาธารณสุขอำเภอ	ชาย	49	10	รองประธานกรรมการ
DHS57	พอ.รพสต.	หญิง	47	24	กรรมการ/บริการสุขภาพ
DHS58	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	ชาย	50	8	กรรมการ/สนับสนุน
DHS59	กำนัน	ชาย	46	16	กรรมการ/ สนับสนุน
DHS60	ประธาน อสม.อำเภอ	หญิง	40	14	กรรมการ/ พลังมวลชน
กรรมการผู้รับประโภชน์					

หมายเหตุ DHS1-60 หมายถึง รหัสบุคคลของภาคีเครือข่ายสุขภาพที่เป็นผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนา

ระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

1.2 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยในระยะนี้ เป็นแนวคิด (Question guideline) ตามประเด็น การสนทนาคุ้มเกี่ยวกับข้อมูลสถานการณ์สภาพปัจจุบันการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ หลักการ นโยบาย แนวคิด ทฤษฎี และ วิธีการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ตามกรอบแนวคิด Six building blocks และ UCCARE

เครื่องมือฉบับที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว โดยใช้แนวคิด Six building blocks และ UCCARE ประกอบด้วยข้อคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 2 ข้อใหญ่ 12 ข้อย่อย 25 ประเด็น

เครื่องมือฉบับที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคาดหวัง ความต้องการ และแนวทาง การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว โดยใช้แนวคิด Six building blocks และ UCCARE ประกอบด้วยข้อคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 2 ข้อใหญ่ 12 ข้อย่อย 32 ประเด็น ซึ่ง ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสาธารณสุข และด้านการพัฒนาระบบสุขภาพชายแดน ในภาพรวมด้านภาษาและด้านเนื้อหา

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ประสานงานกับนักวิชาการสาธารณสุขผู้รับผิดชอบโดยโทรศัพท์เพื่อนัดหมายวัน เวลา สถานที่และส่งจดหมายเชิญผู้นำเครือข่ายเข้าร่วมเวทีการสนทนาคุ้มล่วงหน้า ประมาณ 1 เดือน พร้อมกับติดต่อประสานงานและขออนุญาตเข้าพูนายน้ำเงินเพื่อแนะนำทีมวิจัย ทำความรู้จักกันเบื้องต้น แจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้นำเครือข่ายสุขภาพในแต่ละอำเภอ

เมื่อถึงเวลาดำเนินการสนทนาคุ้ม ผู้วิจัยแนะนำตัวนเองและทีมงาน แจ้งเรื่องการวิจัย วัตถุประสงค์ กระบวนการ และสาระสำคัญให้กับกลุ่มผู้นำเครือข่ายสุขภาพทราบ พร้อมกับขออนุญาตบันทึกภาพถ่ายและเสียงในการพูดคุย โดยขอใช้เวลาในการสัมภาษณ์กลุ่มประมาณ 2 ชั่วโมง โดยแบ่งเวลาออกเป็น 2 ช่วง คือ ชั่วโมงแรกเกี่ยวกับประเด็นสถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว (เครื่องมือฉบับที่ 1) ชั่วโมงที่สองเกี่ยวกับความคาดหวัง ความต้องการ และแนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว (เครื่องมือฉบับที่ 2)

ก่อนการสนทนาคุ้มนั้น ผู้นำเครือข่ายสุขภาพได้แนะนำตัวทีมงานโดยบอกว่า ดำเนินการที่ทีมงานที่เกี่ยวข้องเป็นคณะกรรมการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว แล้วจึงพูดคุยสนทนาตามประเด็นที่ผู้วิจัยตั้งคำถามเชิงบวก โดยใช้เทคนิคกระบวนการสืบค้น เสริมพลัง (Appreciative inquiry: AI) มีกำหนดการตามวันเวลาและสถานที่ ดังตารางที่ 3-2

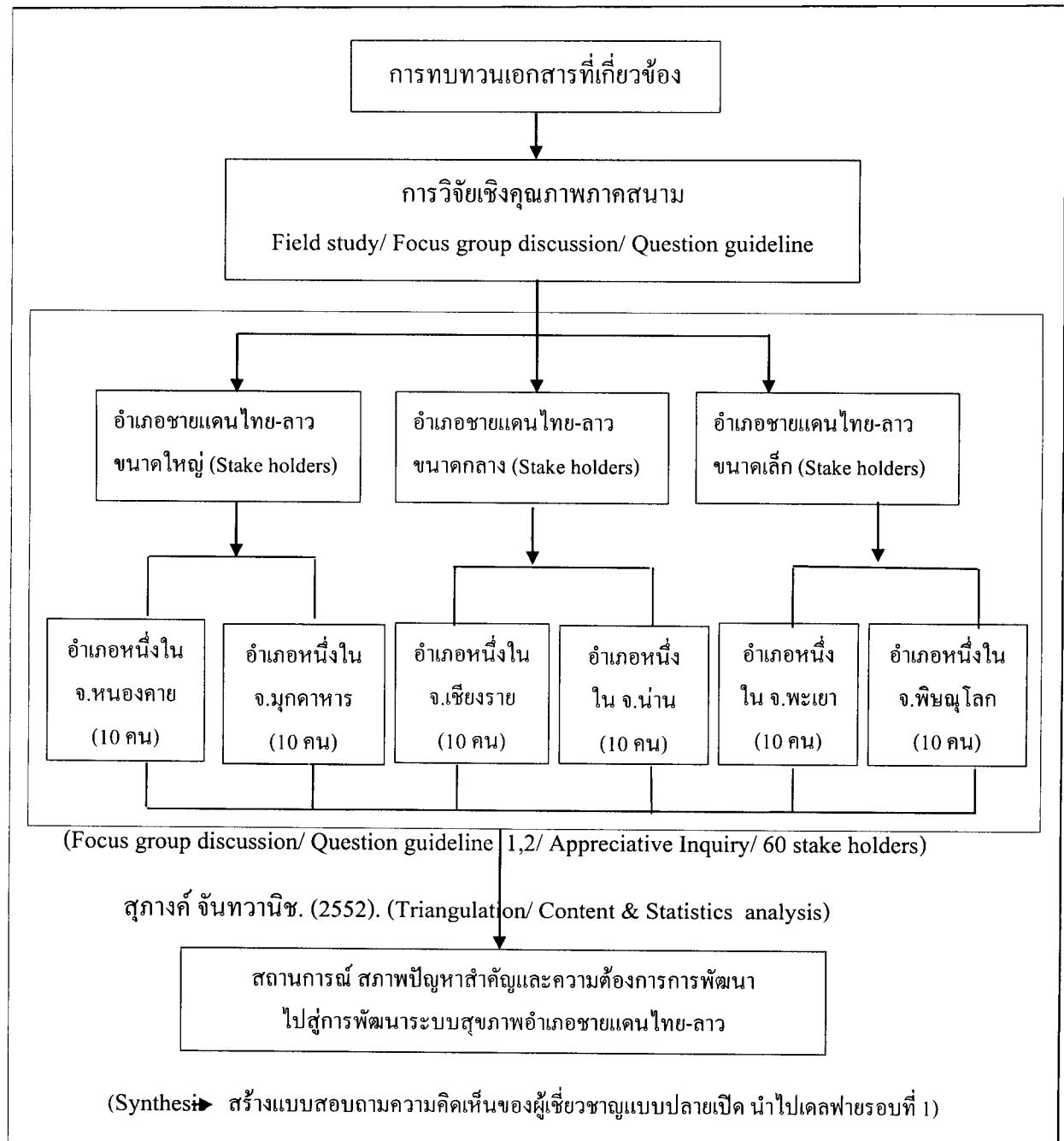
ตารางที่ 3-2 กำหนดการจัดประชุมสนทนากลุ่มผู้นำเครือข่ายสุขภาพเกี่ยวกับข้อมูลสถานการณ์สุภาพปัจจุบันการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

วัน/ เวลา	อำเภอ	สถานที่	จำนวน	ทีมวิจัย และ	
				ผู้ร่วม	ผู้ร่วม
			สนทนา	สังเกตการณ์	
6 มกราคม 2561	อำเภอหนึ่งในจังหวัด	ห้องประชุม	10	2+2	
13.00-16.00 น.	พะ夷า	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล			
7 มกราคม 2561	อำเภอหนึ่งในจังหวัด	ห้องประชุมสำนักงาน	10	2+3	
13.00-16.00 น.	เชียงราย	สาธารณสุขอำเภอ			
9 มกราคม 2561	อำเภอหนึ่งในจังหวัด	ห้องประชุมสำนักงาน	10	2+2	
13.00-16.00 น.	พิษณุโลก	สาธารณสุขอำเภอ			
17 มกราคม 2561	อำเภอหนึ่งในจังหวัด	ห้องประชุมสำนักงาน	10	4+3	
13.00-16.00 น.	มุกดาหาร	สาธารณสุขอำเภอ			
19 มกราคม 2561	อำเภอหนึ่งในจังหวัดน่าน	ห้องประชุม	10	3+2	
13.00-16.00 น.		ที่ว่าการอำเภอ			
28 มกราคม 2561	อำเภอหนึ่งในจังหวัด	ห้องประชุมสำนักงาน	10	2+3	
13.00-16.00 น.	หนองคาย	เทศบาล			

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากการวิจัยระยะที่ 1 ทั้ง 6 องค์ประกอบตามกรอบแนวคิด Six building blocks และ UCCARE ที่ได้บันทึกไว้ในแบบบันทึกและการบันทึกเสียงมาถอดเป็นข้อความโดยนำมาตรวจสอบข้อมูลแบบสามเหลี่า (Triangulation) (สุภากิจ จันทวนิช, 2552). วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และวิเคราะห์สถิติหากว่าอย่างใดเพื่อให้ทราบสถานการณ์ สภาพปัจจุบันสำหรับความต้องการและประเด็นแนวทางการพัฒนา และนำไปใช้ในการสร้างเป็นกรอบแนวคิดการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว สังเคราะห์เป็นประเด็นค่าตามเพื่อนำไปดำเนินการคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยระยะที่ 2 ต่อไป ตามกระบวนการขั้นตอนการวิจัยรูปแบบ การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในระยะที่ 1 ดังภาพที่ 3-2

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

ภาพที่ 3-2 กระบวนการขั้นตอนการวิจัยการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ระยะที่ 1

ระยะที่ 2 การสังเคราะห์และพัฒนารูปแบบระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาวที่พึงประสงค์

การวิจัยระยะที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อการสังเคราะห์และพัฒนารูปแบบระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว ที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในการปฏิบัติโดยผู้วิจัยนำผลการวิจัยระยะที่ 1 มาสังเคราะห์สร้างเป็นประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางและกระบวนการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาวที่พึงประสงค์ สำหรับสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 โดยในระยะที่ 2 นี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงอนาคตแบบเทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) (Poolpatarachewin, 2003) โดยการสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว เพื่อหาแนวทางและวิธีการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว (Model formulation) ที่พึงประสงค์และเป็นไปได้ในการปฏิบัติ ซึ่งเป็นเทคนิคการวิจัยที่ใช้ทำนายเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือความเป็นไปได้ในอนาคต โดยอาศัยความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (Consensus) ของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้รูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว ที่มีความสมบูรณ์เหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติตัวอย่างเช่นการสอบถามผู้เชี่ยวชาญตามประเด็นคำถาม แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา ประมวลผล จัดกลุ่มและจัดลำดับประเด็น สร้างเป็นคำถามปลายบิ๊ดแบบประมาณค่า (Rating scale) เพื่อนำไปสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 สรุปนำเสนอเป็นระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว ที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ต่อไป โดยมีลำดับขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญและการคัดเลือก (Key informants and selection)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยระยะที่ 2 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว จำนวน 5 สาขา ประกอบด้วย 1) สาขาวิชาศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน การศึกษาวิจัย การบริการวิชาการด้านการศึกษาสาธารณสุข 4 คน 2) สาขาวิชาพัฒนานโยบายการแพทย์และการสาธารณสุข เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับนโยบายการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในการพัฒนาระบบสุขภาพ 3 คน 3) สาขาวิชาปักร่องและความมั่นคง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ มีบทบาทหน้าที่อำนวยการ ควบคุม กำกับ ผลักดัน นโยบายการปักร่อง และความมั่นคง ในระยะดังนี้ที่ 3 คน 4) สาขาวิชาปักร่องท้องถิ่น เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการดูแลอำนวยการ ควบคุม กำกับ ผลักดัน นโยบายการปักร่อง และการพัฒนาท้องถิ่น 3 คน 5) สาขาวิชาการสาธารณสุข หรือนักพัฒนาองค์กรพัฒนาเอกชน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการพัฒนาการสาธารณสุข ในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระยะดังนี้ที่ 4 คน รวมจำนวนผู้ให้

ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่สามารถอยู่ทิศเวลาให้กับการตอบคำถามตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัยด้วยความสมัครใจ

การเลือกผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยใช้วิธีเลือกแบบสโนว์บอล

(Snowball technique) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2554) ด้วยการเข้าพบผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขา เพื่อขอให้ท่านแนะนำผู้เชี่ยวชาญท่านต่อไปจนครบจำนวนของแต่ละกลุ่ม รวมจำนวน 17 คน ตามรายชื่อดังนี้

1. แพทย์หญิงประนอม คำเที่ยง	อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข
2. นายธนา ยันตร์โภวิท	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กระทรวงพัฒนาสังคมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
3. นายนิมิต วันไชยชนวงศ์	ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี
4. ดร.รัฐพล ธุระพันธ์	นายอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
5. นายชรินทร์ ทองสุข	นายอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
6. ดร.เยาวดี สุวรรณนาค	ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนี
พระพุทธบาท สระบุรี
7. นายปรีดาศักดิ์ หนูแก้ว	รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ
8. นายแพทย์สันติ ลากเบญจกุล	รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพนบุรี
9. นายแพทย์ประสิทธิชัย มั่งจิตร	รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสระบุรี
10. รศ.ดร.นรินทร์ ตั้งปรักษณา	คณะวิทยาการจัดการ (สาขาวิชาการจัดการชุมชน)
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี
11. รศ.ดร.สังค์ราษฎร์ ลีทองดี	คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
12. ผศ.ดร.ถาวร มาดัน	คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
วิทยาเขตสุขุมวิท
13. ดร.สมคิด ภูหลวง	รองคณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
14. นายแพทย์สมนึก ชีวะเกียรติยิ่งยง	โรงพยาบาลพะเยา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 65000
15. นายสุรกิจ สุวรรณแก่น	นายกองค์การบริหารตำบลลดอนหญ้านาง อ.ภาชี
จ.พระนครศรีอยุธยา 13140
16. นางสกุลตรา บุตรที	นายกองค์การบริหารตำบลนาบูม อำเภอป้านโคก
จังหวัดอุตรดิตถ์
17. ดร.茱萸าทิพย์ พิทักษ์	สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวง
สาธารณสุข

2.2 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยในระยะนี้ มี 3 ฉบับ เพื่อใช้ในการทำเดลไฟย์แต่ละรอบ ดังนี้

2.2.1 แบบสอบถามปลายเปิด (เครื่องมือฉบับที่ 3) สำหรับสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (เดลไฟย์ รอบที่ 1) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 1 เป็นประเด็นสัมภាមณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบสุขภาพอำเภอขายแคน ไทย-ลาว ที่พึงประสงค์ โดยพิจารณาจากความเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์ การปฏิบัติงาน และระดับการศึกษาสูงสุด ประกอบด้วยข้อคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 2 แนวคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขายแคน ไทย-ลาว (2.1) ความคิดเห็นตามกรอบแนวคิด UCCARE เป็นข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนารูปแบบระบบสุขภาพอำเภอขายแคน ไทย-ลาว ที่พึงประสงค์ ลักษณะเป็นข้อ คำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อใหญ่ 12 ข้อย่อย 22 ประเด็น

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ สำหรับนำไปสอบถามขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ประกอบด้วยข้อคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 2 ข้อใหญ่ 7 ข้อย่อย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา ความตรง และความสมบูรณ์เชิงเนื้อหา (Content validity) แล้วจึงนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่จริง

2.2.2 เครื่องมือฉบับที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้เลือกความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ที่ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ซึ่งใช้สำหรับการทำเดลไฟย์ รอบที่ 2 โดย แบบสอบถามรอบนี้พัฒนามาจากรอบที่ 1 ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ความเหมาะสมของ ระบบสุขภาพในอนาคต (มี 2 ตัวเลือกโดยให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง) ส่วนที่ 2 ความเป็นไปได้หรือ โอกาสที่จะเกิดขึ้น แบบประมาณค่า 5 ระดับ ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ที่ผู้เชี่ยวชาญสามารถให้ ความคิดเห็นอย่างอิสระ

2.2.3 เครื่องมือฉบับที่ 5 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดใช้สำหรับการทำเดลไฟย์รอบ ที่ 3 สร้างโดยการนำความคิดเห็นทั้งหมดของผู้เชี่ยวชาญทุกคนจากเครื่องมือฉบับที่ 4 ตัดข้อความ ที่ซ้ำซ้อนหรือเกินจากการอภิปรายที่กำหนดออกไป ได้ประมาณ 3 ข้อความใหม่อนกับแบบสอบถามฉบับที่ 4 แต่มีการระบุผลค่าฐานนิยมรองที่ผ่านมาให้ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลตอบแบบ สอบถามได้ทราบ

ความคิดเห็นของกลุ่ม โดยการระบุตำแหน่งของค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควรให้ไว้ในแต่ละประโภคข้อคำถาม รวมทั้งระบุระดับคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นตอบในรอบที่ผ่านมา เพื่อให้โอกาสผู้เชี่ยวชาญได้ทราบความแตกต่างหรือความเหมือนของคำตอบของตนเมื่อเทียบกับคำตอบของกลุ่มและสามารถเปลี่ยนแปลงคำตอบของตนได้ถ้าต้องการ หรือหากยืนยันคำตอบเดิม ต้องแสดงเหตุผลประกอบ

2.3 การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลการวิจัยระยะที่ 2 ดำเนินการสอบถามข้อมูลความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้วยเทคนิคเดลฟี่ (Delphi) จำนวน 3 รอบ ตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 เดลฟี่รอบที่ 1 ผู้วิจัยส่งหนังสือที่ออกแบบโดยคณะกรรมการสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพาไปทางไปรษณีย์ เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็นตามแบบสอบถามปลายเปิด (เครื่องมือฉบับที่ 3) โดยขอความกรุณาให้ผู้เชี่ยวชาญส่งกลับคืนภายในระยะเวลา 1 เดือน ในระหว่างที่รอนั้นผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญทางโทรศัพท์เป็นระยะ ๆ เมื่อได้ข้อมูลมา จึงได้ตรวจสอบความครบถ้วน และบันทึกข้อมูลเพื่อเตรียมวิเคราะห์ต่อไป

2.3.2 เดลฟี่รอบที่ 2 ส่งคำถามปลายปิดแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) ให้ผู้เชี่ยวชาญทางไปรษณีย์อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเห็นเกี่ยวกับร่างระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว เลือกความเหมาะสมและระบุค่าความคิดเห็นในแบบประเมินและได้ขอความกรุณาให้ผู้เชี่ยวชาญส่งกลับคืนภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์ เพื่อรวบรวมข้อมูลนำไปวิเคราะห์หาค่าสถิติต่อไป

2.3.3 เดลฟี่รอบที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญได้รับข้อมูลป้อนกลับเชิงสถิติ (Statistical feedbacks) ที่เป็นภาพรวมของกลุ่ม ในรูปค่าร้อยละ ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควรให้ไว้ของกลุ่มพร้อมด้วยคำตอบเดิมของตนเอง ตามเครื่องมือฉบับที่ 4 โดยขอให้ผู้เชี่ยวชาญตอบใหม่เป็นการประเมินความสอดคล้องกันของความคิดเห็นร่วมกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Experts judgment) ต่อระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ที่ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบความแตกต่างหรือความเหมือนของคำตอบของตนกับคำตอบของกลุ่มและสามารถเปลี่ยนแปลงคำตอบของตนให้สอดคล้องกับของกลุ่มหรือยืนยันคำตอบเดิมได้

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยระยะที่ 2

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 2 มาวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการเดลฟี่ รอบที่ 1 ดำเนินการโดยการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว เพื่อสังเคราะห์สร้างเป็น (ร่าง) ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ที่พึงประสงค์ และ

เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ใช้สำหรับนำไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญในเดลฟายรอบที่ 2

2.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการเดลฟาย รอบที่ 2

ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้มาหาค่าร้อยละค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างค่าวอไอล์ โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ความเหมาะสมสมของระบบสุขภาพอำเภอชัยแคน ไทย-ลาว ในอนาคต โดยพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
- 2) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้/ โอกาสที่จะเกิดขึ้น พิจารณาจากฐานนิยมที่ผู้ทรงคุณวุฒิเลือก ตั้งแต่ระดับมาก (4) ขึ้นไป
- 3) การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (Consensus) พิจารณาจากค่าพิสัยระหว่างค่าวอไอล์ (Inter-quatile range) ที่ไม่เกิน 1.00

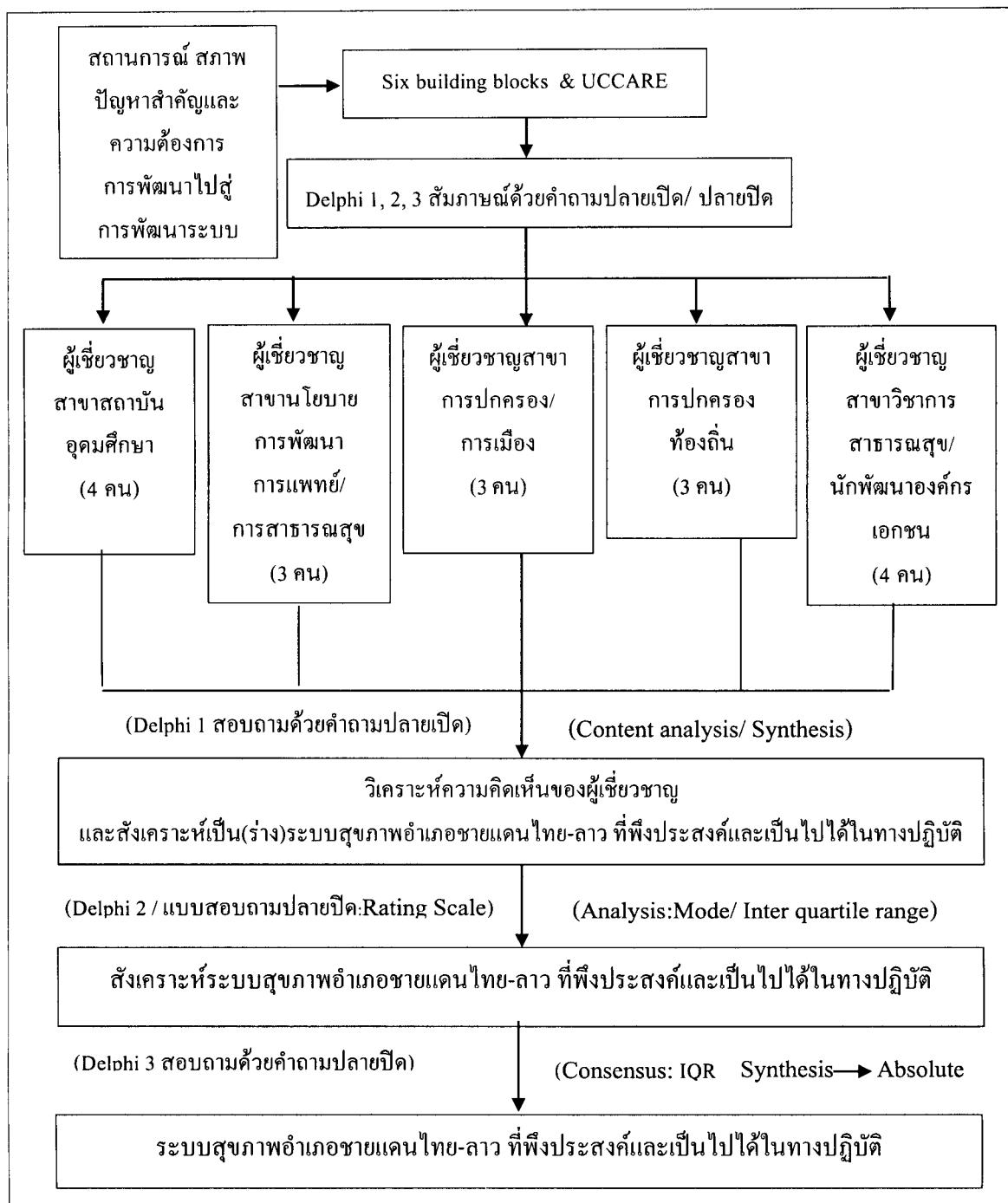
2.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลในการเดลฟายรอบที่ 3

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามในรอบนี้มาคำนวณหาค่าฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างค่าวอไอล์ในรอบที่ 3

ผลวิเคราะห์ที่ได้นำเสนอในรูปแบบของเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute criterion)

ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่พิจารณาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ การตัดสินข้อกำหนดของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสรุปว่ามี ความคิดเห็นที่สอดคล้องร่วมกันนั้นจะใช้ค่าฐานนิยมที่มากกว่าหรือเท่ากับ 4 ขึ้นไป (แสดงว่าข้อความนั้น ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเช่นเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และค่าพิสัยระหว่างค่าวอไอล์ที่ไม่เกิน 1 แสดงว่าข้อความนั้น ผู้เชี่ยวชาญให้ความสอดคล้องหรือคิดเห็นไปในทางเดียวกัน และนำข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันในขอบเขตแต่ละด้านมาพิจารณาเสนอเป็นรูปแบบระบบสุขภาพอำเภอชัยแคน ไทย-ลาว

ระยะที่ 2 การสังเคราะห์และพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ฯ ไทย-ลาว ที่พึงประสงค์

ภาพที่ 3-3 กระบวนการขั้นตอนการวิจัยการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ฯ ไทย-ลาว ระยะที่ 2

ตารางที่ 3-3 ชั้นตอน วัดถყประดงทุก墩ของการวิจัย ผู้ร่วมวิจัย เครื่องมือวิจัย วิธีการรวมรวมช้อมูล แล้ววิเคราะห์ช้อมูล

ระยะการ วิจัย/ วัตถุประสงค์	ผู้ร่วมวิจัย/ ประโยชน์คุณตัวอย่าง/ จำนวน	เครื่องมือวิจัย	วิธีรวมช้อมูล	วิธีวิเคราะห์ ช้อมูล
ระยะที่ 1 เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชาญเฉด ไทย-ตาก (ศึกษาเรขากราฟชั้น มกราคม 2555-พฤษจิกายน 2560)				
ผู้แต่งเรย์มการ ก่อนการวิจัย	เอกสารที่มีคุณภาพทั้งไทยและ ต่างประเทศ ที่ตีพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2551-2560	- แบบประเมินทักษะแบบ วิเคราะห์ประดิษฐ์น้อย จำนวน 1 แบบ	ทบทวนวรรณกรรม (Literature review) เอกสาร งานวิจัย ทฤษฎี นโยบาย ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ระบบสุขภาพชุมชน ไทย-ตาก	- วิเคราะห์ เนื้อหา
ผู้แต่งเรย์มการ ก่อนการวิจัย	ผู้นำภาคเครือข่ายสุขภาพอำเภอ ชาญเฉด ไทย-ตาก 12 อ.หน้าด ฯ ลະ 1 อำเภอ ฯ เป็น 12 อำเภอ จำนวน 41 คุณ	- แบบเต็มภาษาพื้นถิ่น ที่สร้างปัญหานำมา ใช้ใน 1 คุณ (Question guideline)	การวิจัยเชิงคุณภาพ/ การศึกษานำร่อง (Pilot study) - stemming - หัวข้อ - การสังเกต	- วิเคราะห์ เนื้อหา
ผู้นำภาคเครือข่ายสุขภาพอำเภอ ชาญเฉด ไทย-ตาก 6 อ.หน้าด ฯ ลະ 1 คุณ รวมทั้งสิ้น 60 คุณ	- แบบแทนหนทางที่ สร้างปัญหานำมา (Question guideline) เครื่องมือฉบับที่ 1 เครื่องมือฉบับที่ 2	การวิจัยเชิงคุณภาพ/ ศึกษาภาคสนาม (Field study) - สนับสนุนด้านดูแลคนพิการสังคมแบบเสริมพลัง (Focus group discussion: Appreciative inquiry) พัฒนา (ค่าวัสดุ)	- วิเคราะห์ เนื้อหา และ วิเคราะห์สถิติชี้แจง พัฒนา	

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

วัสดุการ รับ วิจัย/ วัสดุประสงค์	ผู้ร่วมวิจัย/ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน	เครื่องมือจัด การประเมิน	วัสดุรวมรวมข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
ระดับที่ 2 เพื่อสังเคราะห์และพัฒนาระบบฐานข้อมูลอาชญากรรมไทย-ลาว และเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ				
(ศึกษาระหัวเรื่องด้านนักวิชาชีวนานาชาติ 2560-มกราคม 2561)				
รอบที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญจาก 5 สาขา จำนวน 17 คน (ครึ่งเมืองฉบับที่ 3)	- แบบสัมภาษณ์ภาคปฏิค - การวิจัยเชิงอนาคตแบบพาโนลิค EDFR	- วิเคราะห์เนื้อหา - สัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 1 โดยส่วนใหญ่ทางไปรษณีย์แล้ว โดยทั่วไปจะดำเนินการตาม โครงการที่ประสารเพื่อขอคำต้อง ความ	
รอบที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญจาก 5 สาขา จำนวน 17 คน	- แบบสัมภาษณ์ภาคปฏิค - สัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 1 โดยส่วนใหญ่ทางไปรษณีย์แล้ว โดยทั่วไปจะดำเนินการตาม โครงการที่ประสารเพื่อขอคำต้อง ความ	- ร่วมร่วมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยทั่วไปจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป สำหรับกระบวนการต่อไป	สูบภาพอ้างอิงอาชญากรรม ไทย-ลาว

ตารางที่ ว-3 (ต่อ)

ระดับการ วิจัย/ วัสดุประสงค์	ผู้ร่วมวิจัย/ ประชุมครุภูมิความอย่าง/ จำนวน	เครื่องมือวัด	วิธีรวมผลข้อมูล	วิธีวิเคราะห์ข้อมูล
ระดับที่ 2 เพื่อสังเคราะห์และพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิง "ไทย-ลาว ที่สองประสิทธิ์" ได้ในทางปฏิบัติ (ศึกษาประมวลเดือน กุมภาพันธ์-มีนาคม 2561)	ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กวัยเรียน 17 คน เท่าเดิม	- แบบสอบถามปลายปิด ทั่วไป - แบบสอบถามปลายปิด ที่สำนักประเมินค่าตอบ เบื้องบนมาตราส่วน (Rating scale) (เครื่องมือฉบับที่ 4)	การวิจัยเชิงอนามัยแบบทดลอง EDPR - สถาบันความติด夤นของผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 2 - ผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่า ร้อยละ ฐานนี่เป็น มาตรฐาน ค่าพิสัย ระหว่างค่าวิกฤต พื้นเมือง หานันทามติ	วิเคราะห์ผลข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่า ร้อยละ ฐานนี่เป็น มาตรฐาน ค่าพิสัย ระหว่างค่าวิกฤต พื้นเมือง หานันทามติ

ตารางที่ ๓-๓ (ต่อ)

ระดับการ วิจัย/ วัตถุประสงค์	ผู้ร่วมวิจัย/ ประชารัฐร่วมตัวอย่าง/ จำนวน	ครื่องมือวิจัย	วิธีรวมรวมข้อมูล	วิธีวิเคราะห์ข้อมูล
ระดับที่ ๒ เพื่อสังเคราะห์และพัฒนาแบบรุ่นพื้นฐานของอาชญากรรมไทย-ลาว ที่พัฒนาไปได้ในทางปฏิบัติ (ศึกษาระหว่างเดือนเมษายน-พฤษภาคม ๒๕๖๑)				
รอบที่ ๓	ผู้เข้าร่วมวิจัยกลุ่มเดียวกันที่ ๒ จำนวน ๑๗ คน เท่าเดิม	- แบบสอบถามปลายปีด ที่ระบุถึงความปรับเปลี่ยนใน ๓ เดือน รวมทั้ง แนวโน้มความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน (ครั้งที่ ๓ ประจำปีที่ ๕)	การวิจัยเชิงอนคตแบบนิค EDFR - สอบถาม รับที่ ๓ เพื่อให้ทราบผู้เชี่ยวชาญ ยืนยันความคิดเห็นที่ที่ปรึกษาต้องขอของหน่วย ระหว่างคราวที่หลัง แรกของหน่วยที่ ๕	วิเคราะห์สถิติบivariate เพื่อหาค่าร้อยละ จำนวน นิยม คำนับชี้ฐาน คำพิสัย แรกของหน่วยที่ ๕ เพื่อ ตรวจสอบความต้องการที่ต้องการ (Consensus)

4. นำผลวิจัยที่ได้ตามเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute criterion) ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่พิจารณาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เสนอเป็นรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพสำหรับเด็กไทย-ลาวต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการดำเนินงานวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1. ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว ผลการศึกษาสถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว ตามกรอบแนวคิด UCCARE ประกอบด้วย ข้อมูลเชิงประจักษ์ 2 ส่วน คือ
 - 1.1 บริบทชุมชนของอำเภอเชียงใหม่ในพื้นที่ศึกษาวิจัย 6 อำเภอ
 - 1.2 ผลการศึกษาสถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในปัจจุบัน ดังนี้
 - 1.2.1 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในจังหวัดหนองคาย
 - 1.2.2 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในจังหวัดมุกดาหาร
 - 1.2.3 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในจังหวัดเชียงราย
 - 1.2.4 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในจังหวัดน่าน
 - 1.2.5 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในจังหวัดพะเยา
 - 1.2.6 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในจังหวัดพิษณุโลก
 - 1.2.7 สรุปภาพรวมของสถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว
2. ระยะที่ 2 การสังเคราะห์และพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว
 - 2.1 ผลการสังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว แบ่งออกเป็น 3 รอบ ดังนี้
 - 2.1.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการสอบถามในรอบที่ 1 (Delphi รอบที่ 1)
 - 2.1.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว รอบที่ 2 (Delphi รอบที่ 2)
 - 2.1.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว รอบที่ 3 (Delphi รอบที่ 3)
 - 2.1.4 สรุปผลการวิจัยระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในประเทศไทย-ลาว ที่เหมาะสม และ เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในไทย-ลาว

จากการศึกษาสถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในไทย-ลาว 6 จังหวัดฯ ละ 1 อำเภอ เมื่อพิจารณาตามกรอบแนวคิดการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ (DHS: UCCARE) พบประเด็นที่สำคัญดังนี้

1.1 บริบทชุมชนของอำเภอเชียงใหม่ในพื้นที่ศึกษาวิจัย 6 อำเภอ

อำเภอเชียงใหม่ในพื้นที่ศึกษาวิจัย จำนวน 6 อำเภอ มีอาณาเขตติดต่อระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ที่เป็นพรมแดนทางบกเป็นป่าเขา 3 อำเภอ และทางน้ำที่มีแม่น้ำโขงกั้นอาณาเขตอีก 3 อำเภอ โดยแบ่งกันออกตามขนาดของประชากรได้ 3 ขนาดฯ ละ 2 อำเภอ คือ 1) ขนาดใหญ่ ประชากรแสนคนขึ้นไป 2) ขนาดกลางประชากร 50,000-100,000 คน และ 3) ขนาดเล็กประชากรไม่เกิน 50,000 คน

ที่ตั้งของอำเภอขนาดใหญ่เป็นศูนย์กลางบริหารราชการของจังหวัด ลักษณะเป็นชุมชนเมืองที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การคุณภาพ การท่องเที่ยวและศูนย์การค้าชายแดน อำเภอขนาดกลางมีที่ตั้งอยู่ทั้งในชุมชนเมืองและชนบท เป็นเมืองการค้าชายแดนและช่องทางผ่านแดนถาวรที่กำลังมีความเจริญเติบโตทางสังคม เศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว ส่วนอำเภอขนาดเล็ก ตั้งอยู่ในพื้นที่ชายแดนชนบทในตำบลหมู่บ้านเล็กๆ มีจุดผ่อนปรนเป็นช่องทางผ่านแดนชั่วคราว และมีการค้าชายแดนเปลี่ยนสินค้าอุปโภคบริโภคสัปดาห์ละครึ่ง

ลักษณะสังคมและวัฒนธรรมของอำเภอเชียงใหม่ แม้จะมีความแตกต่างไปตามลักษณะของภูมิประเทศ และที่อยู่อาศัย กล่าวคือ ชายแดนทางตอนเหนือที่มีเขตติดต่อเป็นภูเขาสูง ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ ที่ส่วนใหญ่เป็นชนผู้อาศัยอยู่ในพื้นที่สูง จึงมีความแตกต่างกันทางด้านความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี แต่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข ส่วนอำเภอเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางและได้เป็นชุมชนเมืองที่มีความเจริญทุกๆ ด้าน ประชาชนทั้งสองฝ่ายบ้างชุมชนก็เป็นเครือญาติกัน เมื่อมีงานบุญประเพณีตามเทศกาลต่างๆ ก็เข้าไปร่วมงานกันเสมอโดยสามารถติดต่อไปมาหาสู่และค้าขายกันมาตั้งแต่อดีต ปัจจุบันเป็นเมืองที่มีความเจริญรุ่งหน้า มีศูนย์การค้าชายแดนและการท่องเที่ยวไปสู่อินโดจีน มีสะพานมิตรภาพ เชื่อมโยงการคุณภาพ ได้สะดวก และมีวัฒนธรรมร่วมที่เหมือนและใกล้ชิดกันเกือบทุกด้าน

ดังนั้น บริบทชุมชนของอำเภอเชียงใหม่ในพื้นที่ศึกษาวิจัย 6 อำเภอ ทั้งทางด้านภาษาภูมิประเทศ ดิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของประชาชนชาวไทย-ลาว มีลักษณะโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์โดยเฉพาะบริบททางวัฒนธรรมที่เป็นเครื่องมือในการหลอมรวมใจพ้องไทย-ลาว พื้นที่ใหม่ความรักความสามัคคี เป็นพลังร่วมกันสร้างสรรค์สิ่งดีๆ แก่ชุมชนท้องถิ่นให้ได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขสืบไป

1.2 ผลการศึกษาสถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอหนึ่งในจังหวัดหนองคาย

1.2.1 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอหนึ่งในจังหวัดหนองคาย

อำเภอหนึ่งในจังหวัดหนองคาย พบประวัติก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2370 ในรัชสมัยรัชกาลที่ 3 แห่ง กรุงรัตนโกสินทร์ ได้พระราชทาน บำเหน็จให้ห้าวสุวรรณฯ ในการสร้างเมืองจากเหตุการณ์ปราบกบฏเจ้าอนุวงศ์แห่งเมืองเวียงจันทน์ ปี พ.ศ. 2443 ได้ขัดตั้งมณฑลอุตร มีฐานะเป็นเมืองหนึ่งของมณฑลอุตร ต่อมามียกเลิกการปกครองแบบมณฑลเทศบาล ในปี พ.ศ. 2476 จึงได้แยกตัวออกมาเป็นจังหวัดหนองคายจนถึงปัจจุบัน และ เป็นอำเภอหนึ่งในจำนวน 9 อำเภอ ของจังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่ต่อนอกทางค่อนไปทางเหนือ ตรงข้ามเมืองท่าเดื่อ นครเวียงจันทน์

ทodicแนวwaysตาม ลำน้ำโขง ประมาณ 49 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 616 กิโลเมตร

สภาพพื้นที่ ประมาณร้อยละ 85 เป็นที่ลุ่ม มีสภาพเป็นดินทราย ป่ามีน้อยมาก ไม่มีภูเขา แหล่งน้ำสำคัญ คือ แม่น้ำโขง , ลำน้ำสาย , ลำห้วยคุก บึงหนองคาย และหนองกอมเกage

การปกครอง แบ่งออกเป็น 16 ตำบล 181 หมู่บ้าน/ ชุมชน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 16 แห่ง ประกอบด้วย 1) เทศบาลเมือง 1 แห่ง 2) เทศบาลตำบล 8 แห่ง และ 3) องค์กรบริหารส่วนตำบล 7 แห่ง จำนวนประชากร 151,843 คน เป็นชาย 75,19 คน หญิง 76,652 คน มี 44,736 หลังคาเรือน ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.44 นับถือศาสนาพุทธ นอกจากนั้นนับถือศาสนาคริสต์ และอิสลาม มีหน่วยบริการสาธารณสุข คือ โรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล 2 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 17 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 2 แห่ง คลินิกเอกชน 71 แห่ง อสม. 2,413 คน สถานศึกษามี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 27 แห่ง โรงเรียนระดับอนุบาล 26 แห่ง ระดับประถมศึกษา 48 แห่ง ระดับมัธยมศึกษา 7 แห่ง ระดับมัธยมศึกษา 14 แห่ง และระดับ อุดมศึกษา 6 แห่ง

ด้านเศรษฐกิจ รายได้ร้อยละ 85 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยาสูบ กล้วย และมะเขือเทศ การปศุสัตว์ การประมง รวมทั้งมีอาชีพในกิจกรรมอุดสาหกรรม การพาณิชยกรผู้นำเครื่องใช้สุขภาพสาขาการประกอบและความมั่นคง เพศชาย อายุ 47 ปี รวม การค้าชายแดนไทยลาว การคุณภาพสอดคล้องกับมีสภาพนิตรภาพไทยลาวแห่งที่ 1 และค่าน้ำใจ

ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอที่ได้จากการสนทนากลุ่มผู้นำเครื่องใช้สุขภาพอำเภอ ตามแนวคิด UCCARE พบว่า บางกิจกรรมไม่มีผู้ให้ข้อมูลเนื่องจากเป็นอำเภอใหม่ที่มีหน่วยงานหลายระดับและต่างสายบังคับบัญชา ดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 สถานการณ์ร่วมบ่มเพาะอย่างยั่งยืนจังหวัดหนองคาย

Health Team: U)	(Customer Focus: C)	(Community	(Appreciation Inquiry: A)	Participation: C)	1. การทำงงานร่วมกัน		2. การมุ่งผลลัพธ์		3. การมีตัวนร่วมขององค์กร		4. ภารกิจงาน		5. การจัดการทรัพยากร		6. การใช้บริการที่		
					ในระดับองค์กร	ที่เกิดกับผู้บริโภค	ชุมชนและภาคเศรษฐีฯ	องค์กรคุณค่า	(Resource Sharing: R)	จำเป็น	(Essential Care: E)						
1.1 การจัดโครงสร้าง รูปแบบองค์กร	2.1 ผู้ช่วยทางการรับรู้ ความต้องการของ	3.1 วิธีการทำให้ชุมชน และภาคเศรษฐีฯมีส่วน	4.1 วิธีการทำงานที่ ก่อให้เกิดความพึงพอใจ	5.1 การร่วมกันวางแผน และการปรับเปลี่ยน	6.1 การเข้าถึง												
1) ทีมสุขาภาพอุด ห้องน้ำชุมชน	2) ผู้รับบริการ	3) บาร์ชาติสัมพันธ์	4) บุญทำให้ประชาชนได้รับ	5) สนับสนุนตามปริมาณ และการพัฒนาบุคลากร	6) บัญญาการท่อง												
2) มีคำสั่ง คณะกรรมการ	3) อบรมห้องน้ำสาธารณะ	4) อบรมพนักงานดูแลห้อง น้ำสาธารณะ	5) บุญทำให้ประชาชนได้รับ	6) เศษบานทึมเต็มส่วน	7) อบรมห้องน้ำสาธารณะ												
3) อบรมห้องน้ำสาธารณะ	4) อบรมห้องน้ำสาธารณะ	5) อบรมพนักงานดูแลห้อง น้ำสาธารณะ	6) บุญทำให้ประชาชนได้รับ	7) อบรมห้องน้ำสาธารณะ	8) อบรมห้องน้ำสาธารณะ												
4) อบรมห้องน้ำสาธารณะ	5) อบรมห้องน้ำสาธารณะ	6) อบรมพนักงานดูแลห้อง น้ำสาธารณะ	7) บุญทำให้ประชาชนได้รับ	8) อบรมห้องน้ำสาธารณะ	9) อบรมห้องน้ำสาธารณะ												

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

(Unity District Health Team: U)	Participation: C)		Participation: C)			
	1. การทำงานร่วมกัน ในระดับอำเภอ	2. การส่งผลลัพธ์ ที่เกิดกับผู้มีสิทธิ	3. การสนับสนุน ของชุมชนและภาคี	4. การทำงาน ของบุคคลสำคัญ	5. การจัดการทรัพยากร (Resource Sharing: R)	6. การให้บริการ จำเป็น (Essential Care: E)
1.2 การทำงานเป็นทีม	2.2 การขยายผล	3.2 วิธีการทำให้	4.2 วิธีการทำ	5.2 การร่วมกันจัดการ	6.2 การให้บริการ	
1) แพทย์ + เทศบาล + องค์ม. + ผู้นำชุมชนเป็น ทีมหลักทำงานร่วมกัน	ปรับปรุงช่องทางการ รับรู้ความต้องการของ ผู้รับบริการและ กระบวนการ	ชุมชนและภาคี เครือข่ายมีส่วนร่วม ดำเนินงาน	ที่ก่อให้เกิดความผูกพัน ผู้นำกล้าตั้งใจทั่ว ประเทศ	การแบ่งปันทรัพยากรและ วิธีการแก้ไขปัญหาให้ ประสานงาน	เบ็ดเตล็ดของครอบครุ่น ประชารัฐส่วนใหญ่	
2) หน่วยงานอันแตกต่าง กันในพื้นที่ทางอาชญากรรม ร่วมกันทางวิชาชีวภาพ	1) สื่อสารทาง ก่อกรรมให้บริการ	1) ภาคีเครือข่ายร่วม ผู้รับบริการ	1) ภาคีเครือข่ายร่วม กิจกรรมให้บริการ	1) งบสาธารณูปโภค สุขาภิบาล	1) อนุมัติแบบเดียวกัน	
3) พมจ. + อาสาประมาณ รัฐ เป็นทีมศึกษา ช่วยเหลือพื้นที่ทาง ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง	2) เผยแพร่องค์กรบ้าน ต้น. + օสม.	ผู้ป่วย	2) ทีมลงเยี่ยมดูแล โดยเมืองบาล + ผู้ร่วมกิจกรรม	2) งบทศบาลช่วย ปรับปรุงสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจพอเพียง	2) งบทศบาลช่วย ปรับปรุงสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจพอเพียง	
		ประเมินจ้างภาพหลัก		3) ควรร่วมกันผู้นำชุมชน ประเมินจ้างภาพหลัก	4) ดูแลภาพชีวิต ผู้สูงอายุ LTC	

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

Health Team: U)	(Customer Focus: C)	(Community Participation: C)	(Appreciation Inquiry: A)	(Resource Sharing: R)
1. การทำงานร่วมกัน ในระดับเมือง	2. การชุมชนผลักด้วย พัฒกิจกิบัณฑุรักษ์	3. การมีส่วนร่วมของ ชุมชนและภาคีเครือข่าย	4. การทำงาน อนันติศุลกา	5. การจัดการ ทรัพยากร (Essential Care: E)
2) สาธารณสุข + เทศบาล + พมช. + ผู้นำชุมชน + อสม. เป็นทีม	3) การบูรณาการกับ งานอื่น ๆ ให้มีร่องทาง แลกเปลี่ยนครือข่ายมีส่วน ร่วมประชุมคณะกรรมการ เข้าช่อง	4) วิธีการทำให้ชุมชน และภาคีเครือข่ายมีส่วน ร่วมประชุมคณะกรรมการ เข้าช่อง	5) การสร้างวัฒนธรรม การทำงานที่ก่อให้เกิด ความผูกพัน	6) การจัดระบบบริการ แบบบูรณาการให้ยั่งยืน 1) พัฒนาคนให้พึงดูน เอง “คุ้นทางสู่ภาษา เศรษฐกิจ สังคม” 2) ดูแลคนตั้งแต่ เกิด-ตาย แม่เด็ก ครอบครัว เดชะ การพัฒนานักศึกษา
โครงข่ายอย่างเชื่อมโยง	ความมั่นใจและผูกพัน	เครื่องมือเพื่อรับใช้ กระบวนการ	“จิตสาธารณะ” 2) เศรษฐกิจทำดีให้มี กำไรตี	1) ปรับปรุงศูนย์ พัฒนาผู้สูงอายุ 2) พัฒนาศักยภาพ ครอบครัวเด็ก
2) ภาคอีสานฯ เป็น เครือข่ายแบบรวมๆ	1) ต่อสาธารชันดูแล ร่วมงานต่างๆ ใหม	2) ร่วมกันประเมินผล งานจากชุมชน	3) เรื่องมนต์เสน่หรา ผู้นำใน ชุมชนที่ดีเข้ามาร่วม รุ่งเรือง “พงพาได้, “Real time”	ต้านทักษะ/ สังเคราะห์ ตัวตนดี (รร. อนุบาลเทศบาล) 4) พัฒนาสารสนเทศ อย่าง อสม.

1.2.2 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอในจังหวัดมุกดาหาร

เป็นอำเภอหนึ่งใน 7 อำเภอของจังหวัดมุกดาหาร มีเนื้อที่ 1,2356 ตารางกิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 650 กิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 ตำบล 149 หมู่บ้าน จำนวนประชากรทั้งสิ้น 129,830 คน เป็นชาย 65,164 คน หญิง 64,666 คน มี 39,587 หลังคาเรือน มีองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น 3 ระดับ ได้แก่ เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 10 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม การพาณิชกรรมมีตลาดอิน โอดจีน เป็นศูนย์การค้าและการท่องเที่ยวชายแดนไทย-ลาว ปัจจุบันรัฐบาลกำหนดเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2 เชื่อมต่อกับแขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาชนปีตاي ประชาชนลาว เป็นประตู้สู่อินโอดจีน ประเทศเวียดนาม และประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ด้านสังคมและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น 3 ด้าน คือ 1) เมืองธรรมะ เนื่องจากมีวัดวาอารามสถานศึกษาปริยัติธรรมทางพระพุทธศาสนาหลาย แห่ง มีสถานปฏิบัติธรรมวิปัสสนา กัมมัฏฐาน และพระสงฆ์ผู้เป็นต้นแบบการปฏิบัติอยู่หลายรูป ซึ่งเป็นที่เคารพครั้งชาของพุทธศาสนาทั้งชาวไทยและชาวลาว 2) เมืองวัฒนธรรม-ภูมิปัญญา ท้องถิ่น เนื่องจากเมืองนี้เป็นศูนย์รวมแห่งชาติพันธุ์ของชนเผ่าต่าง ๆ มีถึง 7 ชาติพันธุ์ จึงเป็น เอกลักษณ์แห่งความแตกต่างที่สวยงาม และ 3) เมืองธรรมชาติ เนื่องจากเป็นเมืองที่รายล้อมด้วย ด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่คงอุดมสมบูรณ์ด้วยป่าไม้ ภูเขา พืชพรรณธัญญาหาร ผักพื้นบ้าน พืชสมุนไพร และแม่น้ำโขงเป็นแหล่งน้ำที่หล่อเลี้ยงชีวิตผู้คนและสัตว์ทั้งสองฝั่ง มาแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน

ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับสถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอ ตามแนวคิด UCCARE จากการสนทนากลุ่มผู้นำเครือข่ายสุขภาพ พบว่า เครือข่ายบริการสุขภาพอำเภอได้ร่วมกัน ดำเนินงานประสบความสำเร็จอย่างค์ประกอบ มีเพียงกรรมคุณทุนจากภาคเอกชนเท่านั้น ที่ต้อง ให้โอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพิ่มขึ้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 สถานการณ์รับประทานอาหารอ่อนหงส์ในช่วงหัวมูกด้าหาร

(Unity District (Customer Focus: C)	Community (Appreciation Inquiry: Participation: C)	A)		B)			
		1. การดำเนินร่วมกัน	2. การมุ่งผลลัพธ์	3. การสื่อสารร่วมของ	4. การทำงาน	5. การจัดการทรัพยากร	6. การใช้บริการ
ในระดับอำเภอ	ผู้เกิดกับผู้ปริบิด	ชุมชนและภาคเครือข่าย	จนเกิดคุณค่า	(Resource Sharing: R) จันปีน		(Essential Care: E)	
Health Team: U)							
1.1 การจัดโครงสร้าง ระบบของศักยภาพ	2.1 มีช่องทางการรับรู้ ความต้องการของ	3.1 วิธีการทำให้ชุมชน แต่ละภาคเครือข่ายมีส่วน	4.1 วิธีการทำงานที่ ก่อให้เกิดความพึงพอใจ	5.1 การร่วมกันวางแผน การแบ่งปันทรัพยากร	6.1 การเข้าถึง พื้นฐานตามปริมาณ		
1) ทำงานต่อเนื่องจาก คน สอ. หมายเหตุกว่า 1 ปี	ประชาชนและ ผู้รับบริการ	ร่วมในการวางแผนงาน	1) ทำงานในพื้นที่แบบ ผิวเผิน	และการพัฒนาคุณภาพ	1) เก็บปัญหา		
2) มีคำสั่งแต่ตัว	1) แจ้งแก่ผู้รับบริการที่ รพสต.	โดยทั่ว “อาสา” ตัวสำบัตรด	2) ชั่นชั่นยึดติด ยกย่องให้ เกียรติความเป็นมนุษย์	1) วางแผนการร่วมกัน	การระบุมาตรฐาน		
กรรมการอำนวยการ	2) เสียงด้านสถาบ ษฐ์	2) ร่วมคิดวิถีทางที่ สำคัญ	3) ให้ร่างวัสดุเป็นสิ่งน้ำใจ	ระหว่างสถานะและสูงกับ	ไปสู่จุดออก		
3) นิภาศเครือข่ายทุก	3) ประชุม	3) ร่วมกับผู้นำท้องถิ่น	4) ประกันเกียรติคุณ	เหลบมาเรื่องการดูแล	ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง		
ภาคส่วนที่ร่วมเป็น คณะกรรมการ	4) ประชุมหัวหน้าส่วน	4) ผู้นำผู้เดียวต้อง	ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง	แนวทาง ความตื้น	แนวทาง ความตื้น		
		3) ร่วมมั่คำทามแผน	ผู้ยากลำบาก	คงทิ้งไว้	คงทิ้งไว้		
		3) ร่วมมั่คำทามแผน	4) แก้ปัญหา	อุบัติเหตุ	อุบัติเหตุ		

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

1. การทำงานร่วมกัน	2. การส่งผลลัพธ์	3. การสนับสนุนของ	4. การทำงาน	5. การจัดการทรัพยากร	6. ภารกิจบริการทั่วไป
บุนเดิลล์ อเมริกา	พีดิคัมบ์บริโคต	ชุมชนและ	จนกิคุณ	(Resource Sharing: R)	(Essential Care: E)
(Unity District	(Customer Focus: C)	ภาคใต้รือปะย	(Appreciation		
Health Team: U)		(Community	Inquiry: A)		
Participation: C)					
1.2 การทำงานเป็นทีม	2.2 การขยายผลและ	3.2 วิธีการทำให้	4.2 วิธีการทำงาน	5.2 การร่วมกันจัดการ	6.2 การให้บริการ
1) มีอนุกรรมการ รับผิดชอบ ประเมิน 5 กดุ่มอยู่ + 1 คณะ	ปรับปรุงซึ่งกันเองการ รับรู้ความต้องการของ 5 กดุ่มอยู่ + 1 คณะ	ชุมชนและภาค เศรษฐกิจความผูกพัน เครือข่ายนี้ส่วนร่วม	ที่่ก่อให้เกิดความผูกพัน ภาคภูมิใจที่ได้ร่วม ดำเนินงาน	การเปลี่ยนทรัพยากร และการพัฒนาบุคลากร ให้เพื่อมนุษย์ที่	เบ็ดเตล็ดรองบดลุ่ม ประชากรส่วนใหญ่
2) หัวหน้าหน่วยงาน ระดับจังหวัดเป็น	ผู้รับบริการ	1) ร่วมทำงาน ให้ร่วมต่องตนแบบ	1) ยากไร้ 2) ให้หัวใจความรู้สึก เชื่อมต่องานแบบ	1) เทคนิคสอนนักศึกษา 2) จัดสรรงามแผนงาน	1) ออกเยี่ยมผู้ป่วย ผู้สูงอายุ ผู้ยากลำบาก ทุก ชุมชนหมู่บ้าน 2) กิจกรรมตามแผนงาน
ประธาน และมีผู้แทน องค์กรทุกภาค	1) เวทีประชุมคณะกรรมการ ส่วนร่วมเป็นกรรมการ	ชุมชน	อาสา สนับสนับทางแบบ จิตชອร์	ของหน่วยงาน	ของหน่วยงาน
3) ภาคใต้รือปะย	2) เวทีทำงานแก่ปัญหา ส่วนร่วมเป็นกรรมการ	ยาเสพติดของชาวชน	“จิตอาสา” แต่ละประเด็น	3) ยังไม่มีการสมบท ทุนทางภาคส่วนอื่น ๆ	และชุมชนภิพากษา เยาวชน
ส่วนร่วมทุกชั้นตอน	3) เวทีนำเสนอ	3) ภาคส่วนอื่นๆ	3) ภูมิใจที่กิจกรรมเป็น “ฉุกสาระผลสุข” ได้	3) ชุมชนปลดโรค โดย โครงการพัฒนาระดับ	3) ดูแลมนุษย์ตั้งแต่เกิดจน จบ ตาย (สังสะกาน)

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

1.2.3 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงราย

อำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงราย ที่มีชายแดนติดกับประเทศสาธารณรัฐ

ประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นแบ่งเขตแดน ความยาวถึง 42 กิโลเมตร อยู่ห่างจาก อำเภอเมืองเชียงราย 141 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 950 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 836.90 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 523,062.50 ไร่ มีชื่อเสียงในเรื่องการจับ “ปลาบึก” และดูดการจับปลาบึกระหว่างกลางเดือนเมษายนถึงพฤษภาคมของทุกปี

ลักษณะภูมิประเทศพื้นที่รural ลับลับกับเทือกเขา มีพื้นที่ด้านทิศตะวันออกบางส่วนติดกับแม่น้ำโขง ซึ่งฝั่งตรงข้ามคือ เมืองหัวยทราย แขวงบ่อแก้ว ประเทศไทย มีประชากรอาศัยอยู่ในพื้นที่หลายเชื้อชาติ เช่น ไถล้อ ขม ชาวญี่ปุ่น แม้ว เข้า โดยกลุ่มไทยลือโดยมากจะอาศัยอยู่ที่บ้านหัวยเมือง และบ้านครีดอนซัย อพยพมาจากการทาง สิบสองปันนา ทางตอนใต้ของประเทศไทย ปัจจุบันยังคงอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก เคยทำสวนส้มกันจนมีชื่อเสียง โด่งดังแต่ปัจจุบันด้วยโรคภัยเบื้องชาวบ้านเผยแพร่เลิกทำสวนส้มไปหลายราย หันไปทำไร่ข้าวโพดเนื่องจากชาวบ้านใกล้เคียงแทน เชื้อชาติขม ตั้งอยู่ที่บ้านหัวยกอกเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่มีประชากรไม่นานนัก

ประชากรในอำเภอฯ โดยส่วนมากทำอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ไร่ข้าวโพด สวนส้ม สวนลินีจี สวนส้มโ'o และพืชผักต่าง ๆ เป็นต้นมีลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขา โดยมีพื้นที่ราบลุ่มน้ำต่อเนื่องกัน ความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1,000 ฟุต พื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 61 ของพื้นที่

แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 ตำบล 117 หมู่บ้าน ประชากรรวม 62,117 คน เป็นชาย 31,018 คน เป็นหญิง 31,099 คน ประกอบด้วยคนเชื้อชาติ ไทยพื้นเมือง ไทยลือ และชาวไทยภูเขาเผ่าต่าง ๆ เช่น มัง ลาหู่ (ญี่ปุ่น) ขม อาขา เป็นต้น ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักเกษตรกรรม (ข้าว ลำไย ส้มเจียวหวาน ข้าวโพด ฯลฯ) อาชีพรองคือ ประมงน้ำจืด รับจ้าง ค้าขายชาวด้วยแคน

ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับสถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอ จากการสนทนากลุ่มของผู้นำเครือข่ายสุขภาพอำเภอ พนวฯ ผู้นำเครือข่ายได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอต่อเนื่องเรื่อยมา ทั้งเป็นนักการปกครองและนักยุทธศาสตร์ที่มีความสามารถบริหารจัดการประสานงาน สร้างแรงบันดาลในการทำงานแก่ทีมงานรวมทั้งภาคส่วนต่าง ๆ และ ประชาชนให้ความศรัทธาต่อระบบบริการ เข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 สถานการณ์และข้อพิจารณาในการประเมินชั้นหัวศรีษะราย

(Unity District Health		(Customer Focus:		(Community		(Appreciation Inquiry:		(Essential Care: E)	
Team: U)	C)	Participation: C)		A)		A)			
1. การพัฒนาร่วมกัน	2. การสูงผิดพลาด	3. การสนับสนุนร่วมของ	4. การทำงาน	5. การจัดการทรัพยากร	6. การใช้บริการที่				
ในระดับอ่อนแอกอ	ผู้ให้กับผู้บุรุษโภค	ชุมชนและภาคีเครือข่าย	จนเกิดความต่า	(Resource Sharing: R)	จำเป็น				
1. การพัฒนาร่วมกัน	2. การสูงผิดพลาด	3. การสนับสนุนร่วมของ	4. การทำงาน	5. การจัดการทรัพยากร	6. การใช้บริการที่				
ในระดับอ่อนแอกอ	ผู้ให้กับผู้บุรุษโภค	ชุมชนและภาคีเครือข่าย	จนเกิดความต่า	(Resource Sharing: R)	จำเป็น				
1) ต่อเนื่องมาหาก	2) ร่วมกับทางการ	3.1 วิธีการทำให้ชุมชน	4.1 วิธีการทำงานที่	5.1 การร่วมกันวางแผน	6.1 การเข้าถึง				
รุปแบบของครก	รับรู้ความต้องการ	เดลกภาคเครือข่ายมีส่วน	ก่อให้เกิดความพึงพอใจ	แผนการแบ่งปัน	การบริการสุขภาพ				
1) ต่อเนื่องมาหาก	2) ร่วมกับทางการ	ร่วมในการวางแผนงาน	1) ปรับปรุงคิดของพื้น	ทรัพยากรและ	ผู้คนฐานความบริบท				
คปสอ.ที่มี เครือข่าย	ผู้รับบริการ	1) ร่วมดำเนินการชุมชนด	“เราต่างกันแต่เพียงหน้าที่”	การพัฒนาบุคลากร	1) ดูแลผู้สูงอายุ				
รุปแบบ	1) ปชส. แก'	2) ร่วมประชุมรับทราบ	มีประชชาชนเป็นป้าหมาย	1) เริ่มจากรับทุนจาก	ผู้ประกอบธุรกิจ ผู้พิการ				
2) มำดำเน็ง คอกก.พชอ.	ผู้รับบริการ	ภูมิท่า	เดียวกัน"	กองทุน ตต.	ผู้ยากไร้				
3) กรรมการยังขาดภาค	2) ประชุมหัวหน้า	3) ร่วมแนวทางแผน	2) ทำพร้อมฯ กัน จะมี	2) จัดทำแผนงานแต่ละ	พัฒนาให้เมือง				
เอกชนและภาคีร่วม	ส่วนราชการ และ	พัฒเนื่องในที่ “หาดใหญ่”	พัฒเนื่องในที่ “หาดใหญ่”	หน่วยงาน เดี๋ยววันมา	ลงทะเบียน				
อื่นๆ	ผู้นำชุมชน	พัฒนาเชิงราก	ประจำตัวกัน	ประจำสถานการปฏิบัติ	3) พัฒนาม่อง				
4) ปัจจัยภ์	3) ประชุม อบรม		ร่วมกัน	ปลดภาระจากภาระเด็จ	4) ห้องพี่พัน				
คณะกรรมการระดับ					วัฒนธรรมสองฝั่ง โลก				
ตำบล									

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

1. การทำงาน		2. การรุ่งผดพังค์ที่เกิดกับผู้บริโภค		3. การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคชุมชนที่อยู่อาศัย		4. การทำงานจนเกิดความค่า		5. การจัดการทรัพยากร (Resource Sharing: R)		6. การให้บริการที่จำเป็น (Essential Care: E)	
ในระดับอาเภอ (Community)		(Customer Focus: C)		(Community Participation: C)		Inquiry: A)		Inquiry: B)		Inquiry: C)	
Unity District		Health Team: U)		Thm		1) เป้าหมาย		2) วิธีการดำเนินการ		3) ผลกระทบต่อทางการเมือง	
1.2 การทำงานเป็นทีม		2.2 การขยายผลและการปรับปรุงต่อทางการเมือง		3.2 วิธีการทำให้ชุมชนและภาคชุมชนที่อยู่อาศัยมีส่วนร่วม		4.2 วิธีการทำงานที่เกิดความผูกพัน		5.2 การร่วมกันจัดการ		6.2 การให้บริการ	
1) เป้าหมาย		1) ร่วมมือกับชุมชนและภาคชุมชนที่อยู่อาศัยในการจัดการอาชญากรรมและป้องกันภัยธรรมชาติ		1) ร่วมมือกับชุมชนและภาคชุมชนที่อยู่อาศัยในการจัดการอาชญากรรมและป้องกันภัยธรรมชาติ		1) ทำให้ผู้คนเข้ามายังช่องทางที่ไม่ถูกต้อง		1) ภาคเอกชน		(5 ก้อน/mol/5 ครั้ง/วัน)	
หน่วยงานเป็นทีม		1) สำารวจที่มีความตื้น		ผู้รับผิดชอบ		ผู้รับผิดชอบ		สำนักส่งเสริมสุขภาพและอนามัย		สถาบันโรคจิตวิทยา	
2) มีทีมงานอาชญากรรม		2) ประทุมานงานกับผู้นำชุมชน		ผู้ดูแลโภคภัณฑ์		2) ทำตัวอย่างดีตามที่ได้รับการสอน		บริษัทประกันชีวิต		1) เยาวชนสังคม	
แต่ละคน		3) อบรมเชิงปฏิบัติการ		ผู้ดูแลโภคภัณฑ์		3) ทำตัวอย่างดีตามที่ได้รับการสอน		2) สตรีสุขภาพ		2) สถาบันสุขภาพ	
5) ผู้นำชุมชน		4) อบรมเชิงปฏิบัติการ		ผู้ดูแลโภคภัณฑ์		4) อบรมเชิงปฏิบัติการ		3) วิทยาลัยแพทยศาสตร์		5) ผู้นำชุมชน	

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

Team: U)	(Customer Focus: C) (Community Participation: C)	ชุมชนและภาคีเครือข่าย	คุณค่า (Appreciation Inquiry: A)	การจัดการ Sharing: R)	การให้บริการที่จำเป็น (Essential Care: E)
1.3 การบริหารจัดการ	2.3 การบูรณาการรักษาความปลอดภัย	3. การสนับสนุนของ	4. การทำงานจนเกิด	5. การจัดการ	6. การให้บริการที่จำเป็น
1) จัดทำข้อมูลศาสตร์เดชะ	2) จัดทำข้อมูลศาสตร์เดชะ	3) วิธีการทำให้ชุมชน	4.3 การสร้าง	5.3 การร่วมกัน	6.3 การจัดระบบ
แผนงาน ตามวิสัยทัศน์	ช่องทางการรับรู้ความ	และภาคีเครือข่ายต่างๆ	วัฒนธรรมการทำางานที่	ทบทวนปรับปรุงการ	บริการแบบบูรณาการ
“ซึ่งมองรวมใจ อนาคต	ต้องการของประชาชน	ร่วมประมินผลผลิตปัจจุบัน	ก่อให้เกิดความผูกพัน	แบ่งปันทรัพยากรและ	ให้ยั่งยืน
สมบูรณ์”	และผู้รับบริการเกิด	เจ้าของ	1) บริการด้วยหัวใจ	การพัฒนาบุคลากร	1) พระสงฆ์เป็นผู้นำ
2) จัดให้มีผู้แทนองค์กร	ความมั่นใจและผูกพัน	อย่าง stemming	สร้างความประทับใจ	เพื่อรักษาทุน	เบ็ด รร. ผู้ดูแลชุมชน
ร่วมเป็นกรรมการทุก	1) ประชาสัมพันธ์ใน	จังหวัดเชียงใหม่	1) รับบริจากทุน	1) อาหารเช้าแก่	2) สร้างคน สร้าง
คณะกรรมการฯ	งานพัฒนาชุมชน	อาชญากรรม	ผู้รับบริการตัวจริง	ผู้นำ สร้างชุมชน	ผู้นำ สร้างชุมชน
พื้นที่	2) ทำความดีเป็น	แบบงานอาชญากรรม	แบบงานอาชญากรรม	แบบอย่าง	เชิงสร้างสรรค์ที่จัดในชุมชน

1.2.4 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอในจังหวัดน่าน

อำเภอในจังหวัดน่าน ห่างจากตัวจังหวัดไปทางทิศเหนือเป็นระยะทาง 138 กิโลเมตร เป็นอำเภอที่มีพื้นแดนชายแดนติดกับสาธารณรัฐประชาชนปีทัยประชาชนชาวไทยเป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนร้อยละ 89 ของพื้นที่ทั้งหมด ที่เหลือเป็นพื้นที่ราบ夷่ำ夷่อง พื้นที่ทั้งหมดดังอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าดอยภูคา ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำ (ชุนน้ำ) ของแม่น้ำน่าน

พื้นที่การปกครอง แบ่งออกเป็น 2 ตำบล 22 หมู่บ้าน มีองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 2 แห่ง จำนวนประชากรทั้งสิ้น 9,659 คน เป็นชาย 4,918 คน หญิง 4, คน มี 3,029 หลังคา เรือน ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ อารมณ์หลักได้แก่ การปลูกข้าวไร่ ข้าวโพด และ การเลี้ยงโค กระเบื้อง สุกร ไก่ ปลูกผักสวนครัว เลี้ยงปลาในบ่อ การทำไม้กวาดจากดอกกุหลาบและอาชีพเสริมคือ หาของป่า

ด้านเศรษฐกิจ การค้า เนื่องจากเป็นอำเภอในพื้นที่ชนบทห่างไกลและทรัพยากร อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จึงยังไม่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ มีเพียงการผลผลิตจาก การประกอบอาชีพเกษตรกรรมเท่านั้น แต่เนื่องจากเป็นช่องทางผ่านแดนที่มีค่าน้ำภัล จึงมี การขนส่งสินค้าและวัสดุก่อสร้างผ่านเส้นทางนี้ และมีการเปิดตลาดนัดขายแคนในวันเสาร์-อาทิตย์ เพื่อการค้าขายสินค้าที่จำเป็นในการอุปโภคบริโภคทุกสัปดาห์

ด้านสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากเป็นชายแดนในพื้นที่สูง จึงเป็นสังคมของ ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ มีชนเผ่าต่าง ๆ อาทิ ม้ง ขมุ ไทลื้อ ที่ประปันกันอยู่ในพื้นที่ และคน เมืองในฝั่งประเทศไทย ซึ่งต่างมีความเชื่อและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน แต่ก็ยอมรับซึ่งกันและกัน ไม่มีความขัดแย้งใด ๆ

ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับระบบสุขภาพอำเภอ จากการสนทนากลุ่มผู้นำเครือข่าย สุขภาพ ตามแนวคิด UCCARE พบว่า แม้จะเป็นอำเภอเล็ก ๆ ที่หัวหน้าส่วนราชการสับเปลี่ยน โดยบ่อยมาก แต่ด้วยความศรัทธาที่ประชาชนมีต่อบุคลากรภาครัฐที่ทำงานอุทิศตนเพื่อชุมชน ท้องถิ่นด้วย “หัวใจ” ที่ได้ให้ความรักเอื้ออาทรซึ่งกันและกันดุจญาติ เรื่องเงิน จึงเป็นรอง “ใจ” ต้อง มาก่อน “สิ่งที่ได้ คือ สิ่งที่ให้” ถ้าสามารถเข้าไปนั่งในใจเขาได้ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 สถานการณ์ระบบสุขภาพสำหรับหนี้ในช่วงหัวหน้า

Health Team: U)		Participation: C)	Inquiry: A)	Participation: C)	Inquiry: A)	Participation: C)	Inquiry: A)	Participation: C)	Inquiry: A)	Participation: C)	Inquiry: A)	Participation: C)	Inquiry: A)	
ในระดับอิฐก่อ (Unity District)	ที่พักคนผู้暮ร็ำภัย (Customer Focus: C)	ชุมชนและภาคี เครือข่าย (Community)	จันกิดดูแลฯ เครือข่าย (Appreciation)	บริการร่วมกันวางแผน และการแบ่งปันทรัพยากร น้ำ (Resource Sharing: R)	การใช้บริการร่วมกันเพื่อป้องกัน ภัยธรรมชาติ (Essential Care: E)	การรับรู้ความเสี่ยง และการเตรียมตัวเผชิญภัย อย่างต่อเนื่อง (Risk Awareness)								
1) มีคำสั่งแต่งตั้ง รัฐบาลบริการ	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร	1) ผู้นำทางการรัฐบาล ความต้องการของ ประชาชนองค์กร		
การรัฐบาล	2) กรรมการเมือง ภาคส่วนต้นนำร่องศูนย์ กับกองครุภัติ	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	2) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	
ชุมชนและภาคี เครือข่าย (Appreciation)	3) เป็นพื้นที่บ้านดีที่ หัวหน้าส่วนราชการ สังเครือญบ่อนอย	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	3) ประธานชุมชนหัวหน้า ตัวแทน	
จันกิดดูแลฯ เครือข่าย (Appreciation)	DHS	DHS	DHS	DHS	DHS	DHS	DHS	DHS	DHS	DHS	DHS	DHS	DHS	DHS
บริการร่วมกันวางแผน และการแบ่งปันทรัพยากร น้ำ (Resource Sharing: R)	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ	4) การดูแลผู้สูงอายุ
การใช้บริการร่วมกันเพื่อป้องกัน ภัยธรรมชาติ (Essential Care: E)	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	5) ภัยทางสุขภาพเด็ก, NCD	

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ชื่อ วิภาคในระดับ จังหวัด		การดำเนินการที่ ให้บริการ	การสื่อสารร่วมของ ชุมชนและภาคีเครือข่าย	ภาระงาน	การจัดการทรัพยากร (Resource Sharing: R) จำเป็น	การจัดการทรัพยากร (Appreciation Inquiry: A)	การให้บริการ (Essential Care: E)
Community (Customer Focus: C)	Participation: C	A)					
Health Team: U)							
1.2 การทำงานเป็นทีม	2.2 การขยายผล ประปรุงช่องทางการ รับรู้ความต้องการของ ผู้ใช้บริการแบบต่อเนื่อง	3.2 วิธีการทำให้ชุมชน และภาคีเครือข่ายมีส่วน ร่วมดำเนินงาน	3.2 วิธีการทำให้ชุมชน และภาคีเครือข่ายมีส่วน ร่วมดำเนินงาน	4.2 วิธีการทำงาน ที่ก่อให้เกิดความผูกพัน	5.2 การร่วมกันจัดการ เสบียงปัจจัยรองรับคุณ ภาพเบื้องหน้าทรัพยากร และการพัฒนาคุณภาพ ประสานการส่วนใหญ่	5.2 การร่วมกันจัดการ การเบื้องหน้าทรัพยากร และการพัฒนาคุณภาพ ประสานการส่วนใหญ่	6.2 การให้บริการ เบ็ดเสร็จครอบคลุม ประชาชนทุกคน 1) แม่และเด็ก: Mobile NCD, ANC,
1) ภาคีเครือข่ายอื่นๆ เช่นทีมแบบห้องว่างฯ	1) สามารถส่งเสริม ผู้รับบริการ	1) สามารถส่งเสริม ห้องนั่งร่วมกันเป็น ความเมตตาทางสังคมที่ จะดึงจิตใจ จิตใจ จิตใจ	1) ผู้นำชุมชนเจ้ม จ่าวสารในแหล่งศึกษา	1) เจ้าภาพในงานตามมาตรฐาน อยู่บนดอย	1) มีแผนงานของแต่ละ ทำงานเพื่อช่วยเหลือ ทุกคน 2) ทีมนั้น คนทำตัว ความเมตตาทางสังคมที่ ห่วงใย	1) มีแผนงานของแต่ละ การทำงาน 2) ห้องนั่ง จิตใจ จิตใจ จิตใจ	Nutrition, LBW.
2) มีกรรมการตั้งแต่ ระดับชั้งหัวด ถึง gyro	1) ผู้นำชุมชนเจ้ม จ่าวสารในแหล่งศึกษา	2) ภาคส่วนอื่นร่วมมือ	2) ผู้นำชุมชนคนทำตัว ตามมาตรฐานให้หน่วย งบประมาณให้หน่วย	3) ห้องนั่งจิตใจ	3) ห้องนั่งจิตใจ	3) ห้องนั่งจิตใจ	2) วัฒนธรรม 3) วิถีทางาน
3) มีกรรมการ ความคุ้มครองอาชญา คุ้มเข็ง	2) ปรับตัวตนพัฒนาใน โอกาส 3) ปรับตัว รวมตัว	ปฏิบัติ ปฏิบัติ 3) ภาคเอกชนบางไม่ได้ สร้างแรงจูงใจ	4) ศักยภาพ “อาชญา คุ้มเข็ง” ออกบริการ ประชาชนโดยไม่ใช้ เงินงาน	4) โครงสร้าง “อาชญา คุ้มเข็ง” ออกบริการ ประชาชนโดยไม่ใช้ เงินงาน	5) ศักยภาพ “อาชญา คุ้มเข็ง” ออกบริการ ประชาชนโดยไม่ใช้ เงินงาน	5) ศักยภาพ “อาชญา คุ้มเข็ง” ออกบริการ ประชาชนโดยไม่ใช้ เงินงาน	6) การให้บริการ

ຕາງຈີ່ 4-4 (ຕ່ອ)

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

Health Team: U)	Participation: C)	3) สิ่งที่เราได้คือ สิ่งที่ เราให้ ภูมิใจที่ได้ช่วย ชาวบ้านได้รับความ ช่วยเหลือจากหน่วยงาน ต่างๆ ทำให้ชุมชนเข้า	2) จนท. ภูมิทุนแต่ สามารถมาหาก้า ส่วนอื่นมากว่าเหลือ กว่าการรักษาพยาบาล ชาวบ้านได้ “ทำงานไปก ได้ทำบุญไปด้วย	3) การตั้งเสริมป้อมกู้ โรคเป็นการลดลงทุนน้อย กว่าการรักษาพยาบาล
Unity District (Customer Focus: C)	Community (A)	1. การทำงาน ร่วมกัน ในระดับอำเภอ	2. การร่วมผลลัพธ์ ที่เกิดกับผู้บริโภค (Appreciation Inquiry:	3. การมีส่วนร่วมของ ชุมชนและภาค เศรษฐกิจคุณต่อ (Resource Sharing: R) (Essential Care: E)
		1. การทำงาน ร่วมกัน ในระดับอำเภอ (Unity District (Customer Focus: C))	2. การร่วมผลลัพธ์ ที่เกิดกับผู้บริโภค (Appreciation Inquiry: Community (A))	3. การมีส่วนร่วมของ ชุมชนและภาค เศรษฐกิจคุณต่อ (Resource Sharing: R) (Essential Care: E)

1.2.5 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอหนึ่งในจังหวัดพะเยา

อำเภอหนึ่งที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดพะเยา ระยะทางห่างจากตัวจังหวัด 85 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 822 กิโลเมตร มีพรมแดนติดสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระยะทางยาว 26 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ประมาณ 293.486 ตารางกิโลเมตร หรือ 183,428.75 ไร่ ภูมิประเทศกว่าร้อยละ 70 เป็นภูเขา ภูเขาร่องซึ่ง

มีประชากร จำนวน 31,945 คน เป็นชาย 15,955 คน หญิง 15,999 คน มี 11,530 หลังคาเรือน แบ่งการปกครองออกเป็น 5 ตำบล 58 หมู่บ้าน 1 เทศบาล 4 อบต. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญหลายแห่ง

ประชารัฐเป็นส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และประกอบอาชีพรับจำนำไปรับราชการเป็นส่วนน้อย และค้าขายบางส่วนเนื่องเป็นอำเภอหนึ่งที่ความสัมพันธ์อันดีระหว่างภาครัฐระดับท้องถิ่นทั้งไทยและลาว จึงมีประชาชนที่เป็นเพื่อนบ้านเดินทางไปมาเพื่อซื้อขายสินค้าที่จำเป็น และสินค้าพื้นเมือง ของที่ระลึก จากตลาดชายแดนไทย-ลาว ในวันหยุดทุกสัปดาห์ โดยผ่านเข้า-ออกที่จุดผ่อนปรนเป็นค่านเข้าออกซึ่วคราวเส้นทางธรรมชาติตามช่องภูเขา

ด้านสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากเป็นชายแดนอยู่ทางตอนเหนือมีภูเขารุนแรง สังคมและวัฒนธรรมจึงเป็นแบบของคนที่อยู่ตามพื้นที่สูง ที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีเฉพาะชนเผ่า มีความเป็นอยู่เรียบง่าย มีความเชื่อถือผู้นำ มีความอดทนสามัคคี และเอื้ออาทรกันและกัน

ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับสถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอ ที่ได้จากการสนทนากลุ่มผู้นำเครือข่ายสุขภาพ ตามแนวคิด UCCARE พบว่า เครือข่ายสุขภาพอำเภอให้ความสนใจต่อผู้นำเนื่องจากเห็นว่าเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญและสนใจในการพัฒนาระบบสุขภาพมาอย่างต่อเนื่อง นำทีมลงทำงานในพื้นที่ด้วยตนเอง บริการดูแลด้านสุขภาพและสังคมอย่างต่อเนื่อง สามารถประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อให้การดูแล “แบบไร้รอยต่อ” ดังรายละเอียดในตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 ติดตามการณ์ร่วมบูรณาภิภาคอยาหนั้นในจังหวัดพะเยา

(Unity District	(Customer Focus: C)	Community (Community Appreciation	Participation: C)	Inquiry: A)	Inquiry: B)	Inquiry: C)	Inquiry: D)	Inquiry: E)	Inquiry: F)	
			1. การทำงานร่วมกัน	2. การชุมชนผลลัพธ์	3. ภาระส่วนร่วมของ	4. การทำงาน	5. การจัดการทรัพยากร	6. การใช้บริการรัฐบาล	7. การสนับสนุนเชิงนโยบาย	8. การสนับสนุนเชิงการบริการ
ในระดับอิทธิพล	ผู้เด็กกลุ่มนี้มีโรค	ชุมชนและภาค	จันกิตติ์	จันกิตติ์	จันกิตติ์	จันกิตติ์	จันกิตติ์	จันกิตติ์	จันกิตติ์	จันกิตติ์
(Resource Sharing: R)	(Essential Care: E)									
Health Team: U)										
1) เริ่มมาได้ 4-5 ปี	ประชุมองค์กร	ความต้องการของ	3.1 วิธีการทำงานให้	4.1 วิธีการทำงาน	5.1 การร่วมกันวางแผน	6.1 การเข้าถึงการบริการ				
ผู้เด็กตั้งแต่ 4-5 ปี	ผู้รับบริการ	เครื่องข้อมูลสำหรับใน	ให้ก่อให้เกิด	การแบ่งปันทรัพยากร	สุขภาพฟื้นฟูตาม	บริบท				
พัฒนา DHS	1) นำเสนอในที่ประชุม	การวางแผนงาน	ความพึงพอใจ	แล้ว						
2) หารือแนวทางกับ	หัวหน้าส่วนประจำ	1) ภาคีเครือข่ายร่วม	1) เข้าถึง เข้าใจ ชุมชน	การพัฒนาบุคลากร	1) ความบุ่มโกรก “ปั้นเส้นศรีเชียง	1) ความบุ่มโกรก “ปั้นเส้นศรีเชียง	2) เย็บผูกสองอย่าง	ติดต่อ		
นายอำเภอ	ทุกเดือน	ร่วมกัน	ก่อน จึงริบดำเนิน	1) ไม่มี / ปล DHS	โดยเฉพาะ					
3) มีการปรับปรุงกำลัง	2) ประเมินผล	กิจกรรม	2) ให้เกียรติ ยกย่อง	2) มีแผนงานแต่ละ	3) ผู้ร่วม คบส.					
กำลังคน	คณบดี	ทางการเงินและ	ผู้มีผลงานตัวเอง	หน่วยงาน	ยา-อาหาร					
สำหรับครุภารต์	3) ประเมินผลม./	จัดทำแผนงาน	แบบอย่าง							
สำหรับทุก ๑ ปี	4) มีทุกภาคส่วนเข้า	3) อบรม.จัดประชุมวิชา	3) ฝึกอบรมพัฒนา	3) ภาวะ暮หลินระดม	4) ส่งเสริม					
	ร่วมเป็นคณะกรรมการ	ประชุมพัฒนา	ศักยภาพ	ทุนมาน้ำท่วมตาม	การขอทำฟื้นฟูฯ					
		ผู้พาก	ปัญหา	ศักยภาพของน้ำท่วม	5) ส่งเสริมสร้างแก้ไข					
					ผลเพียงผู้สนใจ					
					ห้องที่ยวัฒนธรรม					

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

Unity District Health Team: U)	(Customer Focus: C)	Participation: C)		5. การจัดการทรัพยากร (Resource Sharing: R) (Appreciation Inquiry: A)	6. การให้บริการที่ จำเป็น (Essential Care: E)
		1. การทำงานร่วมกัน ในระดับอำเภอ	2. การผู้ผลิตพัฒนา ที่เกิดกับผู้บริโภค		
1.2 การทำงานเป็นทีม	2.2 การขยายผล	3.2 วิธีการทำงาน	4.2 วิธีการทำงาน	5.2 การร่วมกันจัดการ	6.2 การให้บริการ
1) ได้ภาคส่วนอื่น มาร่วมพัฒนาชื่น	บริบูรณ์ซึ่งของทาง การรับรู้ความต้องการ	ชุมชนและภาค ครึ่งอุปเบญจ์ที่แวดล้อม	ที่ก่อให้เกิดความผูกพัน เชิงสังคมของบุคคล	การแบ่งปันทรัพยากร และการพัฒนาบุคลากร	เบ็ดเตล็ดของครอบครัว ประจำการส่วนใหญ่
2) บางภาคส่วนมีปัจจัย ที่ไม่ไปทางประดิษฐ์ อาทิ การลดกำลังกาย	ของประชาชนและ ผู้รับบริการ	ดำเนินงาน	1) เข้าไปเยี่ยมถึงบ้าน 2) ดูแลทุกมิติมากกว่า	1) ห้องถัมบ์หาวัสดุ อุปกรณ์ อาหาร ของใช้ที่ จำเป็น	1) กลุ่มเดียวและหลากหลาย 2) วัยทำงาน
โดย กศน.	facebook	อย่างดี	สุขภาพห้องที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อม อารีพ รายได้ ต้นทุน ประโยชน์	2) ผู้นำชุมชน หน่วยงาน ต้องยอมรับ	3) ผู้ทรงอ่าย พิการ
3) สช. + ห้องคิม + ผู้นำชุมชน + สถาน ร่วมทุกประเด็น	2) ปชส. ทางพอ	2) ยามบุกตีร่วมปฏิบัติ	3) บำเหน็จรางวัล/ เงินเดือน	จัดทำสิ่งสนับสนุน 3) สนับสนุนวิชาการ และทางศุภภาพ	4) กลุ่มผู้ป่วย/กลุ่ม

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

1. การทำงาน ร่วมกัน	2. ความสุขผลลัพธ์ ที่เกิดกับผู้บริโภค	3. ภาระส่วนร่วมของ ชุมชนและภาคีเครือข่าย	4. การทำงาน อนันต์ด้วยกัน	5. การจัดการทรัพยากร (Resource Sharing: R)	6. การใช้หัวใจรัก
หน่วยด้วยเขต (Unity District)	(Customer Focus: C)	(Community Participation: C)	(Appreciation Inquiry: A)	(Essential Care: E)	
Health Team: U)					
1.3 การบริหาร บุคคล	2.3 การบูรณาการกับ งานอื่น ๆ ให้มีทองทาง การรับรู้ความต้องการ ให้มากขึ้น	3.3 วิธีการทำให้ชุมชน และภาคีเครือข่ายมีต่อรวม ร่วมประสมมิ่นผลและรื้อฟื้น ความผูกพัน	4.3 การสร้างวัฒนธรรม การทำงานที่เกิด ความผูกพัน	5.3 การร่วมกันทบทวน ปรับปรุงการเปลี่ยน ทรัพยากรและกิจกรรม	6.3 การจัดระบบ บริการแบบบูรณาการ ให้เป็นปัจจุบัน
1) เป็นโปรดเจ้าของ สิ่งของในบ้าน	2) ร่วมรับทราบผลการ ผู้รับบริการกิด ความรู้สึกในและผูกพัน กับครอบครัวที่บ้าน	3) ร่วมรับทราบผลการ ผู้รับบริการกิด ความรู้สึกในและผูกพัน กับครอบครัวที่บ้าน	4) ราชการทำงานเชิงรุก ให้กับรัฐ ลดเพื่อที่ ไม่รอด ให้กับรัฐ ลดเพื่อที่ ไม่รอด ให้กับรัฐ ลดเพื่อที่ ไม่รอด	5) พัฒนาบุคลากร ให้กับรัฐ ลดเพื่อที่ ไม่รอด ให้กับรัฐ ลดเพื่อที่ ไม่รอด ให้กับรัฐ ลดเพื่อที่ ไม่รอด	6) ดูแลระบบ 1) ขาด ง/ป ในระดับ ผู้นำที่ เพื่อเก็บไปกลุ่ม 2) ผู้นำตัวละครที่หล่อ นำพาบุคคลตัวเป็น แบบเบ็ดเตล็ด และการ พัฒนาบุคลากร แบบอย่าง
2) ร่วมกิจกรรมในงาน อื่น ๆ	3) เดือน	4) เดือน	5) เดือน	6) เดือน	7) ผ่านต่อ

1.2.6 สถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก

อำเภอหนึ่งที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดพิษณุโลก ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 118 กิโลเมตร เป็นอำเภอชายแดนอยู่ท่ามกลางภูเขาล้อมรอบติดต่อกันแบบไฮยบูรี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีพรมแดนติดต่อเป็นภูเขาสูงชัน ตามช่องทางธรรมชาติ และจุดผ่อนปรนที่หมู่บ้านฝั่งไทย ที่มีการแลกเปลี่ยนสินค้าอุปโภคบริโภค และเดินไปมาหาสู่กันได้สะดวก เนื่องจากมีพื้นที่ติดต่อกันหมู่บ้านต่อหมู่บ้าน

พื้นที่การปกครองทั้งสิ้น 6 ตำบล มีประชากร จำนวน 41,300 คน เป็นชาย 20,874 คน หญิง 20,426 คน มี 5,77 หลังคาเรือน อาชีพหลักของประชาชน คือการเกษตรกรรมส่วนใหญ่ นิยมประกอบอาชีพเกษตรตามวิธีแบบเก่า คือพื้นาหาราชบุรี หากปีไดฝนตกต้องตามฤดูกาล ผลผลิตก็จะดีตามไปด้วย หากปีไดฝนตกน้อยผลผลิตก็จะลดลง

ด้านสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากในอดีตอำเภอเป็นชุมชนเมืองในสมัยโบราณพร้อมกับเมืองนครไทย (อำเภอครุฑ์ จังหวัดพิษณุโลก) มีการค้าขาย โบราณวัตถุสถาน หลายอย่าง อาทิ พระพุทธรูปปางนั่งสมาธิสมัยทวารวดีลพบุรีตอนปลาย และเป็นเมืองแคนต่อแคน คืนเป็นเส้นทางคมนาคมสมัยโบราณระหว่างกรุงสุโขทัย ล้านช้าง ไฮยูลี หลวงพระบาง ไปมา ค้ายาระหว่างกัน ดังนั้น วัฒนธรรมชุมชนของอำเภอจึงเป็นวัฒนธรรมร่วมระหว่างสุโขทัยกับ ล้านช้าง ซึ่งในปัจจุบันปรากฏชัดที่สุดคือ วัฒนธรรมลาวເງົ່າ หรือลาวถ່ວນ ลาวหล່ມ (อำเภอหล່ມเก่า อำเภอหล່ມສัก จังหวัดเพชรบูรณ์) มีสำเนียงภาษาพูดลงท้ายว่า “ໜັ້ນແນ້ວ” และมีความศรัทธาเชื่อถือ ยึดมั่นตามหลักพระพุทธศาสนาอย่างเคร่งครัด ชุมชนท้องถิ่นจะเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญทางประเพณี และวันสำคัญตามเทศกาลงานบุญอย่างยิ่งใหญ่ อาทิ งานประเพณีบุญ匝ະເວສ (เทคโนโลยีชาติชาดก)

ข้อมูลเชิงประจักษ์จากการสนทนากลุ่มผู้นำเครือข่ายสุขภาพเกี่ยวกับสถานการณ์ ระบบสุขภาพอำเภอ ตามแนวคิด UCCARE พบว่า การดำเนินงานของอำเภอที่ยังไม่มีรูปแบบการดำเนินที่เป็นรูปธรรมชัดเจน มีเพียงแผนงานประจำของหน่วยงานสาธารณสุข และการสนับสนุน ทรัพยากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่ร้องขอ แต่หากมีกรณีฉุกเฉิน เช่น สาธารณภัย น้ำท่วม ดินถล่มเกิดขึ้น นายอำเภอจะออกคำสั่งขอความร่วมมือหน่วยงานต่าง ๆ ออกปฏิบัติงาน ช่วยเหลือประชาชน โดยผู้นำจากส่วนราชการ ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และอาสาสมัครออก ปฏิบัติงานอย่างพร้อมเพรียง และร่วมงานประเพณีในชุมชนอย่างต่อเนื่อง จนประชาชนเกิดศรัทธา เชื่อมั่นในการทำงานของราชการที่เสียสละและอุทิศเวลา สร้างให้เกิดความรัก ความสามัคคีระหว่าง รัฐและประชาชน และความรัก仇恨แทนในวัฒนธรรมชุมชนตนเอง ดังรายละเอียดในตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 สถานการณ์ระบบสุขภาพสำหรับหนุนจัดทัวร์พิษณุโลก

(Unity District	(Customer Focus: C)	(Community	Participation: C)	Inquiry: A)	Inquiry: B)	(Resource Sharing: R)	จันปีน
				(Appreciation	(Essential Care: E)		
1. การทำงานร่วมกัน	2. การมุ่งผลลัพธ์	3. การมีส่วนร่วมของ	4. การทำงาน	5. การจัดการทรัพยากร	6. การให้บริการที่		
ในระดับอำเภอ	ที่เกิดกับผู้บุกรุก	ชุมชนและภาคีเครือข่าย	อนันต์ศรีค่า	(Resource Sharing: R)	(Essential Care: E)		
Health Team: U)							
1.1 การจัดโครงสร้าง	2.1 มีช่องทางการรับรู้	3.1 วิธีการทำให้ชุมชน	4.1 วิธีการทำงานที่	5.1 การร่วมกันวางแผน	6.1 การเข้าถึง		
รูปแบบองค์กร	ความต้องการของ	แต่ภาคเครือข่ายมีส่วน	ก่อให้เกิดความ	การแบ่งปันทรัพยากร	การบริการสุขภาพ		
1) มีค่าเสื่อมแต่ตั้ง	ประชชาชนและ	ร่วมในการวางแผนงาน	พึ่งพาใจ	และการพัฒนาบุคลากร	พื้นฐานตามปรับเปลี่ยน		
กรรมการทำให้ทำงาน	ผู้รับบริการ	1) ร่วมรับรู้ปัญหาจาก	1) ผู้นำทำางานเป็น	1) ไม่มีแผน	1) ควบคุมproc		
เป็นระบบมากขึ้น	1) ประชุมหัวหน้าส่วน	การประชุมต่างๆ	แบบอย่างอาใจใส่	งบประมาณ DHS	2) ปลัดจังหวัดออก		
2) ทุกภาคส่วนเป็น	อ้างอิง	2) ร่วมประชาคมแผน	เตี้ยตตะเวลฯ	2) มีแต่แผนของ	2) ควบคุมprocระบบ		
กรรมการ	2) ประชุมกองทุน	ชุมชน	2) มีป้ายจาก พุศสีรัช	หน่วยงาน	บริการ		
3) มีกฎหมายรองรับ	ดำเนิน	3) มีแผนปฏิบัติอง	พัจจัย	3) ภาวะภูมิเลนนี	3) ดูแลผู้ดูดซูชา		
อำนาจหน้าที่ทำให้	3) ประกาศยกระดับ	องค์กร	3) พุศสีรัชทำอย่าง	แผนปฏิบัติการร่วมกัน	ผู้พิการ		
ทำงานสะดวกขึ้น	จ้าว/ เสียงตามสาย	4) ร่วมแสดงความ	บริจิตรังไบตรวงมา	ทุกภาคส่วน	4) บรรเทาสาธารณภัย		
4) ประสานงานรัฐบาล	4) แจ้งเจ้าสถานแก่	คิดเห็นบนมาตรฐาน	4) ทุกคนทำงานด้วย		นำท่วมดินดัดน้ำ		
ชุมชน	ผู้รับบริการ	ความคิดก่อนลงมือทำ	สมัครใจอ่วมใจทำ				

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

(Unity District (Customer Focus:		(Community (Appreciation Inquiry:		(Essential Care: E)	
Health Team: U)	C)	Participation: C)	A)		
1. การทำงานร่วมกัน ในระดับอัมเมาด	2. การมุ่งผลลัพธ์ ให้กิดกับผู้บุกรุก	3. การมีส่วนร่วมของ ชุมชนและภาคต่ออื่นๆ	4. การทำงาน จนเกิดความค่า	5. การจัดการทรัพยากร (Resource Sharing: R)	6. การให้บริการ จำเป็น
1.2 การทำงานเป็นทีม	2.2 การขยายผล	3.2 วิธีการทำให้ชุมชน และภาคต่ออื่นๆ ร่วม	4.2 วิธีการทำงานที่ ก่อให้เกิดความผูกพัน	5.2 การร่วมมือกันจัดการ การเปลี่ยนผ่านพัฒนาการ	6.2 การให้บริการ เบ็ดเตล็ดรวมคุณคุณ
1) สาธารณสุข + ห้องครัว เป็นทีมหลัก	ปรับปรุงช่องทาง การรับรู้ความต้องการ	ร่วมดำเนินงาน	1) ทีมงาน “ได้รับสิ่งนี้ใจ ด้วย”	1) ยังไม่สามารถตัดสินใจ หากผู้นำเมืองพึงเลือกน้อย	1) ยังไม่สามารถตัดสินใจ กลุ่มอาชญากรรม
ทุกประเด็น	ของประชาชนและ ผู้รับบริการ	ปัญหาเรื่องตัวเอง/ ภาระ ผู้ดูแล	หากมีคำแนะนำหรือต้อง [*] หาจิตใจ	1) ภาวะจุลเกลิน ไข้ / ปี ของห้องถัง สนับสนุน	
2) ภาคส่วนเป็นทีม เฉพาะกิจใน Yamเกิด	1) นายอำเภอติดต่อ ทางไปรษณีย์	จุดสนใจ	2) เห็นป้าราชการทำงาน	2) ปีน้ำค่าวัสดุฯ ประกอบ	
3) ผู้นำชุมชน ผสม. วิ่ายประสานงานกับ ประชาชน	2) ผู้ใหญ่ บุคคลภายนอก ประจำชุมชน ร่วมงาน	ให้แต่ละทีมปฏิบัติงาน	เพื่อประชชาชนด้วย	2) ภาวะปกติเต็ม หน่วยนี้แผน จ/ป (เพื่อ ปฏิบัติเป็นงานประจำ) จังหวัดภูมิจ	
	ในหน้างาน			สันนับสนุน	

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

Health Team: U)		Community		Appreciation Inquiry: A)		Participation: C)		Participation: C)		Participation: C)	
(Customer Focus: C)											
1. การทำงานร่วมกัน	2. ภาระผู้ผลิตภัณฑ์	3. การมีส่วนร่วมของบุคคล	4. การทำงาน	5. การจัดการทรัพยากร	6. การให้บริการที่ดี	1.3 การบริหารจัดการ	2.3 การบูรณาการช่อง	3.3 วิธีการทำให้	4.3 การสร้างวัฒนธรรม	5.3 การร่วมก้ามบทบาท	6.3 การจัดระบบ
ในระดับเขตเมือง	ที่เกิดกับผู้บริโภค	ชุมชนและภาคี	บุคคลคุณค่า	(Resource Sharing: R)	จำเป็น	1) เป็นโครงร่าง	ทางการรับรู้ในงาน อื่นๆ	ชุมชนและภาคี	การทำงานที่ก่อให้เกิด	ปรับปรุงการเปลี่ยนปั้น	บริการแบบบูรณาการ
(Unity District	(Customer Focus: C)	เครือข่าย	(Appreciation Inquiry:			เติบโต ที่มีกรรมการ	เครือข่ายนี้ส่วนร่วม	ความผูกพัน	การทำงานที่ดี	หัว พฤษภาคม	ให้ยั่งยืน
Health Team: U)			A)			1) ร่วมประชุมกำหนดนัด	ประเมินผลและเปรียบ	1) กิจกรรมทางภาคการ	พัฒนาคุณภาพ	1) ให้สอดคล้องกับ	1) ให้เพิ่มวัฒนธรรม
						ผู้บุคคล เพื่อ	เจ้าของ	ทำงานที่ดี	พัฒนาคุณภาพ	1) จัดทำแผนระดับ	อาชญากรรม
						รับทราบปัญหา	1) ร่วมพัฒนา	2) หากคนที่อยู่บนเว็บ	จัดการโดยเด็ดขาด	2) ผ่านกระบวนการท่องเที่ยว	ของชุมชนท้องถิ่น
						2) เว็บประชาคมทำเผยแพร่	ผลงานในที่ประชุม	หนึ่งเดียว	นำเข้ามาดำเนินการ	2) ผ่านกระบวนการท่องเที่ยว	2) ผ่านกระบวนการท่องเที่ยว
						ต่อวันรับผิดชอบเบ็ดเตล็ด	ชุมชนของท้องบ้าน	3) ลงทำงานในพื้นที่จริง	จัดการตามกฎหมาย	3) ผู้ร่วมกิจกรรม	ของภาคส่วนอื่นๆ
						พื้นที่	3) จัดทำนิทรรศการ	ไม่เพียงแต่สังการ	กันทั่วโลก	3) สร้างความรัก-	สามัคคีของคนไทย
						2) ภาคส่วนต่างๆ	ภาคพายผลงาน ไร้ผล	2) ร่วมเสนอผลในงาน	ประจำปีชาติตรัสรักษ์	2) ห้องถนนนับสิบnum	ห้องถนนในประเทศไทย
						ร่วมเป็นที่ปรึกษาด้านการ	ที่ว่าการอำเภอ	สัมพันธ์ “ชั้นเนี้ย..”	สามารถที่ในชุมชนท่องเที่ยว	งบประมาณ	ห้องถนน

1.2.7 สรุปภาพรวมของสถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในไทย-ลาว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 1 เกี่ยวกับสถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในไทย-ลาว พนวจการดำเนินงานของทุกพื้นที่นั้นครอบคลุมการกิจกรรมนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการจัดบริการสาธารณสุขให้ประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมด้วยระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ (DHS) ที่สร้างสมดุลทั้งระบบ UC-CARE จึงพบว่า องค์ประกอบสำคัญที่จำเป็นดังกล่าวได้รับการพัฒนาทั้ง 6 องค์ประกอบหลัก และยังพบอีกว่าแต่ละองค์ประกอบหลักนั้นมีประเด็นที่เหมือนแนวคิดเดิม และมีประเด็นที่เพิ่มเติมจากเดิมอีกหลายประเด็น ดังรายละเอียดสถานการณ์ที่ศึกษาและกระบวนการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในไทย-ลาว ที่ได้จากการสำรวจทุกภาคีเครือข่ายสุขภาพ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (U)

การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอของไทยมีการจัดโครงสร้างรูปแบบองค์กรต่อเนื่องมาจากคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขอำเภอในอดีตที่มีคณะกรรมการจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารเพื่อกำหนดทิศทาง จัดทำแผนพัฒนาสุขภาพระดับอำเภอ มีคำสั่งแต่งตั้งระบบทบทบาทหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีนายอำเภอเป็นประธาน มีการดำเนินงานตามกรอบกฎหมายระหว่างประเทศ (International Health Regulation, 2005) มีข้อตกลงร่วมกัน มีคณะกรรมการควบคุมโรคภัยไข้เลือดออกประเทศไทย-ลาว ในภาวะปกติมีหน่วยงานสาธารณสุข อปท. ผู้นำชุมชน และ อสม. เป็นภาคีหลักรับผิดชอบทุกประเด็นทำงาน เชื่อมโยงแบบโครงข่ายเดียวกัน ส่วนภาคีอื่นเป็นเครือข่ายแบบหลวມ ๆ รับผิดชอบบางประเด็น ในยามฉุกเฉินทุกภาคีทั้งไทยและลาวจะร่วมมือกันปฏิบัติอย่างเข้มแข็ง ดังที่ผู้นำเครือข่ายสุขภาพสาขาการปกครองและความมั่นคง เพศชาย อายุ 47 ปี กล่าวว่า

“เดี๋ยวนี้ทำงานร่วมกันในอำเภอฯ กว่าเดิมมาก เพราะมีกฎหมายรองรับแล้วของภาครัฐให้นักปกครองเป็นผู้นำที่มีในการทำงานระบบสุขภาพ เนื่องจากเป็นนักประสานสิบพิเศษ แล้ว แต่ยังมีเครือข่ายข้าราชการ ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำชุมชน อาสาสมัครและจิตอาสาอยู่ทุกพื้นที่” (สัมภาษณ์เมื่อ 7 มกราคม 2561, DHS24)

สำหรับทิศทางและกระบวนการพัฒนาการทำงานร่วมกันนั้น เห็นว่าควรมีคณะกรรมการในพื้นที่แบบพหุภาคี (รัฐ เอกชน ประชาชนและภาคีอื่นๆ) ที่ทำงานเชื่อมโยงกันทุกระดับแบบเป็นหุ้นส่วน (partnership) ภาคีเครือข่ายมีการประสานสัมพันธ์โครงข่ายทั้งแนวคิ่งและแนวราบ ผู้นำเครือข่ายที่มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล เสียสละ สร้างสรรค์ หากได้มีการตั้งเป้าหมายร่วมกัน สามารถดำเนินไปตามทิศทางนโยบาย มีการรักษาทีมสุขภาพเก่าเอ้าไว้ พร้อมกับการสร้างทีมสุขภาพใหม่ขึ้นมาเพื่อทดแทน และมีส่วนร่วมในการเป็นหน่วยกลางเชื่อมระบบโดยมุ่งเน้นการตัดสินใจ

ໄວ້ທີ່ນາຍຈຳເກອແລະເຈົ້າມືອງ ສ່ວນປັນຍາອຸປະສົງກອດທີ່ພົບໃນຈຳເກອທີ່ຫົວໜ້າສ່ວນຮາກສາງຢ້າຍສັນເປີ່ຍນບ່ອຍ ຈຳກັດໃຫ້ການທຳມາດີ ໄນຕ່ອນເນື່ອງ ດັ່ງກໍາຄຳລ່າງ

“ພື້ນທີ່ຂ້າຍແດນທ່າງໄກລອຍ່າງນີ້ ນາງຈຳເກອກີ່ທຸກກັນດາສ່ວນໃຫຍ່ຜູ້ນໍາທີ່ເປັນຫົວໜ້າ ທີ່ຫົວໜ້າມາດີ ທີ່ມີ່ນານກີ່ທີ່ຕ້ອງຍ້າຍໄປ ພ້ອມຈະມາອູ່ເປັນທາງຜ່ານເພື່ອເລື່ອນດຳແໜ່ງທີ່ສູງເຊິ່ນກີ່ໄດ້ນະ ທຳໃຫ້ການທຳມາດີຕາມນໂຍນຍະສະດຸດລົງ” (ຜູ້ນໍາເຄື່ອງຂ່າຍສຸກພາກສາກາປົກປະກອງ ທ້ອງດືນ ເພັນຍາ ອາຍຸ 43 ປີ, DHS38, 28 ມັງກອນ 2561, ສັນກາຍໝົງ)

ແລະຜູ້ນໍາເຄື່ອງຂ່າຍສຸກພາກສາກາສາມັກສາຮາຣັນສຸນ ເພັນຍູງ ອາຍຸ 50 ປີ ກລ່າວວ່າ

“ຈຳເກອເຮົາຄືວ່າໂຫຼດີແມ່ຈະມີການໂຍກຍ້າຜູ້ນໍາບ່ອຍ ຈີ່ໄນ້ມີພລມາກນັກ ເພົ່າຜູ້ນໍາທີ່ມາອູ່ແຕ່ລະຄນທ່ານທຳຕັ້ງນ່າຮັກແລະພື້ນໄດ້ ຂາວບ້ານຈຶ່ງມີຄວາມສຽກຮາແລະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືອັນດີ”
(DHS50, 19 ມັງກອນ 2561, ສັນກາຍໝົງ)

ອົກປະກອບທີ່ 2 ການມຸ່ງພລດັບພິທີທີ່ເກີດກັບຜູ້ບໍລິໂພດ (C)

ການທຳມາດີເພື່ອມຸ່ງພລດັບພິທີທີ່ເກີດກັບຜູ້ບໍລິໂພດນີ້ ມີ່ອງທາງການຮັບຮູ້ຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊານແລະຜູ້ຮັບບໍລິການຕ້ວຍການປະໜຸນຫົວໜ້າສ່ວນ/ ຄະນະກົມກາຮະດັບຈຳເກອ ການເຂົ້າຮ່ວມປະໜຸນຄະນະກົມກາຮະວຸນຄຸມໂຮຄ່າຍແດນໄທ-ລາວ ການແຈ້ງຂ່າວສາຮເຮືອງປະໂຍ່ນທີ່ປະຊາຊານທີ່ສອງປະເທດຈະໄດ້ຮັບຮູ້ຂໍ້ອຸນສະບັບສຸກພາບຂອງຕົນເອງໃນຂະໜາດທີ່ຫົວໜ້າໃຫ້ບໍລິການ ແລະໄດ້ບໍ່ຍາຍ່ອງທາງການຮັບຮູ້ໂດຍແຈ້ງຂ່າວສາຮໃນຂະໜາດໄປເຢີມຜູ້ປ່ວຍຄື່ງບ້ານ ຮອງລົງມາ ອື່ນ ການສ່ອງສາຮທາງໄລ່ນ ກລຸ່ມ ຮ່ວມທີ່ໄດ້ນູ່ຮາກເກົ່າກັບຈານອື່ນ ຈີ່ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມມື້ນໃຈແລະຜູກພັນແກ່ປະຊາຊານແລະຜູ້ຮັບບໍລິການ ໂດຍການເຂົ້າໄປຮ່ວມຈານນຸ່ມປະເພນີຕ່າງ ຈີ່ໃນຊຸມຊານຕາມວິຖີ່ວັນທະຮ່ວມອ່າງສຳເນົາສອນ ດັ່ງກໍາຄຳລ່າວວ່າ

“ສ່າມັນນີ້ຕ້ອງທຳມາດີເພື່ອມຸ່ງພລດັບພິທີທີ່ເກີດກັບຜູ້ບໍລິໂພດນີ້ ໃນຈິ້ນຕາມເຂາໄມ່ທັນ ຮາກສາກີ່ເໜືອນກັນທຳມາດີທີ່ມີເຫດຜົນທີ່ໄລຍະກີ່ຈີ່ຕ້ອງຮາຍງານເຈົ້ານາຍທາງໂຫຼຍ່ລົດທັນທີ່ກີ່ດືນະຂ່າວສາຮຈະໄດ້ຮັດເຮົວ ປະຊາຊານກີ່ຮູ້ແລະຂ່າຍກັນໄດ້ທັນ..” (ຜູ້ນໍາເຄື່ອງຂ່າຍສຸກພາກສາກາປົກປະກອງແລະຄວາມມື້ນຄົງ ເພັນຍາ ອາຍຸ 59 ປີ, DHS54, 9 ມັງກອນ 2561, ສັນກາຍໝົງ)

ສໍາຫັກທີ່ສໍາຄັນແລະກະບວນການພັດທະນາປະຊາຊານໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ເຈດຄຕິທີ່ດີ ແລະການປົງປັດ ໂດຍການສ່ອງສາຮຜ່ານ່ອງທາງທີ່ທ່ານກ່າວກ່າວ ທີ່ສິ່ງພິນພົມ ສ່ອງສາຮນາລຸ່ມ ສ່ອງສາຮໄລ່ນ ສ່ອງນຸ່ມຄົດຕ່າງ ຈີ່ຕ່າງໆ ຕາມແນວຄົດຫລັກການທຽບທຳຂອງໃນຫລວງຮັບກາລທີ່ 9 ອື່ນ “ຮະບັດຈາກຂ້າງໃນ” ທີ່ທຸກໆຂັ້ນຕອນນາງການຄວາມຄົດເຫັນຂອງຄົນໃນພື້ນທີ່ ທຳຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ປະຊາຊານດ້ວຍຮູ້ປະບົບທີ່ເໜີມສົມ ໃຊ້ກາຍາທີ່ເຂົ້າໃຈຈ່າຍ ຂາວບ້ານເສັນການປັບປຸງແກ້ໄຂຮະບັບສຸກພາບດ້ວຍຄົນເອັນທີ່ປະໜຸນເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມກົງມີໃຈແລະຮູ້ສຶກເປັນເຂົ້າຂອງ ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບຄຸນຄ່າຄວາມເປັນນຸ່ມຍື່ ຖຸກຄນມືສິທິທີ່ທີ່ເທົ່າເທິ່ນເສັນອາກ ມີສ່ວນຮ່ວມທຸກໆຂັ້ນຕອນເພື່ອສ່ວັງຄວາມຜູກພັນກັບຮະບັບສຸກພາບຂອງຕົນເອງ ມີການຄື່ນຂໍອມຸລ

ด้วยการจัดกิจกรรมตามวิถีวัฒนธรรมของท้องถิ่น ดังคำกล่าวว่า

“เวลาท่านนายกฯ ไปร่วมงานในชุมชน หรือ พิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมที่ชาวบ้านเสียชีวิต ด้วยสาเหตุการตายจากการเจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ เช่น มะเร็งตับ เบาหวาน ความดัน หรืออุบัติเหตุ ท่านก็จะคืนข้อมูลโดยพุดเพื่อให้ผู้มาร่วมงานได้รู้ข้อมูลและทราบหักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น”
(ผู้นำเครือข่ายสุขภาพสาขาวิชาการปักษ์ใต้ และความมั่นคง เพศชาย อายุ 42 ปี, DHS08, 28 มกราคม 2561, สัมภาษณ์)

องค์ประกอบที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคเครือข่าย (C)

วิธีการทำให้ชุมชนและภาคเครือข่ายมีส่วนร่วมในส่วนของไทย พบว่า ทุกอำเภอร่วมกัน สำรวจข้อมูลเพื่อรับรู้ปัญหาความต้องการของพื้นที่ รองลงมา คือ การเข้าร่วมทำแผนระดับอำเภอ และเวทีจัดทำแผนชุมชนของท้องถิ่น การปฏิบัติในการจะนักเรียนทุกภาคทั่วไทยและลาวจะร่วมกัน อย่างเข้มแข็ง ส่วนในยามปกติจะมีทีมสาธารณสุข ท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และ อสม. ร่วมดำเนินการ เป็นภาคหลัก ภาคส่วนอื่นจะร่วมในบางเรื่อง สำหรับการมีส่วนร่วมการประเมินผลและร่วมรับ ผลประโยชน์นั้น ภาคเครือข่ายมีการลงพื้นที่ติดตามผลการดำเนินงาน รวมทั้งเข้าร่วมประชุม คณะกรรมการ และการพบปะพูดคุยกันอย่างสม่ำเสมอ ดังคำกล่าวว่า

“ทีมอำเภอเราจะช่วยกันดีมาก อย่างเช่น ให้เลือดออกเมื่อปีที่แล้วทุกส่วนช่วยกันโดยมี ท่านนายอำเภอเป็นหัวเรือใหญ่พาลพื้นที่ อบต. เตรียมเสบียง อสม. ประชาสัมพันธ์ หน่วยงานทั้ง ทหาร ตำรวจนครร่วม สาธารณสุขฝ่ายวิชาการ กำนันผู้ใหญ่พานวนชาวบ้านมาเป็นกำลัง ครู นักเรียนมาร่วมกันรณรงค์ ทำให้จัดการได้เรียบร้อย” (ผู้นำเครือข่ายสุขภาพสาขาวิชาผู้นำชุมชน เพศชาย อายุ 34 ปี, DHS49, 28 มกราคม 2561, สัมภาษณ์)

ส่วนทิศทางและกระบวนการพัฒนานี้ ทุกภาคเป็นกรรมการรัฐบทบาทและทำหน้าที่ได้ อย่างอิสระ คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกทุกเรื่อง ร่วมวิเคราะห์หาสาเหตุนำไปสู่ การแก้ไข มองเห็นคุณค่า สร้างความภูมิใจให้ทุกคนอยากร่วมงานมากขึ้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ ชุมชน โดยการเยี่ยมเยือนพื้นที่บ่อยๆ แบบประจำสัตร คิดวางแผนร่วมกันไปอย่างต่อเนื่อง สร้างการมีส่วนร่วมที่ภาคเครือข่ายเข้าถึง ได้ง่าย ผู้นำในพื้นที่มีส่วนร่วมดูแลระบบสุขภาพ มีการทำงานเป็นทีม และส่งเสริมให้อสม. มีทักษะการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม ด้วยกระบวนการ บริหารงานแบบ P-D-C-A ของเดมิ่ง ที่ทุกภาคมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ใช้ KM เป็นเครื่องมือ การเรียนรู้ร่วมกันเพื่อพัฒนาคนสร้างชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน ที่ทุกคนทำงานแบบบูรณาการ ดังคำกล่าวว่า

“ทำงานก็มีใจ ใจนั้นบวิหารอยู่แต่สำนักงานนะ ตกเบี้ยนพึ่งก็ออกไปกินข้าวกับชาวบ้านที่ บ้านกำนันผู้ใหญ่ ไม่ได้ไปมือเปล่าหรอก ถืออะไรมติดไม้ติดมือไปด้วย เดียวไร่ไม่รู้จะหาว่า

ข้าราชการเป็นประชาชน.เวลาเข้าทำงานกันก็ชื่อตนน เครื่องดื่มไปฝาก เสร์ฟแล้วก็นั่งพูดคุยกัน ทำอย่างเป็นประจำ..” (ผู้นำเครือข่ายสุขภาพสาขาวิชาการปักครองและความมั่นคง เพศชาย อายุ 59 ปี, DHS54, 28 มกราคม 2561, สัมภาษณ์)

องค์ประกอบที่ 4 การทำงานจนเกิดคุณค่า (A)

การทำงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้ให้บริการและผู้รับบริการ โดยผู้นำทีมได้ปรับแนวคิดในการทำงานใหม่ และได้กล่าวว่า

“ต้องทำงานด้วยหัวใจ.. และสร้างแรงบันดาลใจให้ทีมทำงานไปพร้อม ๆ กัน โดยมี เป้าหมายเดียวกัน เสมือนน้ำที่ไหลรวมไปทิศทางเดียวกัน จึงจะมีพลังและประสบความสำเร็จ (ผู้นำเครือข่ายสุขภาพสาขาวิชาการปักครองและความมั่นคง เพศชาย อายุ 47 ปี, DHS24, 28 มกราคม 2561, สัมภาษณ์)

และผู้นำเครือข่ายสุขภาพสาขาวิชาการปักครองห้องถิน เพศหญิง อายุ 48 ปี กล่าวว่า

“การทำงานเพื่อให้เกิดความผูกพันนี้ ต้องลงพื้นที่ไปเยี่ยมเข้าถึงบ้านส่วนบ้านส่วนอเมือง เป็นญาติของเรา ด้วยความเสียสละอุทิศตนทำงานเพื่อคนในชุมชน ไกรทำดีมีผลงานเกียรติยื่งชื่นชม ทำแบบเชิงรุกเข้าถึงปัญหาให้เข้าเชื่อมั่นว่า “ผู้นำพึงได้จริง” (DHS18, 17 มกราคม 2561, สัมภาษณ์) และคำกล่าวผู้นำเครือข่ายสุขภาพสาขาวิชาสาธารณสุข เพศหญิง อายุ 42 ปี ที่ว่า

“ทำงานบริการด้วยหัวใจเพื่อสร้างความประทับใจ โดยถือคติว่า “สิ่งที่เราได้มามา คือ สิ่งที่เราให้ไป” ถือว่าประชาชนตามแนวทางแคนท์ส่องประเทกเป็นเสมือนญาติพี่น้องกัน”
(DHS37, 19 มกราคม 2561, สัมภาษณ์)

สำหรับทิศทางและกระบวนการพัฒนา ควรเป็นองค์กรที่มีความสัมพันธ์แนวทาง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง (Active learning) มีการค้นหาผู้รู้ ในชุมชนเปิดโอกาสให้ได้ถ่ายทอดประสบการณ์เพื่อเห็นยิ่งกว่านอน ฯ การจัดประชุมวิชาการเพื่อ ยกระดับความรู้ทักษะสร้างความภูมิใจแก่ภาคเครือข่าย ให้คำปรึกษา ชี้แนะ แก่ทีมในการปฏิบัติ ด้วยการศึกษาเพื่อการพัฒนาแบบสาขาวิชาการ การซึ่งช่วยเหลือต่อความสำเร็จจากบุคคลรอบข้าง การให้เกียรติเท่าเทียมกันด้วยการแสดงความเคารพนับถือในการรับฟังความคิดเห็น การฝึกอบรม เพื่อเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานแก่ทีม การมีเวทีเรียนรู้การทำงานที่มีธรรมาภิบาลอุ่นผูกพันแบบ “ฉันท์พี่น้อง” การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRD) ตามหลักธรรมาภิบาลของทุกภาคส่วน การค้นหา ทุนทางสังคมที่มีในชุมชนร่วมกัน การมีระบบสวัสดิการด้านการศึกษาและในยามเจ็บป่วยให้ทีม ดังที่ผู้นำเครือข่ายสุขภาพสาขาวิชาสาธารณสุข เพศหญิง อายุ 46 ปี กล่าวว่า

“การพัฒนาบุคคลิกภาพด้วยการมียุนิฟอร์มที่มีเอกลักษณ์แสดงถึงเอกภาพของทีมงาน และ การร่วมกันสรุปบทเรียนเพื่อบันทึกประสบการณ์ความทรงจำใน “สิ่งที่ดีงาม” ที่เกิดขึ้นจากการ

ทำงานในพื้นที่นั้น สร้างให้เกิดความผูกพันกันระหว่างชุมชนกับภาคส่วนต่าง ๆ”

(DHS47, 6 มกราคม 2561, สัมภาษณ์)

องค์ประกอบที่ 5 การจัดสรรทรัพยากร (R)

การจัดสรรทรัพยากรของระบบสุขภาพอำเภอแม่ว่าจะไม่มีงบประมาณสำหรับการนี้โดยเฉพาะ ภาคเครือข่ายได้ใช้แผนงานประจำองหน่วยงานโดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสมทบงบประมาณส่วนขาดแล้วนำมาปฏิบัติร่วมกัน และมีการระดมทุนทางสังคมมาช่วยกันหลายทาง อาทิ ผู้ประกอบการค้าชายแดน นุดนิธิ สมอสาร องค์กรการกุศล จัดหาวัสดุอุปกรณ์การคุ้มครอง ซึ่งจำเป็น ปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ช่วยเหลือกันแบบ “พึ่งสอง น้องมีหนึ่ง” โดยไม่นิ่งด้วย มีการระดมทุนกันหลายรูปแบบเพื่อจัดตั้งกองทุนครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ประจำตำบล มีทั้งทอดผ้าป่า และกิจกรรมทำบุญที่วัดตามเทศบาลประเพณีของท้องถิ่น จนสามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้อย่างเบ็ดเสร็จ ดังคำกล่าวว่า

“ต้องทำดีเป็นตัวอย่าง และบริการดีให้เข้าประทับใจจนเกิดศรัทธาแล้วจะมาช่วยเราเอง อย่างผမตั้งใจว่าจะรวมเงินตั้งกองทุนเพื่อคุ้มครองป่วยติดเตียงสักประมาณแสนบาท วิธีการก็คือ เราบริการเชิงรุกไปถึงเรือนเขา ต่อมาวันหนึ่งมีคนเดินทางมาวัดความดันเสร็จแล้วริจากตั้งหมื่นทำอา ผ่านบ้านลูกเลข..” (ผู้นำเครือข่ายสุขภาพสาขาสาธารณสุข เพชชาย อายุ 46 ปี, DHS27, 7 มกราคม 2561, สัมภาษณ์)

สำหรับทิศทางและกระบวนการพัฒนานี้ จะใช้หลักการบริหารทรัพยากรในเขตปகครองแบบบูรณาการ ภาคเครือข่ายร่วมกันระดมสมองเพื่อจัดทำแผนระดับอำเภอ การกำหนดแผนงานที่ตอบสนองการแก้ปัญหาของพื้นที่ รวมทั้งการระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วนในอำเภอ ชายแดนไทย-ลาว ให้รวดเร็วและครอบคลุมมากขึ้น หน่วยงานระดับบุนควรจัดทรัพยากรสนับสนุนแก่พื้นที่อย่างเพียงพอเหมาะสม ภาคเครือข่ายร่วมกันคิดวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายก่อนและหลังการดำเนินงาน การจัดสรรทรัพยากรที่เป็นธรรมนานาสู่ความรักความสามัคคี มีเยื่อไน มีสายสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีการจัดทำศูนย์ข้อมูลอำเภอเพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพ เครือข่ายระดับอำเภอควรได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารและการพัฒนาบุคลากรอย่างเท่าเทียมเป็นธรรมทั่วประเทศ และควรสนับสนุนการศึกษาดุงานและเปลี่ยนระหว่างพื้นที่เพื่อให้มีการพัฒนาที่เท่าเทียมกัน แต่ยังมีอำเภอที่ไม่มีการระดมทุนทางสังคมเนื่องจากขาดความคิดริเริ่ม และบางอำเภออยู่ในถิ่นทุรกันดาร สภาพเศรษฐกิจยังไม่เอื้ออำนวย แต่ก็เริ่มนิแนวคิดการระดมทุนทางสังคมในโอกาสต่อไป

องค์ประกอบที่ 6 การให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (E)

การให้บริการสุขภาพพื้นฐานตามบริบทของชุมชนของไทยนี้ มีการคุ้มครองภัยวิกฤต แบบองค์รวมทุกมิติ ตั้งแต่ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดบ้านติดเตียง ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

การแก้ปัญหาภาวะจุกเฉินเมื่อเกิดโรคระบาดและเกิดสาธารณภัย อนามัยแม่และเด็ก การศึกษา พัฒนาอาชีพ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และปัญหาสังคมครอบคลุมทุกกลุ่มอายุตั้งแต่เด็กจนตาข่าย และ การพัฒนา “คน” ให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างสอดคล้องกับศักยภาพทุนให้สามารถพึ่งตนเองได้ อย่างยั่งยืน ส่วนผู้รับบริการชาวลาวนี้ ก็ให้จัดให้ตามที่ผู้ป่วยร้องขอมาทั้งการรักษา การส่งเสริม ป้องกันโรค ส่วนการควบคุมโรคในภาวะจุกเฉินก็ดำเนินการร่วมกันทั้งไทยและลาว ดังคำกล่าวว่า

“รู้สึกภูมิใจมาก เพราะเมื่อก่อนนี้การดูแลผู้ป่วยที่บ้าน มีเรากัน Osman. เท่านั้น เดี๋ยวนี้มี หน่วยงาน องค์ทุกภาคส่วนมาร่วมด้วย ได้รู้ว่าหน่วยงานอื่นเข้าทำงานกันอย่างไร ทำให้รักและ เข้าใจกันมากขึ้น แฉมยังได้บันทึกเรียนดี ๆ และที่สำคัญคือทำให้ดูแลเขาได้มากกว่าเรื่องสุขภาพเสียอีก คุณภาพชีวิตเขาดีขึ้นกว่าแต่ก่อนเยอะเลย” (ผู้นำเครือข่ายสุขภาพสาขาสาธารณสุข เพศหญิง อายุ 46 ปี, DHS25, 7 มกราคม 2561, สัมภาษณ์)

ทิศทางและกระบวนการบริการพื้นฐานนี้ ควรมีประเด็นร่วมที่ทุกภาคส่วน สามารถทำและเรียนรู้ร่วมกัน ได้สะทวက การดูแลด้านสังคมผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง ลงกระหะห์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ยากไร้ การเฝ้าระวัง ควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อที่ระบาดตามแนวชายแดน ปัญหาโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (เบาหวาน ความดันโลหิตสูง) ที่ยังขาดการเชื่อมโยงข้อมูล การบริโภค อาหารป่นเปื่อนสารเคมีที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ การสร้างผู้นำเพื่อดูแลด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม คุณภาพชีวิตแบบองค์รวม เนื่องจากการดูแลด้านสุขภาพอย่างเดียวทำให้ขาดความร่วมมือจาก เครือข่ายอื่นๆ การส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายในพื้นที่ได้มีองค์ความรู้สามารถดูแลเบื้องต้น แก้ต้นเอง ครอบครัว ชุมชน การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนด้วยการสร้างผู้นำให้สามารถร่วมกันจัดการ ดูแลคุณภาพชีวิตชุมชน วิเคราะห์ปัญหา สาเหตุ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแล้วนำมาหาแนวทางแก้ไข ร่วมกันตามบริบทวัฒนธรรมของท้องถิ่น ดังที่ผู้นำเครือข่ายสุขภาพสาขาการปัก PRI รองและความ มั่นคง เพศชาย อายุ 47 ปี กล่าวว่า

“ปัจจุบันยังมีบางตำบล ได้ทำ แต่อีกหลายแห่ง ไม่ได้ทำ ดังนั้น การที่จะดูแลสุขภาพหรือ บริการประชาชน ได้อย่างทั่งถึงและยั่งยืน ในระยะยาวนี้ ต้องเริ่มที่การพัฒนาผู้นำเพื่อสร้างคน สร้างให้ชุมชนเข้มแข็ง และต้องทำกันเด็กและเยาวชนด้วย” (DHS25, 7 มกราคม 2561, สัมภาษณ์)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการค้นพบในขั้นตอนนี้มาเรียบเรียงและสังเคราะห์องค์ประกอบ ของระบบสุขภาพแล้วกร่างระบบสุขภาพสำหรับชุมชนไทย-ลาวที่เหมาะสมในอนาคต มีจำนวน 6 องค์ ประกอบหลัก 18 องค์ประกอบรอง และ 98 ประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (U) ประกอบด้วย 19 ประเด็นสำคัญ ได้แก่

1.1 การจัดโครงสร้างรูปแบบองค์กร

- 1.1.1 การมีคณะกรรมการและคณะทำงานในพื้นที่เชื่อมโยงกันทุกระดับ
- 1.1.2 การมีภาคีเครือข่ายร่วมเป็นกรรมการแบบพหุภาคี (รัฐ + เอกชน + ประชาชน
ภาคีอื่น ๆ)
- 1.1.3 การมีข้อตกลง (MOU) ร่วมกัน
- 1.1.4 การมีคำสั่งคณะกรรมการที่กำหนดบทบาทหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร
- 1.1.5 การมีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์สามารถบูรณาการและประสานงานเชื่อมโยงได้ทุก
ภาคส่วนในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบในระดับอำเภอ
- 1.1.6 การมีผู้นำที่ทุ่มเทและสามารถสร้างสรรค์ได้
- 1.1.7 การตั้งเป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน
- 1.1.8 การที่ทีมสุขภาพไทย-ลาว เป็นองค์กรที่มีระดับเท่าเทียมกัน
- 1.1.9 การมีทีมสาขาวิชาชีพสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรการกุศล
ที่ไม่แสวงหาผลกำไร และ NGO อื่นๆ ในพื้นที่ เป็นคณะกรรมการสุขภาพอำเภอ

1.2 การทำงานเป็นทีม

- 1.2.1 การมีภาคีเครือข่ายในพื้นที่ส่งผ่านร่วมเป็นทีมจัดการสุขภาพอำเภอ
- 1.2.2 การมีหน่วยภาครัฐทุกกระทรวงร่วมเป็นทีมสุขภาพอำเภอ
- 1.2.3 การมีหัวหน้าส่วน ผู้นำองค์กร เป็นกรรมการอำนวยการกำหนดทิศทาง
นโยบายและให้การสนับสนุน
- 1.2.4 การมีผู้ปฏิบัติจากภาคีต่างๆ ร่วมเป็นคณะทำงานดำเนินไปตามทิศทางนโยบาย
- 1.2.5 การมีส่วนอำนวยการเป็นหน่วยกลางเชื่อมระบบโดยมอบอำนาจการตัดสินใจ
ไว้ที่น้ำยอำเภอและเข้าเมือง
- 1.2.6 การมีอนุกรรมการจากภาคีต่างๆ ร่วมเป็นเจ้าภาพวางแผนการติดตาม
ประเมินผล

1.3 การบริหารจัดการ

- 1.3.1 การมีระบบการทำงานแบบเป็นหุ้นส่วน (Partnership)
- 1.3.2 การเป็นองค์กรที่มีความสัมพันธ์แบบแนวร่วม
- 1.3.3 การประสานโครงข่ายทั้งแนวคิดและแนวร่วม
- 1.3.4 การรักษาทีมสุขภาพเก่าเอ้าไว พร้อมกับการสร้างทีมสุขภาพขึ้นมาใหม่เพื่อ
ทดแทน

องค์ประกอบที่ 2 การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (C) ประกอบด้วย 11 ประเด็นสำคัญ
ได้แก่

2.1 ช่องทางการรับรู้การมีส่วนร่วมของประชาชน

2.1.1 การสร้างให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดี และการปฏิบัติ รวมทั้งประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

2.1.2 การที่ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับข้อมูลเกี่ยวกับระบบสุขภาพของตนเอง

2.1.3 การให้ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางที่หลากหลาย ทั้งสิ่งพิมพ์ สื่อสารมวลชน สื่อออนไลน์ และสื่อนุ่มคลื่น

2.2 การขยายปรับปรุงช่องทางการรับรู้ความต้องการของประชาชน

2.2.1 การใช้หลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 คือ “ระเบิดจากข้างใน” ทุกขั้นตอนมาจากความคิดเห็นของคนในพื้นที่

2.2.2 การประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจแก่ประชาชนด้วยรูปแบบที่เหมาะสม และใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย

2.2.3 การที่ชาวบ้านเสนอการแก้ไขปรับปรุงระบบสุขภาพด้วยตนเองผ่านที่ประชุม เพื่อให้เกิดความภูมิใจและรู้สึกเป็นเจ้าของ

2.2.4 สมาชิกทุกคนในชุมชนมีความสำคัญ มีความเสมอภาค และมีความเท่าเทียม กัน

2.3 การบูรณาการช่องทางการรับรู้ของประชาชนกับงานอื่น ๆ

2.3.1 ให้ความสำคัญกับคุณค่าความเป็นมนุษย์ ทุกคนมีสิทธิ์เท่าเทียมเสมอภาคซึ่งเป็นผู้กำหนด/ปรับเปลี่ยนระบบสุขภาพด้วยตนเอง

2.3.2 ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนในเพื่อสร้างความผูกพันกับระบบสุขภาพของตนเอง

2.3.3 การคืนข้อมูลสู่ชุมชนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และใช้ในการตัดสินใจดำเนินการด้วยตนเอง

2.3.4 การจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่นตามวิถีชีวิตรัตนธรรม ประเพณีและการเด่นพื้นบ้าน

องค์ประกอบที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย (C) ประกอบด้วย 15 ประเด็น สำคัญ ได้แก่

3.1 การมีส่วนร่วมการวางแผนงาน

3.1.1 ทุกภาคีที่ร่วมเป็นกรรมการรู้บทบาทสามารถทำหน้าที่ได้อย่างย่างคดีองค์

3.1.2 คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกทุกเรื่อง แล้ววิเคราะห์หาสาเหตุ นำไปสู่การแก้ไข มองเห็นคุณค่า สร้างความภูมิใจให้ทุกคนอย่างร่วมงานมากขึ้น

3.1.3 สร้างความเชื่อมั่นให้ชุมชน โดยการพบปะกันบ่อย ๆ แบบประทัศสังสรรค์ คิดกันไปคุยกันไปวางแผนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

3.1.4 การให้สมาชิกเครือข่ายเข้าเป็นคณะกรรมการตั้งแต่ระดับชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ

3.1.5 การใช้หลักการ “ระเบิดจากข้างใน” เพื่อค้นหาผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นผู้นำในการขับเคลื่อน

3.2 การมีส่วนร่วมดำเนินการ

3.2.1 การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมที่ภาคีเครือข่ายเข้าถึงได้ง่ายและเข้าร่วมได้ทุกขั้นตอน

3.2.2 ผู้นำชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพ

3.2.3 การใช้ระบบการทำงานเป็นทีม

3.2.4 อสม. มีทักษะการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม

3.2.5 คณะกรรมการมีการประชุม พูดคุย แล้วนำไปสู่การปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3.3 การมีส่วนร่วมประเมินผลและเป็นเจ้าของ

3.3.1 ใช้กระบวนการบริหารงานแบบ P-D-C-A ของเดนมิ่ง ที่ทุกภาคีมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน

3.3.2 ใช้ KM เป็นเครื่องมือการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

3.3.3 ใช้การพัฒนาคนเพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

3.3.4 ทุกคนทำงานแบบจิตอาสา

3.3.5 การสร้างความสัมพันธ์แบบองค์กรแนวราบ

องค์ประกอบที่ 4 การทำงานจนเกิดคุณค่า (A) ประกอบด้วย 20 ประเด็นสำคัญ ได้แก่

4.1 การทำงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

4.1.1 การทำงานแบบองค์กรที่ความสัมพันธ์แนวราบมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง (Active learning)

4.1.2 การค้นหาผู้รู้ในชุมชนเพื่อเปิดโอกาสให้ถ่ายทอดประสบการณ์เป็นผู้หนึ่งนำเพื่อนบ้านคนอื่น ๆ

4.1.3 การจัดประชุมวิชาการเพื่อยกระดับความรู้ทักษะและสร้างความภูมิใจแก่ภาคีเครือข่าย

**4.1.4 การให้คำปรึกษา ชี้แนะ แก่ทีมปฏิบัติกรณีที่อาจทำงานผิดพลาด
ด้านลบ**

4.1.5 การเลือกรอบสุขภาพที่เป็นธรรมตามความรู้ความสามารถที่แท้จริง

4.2 การทำงานที่ก่อให้เกิดความผูกพัน

4.2.1 การใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาแบบสาขาวิชาการ

4.2.2 การได้รับความชื่นชมยินดีต่อความสำเร็จจากบุคคลอื่น ๆ รอบข้าง

4.2.3 การให้เกียรติเท่าเทียมกันด้วยการแสดงความเคารพนับถือในการรับฟัง
ความคิดเห็น

4.2.4 การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานแก่ทีม

4.2.5 การมีเวทีเรียนรู้การทำงาน ที่มีบรรยายกาศอบอุ่นผูกพันแบบ “ผู้นำที่พ่นน้ำ”

4.2.6 การชื่นชมยินดีกับผลงานความสำเร็จของทีมงาน

4.2.7 การมีบรรยายกาศทำงานแบบพื้นท้อง

4.2.8 การจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์เพื่อสืบสานเชื่อมโยงประเพณีวัฒนธรรม
สองฝ่าย

4.3 การสร้างวัฒนธรรมในการทำงาน

4.3.1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRD) ตามหลักธรรมาภิบาลของทุกภาคส่วน

4.3.2 การค้นหา/ สร้างทุนทางสังคมที่มีในชุมชนร่วมกัน

4.3.3 การมีระบบสวัสดิการให้ทีม ด้านการศึกษา และเยี่ยมไขยามเจ็บป่วย

4.3.4 การพัฒนาบุคลิกภาพด้วยการมียูนิฟอร์มที่มีเอกลักษณ์แสดงถึงเอกภาพของ
ทีมงาน

4.3.5 การร่วมกันสรุปบทเรียนและบันทึกประสบการณ์ สิ่งที่ดีงามที่เกิดขึ้นใน
พื้นที่

4.3.6 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบ่งปันประสบการณ์กันและกันจากเวทีการประชุมที่
สำคัญ

4.3.7 การประชุมสรุปบทเรียนว่าตอนเอง ทีมงาน ประชาชน ชุมชน สังคม
ประเทศชาติ ได้รับประโยชน์จากการทำงานน้อยย่างไร

องค์ประกอบที่ 5 การจัดสรรทรัพยากร (R) ประกอบด้วย 16 ประเด็นสำคัญ ได้แก่

5.1 การร่วมกันวางแผนจัดทำทรัพยากร

5.1.1 การใช้หลักการบริหารทรัพยากร (คน เงิน ของ) ในเขตปกรองแบบ

บุญราการ

5.1.2 ภาคีเครือข่ายร่วมกันระดมสมองเพื่อจัดสรตรทรัพยากรในการทำแผนระดับ
อำเภอ

5.1.3 การกำหนดแผนงานที่ตอบสนองการแก้ปัญหาของพื้นที่
5.1.4 การระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วนเพื่อการแก้ปัญหาได้รวดเร็วครอบคลุม^{มากขึ้น}

5.1.5 การระดมสมองเพื่อจัดทำแผนงานร่วมกัน

5.2 การร่วมกันจัดสรตรทรัพยากร

5.2.1 หน่วยงานระดับบุนจัดสรรงบประมาณให้การสนับสนุนทรัพยากรแก่พื้นที่
อย่างเพียงพอเหมาะสม

5.2.2 ภาคีเครือข่ายร่วมกันคิดวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย ก่อน-หลังการดำเนินงานระบบ
สุขภาพ

5.2.3 การแบ่งปันทรัพยากรกันนำมาสู่ความรักความสามัคคี เห็นอกเห็นใจ มีเยื่อ^{ไข}
มีสายสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

5.2.4 ทีมที่ทำงานด้วยใจ สร้างความประทับใจในคุณค่าแบบบริการ
“ด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์” จะได้รับครั้งฐาน้าใจจากชุมชนสนับสนุนทุน

5.2.5 การมีคณะกรรมการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

5.3 การร่วมกันทบทวนปรับปรุงการจัดการทรัพยากร

5.3.1 จัดทำสูญข้อมูลอำเภอเพื่อการบริหารเกิดประสิทธิภาพ

5.3.2 เครือข่ายระดับอำเภอความมีงบประมาณเพื่อบริหาร DHS

5.3.3 ควรจัดสรรงบประมาณให้พื้นที่อย่างเท่าเทียมเป็นธรรมทั่วประเทศ

5.3.4 งบประมาณพัฒนาบุคลากรควรได้รับอย่างเพียงพอเหมาะสม

5.3.5 ควรสนับสนุนการศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนระหว่างพื้นที่เพื่อให้มีการพัฒนา^{เท่าเทียมกัน}

5.3.6 การสามารถสร้างครั้งฐานะและระดมทุนในชุมชนช่วยการแก้ปัญหาการขาด
แคลนงบประมาณได้มาก

องค์ประกอบที่ 6 การดูแลสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทของชุมชน (E) ประกอบด้วย
17 ประเด็นสำคัญ ได้แก่

6.1 การเข้าถึงบริการสุขภาพพื้นฐานตามบริบท

6.1.1 การบริการพื้นฐาน/ ประเด็นร่วมที่ทุกภาคส่วนสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้^{สำดวก}

6.1.2 การคูແດດ້ານສັກຄົມຜູ້ສູງອາຍຸ/ຜູ້ປ່າຍຕິດເຕີຍ/ຜູ້ດ້ວຍໄອກາສ/ຜູ້ພິກາຣ/ຜູ້ຢາກໄຣ້

6.1.3 การເຝຶ່ງຮັວງ ຄວບຄຸມ ປຶ້ອງກັນໂຮຄຕິດເຊື້ອທ່ຽນການແນວໜາຍແດນທີ່ຈັດ

ການເຂົ້ອມໂຢັງຂໍ້ມູນລູ

6.1.4 ການເຝຶ່ງຮັວງຄູແດບໍ່າຫາໂຮຄໄມ່ຕິດຕ່ອງເຮື້ອງ (ເບາຫວານ/ຄວາມດັນໂລຫິດສູງ)

6.1.5 ການບຣິໂກຄາຫາປັນເປື້ອນສາຮເຄມື່ມາກເພີ່ມເຂົ້າເຮື້ອຍໆ

6.1.6 ການຝຶ່ນຝູ້ຄູແລສມຮຣດກພູ້ພິກາຣ

6.2 ການໃຫ້ການເບີດເສົ່ງຄອບຄຸນປະຫາກສ່ວນໃຫຍ່

6.2.1 ສ້າງຜູ້ນໍາການເປີ່ຍນແປ່ງທີ່ເນັ້ນສ້າງສຸຂພາມນາກວ່າໜ່ອມ

6.2.2 ການຊ່າຍເຫຼືອຄູແດດ້ານສັກຄົມ ສກາພແວດລ້ອມ ເສຍສູງກິຈຄຸນພາພີວິດແບນອງຄໍ່ວນ

6.2.3 ການຄູແດດ້ານສຸຂພາພອຍ່າງເດືອນທີ່ໃຫ້ຈຳກັດຄວາມຮ່ວມມືອາຈານເຄື່ອງຂ່າຍອື່ນໆ

6.2.4 ການປຶ້ອງກັນອຸບັດເຫດຸຈරາຈ

6.2.5 ການແກ້ໄຂປໍ່າຫາຍາເສພຕິດໃນເຂາວໜານ

6.3 ການຈັດຮັບບໍລິການແບນນູຮາກາຣໃຫຍ່ຢືນ

6.3.1 ການສ່າງເສົ່ມໃຫ້ກາຄີເຄື່ອງ ຂ່າຍໃນພື້ນທີ່ໄດ້ມີອົງຄໍຄວາມຮູ້ສາມາດຄູແດບື້ອງຕັ້ນແກ່ຕົນເອງ ຄຮອບຄຮວ້າ ຜູ້ນໍາມີ

6.3.2 ການສ່າງເສົ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ກາຄີເຄື່ອງຂ່າຍໃນພື້ນທີ່ຜູ້ນໍາມີດ້ວຍການສ້າງຜູ້ນໍາມີ ເປັນແປ່ງທີ່ມີຄວາມຮູ້ສາມາດຄູແດບື້ອງຕັ້ນແກ່ຕົນເອງ ຄຮອບຄຮວ້າ ຜູ້ນໍາມີ

6.3.3 ການວິເຄາະທີ່ປໍ່າຫາ ສາເຫດຖຸ ພັດກະທບທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍສົດທິບ້ອນໜັງ ແລ້ວນໍາມາຫາແນວທາງແກ້ໄຂຮ່ວມກັນ

6.3.4 ການມີຄົນະກຣມກາຮຸ່ງກາພະດັບໜູ່ນໍານານ ຕຳນັດ ອໍາເກອ ເພື່ອຕຽບສອບຄຸນພາພາຫາ ເພື່ອສ້າງເຄື່ອງຂ່າຍຜູ້ບຣິໂກຄ

6.3.5 ກາຄີເຄື່ອງຂ່າຍສາມາດຄູແດບສຸຂພາພໄດ້ຕາມບຣິນທແໜ່ງວິວັນນະຮຽນຂອງຕົນໆ

6.3.6 ການເລືອກປະເດີນກາງໆ ທີ່ທຸກກາສ່ວນສາມາດຮ່ວມທຳກັນໄດ້ໃນລັກຄະທີ່ທຸກຄົນເປັນເຈົ້າກາພຮ່ວມກັນ

ການພິຈາລາອງຄໍປະກອນທີ່ 6 ອົງຄໍປະກອນຫລັກ 18 ອົງຄໍປະກອນຮອງ 98 ປະເດີນສຳຄັນຂອງຮະບນສຸຂພາພໍາເກອຂາຍແດນໄທຍ-ລາວ ທີ່ມີບຣິນທຸ່ມນະແລະຂາດປະຫາກຕ່າງກັນ ພບວ່າສຕານການຟ້າກັນກົດຕັ້ງກັນ ເພື່ອແສດງໃຫ້ເໜື້ອ ອົງຄໍປະກອນຫລັກ ອົງຄໍປະກອນຮອງ ແລະປະເດີນສຳຄັນຫຼັດເຈນຂຶ້ນ ຈຶ່ງສຽງໄດ້ຈັງນີ້

องค์ประกอบที่ 1 การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (U) พบว่า อำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงรายและจังหวัดพะเยา ให้ความสำคัญประเด็นต่างๆ อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 94.74 ลดคลื่นกับผลการประเมินของสำนักตรวจสอบราชการกระทรวงสาธารณสุข รองลงมาเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดมุกดาหารและจังหวัดน่าน ร้อยละ 89.74 และ 68.42 ตามลำดับ และปานกลาง คือ ร้อยละ 57.89 เท่ากันมี 2 อำเภอ คือ อำเภอหนึ่งในจังหวัดหนองคาย (ไม่ลดคลื่น) และจังหวัดพิษณุโลก (ลดคลื่น)

องค์ประกอบที่ 2 การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (C) พบว่า ทุกอำเภอให้ความสำคัญในการดำเนินงานทุกประเด็นอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 72.73-100 ลดคลื่นกับผลการประเมินของสำนักตรวจสอบราชการกระทรวงสาธารณสุข

องค์ประกอบที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (C) พบว่า อำเภอส่วนใหญ่ให้ความสำคัญอยู่ระดับสูงทุกประเด็น ร้อยละ 66.67-100 มีเพียงอำเภอหนึ่งในจังหวัดหนองคาย ที่ให้ความสำคัญประเด็นในระดับปานกลาง ร้อยละ 53.33 อำเภอที่ให้ความสำคัญไม่ลดคลื่นกับผลการประเมินของสำนักตรวจสอบราชการกระทรวงสาธารณสุข มี 2 อำเภอ คือ อำเภอหนึ่งในจังหวัดหนองคายและจังหวัดพิษณุโลก

องค์ประกอบที่ 4 การทำงานจนเกิดคุณค่า (A) พบว่า อำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงรายให้ความสำคัญครบถ้วนทุกประเด็น nokn อยู่ในระดับมาก ส่วนอำเภอหนึ่งในจังหวัดหนองคายอยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 50 ซึ่งไม่ลดคลื่นกับผลการประเมินของสำนักตรวจสอบราชการกระทรวงสาธารณสุข

องค์ประกอบที่ 5 การจัดสรรทรัพยากร(R) พบว่า อำเภอส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในประเด็นต่างๆ อยู่ในระดับสูง มีเพียงอำเภอหนึ่งในจังหวัดหนองคายแห่งเดียวที่ให้ความสำคัญระดับปานกลาง

องค์ประกอบที่ 6 การดูแลสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทของชุมชน (E) พบว่า อำเภอส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ ในระดับสูงทุกประเด็น แต่มี 2 อำเภอ คือ อำเภอหนึ่งในจังหวัดหนองคายและจังหวัดพิษณุโลก ที่ให้ความสำคัญประเด็นต่าง ๆ ในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์จากการสนทนากลุ่มผู้นำภาคีเครือข่ายเกี่ยวกับสถานการณ์ระบบสุขภาพอำเภอเชียงรายและจังหวัดพะเยา ในประเด็นสำคัญต่างๆ ตามองค์ประกอบหลัก พบว่า ในภาพรวมแล้วอำเภอส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อประเด็นการดำเนินงานพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอทั้ง 6 องค์ประกอบ อยู่ในระดับกลางถึงระดับสูง หากพิจารณารายอำเภอ พบว่า อำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงรายให้ความสำคัญในการพัฒนาประเด็นต่างๆ ทุกองค์ประกอบในระดับสูง ที่สุดร้อยละ 95.91 ส่วนอำเภอหนึ่งในจังหวัดหนองคายให้ความสำคัญประเด็นต่าง ๆ ทุก

องค์ประกอบของปัญหานี้ในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.12 ซึ่งค่าที่สุดในกลุ่ม และไม่สอดคล้องกับผลการประเมินของสำนักตรวจสอบราชการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ เกี่ยวกับความคิดเห็นที่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมจากการจัดstanทนาภกลุ่ม โดยในวันเวลา ดำเนินการนั้นผู้นำเครือข่ายสุขภาพที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอหลายท่านติดงานราชการสำคัญไม่ได้มามาให้ข้อมูลด้วยตนเอง ส่วนใหญ่ผู้ที่มาร่วมstanทนาและให้ข้อมูล เป็นตัวแทนจังหวัดไม่สามารถให้ข้อมูลได้ครบถ้วนชัดเจน ก่อรปกในการดำเนินงานในพื้นที่จริงนั้นมีปัญหาอุปสรรคค่อนข้างมาก ดังที่ผู้นำเครือข่ายสาขาสาธารณสุข เพศชาย อายุ 58 ปี ให้ข้อมูลว่า “อำเภอใหม่หน่วยงานมาก และเป็นหน่วยงานต่างระดับที่มีสายบังคับบัญชาต่างกัน เหมือนมีเจ้านายหลายคน การประสานในการทำงานยากมาก ไม่เหมือนอำเภอเล็กๆ แต่ว่าหน่วยงานท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และภาคประชาชนให้ความร่วมมือดี” (DHS01, 21 มกราคม 2561, ลัมภ�性)

ซึ่งมีรายละเอียดในองค์ประกอบหลัก 6 องค์ประกอบรอง 18 และประเด็นสำคัญ 98 ประเด็น ได้นำมาวิเคราะห์หาความครอบคลุม (ร้อยละ) และระดับผลการดำเนินงานของแต่ละอำเภอ ดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 วิเคราะห์องค์ประกอบของสถานการณ์ระบาดที่สำคัญของเชื้อราษฎร์ในช่วงฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ	อัตราอุบัติภัย			อัตราอุบัติภัย			อัตราอุบัติภัย
			อัตราอุบัติภัย	อัตราอุบัติภัย	อัตราอุบัติภัย	อัตราอุบัติภัย	อัตราอุบัติภัย	อัตราอุบัติภัย	
		บ. พนง.ฯ	บ. พนง.ฯ	บ. พนง.ฯ	บ. พนง.ฯ	บ. พนง.ฯ	บ. พนง.ฯ	บ. พนง.ฯ	บ. พนง.ฯ
1	การเมืองและกรรมการนโยบาย	คณฑ์ทำางนบินพื้นที่รัฐอิมโอย กับผู้ต้องคุ้มครองตามสิ่งแวดล้อม จังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	เมืองศรีโคตรีเข้าร่วมเป็น องค์กร	1. การจัด โครงสร้างรัฐบาล องค์กร และภาคอื่น ๆ 2. มีภาระค่าใช้จ่ายสูง มาก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	การเมืองและกรรมการ ร่วมกัน	การเมืองและกรรมการ (รัฐ + เอกชน + ประชาชน และภาคอื่น ๆ)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4	ภัยคุกคามและการติดต่อ กับหน่วยงานหน้าที่ เช่น ลักษณะผู้ต้องสงสัย	ภัยคุกคามและการติดต่อ กับหน่วยงานหน้าที่ เช่น ลักษณะผู้ต้องสงสัย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

Unitiy District Health Team: U

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบของ หลัก	ประเด็นสำคัญ		องค์ความด้วย		องค์ความขาดของ		องค์ความขาดเดิม	
		องค์ความดีใน ชั้นตอนหนึ่งใน	องค์ความดีใน ชั้นตอนหนึ่งใน	องค์ความดีใน ชั้นตอนหนึ่งใน	องค์ความดีใน ชั้นตอนหนึ่งใน	องค์ความดีใน ชั้นตอนหนึ่งใน	องค์ความดีใน ชั้นตอนหนึ่งใน	องค์ความดีใน ชั้นตอนหนึ่งใน	องค์ความดีใน ชั้นตอนหนึ่งใน
5	การมีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์	สามารถน้อมถอดาราและ ประทานเชื่อมโยงการทำางาน ร่วมกันได้ดีมากยิ่งขึ้น		✓	✓	✓	✓	✓	✓
6	การมีผู้นำที่หุ่นเส้น สร้างสรรค์มาก	สามารถน้อมถอดาราและ ประทานเชื่อมโยงการทำางาน ร่วมกันได้ดีมากยิ่งขึ้น		✓	✓	✓	✓	✓	✓
1. การอัด โควต้าลงรูปแบบ องค์กร (ต่อ)	7	การตั้งเป้าหมายความสำเร็จ ร่วมกัน		✓	✓	✓	✓	✓	✓
8	การที่ทีมบุคลากรไทยถูกเป็น [*] องค์กรที่มีระดับเท่าเทียมกัน			✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	การมีหน้าที่ร่วมผู้นำองค์กรเป็น [*] กรรมการอำนวยการ ทำหน้าที่ พิศขาณ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้			✓	✓	✓	✓	✓	✓
การสนับสนุน									

Unit 4 District Health Team: U

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ	อ่านออกน้ำเสียง	อ่านออกน้ำเสียง	อ่านออกน้ำเสียง	อ่านออกน้ำเสียง	อ่านออกน้ำเสียง
			อ่านออกน้ำเสียง	อ่านออกน้ำเสียง	อ่านออกน้ำเสียง	อ่านออกน้ำเสียง	อ่านออกน้ำเสียง
		1. หนอนคลาย จ. นราธิวาส	จ. เชียงราย จ. นราธิวาส	จ. เชียงราย จ. นราธิวาส	จ. พะเยา จ. พะเยา	จ. พะเยา จ. พะเยา	
10	หันตัวเข้าเพื่อฟังเสียงดีดดับ ทุกภาคต่อจากน้ำเสียงที่ส่ง ผู้คนร่วมเป็นกรรมการและ คอมมิชชันนิ่ง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
11	มีหน่วยภาครัฐกรุงเทพฯ ร่วมเป็นพิธีลงนามพอกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
12	ผู้นำท้องถิ่นภาคต่างๆ ร่วม เป็นคณะกรรมการดำเนินไปตาม ที่มุ่ง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. การทำงานเป็น ทีม	พิศทางนี้	พิศทางนี้	พิศทางนี้	พิศทางนี้	พิศทางนี้	พิศทางนี้	พิศทางนี้
13	มีส่วนร่วมของภาคีทุกหน่วย ก่อจดซ้อมระบบโดยมีบอร์ด อ่านใจการตัดสินใจไว้ที่ นาอ่อนน้อมและเจ็บไม่มีผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
14	ภาคีเครือข่ายยังต้องมาร่วม เป็นพิม	✓	✓	✓	✓	✓	✓

Unity District Health Team: U

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ	อันเกิดจากภัย			อันเกิดจากคน			อันเกิดจากสิ่งแวดล้อม		
			อันเกิดจากภัย	อันเกิดจากคน	อันเกิดจากสิ่งแวดล้อม	อันเกิดจากคน	อันเกิดจากสิ่งแวดล้อม	อันเกิดจากสิ่งแวดล้อม	อันเกิดจากคน	อันเกิดจากสิ่งแวดล้อม	อันเกิดจากสิ่งแวดล้อม
2. การทำงานร่วมกัน	15 การมีมนุษยธรรมจริงใจต่อต่าง พี่น้อง	การมีมนุษยธรรมจริงใจต่อต่าง พี่น้อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
(ต่อ)		การมีมนุษยธรรมจริงใจต่อต่าง พี่น้อง									
16 การมีระบบการทำงานแบบ เป็นทีมส่วนตัว (Partnership)		การมีระบบการทำงานแบบ เป็นทีมส่วนตัว (Partnership)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
17 การพัฒนาศักยภาพอย่างมี ความตื่นเต้นที่นานาแนวรูปแบบ		การพัฒนาศักยภาพอย่างมี ความตื่นเต้นที่นานาแนวรูปแบบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. การบริหารจัดการ	18 การประสานงานโดยช่าง แม่ค้าและแนวร่วม	การประสานงานโดยช่าง แม่ค้าและแนวร่วม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
	19 การรักษาที่มั่นคงสภาพการทำอาชีว พัชร์อย่างกอบกิ่งสร้างพื้นที่สุขภาพ ดีงามมากที่สุด	การรักษาที่มั่นคงสภาพการทำอาชีว พัชร์อย่างกอบกิ่งสร้างพื้นที่สุขภาพ ดีงามมากที่สุด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
จำนวน (ร้อยละ) การดำเนินงานทั้ง 19 ประเด็นสำคัญ			11(57.89)	17(89.47)	18(94.74)	13(68.42)	18(94.74)	11(57.89)			

Unit District Health Team: U

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ	อั่งกอกน้ำดใหญ่		อั่งกอกน้ำตาลあと		อั่งกอกน้ำตาลกาน้ำตก	
			อั่งกอกน้ำใน	อั่งกอกน้ำใน	อั่งกอกน้ำใน	อั่งกอกน้ำใน	อั่งกอกน้ำใน	อั่งกอกน้ำใน
		20 การสร้างให้เกิดความรู้สึก						
		ความเข้าใจ เอกลักษณ์ เมดซ์ การปฏิบัติ รวมทั้งปรับ ให้ดูน่า ที่ประชานจะ “ได้รับ”	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ช่องทางการรับรู้	21 การมีส่วนร่วมของ ประชาชน	ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ⁴ “ครุภัชญ์อยู่กับปีรังษานะ” สุขภาพของคนเมือง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
		22 การให้ชื่อบุญเจ้าตัวผ่าน ช่องทางที่หลากหลาย พล. สิ่งพิมพ์ สื่อสารมวลชน ต่อ อนุภัย และสื่อสัญญาณ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. การขยายผล	23 การรับรู้ถึงการลงงานของ ปรับปรุงช่องทาง การรับรู้ความ ต้องการของ ประชาชน	พระมหาสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ศรี “ระเบิดจากชาวง ใน” ทุกชั้นตระนุมจากความ คือหนึ่งในพื้นที่						✓

Customers Focus: C

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ	การประเมินพัฒนาความ	อัลกอริธึมตัดสินใจ	อัลกอริธึมหัวใจ	อัลกอริธึมหน้างาน	อัลกอริธึมหน้างาน
			อัลกอริธึมใน อัลกอริธึม	อัลกอริธึมใน อัลกอริธึม	อัลกอริธึมใน อัลกอริธึม	อัลกอริธึมใน อัลกอริธึม	อัลกอริธึมใน อัลกอริธึม
5. การขยายผล	ประเมินร่องรอยทาง การรับรู้ความ ต้องการของ ผู้ระหว่าง (ต่อ)	24 การประชุมตัวจริงความ เข้าใจเกียรติประชามติว่าจะเป็น ที่เหมาะสมและใช้ภาษาที่เข้าใจ ได้ดี	✓	✓	✓	✓	✓
		25 การพัฒนาเสนอการแก้ไข ปรับปรุงระบบสุขภาพด้วย ตนเองผ่านที่ปรึกษาเพื่อให้เกิด ความคุ้มกับผลลัพธ์เป็นเจ้าของ	✓	✓	✓	✓	✓
		26 สนับสนุนทุกคนในชุมชน ความต้องรู้ มีความสมมารถ และมีความท่านที่ยอมรับ	✓	✓	✓	✓	✓
6. การบูรณาการ ซึ่งกันและกัน	กระบวนการ ประชุมกับ งานอื่น ๆ	27 ให้ความตั้งใจกับคุณสำราญ เมื่อมนุษย์ทุกคนมีสิทธิ์เท่า เทียมกันมากที่สุดในการดำเนิน การเปลี่ยนระบบสุขภาพด้วย ตนเอง					

Customers Focus: C

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ	อันเกี่ยวน้ำใจใหญ่	อันเกี่ยวน้ำใจกลาง	อันเกี่ยวน้ำใจเล็ก
		ก. หน่องคาย	ก. นุกตาหาร	ก. เรียงราย	ก. นำม
28	ประชานมี่วนร่วมทุกขั้นตอน ในพื้นที่ร่วมกับผู้คนทุกประชุม	✓	✓	✓	✓
	ศูนย์การพยาบาลอนุเรือง				
29	การศึกษาอบรมดูแลนักเรียนเพื่อ ตรวจสอบความถูกต้อง และใช้ ในการตัดสินใจดำเนินการต่อไป	✓	✓	✓	✓
6. การบูรณาการ ช่องทางการรับรู้ของ ประชาชนก่อนงาน อีน ๆ (ต่อ)	การศึกษาอบรมดูแลนักเรียนเพื่อ ตรวจสอบความถูกต้อง และใช้ ในการตัดสินใจดำเนินการต่อไป	✓	✓	✓	✓
30	การจัดกิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น ตามวิสัยทัศน์รวมประเทศ และการเล่นพื้นบ้าน	✓	✓	✓	✓
	จำนวน(ร้อยละ) การดำเนินงานทั้ง 11 ประเด็นสำคัญ	8 (72.73)	11 (100.00)	11 (100.00)	10 (90.91)
					11 (100.00)

Customers Focus: C

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	ประดิษฐ์พัฒนา	อ่านออกเขียนได้ด้วย	อ่านออกเขียนด้วยเสียง	อ่านออกเขียนด้วยเสียงใน	อ่านออกเขียนด้วยเสียงใน	อ่านออกเขียนด้วยเสียงใน	อ่านออกเขียนด้วยเสียงใน
องค์ประกอบ	องค์ประกอบรอง	บุรุษเด็กหญิง	บุรุษเด็กหญิง	บุรุษเด็กหญิง	บุรุษเด็กหญิง	บุรุษเด็กหญิง	บุรุษเด็กหญิง	บุรุษเด็กหญิง
31	ทุกภาคที่ร่วมเป็นการรวมการรู้ บทบาทสาธารณะที่สำคัญ อิสระอย่างต่อตัว	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
32	គัดการร่วมกิจกรรมพัฒนาศักยภาพ ของเด็กที่หลากหลาย แต่ละวิเคราะห์ ทางสังคม นำ "ไปสู่การผลิต" ฯ มองเห็นคุณค่า สร้างความภูมิใจ ให้กับคนยกเว้นมนุษย์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7.	มีส่วนร่วมในการ วางแผนงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
33	ตั้งความชื่นชมให้ชุมชน ดู การพัฒนาอย่างดี แบบหลากหลาย ลักษณะ คิดกันไปอยู่กันไป วางแผนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
34	การใช้หลักการและเบื้องต้นภาษาไทย เพื่อค้นหาผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ จะเป็นผู้นำการพัฒนาต่อ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

Community Participation: C

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	ประดิษฐ์สำหรัญ	อ้างอ้นหมายเหตุ	อ้างอ้นมาตรฐานกลาง	อ้างอ้นมาตรฐานเดลีก
		จ. หนองคาย	จ. นุดาหาร	จ. ชัยภูมิ	จ. หนองคาย
7. มีส่วนร่วมการวางแผนงาน	35 ศักยภาพร่วมมือการพัฒนาอย่างต่อเนื่องที่ดี	✓	✓	✓	✓
(ต่อ)	นำไปสู่การปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ				
36 การสร้างกระบวนการรับมือส่วนร่วมพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง	✓	✓	✓	✓	✓
37 ผู้นำชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมือง	✓	✓	✓	✓	✓
38 มีระบบการพัฒนาศักยภาพ	✓	✓	✓	✓	✓
8. มีส่วนร่วม การดำเนินงาน	39 ASN. มีพัฒนาการดูแลศักยภาพ มนุษย์ครัวเรือน	✓	✓	✓	✓
	40 การสร้างความตั้งมั่นทั่วไป แบบองค์กรแนวร่วม	✓	✓	✓	✓
	41 การให้สัมมาติให้ครรชฯ ท้ายงาน คณะกรรมการตระหนัtruนชาน หมู่บ้าน ตามลำดับ	✓	✓	✓	✓

Community Participation: C

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	บริษัทสำนัก	อาชญากรรมทางการค้า		อาชญากรรมทางการค้า		อาชญากรรมทางการค้า	
			อาชญากรรมใน อุตสาหกรรม	อาชญากรรมใน อุตสาหกรรมใน จ.หนองคาย	อาชญากรรมใน อุตสาหกรรมใน จ.นากาหาร	อาชญากรรมใน อุตสาหกรรมใน จ.หนองคาย	อาชญากรรมใน อุตสาหกรรมใน จ.หนองคาย	อาชญากรรมใน อุตสาหกรรมใน จ.พิษณุโลก
42	โครงการบูรพาจราจรแบบ P-D-C-A ของศูนย์พัฒนาศึกษา ส่วนรวมทุกชนิดสอน		✓	✓	✓	✓	✓	✓
43	ใช้ KM เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม			✓	✓	✓	✓	✓
9.	มีส่วนร่วมการ ประเมินผลและเป็น เจ้าของ	44	ใช้การพัฒนาความพร้อมสร้างบุคลากร ให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน		✓	✓	✓	✓
		45	พุฒนาผู้นำเชิงวิชาการ	✓	✓	✓	✓	✓
จำนวน (ร้อยละ) การดำเนินงานทั้ง 15 ประเด็นสำคัญ			8 (53.33)	14 (93.33)	14 (93.33)	10 (66.67)	15 (100.00)	11 (73.33)

Community Participation: C

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบ รอง	ประดิษฐ์		อั่งทองชนชาติไทย'		อั่งทองชนชาติลาว		อั่งทองชนชาติเด็ก	
		สำนักงานผู้ดูแลฯ	สำนักงานผู้ดูแลฯ	สำนักงานผู้ดูแลฯ	สำนักงานผู้ดูแลฯ	สำนักงานผู้ดูแลฯ	สำนักงานผู้ดูแลฯ	สำนักงานผู้ดูแลฯ	สำนักงานผู้ดูแลฯ
		46	การทำางานแบบครุภัณฑ์ความตั้งมั่นพั่นคง แนวร่วมมือครุภัณฑ์และเปลี่ยนเรียนรู้ แบบบ้านประเทศสาธารณรัฐจ้าการปฏิบัติ จริง (Active learning)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10. การทำงาน ที่ก่อให้เกิด ความพึงพอใจ		47	การดำเนินชุมชนเพื่อเปิดโอกาส ให้ผู้คนดูแลรักษาสมการและ ผู้คนเข้ามาร่วมงานกันอีกครั้งหนึ่ง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
		48	การจัดประชุมวิชาการเพื่อยกระดับ ความรู้ทักษะและสร้างความภูมิใจ ภาคครึ่งปี	✓	✓	✓	✓	✓	✓
		49	การให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขปัญหา กรณีที่อาจทำางานผิดพลาดเบ็ดเตล็ด ด้านลบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
		50	การติดต่องานบสุขาพัฒนาธรรมา ตามความรู้ความสามารถที่ให้ไว้	✓	✓	✓	✓	✓	✓

Appreciative Inquiry: A

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบ รอง	ประเด็นสำคัญ		อั่งกอกชนชาตถูก'		อั่งกอกชนชาตถูก'		อั่งกอกชนชาตถูก'	
		ประเด็นสำคัญ	ประเด็นสำคัญ	อั่งกอกชนชาวใน	อั่งกอกชนชาวใน	อั่งกอกชนชาวใน	อั่งกอกชนชาวใน	อั่งกอกชนชาวใน	อั่งกอกชนชาวใน
		51 การใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาแบบสหวิทยาการ		✓	✓	✓	✓	✓	✓
		52 การไดร์บความรู้นักเรียนด้วยความสำเร็จจากบุคลากร ๑ รายชั้ง		✓	✓	✓	✓	✓	✓
		53 การให้เกียรติให้เชิญกันด้วยการแสดงความรับผิดชอบต่อคนอื่น ๑ ครั้ง		✓	✓	✓	✓	✓	✓
11. การทำงานที่ก่อให้เกิดความผิด		54 การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะใหม่ๆ ตามที่ต้องการ		✓	✓	✓	✓	✓	✓
ผู้สอน		55 การเมืองที่เรียนรู้การทำงานที่มีธรรมาภิบาล อยู่ในกฎหมาเมย “ล้มเหลว”		✓	✓	✓	✓	✓	✓
		56 การร่วมชุมชนด้วยกันแห่งงานความสำเร็จของทีมงาน		✓	✓	✓	✓	✓	✓
		57 การประเมินภารกิจทางแนวพัฒนา		✓	✓	✓	✓	✓	✓
		58 การจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์เพื่อสถาบันเรียน ยอมรับและพัฒนาปรับปรุง		✓	✓	✓	✓	✓	✓

Appreciative Inquiry: A

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์กรระดับ หลัก	องค์กรระดับ รอง	ประเมินสำหรับ		อ่านออกเสียงได้ hely		อ่านออกเสียงคล่อง		อ่านออกเสียงได้	
		อ่านออกเสียงได้	อ่านออกเสียงไม่ได้	อ่านออกเสียงได้	อ่านออกเสียงไม่ได้	อ่านออกเสียงได้	อ่านออกเสียงไม่ได้	อ่านออกเสียงได้	อ่านออกเสียงไม่ได้
		บ. หนองคาย	บ. หนองคาย	บ. หนองคาย	บ. หนองคาย	บ. หนองคาย	บ. หนองคาย	บ. หนองคาย	บ. หนองคาย
59	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRD) ตามหลัก ธรรมาภิบาลของทุกภาคส่วน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
60	การศึกษา/สร้างฐานทางสังคมที่มีความชุมชน ร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
61	การมีระบบสวัสดิการให้ทุก ตำแหน่งศักยภาพ และขยายในยานเจ็บป่วย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
62	การพัฒนาบุคลิกภาพด้วยการมีมนต์พรารถนา เอกสารเผยแพร่และจัดกิจกรรมทางวัฒนา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
12. การสร้าง วัฒนธรรม	ในการทำงาน	ร่วมกันสร้างสรรค์ภารกิจและร่วมทุก ประยุทธ์ “สังฆารามที่เกิดขึ้นจาก การใช้พื้นที่”	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
		การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์ กันและกัน จากวิธีการประชุมที่สม่ำเสมอ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
64	การสรุปบทเรียนว่าด้วยงานที่มีงาน ประชาติ ชุมชน สร้างความประทancock ได้รับ ประชูชูจ้าการที่งานนี้ยังไง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
65	จำนวน (ร้อยละ) การดำเนินงานทั้ง 20 ประชุมที่ดำเนินการ	10 (50)	19 (95)	20 (100)	13 (65)	19 (95)	15 (75)		

Appreciative Inquiry: A

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบ รอง	ประเด็นสำคัญ	อ้างอิงมาตรฐานด้านคุณภาพ		อ้างอิงมาตรฐานความต้องการ		อ้างอิงมาตรฐานเดลีก
			อ้างอิงใน มาตรฐาน	อ้างอิงใน มาตรฐานเดลีก	อ้างอิงใน มาตรฐาน	อ้างอิงใน มาตรฐานเดลีก	
		66 ใช้หลักการบริหารทรัพยากร (คน เงิน ของ) ในการจัดการของเบรน	✓	✓	✓	✓	✓
		บูรณาการ					
		67 ภาคีเครือข่ายร่วมกันรับผิดชอบดูแล เพื่อส่งต่อสร้างรักษาภารกิจในการทำงาน	✓	✓	✓	✓	✓
13. การร่วมกัน		รับผิดชอบ					
วางแผนจัดทำ ทรัพยากร		68 การกำหนดแผนงานที่ตอบสนอง การแก้ปัญหาของพื้นที่	✓	✓	✓	✓	✓
		69 การระดมทรัพยากรจากภูมิภาคต่างๆ เพื่อการแก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว ครอบคลุมมากที่สุด	✓	✓	✓	✓	✓
		70 การระดมสมองเพื่อจัดทำหน้างาน ร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	✓

Resource Sharing: R

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ	องค์ประกอบ	ประเด็นสำคัญ	อาชญาดินญู	อาชญาดักทาง	อาชญาตน่าเด็ก
หลัก	รอง		สำอางนั่งใน สำอางนั่งใน	สำอางนั่งใน สำอางนั่งใน	
		71 หน่วยงานระดับบุบบัดกรร งประยุบยนต์การสนับสนุน ทรัพยากรเเพื่อเยี่ยงเพียงพอ ให้มาตฐาน	✓	✓	✓
		72 ภาคีเครือข่ายร่วมกับศิษย์ครูอาจารย์ ดำเนินการคำนึงถึง ระบบสุขภาพ	✓	✓	✓
14. การ ร่วมกัน	จัดสรรง ทรัพยากร	73 การเร่งปั่นหัวรัฐยการรั้นนำมาด้วย ความรักความสามัคคี เผื่อนอกราชนำไป เมื่อยังไม่ถึงที่ต้องกัน	✓	✓	✓
		74 ศิษย์ทำงานด้วยความทุ่มเทใจสู้สู้ ความประทับใจในคุณค่าแบบบริการ “ด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์” จะ “ด้วย ศรัทธาในจิตาธิษฐานนับถ้วนๆ	✓	✓	✓
		75 การนิเทศการร่วมการนำเสนอไปสู่ การปฏิบัติ	✓	✓	✓

Resource Sharing: R

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ	อ่ำแหนนได้hey			อ่ำแหนนมาตกใจ			อ่ำแหนนมาตีเสก
			อ่ำแหนนเงิน	อ่ำแหนนเงิน	อ่ำแหนนเงิน	อ่ำแหนนเงิน	อ่ำแหนนเงิน	อ่ำแหนนเงิน	
		82 การบริการพื้นฐาน/ ประดุจน์ร่วมที่ ทุกภาคส่วนสามารถทำในส่วนเรียนรู้ ร่วมกันได้ตลอดเวลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
		83 การเตรียมความสำรองผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย ติดเตียง/ ทางเดินผู้สูงอายุโดยอิสระ/ ผู้พิการ/ ผู้บากไร้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
16. การเข้าถึง บริการสุขภาพ พื้นฐานตาม 標準		84 การเฝ้าระวัง ควบคุม ป้องกันโรค ติดเชื้อที่ระบบตามแนวมาตรฐาน ทั่วโลกของสหประชาชาติ (แนวทางควบคุมคุณโภชิตต์)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
		85 ปั๊มน้ำยาไม่มีติดต่อเรื่อง (แนวทางควบคุมคุณโภชิตต์)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
		86 การบริการสาธารณูปโภค สาธารณะที่มีพื้นที่อยู่ๆ ๆ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
		87 การพัฒนาและสนับสนุนภารกิจพักร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

Essential Health Care: E

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	ประเต็มถ้าัญ	อำเภอขนาดใหญ่			อำเภอขนาดกลาง	อำเภอขนาดเล็ก
			อำเภอหนึ่งใน	อำเภอหนึ่งใน	อำเภอหนึ่งใน		
		๙. หนองจาน ๑๐. น้ำด้าหาร ๑๑. หนองร้าย ๑๒. นาา ๑๓. พะ夷า ๑๔. พิมพุโลก					
88	สร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มั่นสร้างความภาคภูมิใจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
89	การช่วยเหลือครัวเรือนต่อคนต่อครอบครัวที่ขาดแคลน เศรษฐกิจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
17. การให้บริการ เบ็ดเตล็ดครอบคลุมในพื้นที่ทางส่วนใหญ่	ศูนย์บริการชุมชนของครัวเรือน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
	การดูแลด้านสุขภาพอย่างต่อวันให้กับเด็กวัยรุ่นและเยาวชน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
90	ทำให้เด็กวัยรุ่นมีสุขภาพดี	✓	✓	✓	✓	✓	✓
91	การป้องกันและลดอุบัติเหตุทาง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
92	การแก้ไขปัญหาสาธารณสุขในหมู่บ้าน	✓	✓	✓	✓	✓	✓

Essential Health Care: E

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบ รอง	ประเด็นสำคัญ			อัตราของโรคใหญ่			อัตราของโรคถุงน้ำดี			อัตราของน้ำเสีย
		อัตราของน้ำเสีย	อัตราของน้ำดีใน	อัตราของน้ำดีใน	อัตราของน้ำดีใน	อัตราของน้ำดีใน	อัตราของน้ำดีใน	อัตราของน้ำดีใน	อัตราของน้ำดีใน	อัตราของน้ำดีใน	
		93 การส่งเสริมให้ภาคครึ่ง ข่ายเพื่อนที่ได้มีองค์ความรู้ในการจัดและเรื่องด้านภาระน่อง ครอบครัว ชุมชน			✓			✓	✓	✓	✓
		94 การต่อสืบรวมความเข้มแข็งแก่ภาคตีเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนด้วยการสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้สามารถร่วมกันจัดการชุมชนอย่างมีวิธีชุมชนฯ			✓			✓	✓	✓	✓
18. การจัดระบบ	บริการเจ้าหน้าที่และศูนย์ดูแลชุมชนฯ	95 การวิเคราะห์ปัญหา สถานทุกบุคคลที่เกิดขึ้นด้วยสถิติ ผู้คนหนัง แล้วนำมาแนวทางแก้ไข ร่วมกัน			✓			✓	✓	✓	✓
		96 การมีคณะกรรมการดูแลพัฒนา หมู่บ้าน ตำบล อุปกร เฟื่องฟูชุมชนฯ คุณภาพอาหาร เพื่อสร้างเครือข่าย ผู้นำ โภค			✓			✓	✓	✓	✓

Essential Health Care: E

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

องค์ประกอบ หลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ	อัตราของน้ำดื่ม			อัตราของน้ำดื่มน้ำแข็ง
			อัตราของน้ำแข็ง	อัตราของน้ำใน	อัตราของน้ำใน	
E	97 ภาคใต้ร่องรอยฤดูแล้ง	สูญเสียความชื้น	✓	✓	✓	✓
18. การจัดระบบ บริการแบบ	97 ภาคใต้ตามบริบท วัฒนธรรมของชนชาติ	สูญเสียความชื้น	✓	✓	✓	✓
น้ำร้อน การใช้เชื้อเพลิง (ต่อ)	98 การลอกประดุจกลางฯ ที่หุก ภาคส่วนสามารถร่วมกันทำได้ ไม่ถูกยั่งยืนที่สุด	ภาคส่วนสามารถร่วมกันทำได้ ร่วมกัน	✓	✓	✓	✓
Essential Health Care:	จ้านวน (ร้อยละ) การดำเนินงานทั้ง 17 ประเด็นสำคัญ	จ้านวน (ร้อยละ) การดำเนินงานทั้ง 98 ประเด็นสำคัญ	11 (64.71)	15 (88.24)	16 (94.12)	16 (94.12)
	จ้านวน (ร้อยละ) การดำเนินงานทั้งหมด 98 ประเด็นสำคัญ	จ้านวน (ร้อยละ) การดำเนินงานทั้งหมด 17 ประเด็นสำคัญ	55 (56.12)	86 (87.76)	93 (94.90)	74 (75.51)
					88 (89.80)	72 (73.47)

ระยะที่ 2 การสังเคราะห์และพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในไทย-ลาว

การสังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในไทย-ลาว ในการวิจัยระยะที่ 2 แบ่งเป็น 3 รอบ คือ

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการสอบถามในรอบที่ 1 (Delphi รอบที่ 1)

จากการนำร่างระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในไทย-ลาวที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 จำนวน 98 ประเด็นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณารอบที่ 1 ได้ผลความคิดเห็นร่วมของผู้เชี่ยวชาญตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบและประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ในไทย-ลาว

ซึ่งมีรูปแบบที่สามารถจัดเป็นระบบ (System) ได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ “การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ” (Unity of District Health Team: U) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ โครงสร้างและบทบาทหน้าที่ การทำงานเป็นทีม และการบริหารจัดการ ดังนี้

1.1.1 โครงสร้างและบทบาทหน้าที่: หน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน ประชาชน อาสาสมัคร มูลนิธิ สมอส และการส่วนอื่น ๆ ในอำเภอเชียงใหม่ ประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ โครงสร้างและบทบาทหน้าที่ การทำงานเป็นทีม เมื่อกระหว่าง สถาบันสุขภาพ นโยบายที่เน้นการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ให้เป็น “เป็นโอกาส” ที่จะได้เกิดการทำงานร่วมกันในระดับอำเภออย่าง “เป็นทางการ” (ที่มีระเบียบ รองรับ) และเป็นรูปธรรมชัดเจน โดยมีรูปแบบองค์การการทำงานร่วมกันในอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ดังนี้

1.1.1.1 การมีภาคีเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน ประชาชน อาสาสมัคร มูลนิธิ สมอส และภาคส่วนอื่น ๆ ร่วมเป็นกรรมการและคณะกรรมการทำงานแบบพหุภาคีเชื่อมโยงกันตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด เป็นกลไกขับเคลื่อนการทำงานที่สอดประสานสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างเข้มแข็ง

1.1.1.2 การมีคำสั่งคณะกรรมการที่กำหนดบทบาทหน้าที่ และมีข้อตกลง (MOU) ร่วมกัน เป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน ทำให้ทีมสุขภาพไทย-ลาว มีการทำงานอย่างมีฐานะเท่าเทียมกัน อย่างเป็นรูปธรรม

1.1.1.3 การมีนายอำเภอเป็นผู้นำเครือข่ายที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล เป็นนักยุทธศาสตร์ มีความสามารถด้านการบริหาร การวางแผนเป็นนักสื่อสารสามารถสร้างแรงบันดาลใจ แก่คณะกรรมการ มีภาวะการนำองค์กร มีความเสียสละมุ่งมั่นทุ่มเทและสามารถสร้างสรรค์ชาติได้

สามารถบูรณาการและประสานงานเขื่อมโยงได้ทุกภาคส่วนในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ในระดับอ่ำเภออย่างเกิดพลัง

1.1.1.4 มีการตั้งเป้าหมายให้ภาคีเครือข่ายสุขภาพเห็นภาพความสำเร็จของ การพัฒนาระบบสุขภาพอ่ำเภอร่วมกันได้อย่างชัดเจน

1.1.2 การทำงานเป็นทีม: อ่ำเภอชาỵเด่น ไทย-ลาวส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ทุรกันดาร การคมนาคมไม่สะดวก ประชาชนลำบากยากจน ขาดโอกาสในด้านต่าง ๆ ในขณะเดียวกันทั้งหน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน ประชาชนอาสาสมัคร บุลนิธิ โสโนสร และภาคส่วนอื่น ๆ ต่างก็ขาดทรัพยากร จึงเป็น “ข้อจำกัด” ที่สำคัญที่ทำให้ภาคีเครือข่ายในอ่ำเภอชาỵเด่น ไทย-ลาว รู้สึกตระหนักถึง “ความขาดแคลน” ทรัพยากร ส่งผลให้เกิด “ความเห็นอกเห็นใจ” ห่วงใยเอื้ออาทรกันและกัน โดยเฉพาะความรู้สึกที่มีต่อประชาชนที่มีความขาดแคลนยิ่งกว่า จึงเป็นที่มาของการทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็งในอ่ำเภอชาỵเด่น ไทย-ลาว ดังนี้

1.1.2.1 การมีสหวิชาชีพสาธารณสุขทำงานร่วมกับส่วนราชการทุกกระทรวง องค์กรการกุศลที่ไม่แสวงหาผลกำไร ผู้ประกอบการเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชนอื่น ๆ ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น องค์กรชุมชน อาสาสมัคร และประชาชนในพื้นที่ร่วมเป็นคณะกรรมการและทีมสุขภาพ อ่ำเภอ

1.1.2.2 การมีหัวหน้าส่วนราชการ ผู้นำองค์กร เป็นกรรมการอำนวยการ กำหนดทิศทางนโยบาย ให้การสนับสนุน และการมีผู้ปฏิบัติจากภาคีต่าง ๆ ร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินไปตามทิศทางนโยบาย

1.1.2.3 การมีส่วนอำนวยการเป็นหน่วยกลางทำหน้าที่เชื่อมประสานระบบและให้การสนับสนุนการดำเนินงานของทีมปฏิบัติการ โดยมอบอำนาจการตัดสินใจไว้ที่นายอ่ำเภอและเจ้าเมือง

1.1.2.4 การมีอนุกรรมการจากภาคีต่าง ๆ ร่วมเป็นเจ้าภาพรับผิดชอบการวางแผนการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน

1.1.3 การบริหารจัดการ: การบริหารจัดการองค์กรของหน่วยงาน และภาคส่วนอื่น ๆ ในอ่ำเภอชาỵเด่น ไทย-ลาว นับว่าเป็นความท้าทายความสามารถของผู้นำเครือข่ายอย่างยิ่ง เนื่องจากแต่ละหน่วยมีพันธกิจที่แตกต่างกัน ทุกคนต่างกันเพียงหน้าที่ แต่มี “เป้าหมายเดียวกัน” คือ “ประชาชน” ดังนั้น การบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาระบบสุขภาพอ่ำเภอชาỵเด่น ไทย-ลาว จึงใช้ระบบการทำงานแบบ “เป็นหุ้นส่วน” ที่ทุกภาคีมีลักษณะเป็น “เจ้าภาพ” เป็นเจ้าของที่ร่วมกันรับผิดชอบในทุกขั้นตอน เป็นองค์กรที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงได้ทั้งแนวตั้งและแนวราบ โดยการรักษาทีมสุขภาพก่ออาสาไว้พร้อมกับสร้างทีมใหม่เพื่อทดแทน โดยมีการบริหารจัดการระบบ

ສູງກາພຳເກອ່າຍແດນໄທຍ-ລາວ ດັ່ງນີ້

1.1.3.1 การมีระบบการทำงานแบบเป็นหุ้นส่วน (Partnership) ของภาค
เครือข่ายสุขภาพที่มีลักษณะเป็นเจ้าภาพ คือ ทุกภาคส่วนเป็นเจ้าของปัญหา มีความรับผิดชอบ
ดำเนินการ แก้ไข ดูแล และรับผล ประโยชน์ร่วมกันแบบได้ประโยชน์ร่วมกัน (Win Win approach)
ที่แสดงบทบาทหน้าที่ได้อย่างสอดประสานสัมพันธ์กัน

1.1.3.2 การเป็นองค์กรที่มีโครงข่ายความสัมพันธ์แบบแนวราบ (Horizontal) แม้จะมีสายบังคับบัญชาต่างสังกัด แต่ภาคเครือข่ายระบบสุขภาพอำเภอเชียงเคน ไทย-ลาว ก็สามารถประสานโครงข่ายกันได้ทั้งแนวตั้งและแนวราบ ทำให้การบริหารจัดการมีลักษณะ “ถักทอ” กันอย่างประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.1.3.3 การรักษาทีมสุขภาพเก่าเอ่าไว้ พร้อมกับการสร้างทีมสุขภาพขึ้นมาใหม่ เพื่อทดแทน โดยหักช่วงคนหรือเครือข่ายที่พร้อมและสนใจที่จะเข้ามารายงานรักการทำงานเป็นทีม สุขภาพ

1.2 กระบวนการ (Process) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ดังนี้

1.2.1 การมีส่วนร่วมของเครือข่ายและชุมชน (Community participation: C) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ

1.2.1.1 วิธีการทำให้ชุมชนและภาคเครือข่ายมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน: ชุมชนที่อยู่ห่างไกลตามแนวชายแดนไทย-ลาว นั่น มีศักยภาพในระดับหนึ่งที่จะคุ้มครองชุมชนและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งสามารถรักษาความเป็นชุมชนมาได้จนถึงปัจจุบัน ดังนั้น การมีนโยบายที่เน้นการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขึ้นจึงเป็น “การสร้างโอกาส” จาก “ภายนอก” ที่ทำหน้าที่เป็น “ตานก” เป็นการจัดกระบวนการ เอื้ออำนวย กระตุ้น ส่งเสริม เติมพลัง ให้โอกาส “คนใน” หรือ “ตานอน” ที่เป็นเจ้าของปัญหา เป็นผู้ได้แสดงบทบาทการแก้ปัญหาและการพัฒนาจนเกิดการ “ระเบิดจากข้างใน” โดยมีวิธีการทำให้ชุมชนและภาคเครือข่ายมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน ดังนี้

1) การให้สมาชิกเครือข่ายเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการตั้งแต่ระดับชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และทุกคนรับบทหน้าที่สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างอิสระและคล่องตัว

2) คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในชุมชนทุกรสชาติ แล้ววิเคราะห์สาเหตุ นำไปสู่การแก้ไข ด้วยการมองเห็นคุณค่า สร้างความภูมิใจให้ทุกคนอย่างร่วมงานมากขึ้น

3) สร้างความเชื่อมั่นให้ชุมชน เนื่องจากชุมชนที่อยู่ห่างไกลตามแนวชายแดนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวด้านศักยภาพความสามารถปรับตัวการເອົາຕ່ວຮອດໃນທ່ານກາງ ความยากลำบาก โดยเชื่ออย่างมั่นใจว่าชุมชนสามารถจัดการปั๊ມຫາตนเองได้หากได้รับโอกาส

จึงควรเอื้ออำนวยให้มีชุมชนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในการพบประพดคุยกันบ่อยๆ แบบปะทะ สังสรรค์ คิดกันไปคุยกันไปวางแผนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

4) การใช้หลักการ “ระเบิดจากข้างใน” เพื่อค้นหาผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนระบบสุขภาพ โดยภาคีเครือข่ายที่เป็นนักคลาภานอกชุมชน เป็นนักจัดกระบวนการเพื่อเอื้ออำนวยอย่างและกระตุนให้คนในชุมชนได้มองปัญหาของตนเอง และเกิดความต้องการที่จะคิดแก้ไขปัญหาด้วยตัวเขาเอง ตามศักยภาพของชุมชนที่เขามีอยู่

1.2.1.2 วิธีการทำให้ชุมชนและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมดำเนินงาน: การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว เริ่มจากการปรับวิธีคิดว่า จะต้องทำงาน “ด้วยหัวใจ” ทุกภาคส่วนต้องรู้สึก “เป็นเจ้าของ” ทุกคนทำงานไปด้วยกัน พร้อมกัน เหมือนกระแสไฟฟ้าในเวลาและทิศทางเดียวกัน จึงจะ “ทรงพลัง” ทำงานประสานความสำเร็จ โดยมี “ผู้นำเป็นแบบอย่าง” ในการทำงานดี โดยมีวิธีการทำให้ชุมชนและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมร่วมดำเนินงานในอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ดังนี้

1) การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมที่ภาคีเครือข่ายเข้าถึงได้ง่าย โดยปรับวิธีคิดให้ทำงานด้วยใจ เปิดโอกาสให้ภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น กองทุนมูลนิธิ และประชาชน เป็นเจ้าของกิจกรรมร่วมกัน สามารถเข้าร่วมได้ตามบทบาทหน้าที่และศักยภาพ ไม่มีอะไรกีดกันมาช่วงกัน

2) ผู้นำภาคีเครือข่ายทั้งนายอำเภอ หัวหน้าส่วนราชการ ผู้นำท้องถิ่น และผู้นำชุมชนในพื้นที่ให้ความสำคัญในการทำงานแบบมีส่วนร่วม ลงพื้นที่คุ้มครองปัญหาของประชาชนด้วยตนเอง เมื่อมีผู้นำเป็นแบบอย่างที่ดีก็ย่อมมีผู้ตามที่มีระบบการทำงานเป็นทีม มีการประชุม พูดคุย แล้วนำไปสู่การปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3) օสม. เป็นภาคีเครือข่ายสำคัญที่เป็นนักจัดการสุขภาพชุมชน มีทักษะการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม

1.2.1.3 วิธีการทำให้ชุมชนและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมประเมินผลและเป็นเจ้าของ การให้ “คนในชุมชน” ที่รู้ข้อมูลและปัญหาของตนเอง มีบทบาทเป็นผู้ประเมินผล การปฏิบัติงานระบบสุขภาพอำเภอ เป็นการสร้างและยกระดับให้เกิดการตระหนักรู้คุณค่าตนเอง และเป็นที่ยอมรับว่า “ชุมชนมีศักยภาพ” ที่สามารถตัดสินใจร่วมกับภาครัฐ ได้อย่างเคียงบ่าเคียงไหล่ ได้ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีความรับผิดชอบในระบบสุขภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจาก “ฉันทำเอง ฉันตรวจสอบและประเมินเอง ดีหรือไม่ดี ฉันรับผลเอง” โดยมีวิธีการทำให้ชุมชนและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมประเมินผลและเป็นเจ้าของในระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ดังนี้

1) ใช้กระบวนการบริหารงานแบบ P-D-C-A ของเดมมิ่ง ที่ทุกภาคีมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของระบบสุขภาพอาเภอทุกขั้นตอน ตั้งแต่ 1) การสำรวจปัญหาแล้วนำวางแผนฯ แนวทางแก้ไข 2) การดำเนินการ และ 3) การประเมินผลตรวจสอบ และ 4) การปรับปรุงแก้ไขและรับผลประโยชน์ร่วมกัน

2) ใช้การพัฒนาคนเพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนสำคัญที่สุดในการยกระดับการพัฒนา “คน” เพื่อพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน เนื่องจากอัตราคนประชานจะได้รับการตัดสินถูกผิด โดยภาครัฐลดลงมา จึงรู้สึกด้อยคุณค่า ในทางกลับกันเมื่อประชาชนได้ทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจบ้าน ก็ได้ถูกยกระดับมุ่งมองให้เห็นคุณค่าตนเอง เห็นประโยชน์ รู้สึกเป็นเจ้าของแล้วนำผลการตรวจสอบไปวางแผนพัฒนาแก้ไขปัญหาให้ดียิ่งขึ้น และไม่ปฏิเสธที่จะร่วมวางแผนร่วมดำเนินการ และมีส่วนร่วมในขั้นตอนอื่น ๆ ต่อไป

3) ใช้การตอบบทเรียนและการจัดการความรู้ (KM) เป็นเครื่องมือการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชนและภาคีเครือข่ายที่ได้จากการประเมินผลการปฏิบัติ แล้วนำมาเล่าประสบการณ์ ซึ่งประเด็น ข้อดี ข้อด้อย สถาณเป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำไปเป็น “แบบอย่าง” ใช้ขยายผลในการพัฒนาต่อไป

1.2.2 การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing: R) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญคือ

1.2.2.1 การร่วมกันวางแผนการแบ่งปันทรัพยากรและการพัฒนาบุคลากร: การที่ผู้นำภาคีเครือข่ายสุขภาพอาเภอชายแดนไทย-ลาว ใช้หลักการบริหารทรัพยากร (คน เงิน สิ่งของ) ในเขตปักครองอาเภอแบบบูรณาการ ภายใต้การปรับแนวคิดการบูรณาการในการทำงานเพื่อสร้างความประทับใจแก่ผู้รับบริการ จนเกิด “ศรัทธา” ต่อน่วยบริการของรัฐ และภาคีเครือข่าย ได้ใช้วิธีการแบ่งปันทรัพยากรแบบ “พี่มีสอง..น้องมีหนึ่ง” ให้มีอะไรก็นำมาช่วยเหลือกัน โดยการร่วมกันวางแผนการแบ่งปันทรัพยากรและการพัฒนาบุคลากรในอาเภอชายแดนไทย-ลาว ดังนี้

1) การใช้หลักการบริหารทรัพยากร (คน เงิน สิ่งของ) ในเขตปักครองอาเภอแบบบูรณาการ โดยภาคีเครือข่ายร่วมกันระดมสมองเพื่อจัดสรรทรัพยากรในการทำงานให้ตอบสนองการแก้ปัญหาของพื้นที่ เริ่มจากแต่ละหน่วยนำแผนเงิน แผนงาน และแผนกำลังคน มาเข้าร่วมประชุมเพื่อ “เติมส่วนขาด” ให้เป็นภาพเดียวกันรวมเป็นแผนใหญ่ทั้งอาเภอ และมีคณะกรรมการนำแผนไปสู่การปฏิบัติได้จริง

2) การระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วนเพื่อการแก้ปัญหาได้รวดเร็วและครอบคลุมมากขึ้น โดยที่ภาคีภาครัฐก็จัดสรรงบประมาณตามแผนประจำปี เมื่อเกิดกรณีฉุกเฉิน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกีเปิดสถาปฏิบัติของอนุมัติงบประมาณมาช่วยเดิน ในส่วนผู้ประกอบการ ค้าขายเด่นกีระดมทั้งเงินและวัสดุที่จำเป็น องค์กรสาธารณกุศลกีระดมกำลังเข้าช่วยเหลือ ประสงค์ กำหนด รวมทั้งประชาชนผู้มีศรัทธาได้ร่วมบริจาคเงินทุนและสิ่งของในการตั้ง “กองทุนวัสดุ การแพทย์” เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียง ผู้พิการผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส เนื่องจากเกิด “ความครัวญา” ต่อภาคีเครือข่ายสุขภาพที่ให้บริการอย่างประทับใจ ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้มากขึ้น

1.2.2.2 การร่วมกันจัดการการแบ่งปันทรัพยากร คำว่า ทรัพยากร ที่ถือว่าเป็น ทุนการดำเนินงานทางสังคมนั้นมีความหมายมากกว่า “คน เงิน สิ่งของ” หากเริ่มที่การทำงานแบบ “ใจ ถึง ใจ” อย่างคนมี “หัวใจความเป็นมนุษย์” เข้าไปนั่งในใจประชาชน ได้แล้วจะพบคำว่า “สิ่งที่ ให้ คือ สิ่งที่ได้” โดยมีการร่วมกันจัดการการแบ่งปันทรัพยากรและการพัฒนาบุคลากรในอาเภอ ชายแดนไทย-ลาว ดังนี้

1) การที่หน่วยงานระดับนงนจัดสรรงบประมาณและให้การสนับสนุน ทรัพยากรแก่พื้นที่อย่างเพียงพอเหมาะสม เป็นการสร้างขวัญกำลังใจและเดินทางเจ็บแก่หน่วยงาน เพิ่มขึ้น

2) การแบ่งปันทรัพยากรกันนำมาสู่ความรักความสามัคคี เห็นอกเห็นใจ มี เชื่อใจ มีสายสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เนื่องจากภาคีเครือข่ายในพื้นที่ชายแดนไทย-ลาว มีภาวะความขาด แคลนคล้ำคลึงกัน จึงมีส่วนร่วมกันอย่างเข้มแข็ง ตั้งแต่การคิดวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายก่อนและหลังการ ดำเนินงานระบบสุขภาพ

3) ทีมภาคีเครือข่ายสุขภาพทำงานด้วย “หัวใจความเป็นมนุษย์” สร้างให้ เกิดความประทับใจแก่ผู้รับบริการจนทำให้เห็นคุณค่า จะ ได้รับศรัทธาราแรงน้ำใจจากชุมชนร่วม บริจากทั้งเงินและวัสดุต่าง ๆ อย่างเกินความคาดหมาย เพราะว่า “สิ่งที่ให้ คือ สิ่งที่ได้” ถ้าเราเข้าไป นั่งในใจเขาได้ ก็ถือว่าเราทำงานสำเร็จ” (ภาคีเครือข่ายสาขาวิชาการสาธารณสุข เพศหญิง อายุ 40 ปี สัมภาษณ์ 19 มกราคม 2561,DHS36)

1.2.2.3 การร่วมกันทบทวนปรับปรุงการแบ่งปันทรัพยากรและการพัฒนา บุคลากร: ภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว มีการระดมทุนจากภาคเอกชนและการจัด งานกิจกรรมสังคมในชุมชน เพื่อสามารถนำมาแบ่งปันเป็นทรัพยากรการบริหารได้ “แบบเบ็ดเตล็ด” และการจัดทำศูนย์ข้อมูลการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาวเพื่อ “เชิดชูเกียรติคุณ” และส่งเสริมการศึกษาดุจงานเพื่อยกระดับการพัฒนาระบบสุขภาพให้สูงขึ้นและ“เท่าเทียม” กัน โดย มีการร่วมกันทบทวนปรับปรุงการแบ่งปันทรัพยากรและการพัฒนาบุคลากรในอำเภอชายแดน ไทย-ลาว ดังนี้

1) การระดมทุนจากภาคเอกชนในชุมชนท้องถิ่นเพื่อเป็นทรัพยากรในการบริหารระบบสุขภาพอำเภอ (DHS) “แบบเบ็ดเสร็จ” โดยการรับบริจาคเงินทุนจากการระดมของเอกชน หรือชุมชน เช่นเงินจากการเลี้ยงสังสรรค์วันเกิดของคนในชุมชนนำมาเป็นทุนจัดสวัสดิการอาหารเช้า แก่ผู้ป่วยเบาหวาน-ความดัน โลหิตสูง ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ที่มารับบริการในแต่ละเดือน เป็นต้น

2) การจัดทำศูนย์ข้อมูลอำเภอ จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ ภาพถ่ายกิจกรรม ระดมทุน หรือโกลเดนเกียรติคุณ อนุโมทนาบัตร โดยการจัดงานประจำปีเพื่อ “เชิดชูเกียรติคุณ” แสดงความขอบคุณแก่บุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือเอกชน ที่บริจาคตั้งกองทุนช่วยเหลือการดำเนินงานระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว เพื่อให้สาธารณชนรับทราบทั่วโลกเป็นงานประจำปีของท้องถิ่น

3) การศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนระหว่างพื้นที่เพื่อให้มีการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว อย่าง “เท่าเทียม” กัน

1.2.3 การทำงานจนเกิดคุณค่า (Appreciation Inquiry: A) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ

1.2.3.1 การทำงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ: การทำงานร่วมกันของภาคีเครือข่ายสุขภาพในอำเภอชายแดนไทย-ลาวส่วนใหญ่เป็น “การเรียนรู้จากการปฏิบัติ” ในพื้นที่ โดยมีกระบวนการแบบบันไดเวียน ทำไป พุดไป คิดบททวนไป ให้ความสำคัญกับการ “เตรียมการก่อนการจัดกิจกรรม (Before Action Review: BAR)” และ “สรุปผลหลังจัดกิจกรรม (After Action Review: AAR)” เพื่อให้ได้ “ผู้นำการเปลี่ยนแปลง” ที่ชุมชนเชื่อถือศรัทธา โดยมีความเป็นมาและ การก่อเกิดการทำงานร่วมกันในระดับอำเภอชายแดนไทย-ลาว ดังนี้

1) การทำงานแบบองค์กรที่ความสัมพันธ์แనวารามมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง (Interactive Learning Through Action: ILTA) เนื่องจากภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอแต่ละหน่วยงานมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์การปฏิบัติต่างกัน เมื่อได้มาทำงานร่วมกันก็เป็นโอกาสที่จะ ได้เห็นและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งทุกคนรู้สึกว่าได้ความรู้ และประสบการณ์ใหม่เพิ่มขึ้น จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบ่งปันประสบการณ์กันและกันของภาคีเครือข่ายจากเวทีการประชุม “เตรียมการก่อนการจัดกิจกรรม (Before Action Review: BAR)” และ “สรุปผลหลังจัดกิจกรรม (After Action Review: AAR)” ที่จัดอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการจัดประชุมวิชาการเพื่อยกระดับความรู้ทักษะและการสร้างความภูมิใจแก่ภาคีเครือข่าย

2) การคืนหาผู้รู้ในชุมชนเพื่อเปิดโอกาสให้ถ่ายทอดประสบการณ์เป็นผู้ เหนี่ยวนำเพื่อนบ้านคนอื่นๆ เป็นวิธีการทำงานมีส่วนร่วมและเกิดความพึงพอใจของภาคีเครือข่าย ในชุมชน ที่เกิดจากความเชื่อเบื้องต้นว่า ชุมชนมี “ผู้นำการเปลี่ยนแปลง” ที่มีศักยภาพที่ชุมชนให้ ความศรัทธาเชื่อถือสามารถสื่อสารสร้างแรงบันดาลใจให้คนในชุมชนฟังแล้วเข้าใจ เกิดความเชื่อ

และชวนให้เกิดการปฏิบัตินำไปสู่การเปลี่ยน แปลงระบบสุขภาพได้ดี

3) การให้คำปรึกษา ซึ่งแน่ แก่ทีมปฏิบัติกรณีที่อาจทำงานผิดพลาดเกิดผลด้านลบ โดยผู้เชี่ยวชาญภายนอกโดยให้คำปรึกษา ซึ่งแน่ ในการปฏิบัติเพื่อกำจัดจุดอ่อนที่เป็นอุปสรรค และสร้างความมั่นใจแก่ทีมระดับปฏิบัติว่า ยังมีพี่เลี้ยงดูแลอยู่ระดับประคอง

1.2.3.2 การทำงานที่ก่อให้เกิดความผูกพัน: “การかれารศักดิ์ศรี” ในคุณค่าความเป็นมนุษย์เป็นพื้นฐานความคิดของภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอ มีความเชื่อว่า ทุกคนมีมิสติชี เสนอภาค และสามารถการเรียนรู้ได้ และ “การเรียนรู้จากการปฏิบัติ” จากข้อมูลปัญหาจริงในชุมชน ก็จัดได้สำหรับคนทุกกลุ่มวัยทั้งในระบบและนอกระบบ และหากจัดภายใต้บรรยายแบบ “ฉันที่พี่น้อง” จะทำให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงของกันและกัน เกิดความรักความผูกพันต่อชุมชน ท้องถิ่นของเรา จึงมีวิธีการทำงานที่ก่อให้เกิดความผูกพันในอาเภอชายแดนไทย-ลาว ดังนี้

1) การให้คุณค่าความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน ด้วยการแสดง “ความเคารพนับถือในศักดิ์ศรี” ของเพื่อนมนุษย์ทั้งภาคีเครือข่ายสุขภาพที่เป็นผู้ให้ และประชาชน ผู้รับบริการที่เป็นผู้ป่วยติดเตียง หรือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ของผู้นำเครือข่ายสุขภาพที่นำทีมลงพื้นที่เข้าไปเยี่ยมเยือนเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างสม่ำเสมอ มีการปรับปรุงสภาวะแวดล้อมที่อยู่อาศัย เครื่องบาริโภค อุปโภค พร้อมสาธารณูปโภคเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และเมื่อมีสมาชิกเครือข่ายมีผลงานประสบความสำเร็จได้รับรางวัลก็มีการแสดงความชื่นชมยินดีจากบุคคล ที่นี่ ๆ รอบข้างเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ

2) การเลือกคณะกรรมการระบบสุขภาพที่เป็นธรรม ได้คุณที่มีความรู้ ความสามารถอ่อนไหว แต่แข็ง เป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เลือกสรรคนที่เหมาะสมเข้ามาเป็นตัวแทนในการคุ้มครองสุขภาพด้วย

3) การใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาแบบสาขาวิชาการ โดยองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาสุขภาพคนทุกกลุ่มวัยทั้งในระบบและนอกระบบ เพื่อขัดวงจรความทุกข์ยากของรายวูร คือ ความไม่รู้ ความเจ็บป่วย และความยากจน โดยการเปิดโรงเรียนระดับอนุบาลถึงมัธยมเป็นการศึกษาในระบบ ส่วนการศึกษานอกระบบนั้น กศน. จัดให้สำหรับเยาวชนและวัยทำงานที่ขาดโอกาสทางการศึกษา รวมทั้งเปิดโรงเรียน ผู้สูงอายุ โรงเรียน อบรม ที่จัดโดยวัดและชุมชน และการฝึกอบรมเพิ่มพูนทักษะการปฏิบัติแก่ทีมงาน ซึ่งทั้งหมดเป็นการเรียนตลอดชีวิต ที่ให้คุณในชุมชนได้ “เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง” แล้วนำมาเปิดเวที ถอดบทเรียน จัดการความรู้ (KM) ที่มีบรรยาศาสตร์อุ่นผูกพันร่วมกันแบบ “ฉันที่พี่น้อง”

1.2.3.3 การสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ก่อให้เกิดความผูกพัน: “คน” เป็น “ทุนทางสังคม” ที่สำคัญในการพัฒนาทุกๆ ด้าน เป็นกลไกที่จะสร้างและรักษาไว้ซึ่งทุนทางสังคม

เพื่อนำมาเป็นปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนาระบบสุขภาพอีกด้วย และการที่มีค่าน่าร่วมทำงาน “ด้วยจิตอาสา” เพียงหวังให้มีความสุขให้ผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนอื่นใด จึงนับว่า “เป็นความดีงาม” ที่สังคมโลกอยากรเห็นหัวใจ โดยมีการสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ก่อให้เกิดความผูกพันในอาเภอชายแดนไทย-ลาว ดังนี้

1) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRD) ตามหลักธรรมาภิบาลของทุกภาค ส่วนนี้ นับว่ามีความสำคัญยิ่ง เนื่องจาก “คน” เป็นศูนย์กลางและเป็นทุนของการพัฒนาทุกๆ ด้าน รวมหมายถึงคนทั้งที่มีผู้ให้บริการและประชาชนผู้รับบริการ ที่เป็นกลไกการสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ก่อให้เกิดความผูกพันขึ้นมา ดังนี้ การค้นหาหรือการสร้าง “ทุนทางสังคม” ที่มีในชุมชน ประกอบด้วย (1) มีคนดี คนรู้ คนเก่ง ประชญ์ชาวบ้าน ผู้ทรงภูมิปัญญาท่องถิ่นสาขาต่างๆ (2) มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ ป่า แร่ธาตุ ต่างๆ ที่คนได้อ่ายกินอาศัยและนำมาเบ่งเป็นมูลค่าได้ (3) มีวัฒนธรรมประเพณีสองฝ่ายที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคนในชุมชน ท่องถิ่น และ (4) กลุ่มองค์กรชุมชนที่เข้มแข็ง หรือกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีอัตลักษณ์เป็นจุดแข็งและโอกาสในการพัฒนาชุมชนท่องถิ่นชายแดนไทย-ลาว

2) การมีระบบสวัสดิการให้ทีมสุขภาพ โดยเฉพาะผู้ที่ทำงานเสียสละไม่ หวังสิ่งตอบแทน “ด้วยจิตอาสา” โดยมีการเยี่ยมให้กำลังใจในยามเจ็บป่วย สนับสนุนด้านการศึกษา ฝึกอบรมทักษะการปฏิบัติ และการพัฒนาบุคลิกภาพด้วยการจัดให้มียูนิฟอร์มที่มีเอกลักษณ์แสดงถึงเอกภาพของทีมงาน

3) การมีเวทีร่วมกันสรุปบทเรียนทุกครั้งสมำเสมอห้องจัดกิจกรรม เพื่อบันทึกประสบการณ์ “สิ่งที่ดีงาม” ที่เกิดขึ้นจากการทำงานในพื้นที่ แล้วนำมาจัดกิจกรรมให้ภาคีเครือข่ายสุขภาพได้นำเสนอแลกเปลี่ยนเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในการสืบสานเชื่อมโยงประเพณี วัฒนธรรมสองฝ่าย ให้มั่นคง

1.2.4 การให้บริการสุขภาพตามความจำเป็นในบริบทของชุมชน (Essential Health care: E) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ

1.2.4.1 การเข้าถึงการบริการสุขภาพพื้นฐานตามบริบท: ภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุที่ผู้ป่วยด้วยโรคเรื้อรัง ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ผู้อยู่ในภาวะประจำทาง เป็นประเด็นร่วมที่ทุกภาคส่วนในพื้นที่อำเภอชายแดนไทย-ลาว ประกาศเป็นภาระเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ เพื่อให้เกิด “ระบบเฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง” อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยมีวิธีการเข้าถึงการบริการสุขภาพพื้นฐานตามบริบทในอำเภอชายแดนไทย-ลาว ดังนี้

1) การเลือกการคุ้มครองด้านสุขภาพและสังคมระยะยาวแก่ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วยติดเตียง/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้พิการ/ผู้ยากไร้/ผู้อยู่ในภาวะประจำทาง เป็นประเด็นร่วมที่ทุกภาคส่วน

สามารถจัดบริการและเรียนรู้ร่วมกัน ได้สะดวก เนื่องจากเป็นปัญหาสำคัญและเป็นภาระเร่งด่วนของพื้นที่

2) การเฝ้าระวัง ควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อที่ที่เป็นสาเหตุการเจ็บป่วยด้วยโรค ติดต่อ มีเกิดขึ้นบ้างแต่สถานการณ์ไม่รุนแรง ซึ่งทีม SRRT ของไทยและ สปป.ลาว ที่เป็นกรรมการควบคุมโรคชายแดนสามารถจัดการ ได้ในระดับเหมาะสม

3) การดูแลคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพและสังคมของผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (เบาหวาน/ ความดันโลหิตสูง/ หัวใจ/ สมอง/ หลอดเลือด) ที่เป็นสาเหตุของการป่วยติดเตียง เกิดภาวะนูกเนินและตายหากช่วยเหลือไม่ทัน ที่มีแนวโน้มเพิ่มจำนวนมากขึ้น ในพื้นที่อำเภอชายแดนไทย-ลาวทั้งปัจจุบันและอนาคต ซึ่งขาด “ระบบเฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง” ที่ทุกภาคส่วนควรให้ความสำคัญจัดการอย่างเร่งด่วน เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนตามบริบทที่จำเป็น

4) การบริโภคอาหาร ไม่ปล่อยภัยเนื่องจากปนเปื้อนสารเคมีที่เพิ่มมากขึ้น เรื่อยๆ

1.2.4.2 การให้บริการเบ็ดเสร็จครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่: การสร้างผู้นำ การเปลี่ยนแปลงโดยปรับแนวคิด “สุขภาพดีเริ่มที่ตัวเรา” เพื่อให้เกิดแนวคิดใหม่ “สุขภาพดีต้องมีก้าวขาณมิตรร่วมคิดร่วมสร้าง” นำไปสู่การมี “สังคมสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน” โดยมีการให้บริการเบ็ดเสร็จครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ในอำเภอชายแดนไทย-ลาว ดังนี้

1) การสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่เน้นความแนวคิดการสร้างสุขภาพนำการซ่อมสุขภาพ เนื่องจากการสร้างสุขภาพนั้นลงทุนน้อยกว่าการซ่อมสุขภาพ และเกิดความเสี่ยงว่า อาจซ่อมไม่ได้ โดยเริ่มจากการปรับแนวคิดว่า “สุขภาพดีเริ่มที่ตัวเรา” มิใช่อยู่ที่หม้อ แต่ยังมีบุคคลหน่วยงาน องค์กรอื่น ๆ ที่เป็นก้าวขาณมิตรทางสุขภาพร่วมทำงานไปสู่สังคมสุขภาวะได้

2) การช่วยเหลือดูแลด้านสังคม สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตแบบองค์รวมทุกมิติ ทำให้มีเจ้าภาพร่วมทุกภาคส่วน ดังที่ผู้เชี่ยวชาญสาขาสาธารณสุข เพศชาย อายุ 47 ปี กล่าวว่า

“ต่างจากเมื่อก่อนที่มีแต่ทีมสาธารณสุขกับ อบส. พอมีภาคส่วนอื่นมาร่วมทีมด้วยทำให้ได้เพื่อนร่วมงานหลายสาขาวิชาชีพ สามารถดูแลประชาชนได้มากกว่าการเจ็บป่วย รวมไปถึงอาชีพรายได้ ที่อยู่อาศัย...” (ผู้เชี่ยวชาญสาขาสาธารณสุข เพศชาย อายุ 47 ปี, 6 กุมภาพันธ์ 2561, สัมภาษณ์)

และผู้เชี่ยวชาญสาขาการปศุกรรมส่วนห้องถิน เพศหญิง อายุ 40 ปี กล่าวว่า

“มีโอกาสได้ออกเยี่ยมผู้ป่วยติดเตียง ผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้สูงอายุ ผู้ที่ขาดการเหลือบแลในพื้นที่ พอเห็นว่ามีคนนีก็คงไปเยี่ยมก็ต้องมาต้าให้เหลือมากไปกว่านั้นคือบางรายที่เราไปพบว่า เขาพิการ แต่ไม่รู้ซ่องทางที่จะได้ซึ่งสิทธิต่างๆ เราต้องไปทำให้มันเป็นความภาคภูมิใจที่อย่างน้อยเราได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกันที่ขาดโอกาส ยังเข้าไม่ถึงการบริการ เป็นการบริการของภาครัฐที่เรา่วร่วมกันไปถึงที่แล้วเห็นเป็นรูปธรรม..” (ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการป้องกันและควบคุมโรค อายุ 40 ปี, 6 กุมภาพันธ์ 2561, สัมภาษณ์)

ส่วนการป้องกันอุบัติเหตุจราจรอันเป็นสาเหตุของการบาดเจ็บ ป่วย ตาย พิการ ที่อยู่ในระดับต้น ๆ ของอำเภอชายแดนไทย-ลาว ที่เป็นเมืองขนาดใหญ่ และขนาดกลาง มีด้านผ่านแดน ถาวรและสะพานเชื่อมไป-มาสะดวก เป็นศูนย์การค้าและการท่องเที่ยวชายแดนที่มีแนวโน้มของสภาพการคมนาคมขนส่งหนาแน่นมากขึ้น ภาคเครื่องข่ายสุขภาพร่วมประกาศเรื่อง ความปลอดภัย จากอุบัติเหตุจราจร เป็นภาระสำคัญเร่งด่วนของอำเภอ เพื่อคุ้มครองชีวิตทรัพย์สินของประชาชน และนักท่องเที่ยว ดังที่ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการป้องกันและควบคุมโรค อายุ 43 ปี กล่าวว่า

“เรามีโครงการรณรงค์ลดอุบัติเหตุจราจร โดยร่วมมือกับสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด โรงเรียน ตำรวจ ร่วมกันหลายภาคส่วนเพื่อกำหนดเขต City limit ในเมืองของเรา..” (ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการป้องกันและควบคุมโรค อายุ 43 ปี, 8 กุมภาพันธ์ 2561, สัมภาษณ์)

3) การจัดระบบบริการแบบบูรณาการให้ยั่งยืน การสร้างโอกาสให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมดำเนินการระบบสุขภาพด้วยการ “ลงมือทำด้วยตนเอง” เป็นการจัด “ประสบการณ์ตรง” ให้เข้าสามารถนำไปพัฒนาชุมชนที่ผู้คนมีความสัมพันธ์ “เป็นพี่เป็นน้อง” โดยจัดระบบบริการแบบบูรณาการให้ยั่งยืนในอำเภอชายแดนไทย-ลาว ดังนี้

3.1) การส่งเสริมความเข้มแข็งแก่ภาคเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนด้วยการสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้มีองค์ความรู้ในการดูแลสุขภาพเบื้องต้น โดยพัฒนาคนในชุมชนให้รู้ศักยภาพ (ทุกข์หรือทุน) ของตนเอง เมื่อรู้ว่าจะทำอะไร อย่างไร ชีวิตจึงจะดีขึ้น จึงตัดสินใจลงมือร่วมกันจัดการดูแลพัฒนาคุณภาพชีวิตครอบครัว และชุมชนตนเองได้ผ่านการ “ลงมือทำด้วยตนเอง” ในกรณีส่วนร่วมดำเนินการระบบสุขภาพทุกขั้นตอน ทำให้ได้รับ “ประสบการณ์ตรง” และมีศักยภาพสูงขึ้น

3.2) การมีคณะกรรมการสุขภาพระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ เชื่อมโยง เป็นเครือข่ายผู้บริโภค ร่วมตรวจสอบคุณภาพอาหาร และวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุ ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้วยสติปัญญาหลังแล้วนำมาหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน

3.3) การที่ภาคีเครือข่ายสามารถดูแลสุขภาพชุมชนได้ตามศักยภาพและบริบทแห่งวิถีวัฒนธรรมของคนๆ ดังผู้เชี่ยวชาญสาขาด้านสาธารณสุข เพศชาย อายุ 65 ปี กล่าวว่า “..คนในอำเภอของเรา มีความรู้สึก “เป็นพี่ เป็นน้อง” ไม่แบ่งกัน แบ่งพวกแม่ชาติพันธุ์ จะต่างกัน เรา มีความรัก ความสามัคคี ห่วงเห็นในชุมชนของเรา ซึ่งมีบุญประเพณีและวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมานาน..” (ผู้เชี่ยวชาญสาขาด้านสาธารณสุข เพศชาย อายุ 65 ปี, 11 กุมภาพันธ์ 2561, สัมภาษณ์)

1.3 ผลสัมฤทธิ์ (Result) การทำงานแบบมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่ายในการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ที่เชื่อมโยงสอดประสานกันอย่างเป็นระบบนี้ ส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการพัฒนาเป็น 2 ระดับ กล่าวคือ

1.3.1 ระดับผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ได้แก่ “การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค” (Customer focus: C) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ

1.3.1.1 มีช่องทางการรับรู้ความต้องการการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้รับบริการ การที่ภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอใช้กระบวนการมีส่วนร่วมทำให้ภาคประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการ “ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทุกขั้นตอน” รับรู้ข้อมูลระบบสุขภาพทำให้เข้ารู้สึกตระหนักห่วงใย “เป็นเจ้าของ” สุขภาพตนเองและนำไปสู่การเข้ามามีส่วนร่วมแบบ “ไม่นิ่งดูดาย” โดยมีช่องทางการรับรู้ความต้องการการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้รับบริการในอำเภอชายแดนไทย-ลาว ดังนี้

1) การสร้างให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดี และการปฏิบัติ รวมทั้งประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ เป็นวิธีการให้ประชาชนมีส่วนร่วม “ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทุกขั้นตอน” เมื่อได้รู้ได้เห็น ได้สัมผัสถึงเป็นประจำ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และความภาคภูมิใจ

2) ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับข้อมูลเกี่ยวกับระบบสุขภาพของตนเอง จะเกิดความรู้สึกห่วงใย “เป็นเจ้าของ” สุขภาพตนเองและสุขภาพชุมชนมากขึ้น

3) การให้ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางที่หลากหลาย ทั้งสิ่งพิมพ์ สื่อสารมวลชน สื่อออนไลน์ และสื่อบุคคล เพื่อสร้างให้เกิดกระแสการรับรู้ทางสังคมได้ตระหนักร่วมกันถึงปัญหาของตนเอง นำไปสู่การร่วมมือการหาแนวทางแก้ไข แบบ “ไม่นิ่งดูดาย” หรือไม่ค่อยเป็นผู้รับฝ่ายเดียว

1.3.1.2 การขยายและปรับปรุงช่องทางการรับรู้ความต้องการของประชาชน และผู้รับบริการ หลักการท่องงาน “ระเบิดจากข้างใน” เป็นการปฏิบัติตามหลัก “อธิสัจ 4” โดยให้

คนในชุมชน “รู้ทุกข์” “รู้ทุน” ของคนเองก่อน แล้วเข้าจะ “รู้ทาง” ได้พบ “แสงสว่าง” ด้วย “ตาใน” ของตนเอง ด้วยกระบวนการที่ “ผู้ส่งสาร (Sender) นำ “สาระ (Message)” ไปยัง “ผู้รับสาร (Receiver)” โดย “ช่องทาง (Chanel)” ที่เหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการขยายและปรับปรุงช่องทางการรับรู้ความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการในอาเภอชายแดนไทย-ลาว ดังนี้

1) การใช้หลักการทำงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 คือ “ระเบิดจากข้างใน” ทุกขั้นตอนของกระบวนการจากความคิดเห็นของคนในพื้นที่ เมื่อชุมชนได้มีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้การจัดการระบบสุขภาพทุกขั้นตอน จากวิธีง่าย ๆ ถ่ายทอดข้อมูล ใจไปสร้างให้เกิดการรับ “รู้ทุกข์” ที่เป็นปัญหา “รู้ทุน” ที่เป็นศักยภาพหรือความสามารถของคน ให้มองเห็นวิธีแก้ไข หรือ “รู้ทาง” รู้จักหลักเดียงข้อขั้นตอนอุปสรรค เนื่องจากผ่านการที่ลงมือปฏิบัติจริง จนสามารถมองเห็นภาพเป้าหมายความสำเร็จประดุจพน “แสงสว่าง” ที่เกิดด้วยปัญญา “ตาใน” ของตนเอง

2) การประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจแก่ประชาชนด้วยรูปแบบที่เหมาะสมและใช้ภาษาที่ผู้รับสารเข้าใจได้ง่าย โดยผู้นำเครือข่ายสุขภาพ “ผู้ส่งสาร (Sender)” นำ “สาระ (Message)” หรือเนื้อหาสื่อสารออกไปยัง “ผู้รับสาร (Receiver)” เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวทางสังคมในระดับชุมชนท้องถิ่น ด้วยวิธีการหรือ “ช่องทาง (Chanel)” การพูดคุย สนทนากับชาวบ้าน ประกาศประชาสัมพันธ์ ทางสื่อบุคคลและสื่อท้องถิ่น ในโอกาสต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3) การที่ชาวบ้านเสนอการแก้ไขปรับปรุงระบบสุขภาพด้วยตนเองผ่านที่ประชุม เพื่อให้เกิดความภูมิใจและรู้สึกเป็นเจ้าของ เนื่องจากประเด็นความคิดเห็นหรือความทุกข์ของชาวบ้านหากได้รับการตอบสนองแล้วจะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการดำเนินการยิ่งขึ้น

1.3.1.3 การบูรณาการกับงาน อื่น ๆ ให้มีช่องทางการรับรู้ความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการเกิดความมั่นใจและผูกพัน

โดยมีผู้กล่าวว่า “พลังข้อมูล” คือ “พลังความเปลี่ยนแปลง” ดังนั้น การมีช่องทางการรับรู้ประชาชน โดยการคืนข้อมูลให้ชุมชนเป็นวิธีการ “สะท้อนข้อมูลกลับ” แบบการสื่อสารสองทางที่สร้างให้เกิดการใช้เป็นข้อมูลเป็นพลังผลักดันให้ประชาชนตัดสินใจ “มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง จริงจัง” ด้วยตนเอง โดยมีความเป็นมาและการก่อเกิดการทำงานร่วมกันในระดับอาเภอชายแดนไทย-ลาว ดังนี้

1) การให้ความสำคัญกับคุณค่าความเป็นมนุษย์ ที่ทุกคนมีสิทธิ์เท่าเทียม เสมอกันจึงเป็นผู้กำหนดหรือปรับเปลี่ยนระบบสุขภาพด้วยตนเอง

2) การคืนข้อมูลสู่ชุมชนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เป็น “การสะท้อนข้อมูลกลับ” ทั้งสองทาง ที่ประชาชนผู้รับบริการจะใช้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเข้ามา “มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งจริงจัง”

3) การจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในระดับห้องคุนตามวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณีและการเล่นพื้นบ้าน เนื่องจากวัฒนธรรมประเพณีนั้นเป็นตัวตนของเข้า ที่ส่งผลให้เกิดความภูมิใจความรักในท้องถิ่นตนเอง

1.3.2 ระดับผลกระทบ (Impact) ความสำเร็จของการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ ชายแดนไทย-ลาว ที่มาจากการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายสุขภาพย่างเข้มแข็งและจริงจังนั้น สร้างให้เกิดผลผลิตเป็นรูปธรรมแก่ผู้บริโภคและเกิดผลลัพธ์ของการทำงานจนเกิดคุณค่าของภาคี เครือข่ายสุขภาพในเชิงประจักษ์ หากสามารถดำเนินการ ได้อย่างต่อเนื่องก็จะส่งผลกระทบให้เกิด สังคมสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน (Health For All, All For Health) ตามลำดับ ดังนี้

1.3.2.1 ชุมชนเกิดความผูกพันในระบบสุขภาพของคนเอง (Community Engagement) ทุกภาคส่วนร่วมกันเป็นเจ้าของ ให้ความสำคัญ และเอาใจใส่ร่วมกันดำเนินการอย่าง ต่อเนื่อง

1.3.2.2 มีระบบการทำงานเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย (Health Networking System) ซึ่งกลุ่มองค์กรชุมชน และหน่วยงานทุกภาคส่วนทำงานประสานสัมพันธ์กันมากขึ้น

2. องค์ประกอบที่เพิ่มเติม

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ได้ตามประเด็นสำคัญของการพัฒนา ระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาวแล้วนั้น ยังมีข้อค้นพบเพิ่มเติมที่ส่งผลให้ระบบการพัฒนา ระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ดังนี้

2.1 การทำหน้าที่ของหัวหน้าทีม (Captaincy: C) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ

2.1.1 ภาระการนำองค์กรและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล (Leadership & governance) ของผู้นำที่ทำหน้าที่หัวหน้าทีม

หัวหน้าทีมที่เป็นผู้นำภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ต้องเป็น นัก ยุทธศาสตร์ที่มีภาวะผู้นำสามารถนำองค์กรภายใต้การจัดการความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ บ้านเมืองในทุกมิติคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ เป้าหมายให้เกิดประสิทธิผลอย่างมี ประสิทธิภาพ เสนอโอกาส เท่าเทียมเป็นธรรม และมีคุณสมบัติอีกหลาย ๆ ด้าน ดังที่ผู้เชี่ยวชาญสาขา การศึกษา เพศชาย อายุ 40 ปี ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า

“หัวหน้าทีมต้องมีแรงจูงใจส่วนตัวและมีความรู้อย่างน้อย 5 ศาสตร์ ที่อยู่ในตัวตน คือ 1) การวางแผนงานและยุทธศาสตร์ 2) จิตวิทยานุคติ 3) วิชาการและการวิจัย 4) การบริหารจัดการ

องค์กร และ 5) การสื่อสารและการถ่ายทอดด้วยการพูดและการเขียนข่าว บทความ หนังสือ..”
(สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2561)

และผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการปักครองและความมั่นคง เพศชาย อายุ 43 ปี กล่าวว่า

“ขอให้ทำงานเชิงรุก พูดคุยกันบ่อย ๆ คุยกันเรื่องสุขภาพ จะได้เรื่องความคิดเห็น และการปฏิบัตินำรุ่งขวัญกำลังใจ นายอำเภอทำเป็นตัวอย่าง ทำให้เห็น พูดแล้วต้องทำ ยิ่งเย้ม แจ่มใส..” (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2561,)

2.1.2 การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration)

2.1.2.1 หัวหน้าทีมมีความสามารถในการปรับแนวคิดการทำงาน สร้างแรงบันดาลใจ เน้นย้ำนำให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างทรงพลัง เมื่ອนกระทะเส้น้ำ ดังคำพูดของ ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการปักครองและความมั่นคง เพศชาย อายุ 40 ปี ว่า

“เราต่างกันเพียงหน้าที่ แต่มีเป้าหมายเดียวกัน คือ การดูแลประชาชนคนเดียวกัน ที่ต้องทำงานเกี่ยวกับกันหลายฝ่าย.. จึงต้องทำไปพร้อม ๆ กัน เมื่ອนกระทะเส้น้ำที่ไหลไปทิศทางเดียวกัน แล้วจะมีพลังและพบความสำเร็จ...” (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2561)

ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการปักครองและความมั่นคง เพศชาย อายุ 43 ปี กล่าวว่า

“เงินเป็นเรื่องรอง หัวใจต้องมาก่อน ต้องเข้าไปหาเขา ไปนั่งในบ้านเขาได้ก็ถือ ว่าสำเร็จ ซึ่งเป็นผลทางจิตวิทยา ผู้ไม่ค่อยอยู่ห้องทำงาน น้อง ๆ รพ.สต. เห็นเราพาหัวหน้า ส่วนราชการเข้าไปหาชาวบ้านเขาก็คิดใจ...” (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2561,)

2.1.2.2 หัวหน้าทีมมีวิธีเสริมสร้างแรงจูงใจในการทำงานสามารถกระตุ้นให้ทีมมี พลังทำงานร่วมกัน ดังผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการปักครองและความมั่นคง เพศชาย อายุ 59 ปี กล่าวว่า

“การทำงานก็เหมือนผูกเป็นพระเอกลิเก เป็นตัวร้ายตัวโงงก็ได้ พระเอกก็ได้ เวลาเขามาทำงานก็ชื่นชมให้กำลังใจ โอ้โห... ผู้ใหญ่ขยันจังเลย คำพูดแค่นิดเดียว กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ขยันกันใหญ่เลย.. เนี่ยผูกเอกสารทิ้งลงมาช่วย 2 โลห พอนี้ ไม่พอเดียวให้ท่านนายกเทศมนตรี เข้าช่วย มันก็จะเป็นห้องดินห้องที่มาช่วยกัน...” (ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการปักครองและความมั่นคง เพศชาย อายุ 59 ปี, 9 กุมภาพันธ์ 2561, สัมภาษณ์)

ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาด้านสาธารณสุข เพศชาย อายุ 53 ปี กล่าวว่า

“สิ่งแรกต้องเปลี่ยนระบบความคิดในการทำงาน โดยการจัดบริการที่พึงพอใจ ให้ชาวบ้าน แม้ว่าเราจะมีประชากรจำนวนมากและบริการหล่ายอย่าง ต้องทำหน้าที่เป็นผู้ให้.. เป็น ผู้นำต้องทำเป็นตัวอย่าง เข้าพรรษาก็คงเหลือ เราทำจริง ๆ รู้ว่าประชาชนต้องการอะไร บริการ อย่างไร จะเกิดความประทับใจ และไปบริการถึงชุมชนหนุ่มบ้านผู้จึงจะเห็นสภาพความเป็นอยู่และ ข้อมูลต่าง ๆ ตามข้อเท็จจริง เมื่อปีที่แล้วมีคκบดีคκหนึ่งมีวัสดุความดัน โลหิตครั้งเดียว ท่านเห็นเรา

ทำอย่างนี้ได้บริจากเงินถึง 1 หมื่นบาท ดังนั้น เราทำด้วยใจ เรายังไงได้นำใจจากประชาชน..”
(สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2561)

2.1.3 การทำงานด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ (Humanity)

การทำงานเพื่อมวลชนให้เกิดความสุขแก่สาธารณะแบบ “จิตอาธุระ” หรือทำงานด้วย “จิตอาสา” นั้น ผู้ทำงานล้วนเป็นผู้ที่มีจิตใจสูง มีคุณธรรม เมตตา กรุณา อุทิศตน เสียสละ ทั้งกำลังกาย กำลังใจ กำลังสติปัญญา หรือเมื่อกระทั้งกำลังทรัพย์ที่พึงแบ่งปันได้ โดยมีเป้าหมายแบบ “ไม่เลือกเพศ ผิวพรรณ ชนชั้นวรรณะ ดังคำกล่าวของผู้เชี่ยวชาญสาขาการปักครองห้องถิน เพศหญิง อายุ 40 ปี ว่า

“การทำงานทางด้านสุขภาพ ทำให้มีโอกาสได้ออกเยี่ยมผู้ป่วยติดเตียง ผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้สูงอายุในพื้นที่ที่ขาดการเหลียวแล เป็นการไปให้กำลังใจผู้ป่วย... พอยเห็นว่ามีคนนึงถึงไปเยี่ยม ก็ตีใจ...รู้สึกน้ำตาไหลเลย มันเป็นความภาคภูมิใจที่อย่างน้อยเราได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกันที่ขาดโอกาส แม้แค่คนเดียว ก็จะเป็นความภูมิใจ...” (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2561)

ผู้เชี่ยวชาญสาขาด้านสาธารณสุข เพศหญิง อายุ 50 ปี กล่าวว่า

“ภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นลูกสาธารณะ มีโอกาสได้ดูแลประชาชนตั้งแต่เกิดจนตาย เพราะว่าในเวลาเข้าเจ็บป่วยมานักจะทราบน พอยเห็นแล้วเข้าหา เรายังชีนใจจะ ในเรื่องของการเกิดเราเกิดตั้งแต่ฝากรครรภ์ เรายังเป็นส่วนหนึ่งที่ได้ทำโครงการได้เข้าไปดูแลคนแก่ คนเจ็บคนป่วย การเจ็บป่วยก็จะมีที่มีป่วยแล้วที่บ้าน เป็นการช่วยเหลือเข้าให้ได้อยู่ในสังคมที่มีสุข และสุดท้าย ในเรื่องของตาย เรายังได้ไปส่งสะกาน ให้ผู้ป่วยครั้งสุดท้ายก่อนสิ้นลม เพื่อส่งให้เข้าสวรรค์ที่ เป็นความเชื่อแบบบ้านเรามะค่ะ...” (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2561)

ผู้เชี่ยวชาญสาขาด้านการศึกษา เพศชาย อายุ 54 ปี กล่าวว่า

“มันเป็นเรื่องของหัวใจหัวใจ สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม มันเป็นเรื่องของมวลชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ยกตัวอย่าง มีผู้ยากไร้เป็นผู้ป่วยติดเตียง เรายังคงเป็นเรื่องสุขภาพด้วย “บ้านก็ไม่มีจะอยู่ ก็จะมีชีวิตที่ดีได้อย่างไร จะมีสุขอนามัยที่ดีได้อย่างไร” (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2561,)

2.2 การสื่อสาร (Communication)

การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชัยแคน ไทย-ลาว พบว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทุกอำเภอให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการทำงานของภาครัฐหรือข่ายที่มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน จึงจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารที่เป็นระบบครบรรจุ คือ การสื่อสารสองทาง (Two-way communications) ประกอบด้วย 1) ข้อมูล (Information) หรือ เนื้อหาของ

สาร (Massage: M) ที่ผู้ส่งสาร (Sender: S) ส่งหรือถ่ายทอดออกไปด้วยวิธีการหรือมีช่องทาง (Chanel: C) ที่เหมาะสม ตรงตามความต้องการทำให้ผู้รับสาร (Receiver: R) ทำให้รับรู้ เข้าใจ และสามารถนำไปปฏิบัติได้ตามวัตถุประสงค์ และ 2) การสะท้อนกลับ (Feedback) เป็นข้อเสนอแนะที่ผู้รับสารแจ้งกลับมาเพื่อเติมเต็มส่วนที่ขาดหรือเพื่อปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.3 ความมุ่งมั่น (Commitment: C) ความมุ่งมั่นในการทำงานภาคีเครือข่ายสุขภาพ อำเภอเชียงใหม่ ยึดมั่นในข้อตกลงร่วมกันในการทำงานเพื่อประชาชนในท้องถิ่น แบบสัญญา ประชารัฐ โดยไม่ต้องรอลายลักษณ์อักษรที่เป็นทางการ ด้วยทุกคนเห็นร่วมกันว่า

“ผู้คนทั้งสอง คือพี่น้องเรา..ออกแบบงานแต่ละที่ไม่ต้องมีหนังสือเซ็น..ทำด้วยความมุ่งมั่น และเต็มใจ..”(ผู้นำภาคีเครือข่ายสาขาวิชาการปกครองและความมั่นคง เพศชาย อายุ 45 ปี, 7 กุมภาพันธ์ 2561, สัมภาษณ์)

2.4 บริบททางวัฒนธรรม (Cultural Context: C)

การดำเนินงานระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ความเชื่อ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในท้องถิ่นนี้ ๆ จึงจะเกิดการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง เนื่องจากในพื้นที่อำเภอเชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่ มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ความเชื่อ ประเพณีและวัฒนธรรม ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญสาขาสาธารณสุข เพศชาย อายุ 55 ปี ที่กล่าวว่า

“ความหลากหลายทางชาติพันธุ์แม้มีมาก แต่ส่วนใหญ่เป็นคนพื้นเมืองเดิม เป็นสังคมลักษณะเครือญาติ แม่ตั้งชนเผ่า แต่ก็อยู่กันแบบเครือญาติ รับรู้ความเปลี่ยนแปลง ปัญหาของท้องถิ่น มีแนวโน้ม หรือ น้ำของ เป็นจุดรวมใจให้คนมาร่วมมือกัน ทำให้มองเห็นกันแบบพี่เบนน้อง” (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2561)

ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น เพศชาย อายุ 45 ปี กล่าวว่า

“ประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของเรามี ประเพณีบุญพระเวส หรือบุญเทศน์ มหาชาติ ที่เทศบาลเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นระหว่างเดือน 4 ของทุกปี ที่พื้นที่บ้านคลหมู่บ้านต่าง ๆ ทั้งอำเภอ率มาร่วมทำบุญ โดยรับเป็นเจ้าภาพถวายกันที่เทศน์ทั้ง 13 กันที่ ไครน้อย ไร่กีจะนำร่วมกันที่วัดป่าแดง” (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2561)

ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น เพศหญิง อายุ 40 ปี

“ถ้าพูดถึงชาติพันธุ์ของเมืองนักมีชนพื้นเมืองถึง 8 พ่อ ถ้าแบ่งแรงที่สุดคือ ภูไท มีกะเลิง มีอีสาาน บ่า บ้อ มีความเข้มแข็งของอารีตประเพณี ส่วนคนเวียดนามที่มาอยู่บ้านเรารีบยกว่า ไฟใหม่ พูดถึงวัฒนธรรมเมืองนูกดาหารตอนนี้จะ เรียกว่า เมือง 3 ธรรม คือ เมืองธรรมะ

เมืองธรรมชาติ และเมืองวัฒนธรรมชนเผ่า..." (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2561)

จากข้อมูลทั้งหมดที่ประมวลได้จากการทำเดลฟายรอบที่ 1 ได้นำผลการวิเคราะห์มาสังเคราะห์เป็นประเด็นสำคัญของ (ร่าง) ระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ได้จำนวน 10 องค์ประกอบหลัก 28 องค์ประกอบรอง และ 83 ประเด็น เป็นคำถามปลายปีด้วยแบบมาตราส่วน 5 ระดับ เกี่ยวกับ 1) ความเหมาะสมของระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาวในอนาคต 2) ความเป็นไปได้ของระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว และ 3) ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแสดงความคิดเห็นร่วม (Consensus) ในการเดลฟายในรอบต่อไป ดังสรุปในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-8 องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบรอง และประเด็นสำคัญ ของร่างระบบสุขภาพ อำเภอชายแดนไทย-ลาว

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ
Unity District	1. การจัดโครงสร้าง รูปแบบองค์กร	1. การทำงานอย่างต่อเนื่อง 2. การมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ 3. การ มีภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน
Health Team: U	2. การทำงานเป็นทีม 3. การบริหารจัดการ	4. การมีอนุกรรมการ/ คณะทำงาน 5. การมีหัวหน้าส่วนเป็นประธาน 6. การที่ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน 7. การเชื่อมโยงแบบเครือข่าย 8. การประสานงานตามบทบาทองค์กร 9. การมีความสัมพันธ์ทั้งแนวตั้งและแนวราบ

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ
	4. การมีช่องทางการรับรู้การมีส่วนร่วมของประชาชน	10. การประชาสัมพันธ์แก่ผู้รับบริการ 11. การประชุม (หัวหน้าส่วน/ กรรมการ) 12. การประสานงานกับผู้นำชุมชน 13. การประกาศทางเสียงตามสาย/ หลักจ่ายข่าว
Customers Focus: C	5. การขยายและปรับปรุงช่องทางการรับรู้และช่องทาง	14. การจัด เวทีประชาคมทำแผนชุมชน 15. การจัด เวทีนำเสนอโครงการระดับอำเภอ 16. การสื่อสารทางกลุ่มไลน์ 17. การเยี่ยมเยือนผู้ป่วยที่บ้าน
	6. การบูรณาการกับงานอื่น ๆ	18. การสื่อสารข้อมูลขณะร่วมงานต่าง ๆ 19. การเผยแพร่ข่าวทางสื่อสารมวลชน/ สถานีวิทยุ 20. การจัดนิทรรศการ/ เสนอผลงาน
Community Participation: C	7. การมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน	21. การสำรวจข้อมูลปัญหาความต้องการ 22. การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหา/ ความต้องการ 23. การร่วมทำแผนแนวทางแก้ปัญหา
	8. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	24. การที่ภาคีเครือข่ายเข้าร่วมกิจกรรมตามแผน 25. การนำแผนงานองค์กรมาเชื่อมต่อกัน 26. การจัดให้มีทีมเลขาธุการประสานดำเนินงาน
	9. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลและเป็นเจ้าของ	27. การร่วมกันติดตามผลการดำเนินงานในเชิงประจักษ์ 28. การมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลการดำเนินงาน เชิงประจักษ์ 29. การตอบบทเรียนสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาต่อยอด

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ
	10. การทำงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ	30. การทำงานแบบเชิงรุก 31. การทำงานโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน 32. การตระหนักรถึงคุณค่าที่เกิดจากทำงานร่วมกัน 33. การให้คุณค่าความเป็นมนุษย์
Appreciation	11. การทำงานที่ก่อให้เกิดความผูกพัน	34. การเริ่มต้นในการแก้ปัญหาร่วมกัน 35. การคูแลซึ่งกันและกันเสมือนเป็นญาติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
Inquiry: A	12. การสร้างวัฒนธรรมในการทำงาน	36. การยอมรับซึ่งกันและกัน 37. การทำงานด้วยจิตสำนึกสาธารณะ (Public mind) 38. การสร้างสรรค์ท่าแฉ่ที่มีงานและประชาชน 39. การเป็นแบบอย่างที่ดี
	13. การร่วมกันวางแผนจัดทำทรัพยากร	40. การทำข้อตกลงร่วมกันในแนวทางการจัดสรรทรัพยากร 41. การจัดหาทรัพยากรให้ครอบคลุมตามแผนการแก้ปัญหา 42. การใช้ทุนทางสังคมในชุมชนท้องถิ่น

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ
	14. การร่วมกันจัดสรรงบประมาณ	43. การร่วมกันหาทางออกกรณีเกิดข้อจำกัดใน การใช้ทรัพยากร 44. การกำหนดผู้รับผิดชอบ 45. การระดมทุนจากภาคส่วนต่างๆ
	15. การร่วมกันทบทวนปรับปรุงการจัดการทรัพยากร	46. การยกระดับจิตสาธารณะสู่จิตสำนึกสาธารณะ 47. การพัฒนาบุคลากร 48. การระดมทุนจากภาคเอกชน
Essential Health Care: E	16. การเข้าถึงบริการสุขภาพพื้นฐานตามบริบท	49. การคุ้มครองผู้สูงอายุ/ ผู้ป่วยติดเตียง/ NCD 50. การคุ้มครองอนามัยแม่และเด็ก 51. การแก้ไขปัญหาปากท้อง (เศรษฐกิจ/ รายได้) 52. การลดการดื่มสุรา-การพนัน 53. การป้องกันการบาดของไข้เลือดออก 54. การลดอุบัติเหตุ/ สาธารณภัย
	17. การให้บริการเบ็ดเตล็ดครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่	55. การคุ้มครองกลุ่มแม่-เด็ก (เกิดรอบปี) 56. การส่งเสริมสุขภาพ/ การศึกษากลุ่มวัยเรียน วัยรุ่น 57. การส่งเสริมอาชีพ/ รายได้ในกลุ่มวัยทำงาน 58. การคุ้มครองภาพชีวิตกลุ่มผู้สูงอายุ/ ผู้ป่วยติดเตียง 59. การคุ้มครองสุขภาพ/ สังคม/ สวน. กลุ่มผู้ด้อยโอกาส 60. การพัฒนาคนให้พึงตนเองได้ทางสุขภาพ ที่สอดคล้องวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง	ประเด็นสำคัญ
Essential Health Care: E (ต่อ)	18. การจัดระบบ บริการแบบบูรณาการ ให้ยั่งยืน	61. การดูแลคนตั้งแต่เกิด-จนตาย 62. การพัฒนาผู้นำ และองค์กรชุมชน 63. การจัดทีมทำงานบริการแบบ "ไร้รอยต่อ"
Captaincy: C	19. การมีภาวะการนำ องค์กร 20 การสร้างแรงบันดาลใจ	64. การบริหารเชิงยุทธศาสตร์ 65. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล 66. การปรับแนวคิดในการทำงาน 67. การใช้ความสามารถสร้างแรงจูงใจให้ทีมงาน
	21. การทำงานด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์	68. การเสียสละและอุทิศเวลาการทำงาน 69. การให้คุณค่าความเป็นมนุษย์
Communication: C	22. การให้ข้อมูล 23. การสะท้อนกลับ	70. ประสิทธิภาพการให้ข้อมูลข่าวสาร 71. การสะท้อนข้อมูลกลับเพื่อปรับปรุงแก้ไข
Commitment: C	24. การมีความมุ่งมั่น ทำงานให้สำเร็จ	72. การจัดทำข้อตกลงร่วมของภาคีเครือข่าย 73. การมุ่งมั่นทำงานเพื่อพื่น壤ในท้องถิ่นร่วมกัน
Cultural Context: C	25. การมีภาษาที่ใช้สื่อสารเข้าใจกัน 26. การมีสังคมความเป็นอยู่ที่เป็นเอกลักษณ์	74. การสื่อสารด้วยวาจา 75. การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร 76. การมีความสัมพันธ์แบบเครือญาติ 77. การบริโภคอาหาร 78. การแต่งกาย (เด็กผ้าเครื่องผุงผ่น) 79. การตั้งบ้านเรือน ที่อยู่อาศัย ศาสนสถาน
	27. การมีขนบธรรมเนียม แบบแผน ประเพณีเดียวกัน	80. การจัดงานบุญประเพณี 81. การจัดทำกติกา/ ข้อตกลงร่วม
	28. การมีแนวคิด ความเชื่อที่เหมือนกัน	82. การนับถือผี/ นับถือบรรพบุรุษ 83. การมีความเชื่อตามหลักศาสนา

2.1.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพ อำเภอชายแดนไทย-ลาว รอบที่ 2 (Delphi รอบที่ 2)

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 ท่าน ตามแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาให้ความคิดเห็น ตามเกณฑ์ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความคิดเห็นที่สอดคล้อง ซึ่งพิจารณาจากเกณฑ์ดังนี้

ความเหมาะสมของระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว พิจารณาจากร้อยละที่ผู้เชี่ยวชาญเลือก ตั้งแต่ ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตพิจารณาจากฐานนิยมที่ผู้เชี่ยวชาญเลือก ตั้งแต่ ระดับมาก (4) ขึ้นไป

ความคิดเห็นที่สอดคล้อง (Consensus) พิจารณาจากพิสัยควร์ไอล์ (Inter-quatile range) ที่ไม่เกิน 1.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเดลฟายรอบที่ 2 เป็นดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (Unity district health team: U) ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ มีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มากทั้ง 9 รายการ รายละเอียดดังตารางที่ 4-9

องค์ประกอบที่ 2 การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภค (Customers focus: C) ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภคในระดับอำเภอ มีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก 8 รายการ โดยมี 1 รายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ามีความเหมาะสม แต่ไม่มีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก คือ ข้อ 12 เรื่องช่องทางการรับรู้โดยการประสานงาน กับผู้นำชุมชน รายละเอียดดังตารางที่ 4-10

องค์ประกอบที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (Community participation: C) ผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย มีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก 8 รายการ โดยมี 1 รายการ ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ามีความเหมาะสม และไม่มีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก คือ ข้อ 25 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประเทินการนำเสนอแผนงานขององค์กรมาใช้ร่วมกัน รายละเอียดดังตารางที่ 4-11

องค์ประกอบที่ 4 การทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ (Appreciative inquiry: A) ผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการมีความเหมาะสม และ มีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก 9 รายการ โดยมี 1 รายการที่ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบ ฯ มีความเหมาะสม แต่ไม่มีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่ จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก คือ การทำงานที่ก่อให้เกิดความผูกพัน ประเด็นการยอมรับซึ่งกันและ กัน รายละเอียดดังตารางที่ 4-12

องค์ประกอบที่ 5 การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing: R) ผู้เชี่ยวชาญมีความ สอดคล้องว่ารูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการแบ่งปัน ทรัพยากร และการพัฒนาบุคลากรมีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะ เกิดขึ้นในอนาคต ได้มากทั้ง 9 รายการ รายละเอียดดังตารางที่ 4-13

องค์ประกอบที่ 6 การให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (Essential health care: E) ผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในองค์ประกอบ การให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชนมีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามี ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก 12 รายการ โดยมี 3 รายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รูปแบบ ฯ มีความเหมาะสม แต่ไม่มีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก คือ 1) การบริการเบ็ดเตล็ดครอบคลุมกลุ่มกลุ่มประชากร ข้อ 56 ประเด็น วัยเรียน-วัยรุ่น 2) ข้อ 57 ประเด็นวัยทำงาน และ 3) การบริการแบบบูรณาการ ให้ยั่งยืน ประเด็นการคุ้มครองตั้งแต่เกิดจนตาย รายละเอียดดังตารางที่ 4-14

องค์ประกอบที่ 7 การทำหน้าที่ของหัวหน้าทีม (Captaincy: C) ผู้เชี่ยวชาญมีความ สอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการทำหน้าที่ของ หัวหน้าทีมมีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก ทั้ง 6 รายการ รายละเอียดดังตารางที่ 4-15

องค์ประกอบที่ 8 การสื่อสาร (Community) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องว่าการ พัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการสื่อสารมีความเหมาะสม และมี ความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มากทั้ง 2 รายการ รายละเอียดดัง ตารางที่ 4-16

องค์ประกอบที่ 9 ความมุ่งมั่น (Commitment: C) ผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องว่า การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในองค์ประกอบความมุ่งมั่นมีความเหมาะสม และ มีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มากทั้ง 2 รายการ รายละเอียด

ดังตารางที่ 4-17

องค์ประกอบที่ 10 บริบททางวัฒนธรรม (Cultural context: C) ผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบบริบททางวัฒนธรรม ชุมชนมีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้มากทั้ง 10 รายการ รายละเอียดดังตารางที่ 4-18

ตารางที่ 4-9 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (เดลไฟรอนที่ 2)

รายการ	ความ		ค่าควอไทล์	พิสัย		
	เหมาะสม (ร้อยละ)	ฐานนิยม		Q1	Q3	ควอไทล์ (IQR)
1. การทำงานอย่างต่อเนื่อง	100	5	4	5	1	
2. การมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ	100	5	4	5	1	
3. การมีภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน	100	5	4.75	5	0.25	
4. การมีอนุกรรมการ/ คณะทำงาน	100	5	3.75	5	1	
5. การมีหัวหน้าส่วนเป็นประธาน	100	5	3.75	4.25	0.50	
6. การภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน	100	4	4	5	1	
7. การเชื่อมโยงแบบเครือข่าย	100	5	3.75	4	0.25	
8. การประสานตามบทบาทองค์กร	100	4	4	5	1	
9. การมีความสัมพันธ์ทั้งแนวดิ่ง	100	5	4	5	1	
และแนวราบ						

ตารางที่ 4-10 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภค (เดลฟายรอบที่ 2)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ		ค่าควอไทล์	พิสัย		
	หมายรวม (ร้อยละ)	ฐานนิยม		Q1	Q3	ควอไทล์ (IQR)
10. การประชาสัมพันธ์ แก่ผู้รับบริการ	100	4	4	5	1	
11. การประชุม (หัวหน้าส่วน/ กรรมการ)	100	4	4	5	1	
12. การประสานงานกับผู้นำชุมชน	100	5	3	5	2	
13. การประกาศเสียงตามสาย/ หอ กระจายข่าว	100	5	4	5	1	
14. การจัดเวทีประชาคมทำแผน ชุมชน	100	5	4	5	1	
15. การจัดเวทีนำเสนอโครงการ ระดับอำเภอ	100	4	4	5	1	
16. การสื่อสารทางกลุ่มไลน์	100	3	4	5	1	
17. การเยี่ยมผู้ป่วยที่บ้าน	100	4	4	5	1	
18. การสื่อสารข้อมูลในขณะ ร่วมงานต่างๆ	100	5	4.75	5	0.25	
19. การเผยแพร่องร่างสื่อสารมวลชน/ สถานีวิทยุ	100	4	4	4.25	0.25	
20. การจัดนิทรรศการ/ เสนอ ผลงาน	100	5	4	5	1	

ตารางที่ 4-11 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว
ในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (เดลไฟรอนที่ 2)

รายการ/ ข้อคิดเห็น	ความ หมาย ความ (ร้อยละ)	หมาย ความ นิยม	ค่าค่าเฉลี่ย		พิสัย ค่าเฉลี่ย
			Q1	Q3	
21. การสำรวจข้อมูลปัญหา ความต้องการ	100	4	3.75	4.25	0.5
22. การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหา/ ความต้องการ	100	4	3.75	4.25	0.5
23. การร่วมทำแผนแนวทางแก้ปัญหา	100	4	4	5	1
24. การมีภาคีเครือข่ายร่วมกิจกรรม ตามแผน	100	4	4	5	1
25. การนำแผนงานองค์กรมาเชื่อมต่อ กัน	100	4	3	4.25	1.25
26. การมีทีมเลขานุการประสาน ดำเนินงาน	100	5	4	5	1
27. การร่วมกันติดตามผลการ ดำเนินงานในเชิงประจักษ์	100	5	4	5	1
28. การมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผล การดำเนินงานเชิงประจักษ์	85.71	5	4	5	1
29. การถอดบทเรียนสร้างองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาต่อไปด้วย	100	4	4	5	1

ตารางที่ 4-12 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญอุปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพสำหรับเด็ก
ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ
(เดลไฟรอนที่ 2)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ			ค่าความไทล์	พิสัย ค่าไทล์
	หมายสม (ร้อยละ)	ฐานนิยม	Q1		
30. การทำงานแบบเชิงรุก	100	5	4	5	1
31. การทำงานโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน	85.71	4	4	5	1
32. การตระหนักรถึงคุณค่าที่เกิดจาก การทำงานร่วมกัน	100	4	4	4.25	0.25
33. การให้คุณค่าความเป็นมนุษย์	100	5	4	5	1
34. การเริ่มในการแก้ปัญหาร่วมกัน	100	5	4	5	1
35. การดูแลซึ่งกันและกันเสมอ เป็นญาติอย่างต่อเนื่องสมำเสมอ	100	5	4	5	1
36. การยอมรับซึ่งกันและกัน	100	5	3.75	5	1.25
37. การทำงานด้วยจิตสำนึก สาธารณะ (Public mind)	100	5	4	5	1
38. การสร้างศรัทธาแก่ทีมงานและ ประชาชน	100	5	4	5	1
39. การเป็นแบบอย่างที่ดี	100	5	4	5	1

ตารางที่ 4-13 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบพัฒนาระบบสุขภาพสำหรับไทย-ลาว
ในองค์ประกอบการแบ่งปันทรัพยากร และการพัฒนาบุคลากร (เดลไฟร์อบที่ 2)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ เหมาะสม (ร้อยละ)	ฐาน นิยม	ค่าควอไทล์		พิสัย ควอไทล์ (IQR)
			Q1	Q3	
40. การทำข้อตกลงร่วมกัน ในแนวทางการจัดสรรทรัพยากร	100	4	4	5	1
41. การจัดหาทรัพยากรให้ครอบคลุม ตามแผนการแก้ปัญหา	85.71	4	3.75	4	0.25
42. การใช้ทุนทางสังคมในชุมชน ท้องถิ่น	100	4	4	5	1
43. การร่วมกันหาทางออกกรณีเกิด ข้อจำกัดในการใช้ทรัพยากร	100	5	4	5	1
44. การกำหนดผู้รับผิดชอบ	100	4	4	5	1
45. การระดมทุนจากภาคส่วนต่างๆ	100	4	3.75	4.25	0.5
46. การยกระดับบัณฑิตอาสาสู่จิตสำนึก สาธารณะ	100	4	4	4.25	0.25
47. การพัฒนาบุคลากร	100	4	4	5	1
48. การระดมทุนจากภาคเอกชน	100	5	4.75	5	0.25

ตารางที่ 4-14 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพสำหรับชายแดนไทย-ลาว
ในองค์ประกอบการให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (เดลไฟรอนที่ 2)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ เหมาะสม (ร้อยละ)	ฐานนิยม	ค่าควอไทล์			พิสัย ควอ ไอล์
			Q1	Q3	(IQR)	
49. การดูแลผู้สูงอายุ/ ผู้ป่วยติดเตียง/ ncd	100	5	5	5	0	
50. การดูแลอนามัยแม่และเด็ก	100	4	4	4.25	0.25	
51. การแก้ไขปัญหาปากท้อง	100	4	3.75	4.25	0.5	
52. การลดการดื่มสุรา-การพนัน	100	5	4	5	1	
53. การป้องกันการระบาดของ ไข้เลือดออก	100	5	4	5	1	
54. การลดปัญหาอุบัติเหตุ/ สาธารณภัย	100	5	4	5	1	
55. การดูแลกลุ่มแม่และเด็ก	100	5	5	5	0	
56. การส่งเสริมสุขภาพ/ การศึกษากลุ่ม วัยเรียนวัยรุ่น	100	5	3.75	5	1.25	
57. การส่งเสริมอาชีพ/ รายได้ในกลุ่mvัย ทำงาน	100	5	3.75	5	1.25	
58. การดูแลคุณภาพชีวิตกลุ่มผู้สูงอายุ/ ผู้ป่วยติดเตียง	100	5	5	5	0	
59. การดูแลสุขภาพ/ สังคม/ สวน.	100	5	4	5	1	
60. การพัฒนาคนให้เพิ่งตนเองได้ทาง สุขภาพที่สอดคล้องวัฒนธรรมชุมชน ท้องถิ่น	100	5	4	5	1	
61. การดูแลคนตั้งแต่เกิด-จนตาย	100	5	3.75	5	1.25	
62. การพัฒนาผู้นำ และองค์กรชุมชน	100	5	4	5	1	
63. การจัดทีมทำงานบริการแบบไร้ รอยต่อ	100	5	4	5	1	

ตารางที่ 4-15 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการการทำงานทีของหัวหน้าทีม (เดลไฟรอนที่ 2)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ		ค่าค่าว่าไถล'	พิสัย		
	เหมาะสม	ฐานนิยม		Q1	Q3	ค่าว่าไถล'
	(ร้อยละ)					(IQR)
64. การบริหารเชิงยุทธศาสตร์	100	4	4	4.25	0.25	
65. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	100	4	4	4.25	0.25	
66. การปรับแนวคิดในการทำงาน	100	4	3.75	4.25	0.5	
67. การสร้างแรงจูงใจให้ทีมงาน	100	5	4	5	1	
68. การเสียสละและอุทิศเวลาการทำงาน	100	5	4	5	1	
69. การให้คุณค่าความเป็นมนุษย์	100	5	4	5	1	

ตารางที่ 4-16 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการสื่อสาร (เดลไฟรอนที่ 2)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ		ค่าค่าว่าไถล'	พิสัย		
	เหมาะสม	ฐานนิยม		Q1	Q3	ค่าว่าไถล'
	(ร้อยละ)					(IQR)
70. ประสิทธิภาพการให้ข้อมูลข่าวสาร	100	5	4	5	1	
71. การสะท้อนข้อมูลกลับเพื่อปรับปรุงแก้ไข	100	4	4	4.25	0.25	

ตารางที่ 4-17 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการความมุ่งมั่น (เดลไฟรอนที่ 2)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ หมาย (ร้อยละ)	หมาย ความ หมาย มาตรฐาน	ค่าควอไทล์		พิสัย ควอไทล์ (IQR)
			Q1	Q3	
72. การจัดทำข้อตกลงร่วมของภาค เครือข่าย	100	5	4	5	1
73. การมีความมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อ พื้น壤ในท้องถิ่น	100	4	4	4.25	0.25

ตารางที่ 4-18 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว
ในองค์ประกอบการบริบททางวัฒนธรรมชุมชน (เดลไฟรอนที่ 2)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ หมาย (ร้อยละ)	หมาย ความ หมาย มาตรฐาน	ค่าควอไทล์		พิสัย ควอไทล์ (IQR)
			Q1	Q3	
74. การสื่อสารด้วยภาษา	100	4	4	4.25	0.25
75. การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	85.71	5	3.75	5	1.25
76. การมีความสัมพันธ์แบบเครือญาติ	100	4	3.75	4.25	0.5
77. การบริโภคอาหาร	100	5	4	5	1
78. การแต่งกาย (เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม)	100	5	4	5	1
79. การตั้งบ้านเรือน ที่อยู่อาศัย ศาสนสถาน	100	5	4	5	1
80. การจัดงานบุญประเพณี	100	5	5	5	0
81. การจัดทำกติกา/ ข้อตกลงร่วม	100	5	3.75	5	1.25
82. การนับถือพี/ นับถือบรรพบุรุษ	100	5	4	5	1
83. การมีความเชื่อตามหลักศาสนา	100	5	4	5	1

ข้อมูลจากการเดินทางครั้งที่ 2 ข้างต้น พบว่า มีประเด็นที่ค่าพิสัยควร์ >1 จำนวน 8 ประเด็น ได้แก่

องค์ประกอบที่ 2 การมุ่งผลลัพธ์แก่ผู้บริโภค ข้อ 12 การประสานงานกับผู้นำชุมชน

องค์ประกอบที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย ข้อ 25 การนำแผนงานองค์กรมาใช้омต์อกัน

องค์ประกอบที่ 4 การทำงานจนเกิดคุณค่า ข้อ 36 ประเด็นการยอมรับซึ่งกันและกัน

องค์ประกอบที่ 6 การดูแลสุขภาพที่จำเป็น ข้อ 56, 57, 61 ประเด็นการดูแลสุขภาพ และการศึกษาของวัยเรียน วัยรุ่น การส่งเสริมอาชีพในวัยทำงาน และการดูแลคนตั้งแต่เกิดจนตาย

องค์ประกอบที่ 9 การมีวัฒนธรรม ข้อ 73 ประเด็นการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร และข้อ 79 การจัดทำกติกาข้อตกลงร่วมกัน ที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นที่ไม่สอดคล้องกันและเป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ จึงเสนอให้ตัดออกเหลือเพียงประเด็นสำคัญ 75 ประเด็นเพื่อทำเดินทางในรอบที่ 3 ต่อไป

2.1.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพ อำเภอชายแดนไทย-ลาว รอบที่ 3 (Delphi รอบที่ 3)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 (เดลฟาย3) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน มีความเห็นสอดคล้องกันว่าระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ที่ประกอบด้วย

องค์ประกอบหลัก 10 องค์ประกอบ องค์ประกอบรอง 28 องค์ประกอบ และประเด็นสำคัญทั้ง 75 รายการ มีความหมายสม ร้อยละ 80 และมีความเป็นไปได้ในระดับมาก (ค่าฐานนิยม 4) ขึ้นไป และมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน (Consensus) ที่ได้พิจารณาจากพิสัยควร์ไทรล์ (Inter-quatile range) ที่ไม่เกิน 1.00 จึงมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความหมายสม และมีความเป็นไปได้ในการนำไปสู่การปฏิบัติจริง ดังรายละเอียดในตารางที่ 4-19 ถึงตารางที่ 4-28 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4-19 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว
ในองค์ประกอบการทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (เดลฯ รอบที่ 3)

รายการ	ความ เหมาะสม (ร้อยละ)	ฐานนิยม	ค่าความໄภล์		พิสัย ความໄภล์ (IQR)
			Q1	Q3	
1. การทำงานอย่างต่อเนื่อง	100	5	4	5	1
2. การมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ	100	5	4	5	1
3. การมีภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน	100	5	4.75	5	025
4. การมีอนุกรรมการ/ คณะทำงาน	100	5	3.75	5	1
5. การมีหัวหน้าส่วนเป็นประธาน	100	5	3.75	4.25	0.5
6. การมีภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน	100	4	4	5	0.5
7. การเชื่อมโยงแบบเครือข่าย	100	5	3.75	4	0.25
8. การประสานความนาท่องค์กร	100	4	4	5	1
9. การมีความสัมพันธ์ทึ้งแนวคิดและแนวทาง	100	5	4	5	1

ตารางที่ 4-20 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบของการให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภค (เดลฟี่ รอบที่ 3)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ		ค่า covariance	ค่า Q1	ค่า Q3	พิสัย ค่า QIQR
	เหมาะสม	ฐานนิยม				
	(ร้อยละ)					
10. การประชาสัมพันธ์แก่ผู้รับบริการ	100	4	4	5	1	
11. การประชุม (หัวหน้าส่วน/ กรรมการ)	100	4	4	5	1	
12. การประกาศเสียงตามสาย/ หอกระจายข่าว	100	5	4	5	1	
13. dkioy ที่ประชาคมทำแผนชุมชน	100	5	4	5	1	
14. การจัดเวทีนำเสนอโครงการระดับอำเภอ	100	4	4	5	1	
15. การสื่อสารทางกลุ่มไลน์	100	3	4	5	1	
16. การเยี่ยมผู้ป่วยที่บ้าน	100	4	4	5	1	
17. การสื่อสารข้อมูลในขณะร่วมงานต่างๆ	100	5	4.75	5	0.25	
18. การเผยแพร่ทางสื่อสารมวลชน/ สถานีวิทยุ	100	4	4	4.25	0.25	
19. การจัดนิทรรศการ/ เสนอผลงาน	100	5	4	5	1	

ตารางที่ 4-21 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว
ในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (เดลฟาย รอบที่ 3)

รายการ/ข้อคำถาม	ความ		ค่า covariance	พิสัย	
	เหมาะสม	ฐานนิยม			
	(ร้อยละ)		Q1	Q3	(IQR)
20. การสำรวจข้อมูลปัญหาความต้องการ	100	4	3.75	4.25	0.5
21. การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหา/ ความต้องการ	100	4	3.75	4.25	0.5
22. การร่วมทำแผนแนวทางแก้ปัญหา	100	4	4	5	1
23. การมีภาคีเครือข่ายร่วมกิจกรรมตามแผน	100	4	4	5	1
24. การมีทีมเดาานุการประสาน ดำเนินงาน	100	5	4	5	1
25. การร่วมกันติดตามผลการดำเนินงาน ในเชิงประจำปี	100	5	4	5	1
26. การมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผล การดำเนินงานเชิงประจำปี	85.71	5	4	5	1
27. การถอดบทเรียนสร้างองค์ความรู้เพื่อ [*] การพัฒนาต่อยอด	100	4	4	5	1

ตารางที่ 4-22 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญอ روปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบของการทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ (เดลไฟร รอบที่ 3)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ		ค่าควอไทล์		พิสัย ควอไทล์ (IQR)
	เหมาะสม (ร้อยละ)	ฐานนิยม	Q1	Q3	
28. การทำงานแบบเชิงรุก	100	5	4	5	1
29. การทำงานโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน	85.71	4	4	5	1
30. การรักษาค่าที่เกิดจากทำงานร่วมกัน	100	4	4	4.25	0.25
31. การให้คุณค่าความเป็นมนุษย์	100	5	4	5	1
32. การริเริ่มการแก้ปัญหาร่วมกัน	100	5	4	5	1
33. การดูแลซึ่งกันและกันเสมือนเป็นญาติอย่างต่อเนื่องสมำเสมอ	100	5	4	5	1
34. การทำงานด้วยจิตสำนึกสาธารณะ (Public mind)	100	5	4	5	1
35. การสร้างศรัทธาแก่ทีมงาน-ประชาชน	100	5	4	5	1
36. การเป็นแบบอย่างที่ดี	100	5	4	5	1

ตารางที่ 4-23 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงรายและเชียงใหม่^{ไทย-ลาว}
ในองค์ประกอบการแบ่งปันทรัพยากร และการพัฒนาบุคลากร (เดลไฟร์ รอบที่ 3)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ หมายรวม (ร้อยละ)	ฐานนิยม	ค่าความ合いไทย		พิสัย ความ合いไทย
			Q1	Q3	
37. การทำข้อตกลงร่วมกันในแนวทาง การจัดสรรทรัพยากร	100	4	4	5	1
38. การจัดหาทรัพยากรให้ครอบคลุมตาม แผนการแก้ปัญหา	85.71	4	3.75	4	0.25
39. การใช้ทุนทางสังคมในชุมชนท้องถิ่น	100	4	4	5	1
40. การร่วมกันหาทางออกกรณีเกิดข้อจำกัด ในการใช้ทรัพยากร	100	5	4	5	1
41. การกำหนดผู้รับผิดชอบ	100	4	4	5	1
42. การระดมทุนจากภาคส่วนต่างๆ	100	4	3.75	4.25	0.5
43. การยกระดับจิตอาสาสู่จิตสำนึก สาธารณะ	100	4	4	4.25	0.25
44. การพัฒนาบุคลากร	100	4	4	5	1
45. การระดมทุนจากภาคเอกชน	100	5	4.75	5	0.25

ตารางที่ 4-24 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว
ในองค์ประกอบการให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (เดลฟี่ รอบที่ 3)

รายการ/ ข้อคำถา น	ความ หมาย (ร้อยละ)	ค่าควอไทล์			พิสัย ควอไทล์ (IQR)
		เหมาะสม ฐานนิยม	Q1	Q3	
46. การดูแลผู้สูงอายุ/ ผู้ป่วยติดเตียง/ NCD	100	5	5	5	0
47. การดูแลอนามัยแม่และเด็ก	100	4	4	4.25	0.25
48. การแก้ไขปัญหาปากท้อง	100	4	3.75	4.25	0.5
49. การลดปัญหาการคึ่มสุรา-การพนัน	100	5	4	5	1
50. การป้องกันการระบาดของไข้เลือดออก	100	5	4	5	1
51. การลดปัญหาอุบัติเหตุ/ สาธารณภัย	100	5	4	5	1
52. การดูแลกลุ่มแม่และเด็ก	100	5	5	5	0
53. การดูแลคุณภาพชีวิตกลุ่มผู้สูงอายุ	100	5	5	5	0
54. การดูแลกลุ่มผู้ด้อยโอกาส	100	5	4	5	1
55. การพัฒนาคนให้พึงตนเองได้ทาง สุขภาพที่สอดคล้องวัฒนธรรมชุมชน ท้องถิ่น	100	5	4	5	1
56. การพัฒนาผู้นำ และองค์กรชุมชน	100	5	4	5	1
57. การจัดทีมทำงานบริการแบบไร้รอยต่อ	100	5	4	5	1

ตารางที่ 4-25 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (เดลฟายรอบที่ 3)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ		ค่าค่าวอไทล์		พิสัย ค่าวอไทล์
	เหมาะสม	ฐานนิยม	Q1	Q3	
	(ร้อยละ)				
58. การบริหารเชิงยุทธศาสตร์	100	4	4	4.25	0.25
59. การบริหารตามหลักธรรมาภิบาล	100	4	4	4.25	0.25
60. การปรับแนวคิดในการทำงาน	100	4	3.75	4.25	0.5
61. การสร้างแรงจูงใจให้ทีมงาน	100	5	4	5	1
62. การเสียสละและอุทิศเวลาการทำงาน	100	5	4	5	1
63. การให้คุณค่าความเป็นมนุษย์	100	5	4	5	1

ตารางที่ 4-26 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการสื่อสาร (เดลฟายรอบที่ 3)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ		ค่าค่าวอไทล์		พิสัย ค่าวอไทล์
	เหมาะสม	ฐานนิยม	Q1	Q3	
	(ร้อยละ)				
64. ประสิทธิภาพการให้ข้อมูลข่าวสาร	100	5	4	5	1
65. การสะท้อนข้อมูลเพื่อปรับปรุงแก้ไข	100	4	4	4.25	0.25

ตารางที่ 4-27 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการความมุ่งมั่น (เดลไฟย รอบที่ 3)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ		ค่าควอไทล์		พิสัย ควอไทล์ (IQR)
	เหมาะสม	ฐานนิยม	Q1	Q3	
	(ร้อยละ)				
66. การจัดทำข้อตกลงร่วมของเครือข่าย	100	5	4	5	1
67. การทำงานเพื่อพื่น้องในท้องถิ่น	100	4	4	4.25	0.25

ตารางที่ 4-28 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในองค์ประกอบการบริบททางวัฒนธรรมชุมชน (เดลไฟย รอบที่ 3)

รายการ/ ข้อคำถาม	ความ		ค่าควอไทล์		พิสัย ควอไทล์ (IQR)
	เหมาะสม	ฐานนิยม	Q1	Q3	
	(ร้อยละ)				
68. การสื่อสารด้วยภาษา	100	4	4	4.25	0.25
69. การมีความสัมพันธ์แบบเครือญาติ	100	4	3.75	4.25	0.5
70. การบริโภคอาหาร	100	5	4	5	1
71. การแต่งกาย (เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม)	100	5	4	5	1
72. การตั้งบ้านเรือน ที่อยู่อาศัย ศาสนสถาน	100	5	4	5	1
สถาน					
73. การจัดงานบุญประเพณี	100	5	5	5	0
74. การนับถือผี/ นับถือบรรพบุรุษ	100	5	4	5	1
75. การมีความเชื่อตามหลักศาสนา	100	5	4	5	1

จากการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ด้วยเทคนิค EDFR พบร่วมกัน 10 องค์ประกอบสำคัญของ DHS:UCCARE ทั้ง 10 องค์ประกอบ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติในอนาคต ซึ่งในบางองค์ประกอบพบประเด็นสำคัญใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิม และพบองค์ประกอบที่สำคัญเพิ่มเติมที่เป็นปัจจัยเสริมให้การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น มีรายละเอียดการวิเคราะห์

เปรียบเทียบองค์ประกอบระบบสุขภาพอิเล็กทรอนิกส์ไทย-ลาว: สถานการณ์เดิมกับความเป็นไป
ได้ในอนาคต ตั้งตารางที่ 4-29

ตารางที่ 4-29 วิเคราะห์ปรับเปลี่ยนองค์ประกอบของฐานสุขภาพอ่อนไหวตามภูมิภาคในประเทศไทย-ต่างประเทศ

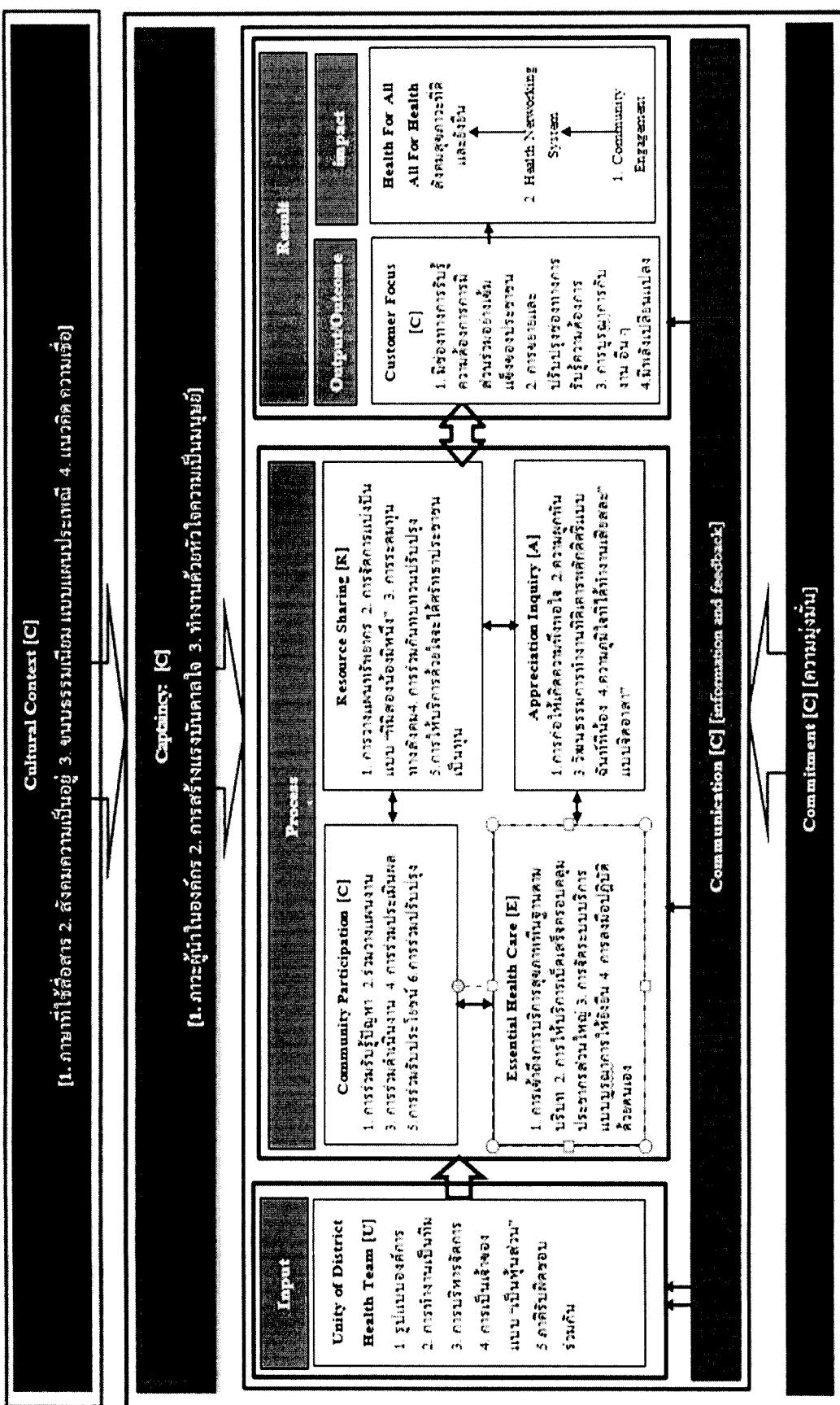
องค์ประกอบหลัก	ประเด็นสำคัญ	
	เดิน	ไหง
1. การพำนั่นร่วมกัน บุนเดส์การ์มนกการเดินทางท่ามกลางทุก บุนเดส์ด้วยกัน (C)	ผู้คนจะกรุณาร่วมกันต่อหนึ่งมิตรภาพเป็นครั้งที่เยี่ยมชม ทุกคนจะร่วมกัน “เน้นที่น้ำส่วน” ทุกภาคีเป็นเจ้าภาพร่วมกัน รับผิดชอบ	ผู้ร่วมเดินทางของครุภารกิจท่องเที่ยวที่มีความต้องการที่ มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบแบบ “เน้นที่น้ำส่วน” ทุกภาคีเป็นเจ้าภาพร่วมกัน
2. การมุ่งผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้นบริโภค (C)	ช่องทางการรับรู้ข้อมูลจากทางเดิน เช่น การประชุมสัมภาษณ์และประชุมสัมมلن์ แก่ผู้รับบริการ	วิถีการล่องเรือ 2 ทาง เพื่อให้ได้ “ข้อมูลสะท้อนกลับ” โดยใช้สื่อและวิธีการที่ หลากหลาย สร้าง โอกาสให้ประชามนธรรมะภารกิจอย่าง “ได้รับรู้ข้อมูลจากทางเดิน หลากหลายทาง และมีสื่อทางเดินมาเพิ่มขึ้น อันกิดจาก “กระบวนการการสื่อสาร” ที่มี ประสิทธิภาพเป็น “พลังความเปลี่ยนแปลง”
3. การมีส่วนร่วม ของชุมชนและภาคีครุภารกิจท่องเที่ยว ครรภ์อย่างร่วมกัน (C)	มีเต็มที่ในสานสาธารณะสุขและองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเป็นหลัก ในขณะที่ภาคส่วนอื่น ๆ เป็น ผู้ช่วยร่วมกิจกรรมตามระบบหรือเมืองเมือง ที่ ครรภ์อย่าง ฉุกเฉิน	ประชามนธรรมะที่รือญาณสู่ส่วนร่วมทุกบุญเดือน คณภานอกทำหน้าที่เป็น “ตา นา” เสกแผลหมายเพื่อเชิงนโยบาย ในขณะที่ภาคส่วนอื่นเป็น “ตาหนาที่เป็น” “ตาหนอน” ที่ ส้มส้มให้ตัวจัดมีตัวอย่างดำเนินการใน 1) การร่วมกันรับรู้ปัญหาและแนวทางการเลิก กินการเสียปัญหา 2) ร่วมกันวางแผนและติดต่อกัน 3) ร่วมกันลงมือปฏิบัติตามแผน 4) ประเมินผล 5) รับผลประเมิน 6) ปรับปรุงจึงเป็นการ “ระบบจดกัปขางใน” โดย การส่งเสริมสนับสนุนจากภาคส่วนอพนัฟ

องค์ประกอบของหลัก	ประเด็นสำคัญ	
	เดิม	ใหม่
4. การทำงานจนเกิด คุณค่า (A)	ตัวนี้ให้ผู้ที่งานตามการก่อ ตามนั้น นโยบายของ แต่ละหน่วยงาน ได้ทำกิจกรรมให้เสร็จตาม แผนงาน โครงการ แต่การเรียนรู้ร่วมกันยังมี น้อย	ภาคีเครือข่ายร่วมกันเรียนรู้จากกระบวนการ ปฏิบัติจริง(Interactive Learning Through Action: ILTA) ยอมรับและ “การพัฒนาศักยภาพ” ปั้นนักพัฒนา และเอื้ออาทรสรุปบทเรียน สร้างและถ่ายทอดความรู้ “ความต้องการ” ของการทำงาน เต็มสุดแบบ “จิตอาสา”
5. การจัดการ ทรัพยากร (R)	พัฒนาครบทั้งตามแผนของแต่ละหน่วยงาน ส่วนใหญ่เป็นงบประมาณจากหน่วยงาน สาธารณูปโภคและ	ทำงานบริการด้วยใจ เบบ “ใจดีใจ” จะได้รับการยกประชานาญกิจให้เป็นคนดูแล ความสำคัญให้การสนับสนุน เพราะว่า “สิ่งที่เลือกตั้งให้” ลุമพูนหาดฯแห่งวัดดู เป็นอย่างทุนแสตด องค์กรรองส่วนห้องรับน ภาคส่วนอื่นยังไม มาร่วมเป็น กรรมคุณจากภาคเอกชน น้อย

องค์ประกอบหลัก	เดิน	ประดิษฐ์	ให้หมาย
6. การให้บริการที่ จำเป็น	การบริการที่มีภาพพื้นฐานเพียงพอเท่านั้น จึงทำให้เกิดความขาดตอนในส่วนที่สำคัญ ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้	มาก็ควรจะพยายามหาทางออกต่อไป แต่หากไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ให้พยายามหาทางออกโดยการตัดสินใจที่ดีที่สุด	หากไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ให้พยายามหาทางออกโดยการตัดสินใจที่ดีที่สุด
(E)	สามารถส่งกับบุคคลที่ต้องดูแลในส่วนที่สำคัญ แต่ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้	คุณภาพหรือวิธีของประชาชนทุกคนต้องดูแลในส่วนที่สำคัญ แต่ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้	คุณภาพหรือวิธีของประชาชนทุกคนต้องดูแลในส่วนที่สำคัญ แต่ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้
7. การทำงานที่ บุองหัวหน้าที่มี (Captaincy: C)	-	การมีหัวหน้าที่มีระเบียบสุขาภิบาลกับครรภ์ มีภาวะการนำองค์กร บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล สามารถรับภาระเลี่ยงภัยแนววิกฤต สร้างแรงบันดาลใจ ให้ทีมทำงานเต็มที่ ถูกใจลูกค้า ให้ความรู้สึกว่า “หัวใจความรู้สึกนุ่มนวล” ช่วยเหลือดูแล ความรู้สึกความผูกพันกับบุญธรรมคนสอง	การมีหัวหน้าที่มีระเบียบสุขาภิบาลกับครรภ์ มีภาวะการนำองค์กร บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล สามารถรับภาระเลี่ยงภัยแนววิกฤต สร้างแรงบันดาลใจ ให้ทีมทำงานเต็มที่ ถูกใจลูกค้า ให้ความรู้สึกว่า “หัวใจความรู้สึกนุ่มนวล” ช่วยเหลือดูแล
8. การสื่อสาร (Communication: C)	ส่วนใหญ่เป็นการสื่อสารทางเดียว เพื่อแจ้งให้ บุคคลติดตามโดยways	การสื่อสารทางแบบ双向 ซึ่งอนุญาติความต้องการเพื่อให้เกิดการปรับปรุงการทำงาน ซึ่งอนุญาติเพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการเพื่อให้เกิดการปรับปรุงการทำงาน ที่ดีขึ้น	การสื่อสารทางแบบ双向 ซึ่งอนุญาติความต้องการเพื่อให้เกิดการปรับปรุงการทำงาน ซึ่งอนุญาติเพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการเพื่อให้เกิดการปรับปรุงการทำงาน
9. ความรู้สึก (Commitment: C)	-	ภาคีเครือข่ายที่ดูแลในส่วนของการร่วมกันและมีความรู้สึกในการทำงานเพื่อท่องถิ่น เพื่อประชาชุมชนเป็นสำหรับคุณ	ภาคีเครือข่ายที่ดูแลในส่วนของการร่วมกันและมีความรู้สึกในการทำงานเพื่อท่องถิ่น เพื่อประชาชุมชนเป็นสำหรับคุณ

ตารางที่ 4-28 (ต่อ)

องค์ประกอบ		ประเด็นสำคัญ
หลัก	เติม	ใหม่
10. บริบททาง วัฒนธรรม	- ท่าง	จังหวัดชาญแตน ไทย-ลาววัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์โดยเด่นทุก ๆ ด้าน มีงานบารกรรมเนื่ยน ประเพณี วัฒนธรรม ภาษา อาหาร หือย อาศัย เป็นต้น ทั้งล่อมหอกในพื้นที่ร่องโขง ใจกลางความรุสกปรุงหนึ่งเดียว ติดลิขภัณฑ์ไทยหรือเป็นไทยได้เป็นอย่างมาก จนเห็น (Cultural Context: C)

2.1.4 สรุปผลการวิจัยระบบสุขภาพอ่ำเภอชาญแคน ไทย-ลาวที่เหมาะสม และ เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

จากรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพชาญแคน ไทย-ลาว (DHS@Thai-Laos' border:4C+U+CARE+C นี้ สามารถอธิบายองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบได้ ว่า ระบบสุขภาพชาญแคน ไทย-ลาว มี 10 องค์ประกอบ ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ 3 ลักษณะ กล่าวคือ

1. การมีความสัมพันธ์กันในเชิงระบบ (Systematic relation) ที่ต่อเนื่องสัมพันธ์ส่ง ต่อ กันจากจุดเริ่มต้น (ต้นน้ำ)-กระบวนการทำงาน (กลางน้ำ)-งานเกิดผลสัมฤทธิ์จากการทำงาน (ปลาย น้ำ) (Input-Process-Result) ของ 6 องค์ประกอบสำคัญ โดยเริ่มจากการทำงานร่วมกันเป็นทีมงานอย่าง เป็นเอกภาพในระดับอำเภอ (Unity district health team: U) เป็นปัจจัยนำเข้า (Input) ที่สำคัญ ที่จะ เป็นปัจจัยส่งเสริม/ สนับสนุนให้เกิดการบวนการทำงานกันอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์และเสริมพลัง กัน (synergy) เป็นกระบวนการทำงาน (Process) ของอีก 4 องค์ประกอบ คือ 1) การมีส่วนร่วมของ ชุมชนและภาคีเครือข่าย (Community participation: C) 2) การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing: R) 3) การทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ (Appreciation inquiry: A) 4) การ ให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (Essential health care: E) ผลสัมฤทธิ์ (Result) ของ การพัฒนาระบบสุขภาพ ได้แก่ การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภค (Customers focus: C) ซึ่งเป็นทั้งผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Result) ของระบบความสัมพันธ์นี้ที่จะส่งผล กระทบผล (Impact) ต่อการพัฒนาสุขภาวะของประชาชน ให้เกิดสังคมสุขภาวะที่ยั่งยืนต่อไปได้

2. รูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพชาญแคน ไทย-ลาว ยังมีอีก 3 องค์ประกอบที่สำคัญ ที่มีส่วนส่งเสริม/ สนับสนุนให้ความสัมพันธ์กันในเชิงระบบ (Input-Process-Output) ของ 6 องค์ประกอบ ดังที่กล่าวแล้วในข้อ 1 ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คือ 1) องค์ประกอบด้านการทำหน้าที่ของหัวหน้าทีม (Captaincy: C) ที่จะต้องมีภาระการนำองค์กร การสร้างแรงบันดาลใจ และทำงานด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ 2) องค์ประกอบด้านการสื่อสาร (Community) ที่มีประสิทธิภาพแบบสื่อสารสองทาง คือมีทั้งการส่งสาระข้อมูล และการสะท้อน กลับ และ 3) องค์ประกอบด้านการมีข้อตกลงร่วมกัน (Commitment: C) ด้วยความมุ่งมั่นใน การทำงานเพื่อชุมชนท้องถิ่น

3. นอกจากทั้ง 9 องค์ประกอบที่ทำงานอย่างเป็นสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ (ดังที่กล่าวแล้วในข้อ 1 และข้อ 2) แล้วนั้น ด้วยความที่ทั้งประเทศไทยและ สปป. ลาว มีวัฒนธรรม ร่วมที่ใกล้ชิดจนเป็นเนื้อเดียวกัน มีความเป็นพี่/น้องกันอย่างใกล้ชิด ดังนั้น องค์ประกอบที่ 10 การเชื่อมโยงทางวัฒนธรรม (Cultural context: C) จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากที่มี

ส่วนส่งเสริม/ สนับสนุนอย่างสำคัญยิ่งที่จะทำให้รูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพชาติเดน “ไทย-ลาว
สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด”

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบประยุกต์โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงอนาคต (Future research) ด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus group) และเทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) และการวิจัยเชิงปริมาณเชิงประกลุ่ม เพื่อมุ่งพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติในอนาคต โดยดำเนินการในขั้นเตรียมการวิจัยและดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 การทบทวนเอกสาร (Literature review) ที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และนโยบายการพัฒนาระบบสุขภาพรวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาวิเคราะห์เนื้อหาสร้างเป็นประเด็นกรอบแนวทางการวิจัยการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในขั้นตอนต่อไป

1.2 การศึกษานำร่อง (Pilot study) เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว: สถานการณ์และสภาพปัจจุบันสำคัญ รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มแกนนำภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว 12 จังหวัด ๆ ละ 1 อำเภอ ทั้งฝ่ายไทยและฝ่าย สนป.ลาว จำนวน 41 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหาสังเคราะห์เป็นประเด็นกรอบแนวทางในขั้นตอนการวิจัย ต่อไป

2. ขั้นดำเนินการวิจัย

2.1 การวิจัยระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว รวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่มด้วยเทคนิคสืบค้นแบบเสริมพลังในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นแกนนำภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน 6 จังหวัด ๆ ละ 1 อำเภอ ๆ 10 คน รวม 60 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อทราบสถานการณ์ ทิศทางและกระบวนการพัฒนา แล้วนำไปสร้างเป็นประเด็นสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในการวิจัยระยะที่ 2 ต่อไป

2.2 การวิจัยระยะที่ 2 ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงอนาคตเพื่อสังเคราะห์และพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญจาก 5 สาขา คือ 1) สาขาวิชาการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา 4 คน 2) สาขาวิชาการพัฒนานโยบาย การแพทย์และการสาธารณสุข 3 คน 3) สาขาวิชาการปศุกรรมและความมั่นคง 3 คน 4) สาขา

การปักครองห้องถิน 3 คน และ 5) สาขาวิชาการสาธารณสุข หรือนักพัฒนาองค์กรพัฒนาเอกชน 4 คน รวม 17 คน ด้วยเทคนิคเดลฟาย 3 รอบ ประกอบด้วย

2.2.1 เดลฟายรอบที่ 1 สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ด้วยคำถามปลายเปิด นำข้อมูลความคิดเห็นนั้นมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสร้างเป็นคำถามเกี่ยวกับ (ร่าง) การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ที่พึงประสงค์และเป็นได้ในทางปฏิบัติ เป็นคำถามปลายปิดแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) สำหรับใช้สอบถามในรอบที่ 2

2.2.2 เดลฟายรอบที่ 2 ใช้คำถามปลายปิดแบบประเมินค่า เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเห็นเกี่ยวกับร่างระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ได้ก่อความเห็นชอบและระบุค่าความคิดเห็นในแบบประเมิน นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควร์ไทย

2.2.3 เดลฟายรอบที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญได้รับข้อมูลป้อนกลับเชิงสถิติ (Statistical feedbacks) ที่เป็นภาพรวมของกลุ่ม ในรูปค่าร้อยละ ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควร์ไทย ของกลุ่มพร้อมด้วยคำตอบเดิมของตนเอง โดยขอให้ผู้เชี่ยวชาญตอบใหม่เป็นการประเมินความสอดคล้องกันของความคิดเห็นร่วมกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Experts judgment) ต่อระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ที่ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบความแตกต่างหรือความเหมือนของคำตอบของตน กับคำตอบของกลุ่มและสามารถเปลี่ยนแปลงคำตอบของตนให้สอดคล้องกับของกลุ่มหรือยืนยันคำตอบเดิมได้

เมื่อได้ข้อมูลที่อิ่มตัวแล้วนำมาเสนอในรูปแบบของเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute criterion) ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่พิจารณาจากความคิดเห็นและการตัดสินข้อกำหนดของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสรุปว่ามีความคิดเห็นที่สอดคล้องร่วมกันนั้นจะใช้ค่าฐานนิยมที่มากกว่าหรือเท่ากับ 4 ขึ้นไป ที่ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และค่าพิสัยระหว่างควร์ไทย ที่ไม่เกิน 1 ที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นไปในทางเดียวกันในข้อมูลแต่ละด้านมาพิจารณาเสนอเป็นรูปแบบระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยระยะที่ 1: สถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว

จากการศึกษาสถานการณ์ สภาพปัญหาสำคัญ และความต้องการการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว โดยการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการศึกษาภาคสนาม พบร่องรอยการทำงานของทุกพื้นที่นั้นครอบคลุมการกิจกรรมนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการจัดบริการ

สาธารณสุขให้ประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมด้วยระบบสุขภาพอำเภอ (DHS) ที่สร้างสมดุลทั้งระบบ UCCARE จึงพบว่า องค์ประกอบสำคัญที่จำเป็นดังกล่าวได้รับการพัฒนาทั้ง 6 องค์ประกอบหลัก และยังพบอีกว่าแต่ละองค์ประกอบหลักนั้นมีประเด็นที่เหมือนแนวคิดเดิม และมีประเด็นที่เพิ่มเติมจากเดิมอีกหลายประเด็น เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามองค์ประกอบหลักแล้ว พบว่า อำเภอส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อประเด็นการดำเนินงานพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอทั้ง 6 องค์ประกอบอยู่ในระดับกลางถึงระดับสูง และการมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (C) เป็นองค์ประกอบที่ทุกอำเภอให้ความสำคัญในการดำเนินงานทุกประเด็นอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 72.73-100 หากพิจารณารายอำเภอ พบร่วมกัน พบว่า อำเภอส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการพัฒนาประเด็นต่างๆ ทุกองค์ประกอบในระดับปานกลางถึงระดับสูง และมีหนึ่งอำเภอที่ให้ความสำคัญระดับสูงที่สุดถึงร้อยละ 95.91 มีเพียงหนึ่งอำเภอที่ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.12 ซึ่งต่ำที่สุดในกลุ่ม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการค้นพบในขั้นตอนนี้มาเรียบเรียงและสังเคราะห์องค์ประกอบของระบบสุขภาพแล้วขึ้นร่างระบบสุขภาพอำเภอชัยแคน ไทย-ลาวที่เหมาะสมในอนาคต มีจำนวน 6 องค์ประกอบหลัก 18 องค์ประกอบรอง และ 98 ประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (U) 19 ประเด็น

องค์ประกอบที่ 2 การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (C) 11 ประเด็น

องค์ประกอบที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย (C) 15 ประเด็น

องค์ประกอบที่ 4 การทำงานจนเกิดคุณค่า (A) 20 ประเด็น

องค์ประกอบที่ 5 การจัดสรรทรัพยากร (R) 16 ประเด็น

องค์ประกอบที่ 6 การให้บริการที่จำเป็นตามบริบทของชุมชน (E) 17 ประเด็น

ผลการวิจัยระยะที่ 2 : สังเคราะห์และพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชัยแคน ไทย-ลาว ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

การสังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชัยแคน ไทย-ลาว ในการวิจัยระยะที่ 2 แบ่งเป็น 3 รอบ คือ

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการสอบถามในรอบที่ 1

(Delphi 1)

จากการนำร่างระบบสุขภาพอำเภอชัยแคน ไทย-ลาวที่ได้จากระยะที่ 1 จำนวน 98 ประเด็น เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณารอบที่ 1 ได้ผลความคิดเห็นร่วมของผู้เชี่ยวชาญตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบและประเด็นสำคัญ ซึ่งมีรูปแบบที่สามารถจัดเป็นระบบ (Systematic) ได้ ดังนี้

2.1.1 ปัจจัยนำเข้า (Input)

การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (Unity of district health team: U) ของเครือข่ายสุขภาพอำเภอชัยแคนไทย-ลาว พบว่า มีการทำงานเป็นรูปแบบองค์การที่ประกอบด้วยคณะกรรมการจากทุกภาคส่วน ซึ่งส่วนใหญ่จะคุ้นเคยและทำงานประสานกันอยู่แล้วเป็นปกติ ดังนั้น เมื่อมีนโยบายออกเป็นระเบียบรองรับการดำเนินงานที่เน้นการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขึ้น จึงเห็นว่า “เป็นโอกาส” ที่จะได้ทำงานร่วมกันเป็นทีมในระดับอำเภออย่าง “เป็นทางการ” และเป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้น นับว่าเป็นความท้าทายความสามารถของผู้นำเครือข่ายอย่างยิ่ง เนื่องจากแต่ละหน่วยงานมีพันธกิจที่แตกต่างกัน ทุกคนต่างกันเพียงหน้าที่ แต่มี “เป้าหมายเดียวกัน” คือ “ประชาชน” และใช้การบริหารจัดการแบบ “เป็นหุ้นส่วน (Partnership)” ที่ทุกคนเป็นเจ้าของ “เป็นเจ้าภาพ” ร่วมกันรับผิดชอบ ตัดสินใจดำเนินการ แก้ไข คุ้มครอง รับผลที่ได้ประโยชน์ร่วมกันแบบ (Win Win Approach)

2.1.2 กระบวนการ (Process) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกันดังนี้

1) การมีส่วนร่วมของเครือข่ายและชุมชน (Community participation: C)

วิธีการทำให้ชุมชนและภาคเครือข่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบสุขภาพอำเภอชัยแคนไทย-ลาว นั้น พบว่า ชุมชนตามแนวชายแดนไทย-ลาว มีศักยภาพและเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่สามารถรักษาความเป็นชุมชนมาได้จนถึงปัจจุบัน ดังนั้น การเปิดโอกาสให้คนในชุมชนที่เป็นเจ้าของปัญหา เป็นผู้แสดงบทบาทการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเองทุกขั้นตอน เริ่มจากการร่วมรับรู้ปัญหา ร่วมวางแผนงาน ร่วมดำเนินการ ร่วมประเมินผล ร่วมรับประโยชน์ และร่วมปรับปรุง โดยใช้กระบวนการ “ระเบิดจากข้างใน” อันเป็นหลักการทำงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9 คือ วิธีการให้ “คนในชุมชน” ที่รู้ข้อมูลและปัญหาของเขามาเป็นผู้ปฏิบัติและประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยตนเอง เพื่อยกระดับให้ทราบนักถึงคุณค่าและเป็นที่ยอมรับว่า “ชุมชนมีศักยภาพ” ที่ภาครัฐควรสนับสนุนการตัดสินใจให้เป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง

2) การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing: R)

การจัดการทรัพยากรของภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอชัยแคนไทย-ลาว พบว่า ได้ใช้หลักการบริหารทรัพยากรแบบบูรณาการภายใต้การปรับแนวคิดในการบริหารจัดการทรัพยากร โดยการร่วมกันกำหนดข้อตกลงเพื่อจัดสรรให้ครอบคลุมปัญหา ด้วยการระดมทุนทางสังคมจากภาคส่วนต่างๆ แบบ “พื้นเมือง..น้องมีหนึ่ง” ที่ไม่มีอะไรกีดขวางให้หล่อ去กัน อันเกิดจากศรัทธาในบริการที่สร้างให้เกิดประทับใจ และได้ร่วมกันหาทางออกในกรณีที่พบข้อจำกัดในการใช้

ทรัพยากร รวมทั้ง ได้ร่วมกับทบทวนปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาระดับสังคมฯใน การทำงานของบุคลากรจากจิตสาธารณะ สู่จิตสำนึกราชการณ์

3) การให้บริการสุขภาพพื้นฐาน (Essential health care: E)

การให้บริการสุขภาพพื้นฐานตามบริบทชุมชนอำเภอชายแดนไทย-ลาว พบว่า ส่วนใหญ่มีการจัดบริการคุณภาพด้านสังคมและสุขภาพของผู้สูงอายุ ผู้ป่วยด้วยโรคเรื้อรัง ป่วยติดเตียง ผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ในภาวะประจำทาง เป็นประเด็นร่วมที่ทุกภาคส่วนประการเป็นภาระเร่งด่วนที่ต้อง ดำเนินการ ซึ่งขาด “ระบบเฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง” ที่มีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ส่วนการเฝ้า ระวัง ควบคุม ป้องกันโรคติดต่อที่มีเกิดขึ้นบ้างแต่สถานการณ์ไม่รุนแรง ซึ่งกรรมการควบคุมโรค ชายแดนสามารถจัดการ ได้ในระดับเหมาะสม การให้บริการเบ็ดเสร็จครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ และจัดระบบบริการแบบบูรณาการ ให้ยั่งยืน โดยการพัฒนาผู้นำเพื่อการสร้างโอกาสให้คนในชุมชน มีส่วนร่วมดำเนินงานระบบสุขภาพด้วยการ “ลงมือทำด้วยตนเอง” เป็นการจัด “ประสบการณ์ตรง” ให้สามารถนำไปพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง ลดความลี้ภัย ลดความชุลมุนที่ผู้คนมีความสัมพันธ์ “เป็นพี่เป็นน้อง” และมีการจัดทีมให้บริการสุขภาพแบบไร้รอยต่อ

4) การทำงานจนเกิดคุณค่า (Appreciation inquiry: A)

การทำงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจและคุณค่าซึ่งกันและกัน พบว่า ภาคี เครือข่ายสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ส่วนใหญ่ใช้กระบวนการ “การเรียนรู้จากการปฏิบัติ” โดยใช้พื้นที่เป็นฐานการทำงานแบบเชิงรุก สร้างให้เกิดความผูกพันด้วย “การเคารพศักดิ์ศรี” และให้ คุณค่าความเป็นมนุษย์เป็นพื้นฐานความคิดในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เช่น แม่น้ำที่ต้องรักษาไว้ วัฒนธรรมการทำงานแบบบูรณาการ สำหรับสุขภาพ คุณค่าความเป็นมนุษย์ เป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อสร้างให้เกิดศรัทธาแก่ประชาชน

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ (Result)

1) การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค” (Customer focus: C)

การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค พบว่า ภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอชายแดน ไทย-ลาว มีช่องทางสร้างการรับรู้ความต้องการการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้รับบริการด้วย ช่องทางที่หลากหลาย ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมทำให้ภาคประชาชน “ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทุก ขั้นตอน” รับรู้ข้อมูลระบบสุขภาพด้วยตนเอง การมีช่องทางการรับรู้ประชาชนโดยการคืนข้อมูลให้ชุมชน เป็นวิธีการ “สะท้อนข้อมูลกลับ” แบบการสื่อสารสองทางที่สร้างให้เกิดการใช้เป็นข้อมูลเป็นพลัง ผลักดันให้ประชาชนตัดสินใจ “มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งจริงจัง” ด้วยตนเอง เนื่องจากประชาชนและ ผู้บริโภคเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนระบบสุขภาพและเป็นผู้รับผลประโยชน์ ผลสำเร็จจากการ ดำเนินงานจึงเป็นทั้งระดับผลผลิต (Out put) และผลลัพธ์ (Out come)

2) ผลกระทบ (Impact) จากการพัฒนาระบบสุขภาพส่งผลแก่ประชาชนและสังคมโดยรวม

การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายสุขภาพอย่างเข้มแข็งและจริงจังนั้น สร้างให้ชุมชนเกิดความรักผูกพัน (Community engagement) translate หนังสือความรับผิดชอบร่วมกัน เอาใจใส่แบบเป็นเจ้าของและให้ความสำคัญต่อระบบสุขภาพอำเภอในพื้นที่ตนเอง รวมทั้งมีการทำงานเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายอย่างเป็นระบบ (Health networking system) อันจะส่งผลให้เกิดภาคีเครือข่ายร่วมกันสร้างสังคมสุขภาวะที่ดีและยั่งยืนต่อไป (Health For All-All For Health)

2.1.4 บริบทสำคัญที่เป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จเพิ่มเติม

จากการพิจารณาความคิดเห็นร่วมกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Experts judgment) พบว่า นอกจากองค์ประกอบเดิม 6 องค์ประกอบ ที่ยังมีความจำเป็นและสำคัญโดยมีการปรับประยุกต์รายละเอียดดังกล่าวแล้วนั้น ยังมีข้อค้นพบเพิ่มเติมที่ส่งผลให้กระบวนการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขยายแคนไทย-ลาว ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น อีก 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การทำหน้าที่ของหัวหน้าทีม (Captaincy: C) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ

1.1) การนำองค์กรและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้นำ (Leadership and governance)

หัวหน้าทีมสุขภาพอำเภอขยายแคนไทย-ลาว ต้องเป็นนักยุทธศาสตร์ที่มีภาวะผู้นำสามารถนำองค์กรภายใต้การจัดการความเป็นระเบียบร้อยของบ้านเมืองในทุกมิติคุณภาพ ชีวิตของประชาชนในพื้นที่เป้าหมายให้เกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ เสมอภาค เท่าเทียมเป็นธรรม และมีคุณสมบัติอีกหลาย ๆ ด้าน

1.2) สามารถปรับแนวคิดการทำงานเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration)

เหนี่ยวนำทีมงานให้เกิดการทำงานเพื่อมวลชนแบบจิตสำนึกสาธารณะ

1.3) เป็นทีมที่ทำงานด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ (Humanity) ที่มีจิตใจสูง มีคุณธรรม เมตตา กรุณา อุทิศตน เสียสละ

2) การสื่อสาร (Communication: C)

การสื่อสาร เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอขยายแคนไทย-ลาว ทุกอำเภอให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการทำงานภายใต้ความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน จึงจำเป็นต้องมีระบบการสื่อสาร (SMCR) ที่มีประสิทธิภาพ (Berlo, 1960) เริ่มด้วยผู้ส่งสาร (Sender: S) ที่มีทักษะสามารถส่งสาร (Message: M) ถ่ายทอดออกไปด้วยวิธีการหรือมีช่องทาง (Chanel: C) ที่เหมาะสม ตรงตามความต้องการของผู้รับสาร (Receiver: R) ทำให้รับรู้ เข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ และเป็นการสื่อสารสองทาง (Two-way communications)

ที่ครบวงจร คือ 1) ส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสาร (Information) ที่ส่งออกไป และ 2) การสะท้อนกลับ (Feedback) ข้อเสนอแนะที่ผู้รับสารแจ้งกลับมาเพื่อเติมเต็มส่วนขาดหรือเพื่อปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

3) ความมุ่งมั่น (Commitment: C)

องค์ประกอบสำคัญต่อมา คือ ภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอชาญเด่น ไทย-ลาว ได้สร้างข้อตกลงที่เป็นพันธสัญญาร่วมกัน และมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อประโยชน์ของชุมชนท้องถิ่น

4) บริบททางวัฒนธรรม (Cultural context: C)

เนื่องจากอำเภอชาญเด่น ไทย-ลาว มีเอกลักษณ์ที่เป็นลักษณะเด่นเฉพาะตัวในด้านภาษาที่ใช้สื่อสาร สังคมความเป็นอยู่ที่มีความสัมพันธ์กันแบบเครือญาติ อาหารการกิน เครื่องแต่งกาย บ้านเรือนที่อยู่อาศัย ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ ที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น การดำเนินงานระบบสุขภาพอำเภอชาญเด่น ไทย-ลาว จึงควรสอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะเกิดการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง เนื่องจากในพื้นที่อำเภอชาญเด่น ไทย-ลาว มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ความเชื่อ ประเพณีและวัฒนธรรม

สรุปได้ว่า การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชาญเด่น ไทย-ลาว เป็นการทำงานร่วมกันของภาคีเครือข่ายในระดับอำเภอและองค์กรที่สนับสนุนจากภายนอกพื้นที่แบบเชื่อมโยงประสานสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบขององค์ประกอบหลักทั้ง 6 ประการ ที่ประกอบเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ ซึ่งในส่วนผลลัพธ์นั้น พบว่า เกิดขึ้นมากกว่าความคาดหวัง กล่าวคือ เกิดผลลัมฤทธิ์ของการพัฒนาเป็น 3 ระดับ คือ ระดับผลผลิต ระดับผลลัพธ์ และระดับผลกระทบที่ก่อให้เกิดสังคมสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน นอกนั้น ยังพบว่าปัจจัยอื่นๆ ที่เสริมให้การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชาญเด่น ไทย-ลาว ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้นนี้มีปัจจัยสำคัญอีก 4 ประการ คือ 1) การทำหน้าที่หัวหน้าทีมของผู้นำภาคีเครือข่าย 2) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 3) ความมุ่งมั่นในการทำงานตามข้อตกลงร่วมกันของภาคีเครือข่าย และปัจจัยสำคัญประการสุดท้าย คือ 4) บริบททางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ในความหลากหลายของพื้นที่อำเภอชาญเด่น ไทย-ลาว ที่หลอมรวมให้เกิดการทำงานด้วยความรัก ความสามัคคี มีพลังอย่างยั่งยืน

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการสอบถามในรอบที่ 2

(Delphi 2)

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน ในการเดลฟายรอบที่ 2 ตามเกณฑ์ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความคิดเห็นที่สอดคล้อง ซึ่งพิจารณาจากเกณฑ์ ดังนี้

ความหมายสมของระบบสุขภาพอำเภอชาญเด่น ไทย-ลาว พิจารณาจากร้อยละที่ผู้เชี่ยวชาญเลือก ตั้งแต่ ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตพิจารณาจากฐานนิยมที่ผู้เชี่ยวชาญเลือก ดังแต่ระดับมาก (4) ขึ้นไป

ความคิดเห็นที่สอดคล้อง (Consensus) พิจารณาจากพิสัยควร์ไทย (Inter-quatile range) ที่ไม่เกิน 1.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเดลไฟรอนที่ 2 เป็นดังนี้

1. การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (Unity district health team: U) ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชлен ไทย-ลาว ในองค์ประกอบ การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ มีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มากทั้ง 9 รายการ

2. การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภค (Customers focus: C) ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชлен ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภคในระดับอำเภอ มีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก 8 รายการ โดยมี 1 รายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ามีความเหมาะสม แต่ไม่มีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก คือ ข้อ 12 เรื่องช่องทางการรับรู้โดยการประสานงาน กับผู้นำชุมชน

3. การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (Community participation: C) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชлен ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย มีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก 8 รายการ โดยมี 1 รายการ ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ามีความเหมาะสม และไม่มีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก คือ ข้อ 25 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประเด็นการนำเสนอแผนงานขององค์กรมาเข้มต่อ กัน

4. การทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ (Appreciative inquiry: A) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชлен ไทย-ลาว ในองค์ประกอบการทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ มีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก 9 รายการ โดยมี 1 รายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบฯ มีความเหมาะสม แต่ไม่มีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก คือ การทำงานที่ก่อให้เกิดความผูกพัน ประเด็นการยอมรับ ซึ่งกันและกัน

5. การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing: R) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องว่ารูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขายเด่นไทย-ลาว ในองค์ประกอบของการแบ่งปันทรัพยากร และการพัฒนาบุคลากรมีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มากทั้ง 9 รายการ

6. การให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (Essential health care: E) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขายเด่นไทย-ลาว ในองค์ประกอบการให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชนมีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก 12 รายการ โดยมี 3 รายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบฯ มีความเหมาะสม แต่ไม่มีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มาก คือ 1) การบริการเบ็ดเสร็จครอบคลุมกลุ่มประชากร ข้อ 56 ประเด็นวัยเรียน-วัยรุ่น 2) ข้อ 57 ประเด็นวัยทำงาน และ 3) การบริการแบบบูรณาการให้ยังยืน ประเด็นการดูแลคนตั้งแต่เกิดจนตาย

7. การทำหน้าที่ของหัวหน้าทีม (Captaincy: C) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขายเด่นไทย-ลาว ในองค์ประกอบการทำหน้าที่ของหัวหน้าทีม มีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มากทั้ง 6 รายการ

8. การสื่อสาร (Community:C) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขายเด่นไทย-ลาว ในองค์ประกอบการสื่อสารมีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มากทั้ง 2 รายการ

9. ความมุ่งมั่น (Commitment: C) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขายเด่นไทย-ลาว ในองค์ประกอบความมุ่งมั่นมีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มากทั้ง 2 รายการ

10. บริบททางวัฒนธรรม (Cultural context: C) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องว่าการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขายเด่นไทย-ลาว ในองค์ประกอบบริบททางวัฒนธรรมชุมชนมีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้มากทั้ง 10 รายการ

สรุปผลการพิจารณาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการเดลฟีรอนที่ 2 ข้างต้น จากทั้งหมด 83 ประเด็น พนบฯ มีประเด็นที่ค่าพิสัยค่าอยู่ >1 จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 2 การมุ่งผลลัพธ์แก่ผู้บริโภค ข้อ 12 การประสานงานกับผู้นำชุมชน

องค์ประกอบที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย ข้อ 25 การนำแผนงาน
องค์กรมาใช้มติอภิญญา

องค์ประกอบที่ 4 การทำงานจนเกิดคุณค่า ข้อ 36 ประเด็นการยอมรับซึ่งกันและกัน
องค์ประกอบที่ 6 การดูแลสุขภาพที่จำเป็น ข้อ 56, 57, 61 ประเด็นการดูแลสุขภาพ
และการศึกษาของวัยเรียน วัยรุ่น การส่งเสริมอาชีพในวัยทำงาน และการดูแลคนตั้งแต่เกิดจนตาย
องค์ประกอบที่ 9 การมีวัฒนธรรม ข้อ 73 ประเด็นการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร
และข้อ 79 การจัดทำกติกาข้อตกลงร่วมกัน ที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นที่ไม่สอดคล้องกันและ
เป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ จึงเสนอให้ตัดออกเหลือเพียงประเด็นสำคัญ 75 ประเด็นเพื่อทำเดลฟาย
ในรอบที่ 3 ต่อไป

2.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ ชายแดน ไทย-ลาว รอบที่ 3 (Delphi 3)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 (เดลฟาย 3) พบว่า
ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่านมีความเห็นสอดคล้องกันว่าระบบสุขภาพอำเภอชายแดน ไทย-ลาว ที่
ประกอบด้วย 10 องค์ประกอบหลัก และประเด็นสำคัญจำนวน 75 รายการ มีความเหมาะสมและ
มีความเป็นไปได้ในการนำไปสู่การปฏิบัติจริง สามารถสรุปเป็นระบบสุขภาพอำเภอชายแดน
ไทย-ลาว ได้ดังต่อไปนี้

เนื่องจากอำเภอชายแดน ไทย-ลาว มีความแตกต่างจากพื้นที่ทั่วไปทั้งภูมิประเทศ
สังคมและวัฒนธรรม และบริบทอื่น ๆ อีกหลายประการ ดังนั้น จึงพบว่า ระบบสุขภาพชายแดน
ไทย-ลาวที่พึงประสงค์ในการจัดการสุขภาพสำหรับประชาชนควรมี 10 องค์ประกอบ คือเพิ่มจาก
รูปแบบเดิมอีก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หัวหน้าทีม (Captaincy: C) 2) การสื่อสาร
(Communication: C) 3) ความมุ่งมั่น (Commitment: C) และ 4) บริบททางวัฒนธรรม (Cultural
context: C) ซึ่งจัดหมวดหมู่ตามระบบ DHS@Thai-Laos'border: 4C+U+CARE+C ได้ดังนี้

บริบทที่สำคัญ (Crucial context) ประกอบด้วย การทำหน้าที่ของหัวหน้าทีม
(Captaincy: C) การสื่อสาร (Communication: C) และความมุ่งมั่น (Commitment: C) และ
วัฒนธรรม (Culture: C)

ปัจจัยนำเข้า (Input) ประกอบด้วย การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (U) โดยภาคี
เครือข่ายสุขภาพอำเภอชายแดน ไทย-ลาว เป็นเจ้าภาพ ร่วมกันรับผิดชอบ ตัดสินใจดำเนินการ แก้ไข
คุณภาพ และรับผลที่ได้ประโยชน์ในเชิงเป้าหมายด้วยกัน

กระบวนการ (Process) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของ
เครือข่ายและชุมชน (Community participation: C) การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing: R)

การทำงานจนเกิดคุณค่า (Appreciative Inquiry: A) และการให้บริการสุขภาพพื้นฐาน (Essential health care: E)

ผลสัมฤทธิ์ (Result) ได้แก่ การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (Customer focus: C) ซึ่งเป็นกลไกการขับเคลื่อนและผู้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ จึงเป็นทั้งผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ซึ่งส่งผลกระทบ (Impact) การมีสังคมสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน (Health For All, All For Health)

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ด้วยกระบวนการ EDFR ที่เหมาะสม สำหรับการศึกษาเชิงอนาคต ทำให้พบว่าระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ที่มีอยู่นั้นสามารถจัดการกับปัญหาสุขภาพของประชาชนได้ในระดับหนึ่ง แต่ในอนาคตที่ปัญหาต่างๆ นับวันจะซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะบริเวณชายแดนซึ่งมีบริบทที่หลากหลาย ที่สำคัญคือต้องตระหนักรถึงปัจจัยทางการเมืองระหว่างประเทศและความมั่นคงของชาติ ในขณะเดียวกันยังต้องยึดถือหลักคุณธรรม สิทธิมนุษยชน ควบคู่กันไป ดังนั้นหากมีระบบสุขภาพที่สามารถตอบสนองต่อเป้าหมาย และอยู่ได้ท่ามกลางปัจจัยที่อ่อนไหว จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด

ระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาวที่สังเคราะห์ได้จากการวิจัยนี้ มี 10 องค์ประกอบหลัก ที่มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ เพราะองค์ประกอบที่เพิ่มขึ้นมา มีความสำคัญมาก ซึ่งแต่เดิมอาจจะแทรกอยู่ในองค์ประกอบอื่นๆ ทำให้ไม่โดดเด่น จึงไม่สามารถกำหนดกระบวนการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น จึงจัดองค์ประกอบที่พับเพิ่มขึ้นมาเป็น บริบทที่สำคัญ (Crucial context) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญมากตามแนวคิดเชิงระบบ

1. บริบทที่สำคัญ (Crucial context) ประกอบด้วย

1.1 การนำหน้าที่ของหัวหน้าทีม (Captaincy: C) ด้วยการนำองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล (Leadership & governance) หัวหน้าทีมสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ต้องเป็นนักธุรกิจศาสตร์ที่มีภาวะผู้นำสามารถนำองค์กรภายใต้การจัดการความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองในทุกมิติ คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่เป้าหมายให้เกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ เสมอภาค เท่าเทียม เป็นธรรม เป็นต้น หัวหน้าทีมในลักษณะที่สามารถปรับแนวคิดการทำงานสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) เหนี่ยวนำทีมงานให้เกิดการทำงานเพื่อมวลชนแบบจิตสำนึกสาธารณะ มีจิตใจสูง มีคุณธรรม เมตตา กรุณา อุทิศตน เสียสละเป็นทีมที่ทำงานด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ (Humanity)

1.2 การสื่อสาร (Communication: C) เป็นหัวใจสำคัญที่จะผลักดันให้งานทั้งระบบ ขับเคลื่อนไปได้ เพื่อการสื่อสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่ภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ทุก

อำเภอให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการทำงานภายใต้ความแตกต่างกันในหลายด้าน จึงจำเป็นต้องมีระบบการสื่อสาร (SMCR) ที่มีประสิทธิภาพ เริ่มด้วยผู้ส่งสาร (Sender: S) ที่มีทักษะสามารถส่งสาร (Message: M) ถ่ายทอดออกไปด้วยวิธีการหรือมีช่องทาง (Chanel: C) ที่เหมาะสม ตรงตามความต้องการของผู้รับสาร (Receiver: R) ทำให้รับรู้เข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามวัตถุประสงค์ และเป็นการสื่อสารสองทาง (Two-way communications) ที่ครบวงจร คือ 1) ส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสาร (Information) ที่ส่งออกไป และ 2) การสะท้อนกลับ (Feedback) ข้อเสนอแนะที่ผู้รับสารแจ้งกลับมาเพื่อเติมเต็มส่วนขาดหรือเพื่อปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.3 ความมุ่งมั่น (Commitment: C) ภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอแคนไทยลาว มีความหลากหลายที่รัก เอกชน ภาคประชาชน และธุรกิจสุขภาพ การบริหารจัดการ การแลกเปลี่ยน รวมทั้งการแบ่งปันทรัพยากร ตลอดจนภารกิจซึ่งต้องสร้างข้อตกลงที่เป็นพันธสัญญาไว้ร่วมกัน และมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อประโยชน์ของชุมชนท้องถิ่นซึ่งเป็นปีหมายร่วมกัน

1.4 วัฒนธรรม (Culture: C) ด้วยอำเภอชาญแคนไทย-ลาว มีลักษณะเด่นในด้านภาษา ที่ใช้สื่อสาร สังคมความเป็นอยู่ที่มีความสัมพันธ์กันแบบเครือญาติ อาหารการกิน เครื่องแต่งกาย บ้านเรือนที่อยู่อาศัย ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ ที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น การดำเนินงานระบบสุขภาพอำเภอชาญแคนไทย-ลาว จึงสอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะเกิดการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง เนื่องจากในพื้นที่อำเภอชาญแคนไทย-ลาว มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ความเชื่อ ประเพณี และวัฒนธรรม

2. ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (U) ซึ่งภาคีเครือข่ายระบบสุขภาพอำเภอชาญแคนไทย-ลาวส่วนใหญ่จะคุ้นเคยและทำงานประสานกันอยู่แล้วเป็นปกติ ดังนั้น เมื่อผู้บริหารระดับนโยบายได้ออกรับนโยบายสนับสนุนการพัฒนาระบสุขภาพอำเภอ ขึ้น (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) ภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอส่วนใหญ่จึงเห็นว่า “เป็นโอกาส” ที่จะได้เกิดการทำงานร่วมกันเป็นทีมอย่าง “เป็นทางการ” และเป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาแนวทางการพัฒนาเครือข่ายสุขภาพอำเภอคุ้ยเชิงคุณภาพของประสิทธิชัย มั่งจิตร นานพ คงจะโต และกิตติมา โนมเมน (2556) โดยใช้แนวคิด UCARE ที่พ布ว่า ทีมเครือข่ายสุขภาพ อำเภอ มีความเป็นไปได้ในการบริหารจัดการและประสานการดำเนินงานร่วมกัน ด้วยความห่วงใย เอื้ออาทรกัน โดยมี “ประชาชน” เป็น “ปีหมายเดียวกัน” รับผิดชอบดำเนินการดูแล แก้ไข และได้รับผลประโยชน์ร่วมกันแบบ (Win Win Approach) สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์นายแพทย์สันติ ลากเบญจกุล (สุพัตรา ศรีวณิชชาการ และคณะ, 2554) บนเวทีเสวนาเพื่อการพัฒนาระบบสุขภาพ

ชุมชน ครั้งที่ 3 เรื่อง โรงพยาบาลกับการขับเคลื่อนระบบสุขภาพชุมชนว่า “เริ่มด้วยใจ ขับเคลื่อนเครือข่ายเป็นพวง ทุกย่างก้าวถ้าสามารถประสานกลาโหมเป็นพวงช่วยกันทำ และมีกลุ่มเป้าหมายเดียวกันก็จะเกิดพลังมหาศาล..” ประกอบกับการที่ภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว มีการทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็งเนื่องจากมี “ความขาดแคลน” ทรัพยากรที่เป็น “ข้อจำกัด” เมื่อตนกัน จึงทำให้ตระหนักและรู้สึกว่า “ความเห็นอกเห็นใจ” ห่วงใยอื่นๆ อาการกันและกัน “ถึงแม้จะมีพันธกิจของหน่วยงานที่แตกต่างกัน แต่ทุกคนก็ต่างกันเพียงหน้าที่” (ผู้นำเครือข่ายสุขภาพอำเภอสาขากำลังและการปักธงและความมั่นคง เพศชาย อายุ 43 ปี, 7 มกราคม 2561, สัมภาษณ์)

3. กระบวนการ (Process) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ดังนี้

3.1 การมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย (Community participation: C) การมีน โยบายมาสนับสนุนการพัฒนาจากบุคคลภายนอกมาทำหน้าที่แบบ “ตานก” อยู่อีกฝ่ายการจัดกระบวนการเรียนรู้ กระตุ้น ส่งเสริม เติมพลัง เป็นการสร้างโอกาสให้คนภายในชุมชนที่มีความใกล้ชิดกับสถานการณ์ รับรู้ปัญหาความต้องการ และปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ เปรียบเสมือน “ตาหนอน” ที่มองเห็นและสัมผัสด้วยความเป็นไปในชุมชนตลอดเวลา สถาคลดึงดูดกับงานวิจัย เรื่อง สถานภาพและกลยุทธ์การส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการพัฒนาองค์กร เศรษฐกิจในภาคตะวันออกของประเทศไทยของกุหลาบ รัตนสัจธรรม มนตรี ແນ້ນກສິກຣ ວສູຮຣ ຕັນວັດນາງກຸລ ວິນິຈ ສັກທີ່ພັນຖຸ ແລະຄະ (2546)

การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่ายเป็นการทำงานที่สร้างให้ประชาชนมีความรู้สึก “เป็นเจ้าของ” และมีความรับผิดชอบในระบบสุขภาพเมื่อชุมชนได้แสดงบทบาทในการวิเคราะห์ปัญหาและร่วมวางแผนแก้ไขด้วยตนเองเกิด “ระเบิดจากข้างใน” สถาคลดึงดูดกับป้าสูกตาตอนหนึ่งของสุเมธ ตันติเวชกุล (2561) เรื่อง “ระเบิดจากข้างใน” หัวใจแห่งการพัฒนาในพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ว่า “แนวคิดนี้ตรงกับหลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 คือ “ระเบิดจากข้างใน” พระองค์ทรงมุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาคน ทรงรับสั่งว่า ต้องระเบิดจากข้างใน นั้นหมายความว่า ต้องสร้างความเข้มแข็งให้คนในชุมชนที่เราเข้าไปพัฒนา ให้มีสภาพพร้อมที่จะรับการพัฒนาเติบโต แล้วจึงค่อย อกมาสู่สังคมภายนอก มิใช่ การนำเอาความเจริญหรือบุคคลจากสังคมภายนอกเข้าไปหาชุมชน หมู่บ้านที่ยังไม่ทันได้มีโอกาสเตรียมตัวหรือตั้งตัว” โดยการสร้างความตระหนักรถึงคุณค่าตนเองและยอมรับว่า “ชุมชนมีศักยภาพ” มีความเชื่อมั่นในความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น สถาคลดึงดูดสุรชัย รุจิวรรณกุล สองครรภชัย ลีทองดี และอนุพันธ์ สุวรรณพันธ์ (2558) ที่ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการระบบสุขภาพอำเภอคือการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายในพื้นที่ อำเภอขุนยวม จังหวัดศรีสะเกษ พนวจ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ คือ 1) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบ

การเรียนรู้มาเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยมีการร่วมปฏิบัติจริงในพื้นที่ 2) การสร้างการพัฒนาเครือข่ายและประสานการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในพื้นที่ และ 3) การติดตามประเมินผลการพัฒนาสุขภาพระดับอำเภอ

3.2 การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing: R) โดยผู้นำภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอ ชายแดนไทย-ลาว ใช้แนวคิดหลักการทำงานเพื่อสร้าง “ศรัทธา” ใน การจัดการวางแผนแบ่งปัน ทรัพยากรแบบ “พึ่มีสอง..น้องมีหนึ่ง” และทำงานแบบ “ใจถึงใจ” อย่างคนมี “หัวใจความเป็นมนุษย์” แล้วจะพบว่า “สิ่งที่ให้ คือ สิ่งที่ได้” ส่วนทรัพยากรที่ได้จากการระดมทุนของภาคเอกชน นั้น ภาคีสุขภาพฝ่ายอ้านวยการ ได้จัดทำฐานข้อมูลระดับอำเภอและมีการจัดงานเพื่อ “เชิดชูเกียรติ คุณ” ตอบแทนผู้มีศรัทธาและเสียสละให้สาธารณะรับทราบ สอดคล้องกับการศึกษาแนวทาง การพัฒนาเครือข่ายสุขภาพอำเภอด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพของประสิทธิชัย มั่งจิตร นานพ คณะโโต และกิตติมิwa โนมะเมน (ประสิทธิชัย มั่งจิตร, นานพ คณะโโต และกิตติมิwa โนมะเมน, 2556) โดยใช้แนวคิด UCARE พบว่า การแบ่งปันทรัพยากร การพัฒนาบุคลากร และการทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ ควรมีการเชิดชูผู้ปฏิบัติงานเพื่อขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาหน่วยบริการ ปัจจุบันยิ่งขึ้น

3.3 การให้บริการสุขภาพตามความจำเป็นในบริบทของชุมชน (Essential health care: E)

ภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ส่วนใหญ่ได้ประกาศเรื่อง ภาวะสุขภาพ และสังคมของผู้สูงอายุ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง (เบาหวาน/ ความดันโลหิตสูง/ หัวใจ/ สมอง/ หลอดเลือด) ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ยากไร้ เป็นประเด็นร่วมที่ต้องดำเนินการเป็นวาระเร่งด่วน เนื่องจากเป็นสาเหตุของการป่วยและตายที่มีแนวโน้มเพิ่มจำนวนมากขึ้น สอดคล้องกับความคิดเห็นของนายแพทย์นงคหลวง เสรีรัตน์ ที่สุพัตรา ศรีวณิชชากร (2554) สำนักงานเวทีส่วนบุคคลเพื่อการพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน ครั้งที่ 3 เรื่อง โรงพยาบาลกับการขับเคลื่อนระบบสุขภาพชุมชนว่า “ถ้าว่า ทำไม่การทำงานต้องเริ่มจาก กระบวนการเยี่ยมบ้าน คิดว่าการดูแลคนทั้งชีวิต เราไม่สามารถมองเห็นปัญหาเหล่านี้ได้บนโรงพยาบาล นอกจგาต้องเข้าไปในชีวิต ของเข้า จริงๆ” ซึ่งปัจจุบัน พบว่า หากมี “ระบบเฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง” ที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพอย่างครอบคลุมและต่อเนื่อง จะเป็นการสร้างโอกาสการมีส่วนร่วมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนได้ ครอบคลุมทุกมิติและเกิด “สังคมสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน” ซึ่งสอดคล้องกับวิชัย เทียนถาวร (วิชัย เทียนถาวร, 2558) ที่วิจัยเชิงคุณภาพเรื่อง การศึกษาการสื่อสารเพื่อการขับเคลื่อนนโยบาย สาธารณสุข การเฝ้าระวัง ควบคุม ป้องกัน โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง: ศึกษากรณีจังหวัดสิงห์บุรี โดยใช้สื่อสัญลักษณ์ “ปีงปองจราจรชีวิต 7 สี” พบว่า เป็นการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในระดับตำบลใช้เป็นเครื่องมือในการคัดกรองกลุ่มเป้าหมาย เพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้ง่าย

ทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ สีที่นำมาใช้เป็นสีที่มีความคุ้นเคยกับการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน สีสามารถแบ่งระดับความรุนแรง ได้จากการมองเห็น ทำให้ผู้ให้บริการและผู้รับบริการมีความเข้าใจ เกิดความตระหนัก ใส่ใจสุขภาพของตนเองมากขึ้น

3.4 การทำงานจนเกิดคุณค่า (Appreciative inquiry: A) การทำงานร่วมกันของภาคีเครือข่ายสุขภาพในอำเภอขะเดน ไทย-ลาว ส่วนใหญ่เป็น “การเรียนรู้จากการปฏิบัติ” ให้ความสำคัญกับการ “เตรียมการก่อนการจัดกิจกรรม (Before action review: BAR)” และ “สรุปผลหลังจัดกิจกรรม (After action review: AAR)” ภายใต้ “การเคารพศักดิ์ศรี” ในคุณค่าความเป็นมนุษย์ที่เป็นแนวคิดพื้นฐานและบรรยายกาศแบบ “ฉันท์พื่น้อง” สร้างให้เกิดความผูกพันและวัฒนธรรมการทำงานที่มี “คน” เป็น “ทุนทางสังคม” ที่ใช้เป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาทุก ๆ ด้าน และรักษาไว้ซึ่งทุนทางสังคมด้านอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับบุญสืบ โสโตร และคณะ (2559) ที่ศึกษาเชิงคุณภาพของระบบสุขภาพอำเภอพื้นที่เขตเมือง 8 จังหวัด เรื่องการพัฒนาบริการ โรคเรื้อรัง (เบาหวาน ความดัน โลหิตสูง) ผู้ป่วยติดบ้านติดเตียง ของเขตบริการสุขภาพที่ 4 พบว่าปัจจัยของความสำเร็จเกิดจากทุนทางสังคมที่มีมาก่อน ได้แก่ ทุนทางความเชื่อทางศาสนาวัฒนธรรมที่ให้คุณค่ากับการช่วยเหลือเอื้ออาทรกัน มีความเป็นญาติพื่น้องและเสริมสร้างความรู้สึกภักดีในความรู้สึกเป็นหนึ่งในเครือข่ายที่มีความเข้มแข็งและรู้สึกเป็นทีมที่เป็นหนึ่งเดียวที่ต้องการเดินไปพร้อมๆ กัน

4. ผลสัมฤทธิ์ (Result) ความสำเร็จที่ได้จากการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอขะเดน ไทย-ลาว เกิดขึ้นได้ 2 ระดับ คือ

4.1 ระดับผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ได้แก่ “การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค” (Customer focus: C) ภาคีเครือข่ายสุขภาพอำเภอขะเดน ไทย-ลาว ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมการดำเนินงานระบบสุขภาพ จึงทำให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการ “ได้ลงมือปฏิบัติตัว ตนเองทุกขั้นตอน” ทำให้เกิดความตระหนักและรู้สึกห่วงใย “เป็นเจ้าของ” ระบบสุขภาพในชุมชน ของตนเอง นำไปสู่การเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังสอดคล้องกับชุดการ ศิริคุณ และวุฒิพงศ์ ภักดี ภูล (2557) ที่ประเมินความคิดเห็นต่อการพัฒนาเครือข่ายบริการสุขภาพระดับอำเภอ (DHS) ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร พ布ว่า ปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาเครือข่ายบริการสุขภาพระดับอำเภอ คือ 1) การเสริมสร้างการรับรู้ (Perception) เกี่ยวกับนโยบาย รับรู้ต่อปัญหาสังคม (Perception of social problem) 2) การกระตุ้นการตอบสนอง (Responsiveness) ซึ่งกระบวนการสื่อสารของผู้นำสารไปยังผู้รับสารด้วยช่องทางที่เหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถทำให้ข้อมูลข่าวสารถูกต้องเป็น “พัลส์ความเปลี่ยนแปลง” ก่อให้เกิดการเร่งรัดปฏิบัติตามนโยบาย หรือตอบสนองต่อการแก้ไข

ปัญหาของชุมชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย เทียนถาวร (2558) เรื่องการสื่อสารเพื่อการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ การเฝ้าระวัง ควบคุม ป้องกัน โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง ศึกษากรณีจังหวัดสิงห์บุรี พบว่า ผู้ส่งสารมีทักษะในการสื่อสารที่ดี ทำให้ผู้รับสารมีความรู้สึกเป็นกันเอง ทำให้การถ่ายทอดสื่อถึงตัวผู้รับ มีความเข้าใจน่าไปปฏิบัติได้ถูกต้อง และที่สำคัญต้องเป็นการสื่อสารแบบสองทางและมีการโต้ตอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในทุกขั้นตอน จึงจะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพสูง

4.2 ระดับผลกระทบ (Impact) จากการจัดการระบบสุขภาพร่วมกันของภาคีเครือข่าย สร้างให้เกิดความรักและผูกพันในชุมชน (Community Engagement) รู้สึกเป็นเจ้าของห่วงโซ่อิทธิพล ใจใส่ย่างจริงจัง เกิดการทำงานเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ (Health Networking System) อันจะส่งผลให้เกิดการสร้างสังคมสุขภาวะที่ดีอย่างยั่งยืน

จากการวิจัยดังกล่าว พบว่า การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว เป็นกระบวนการเชิงระบบตามกรอบ 4C+U+CARE+C ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 10 องค์ประกอบ โดยมี 1) การทำงานร่วมกันในระดับอำเภออย่างเข้มแข็ง (Unity of district health team: U) เป็นปัจจัยนำเข้า 2) การมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย (Community participation: C) 3) การจัดการทรัพยากร (Resource sharing: R) 4) การให้บริการสุขภาพตามความจำเป็นในบริบทของชุมชน (Essential health care: E) 5) การทำงานจนเกิดคุณค่า (Appreciative inquiry: A) เป็นกระบวนการ 6) การมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้บริโภค (Customer focus: C) เป็นผลลัมพุทธิ์ (Result) ที่มี ทั้งผลผลิต (output) และผลลัพธ์ (outcome) และหากดำเนินการ ไปอย่างต่อเนื่องจะเกิดความรัก ความผูกพันของชุมชน (Community engagement) และการทำงานของเครือข่ายสุขภาพที่เป็นระบบ (Health networking system) ส่งให้เกิดผลกระทบ (Impact) ต่อระบบการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น สู่การ สร้างสังคมสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน (Health For All, All For Health) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ระเบิดจาก ข้างในที่ปัจจุบัน ได้ขยายไปทุกพื้นที่ซึ่งอำเภอแต่ละอำเภอก็ดำเนินการเหมือนกัน แต่ในพื้นที่อำเภอชายแดนไทย-ลาว แม้ต่างขนาดกันแต่ก็มีปัจจัยเสริมให้เกิดความสำเร็จอีก 4 ส่วน คือ 7) การทำ หน้าที่ของหัวหน้าทีม (Captaincy: C) คือ ภาระการนำองค์กรของหัวหน้าทีมที่บริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาล มีทักษะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ทีมทำงานด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ 8) การ สื่อสาร (Communication) ที่มีระบบครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ 9) ความมุ่งมั่นในข้อตกลง ร่วมกัน (Commitment: C) ของภาคีเครือข่ายที่มุ่งทำงานเพื่อชุมชนท้องถิ่น และ 10) บริบททาง วัฒนธรรม (Cultural context: C) บริบททางวัฒนธรรมของอำเภอชายแดนไทย-ลาวที่เป็นเอกลักษณ์ และเป็นเอกภาพในวัฒนธรรมแบบพื้นเมือง จึงเป็นองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การ

พัฒนาระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ สังคมประเทศไทยโดยรวมต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย-โดยเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1.1 ผลการวิจัย พบว่าระบบสุขภาพอำเภอ ตามแนวคิด UCCARE ยังคงมีประโยชน์ในการนำไปใช้ในพื้นที่อำเภอเชียงใหม่ แต่อาจจะต้องพิจารณาให้แต่ละพื้นที่สามารถปรับระบบการใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสภาพภูมิภาคและพื้นที่ด้วย

1.2 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นชัดเจนว่า มีบริบทที่สำคัญซึ่งจะมีผลต่อความมีประสิทธิผลของระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ได้แก่ การทำหน้าที่ของหัวหน้าทีม (Captaincy: C) การสื่อสาร (Communication: C) ความมุ่งมั่น (Commitment: C) และวัฒนธรรม (Culture: C) ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.2.1 กระทรวงสาธารณสุขควรสนับสนุนให้อำเภอเชียงใหม่ ได้ สามารถปรับรูปแบบบริการสาธารณสุขให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ ได้ตามความเหมาะสม โดยการพัฒนาเป็นระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ เพื่อเป็นแบบอย่างให้พื้นที่ชายแดนด้านอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้จัดการปัญหาสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน ได้คุ้มครอง

1.2.2 กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงาน疾控 สำนักงานศุลกากร และสถาบันการศึกษา ด้านสาธารณสุขที่มีหลักสูตรการอบรมผู้บริหารระดับต่างๆ ควรบรรจุเรื่อง การเป็นหัวหน้าทีม (Captainship) ใน การพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารตั้งแต่ระดับต้น เพื่อฝึกฝนให้เกิดทักษะในการเป็นหัวหน้า ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.3 องค์การ หน่วยงานสาธารณสุข ในระดับเขตสุขภาพ เป็นเจ้าภาพในการ supervising ข้อตกลงและกำหนดแนวทางในการบูรณาการ เป้าหมายและทรัพยากร กับ องค์การ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ เพื่อให้เกิดความเห็นชอบ ความมุ่งมั่นร่วมกัน (Commitment) และเพื่อเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานผู้ปฏิบัติ ในระดับอำเภอสามารถแบ่งปัน ทรัพยากร ได้อย่างราบรื่น

1.2.4 หน่วยงานสาธารณสุข ในระดับเขตสุขภาพ สร้างเสริมให้แต่ละอำเภอจัดทำ แผนปฏิบัติการของระบบสุขภาพอำเภอ โดยมีรายละเอียด ในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ วัฒนธรรมของชุมชน (Culture) ตลอดจนมีระบบการสื่อสาร (Communication) และการสื่อสาร สุขภาพอย่างชัดเจน อีกทั้งมีการควบคุมกำกับการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.2.5 หน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เป็นภาครัฐมีบทบาทเป็นผู้อื่นวายให้การสนับสนุนส่งเสริมพื้นที่ในด้านต่างๆ ประกอบด้วย 1) องค์ความรู้ในการพัฒนาและจัดการระบบสุขภาพอำเภอ 2) มาตรการทางสังคมที่เป็นข้อตกลงร่วมในระดับชุมชนท้องถิ่น 3) การทำงานแบบเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย 4) การกระจายอำนาจส่วนราชการพัฒนาความเข้มแข็งแก่ระดับพื้นที่ และ 5) การออกแบบการทางกฎหมายเพื่อสนับสนุนให้การปฏิบัติเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ข้อเสนอในการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบ DHS@Thai-Laos's border:4C+U+CARE+C ไปทำการวิจัยปฏิบัติการ (Action research) เพื่อพัฒนาองค์ประกอบที่สำคัญต่าง ๆ ให้เหมาะสมมากที่สุด โดยศึกษาในเชิงปริมาณเพื่อยืนยันองค์ประกอบทั้ง 10 ประการ รวมทั้งการจัดกลุ่มองค์ประกอบที่เหมาะสมต่อไป

2.2 ประยุกต์รูปแบบ DHS@Thai-Laos's border:4C+UCARE+C มาทดลองใช้และวิจัยในพื้นที่อำเภอปกติ เพื่อเป็นการพัฒnarูปแบบที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นการยกระดับระบบสุขภาพระดับอำเภอต่อไป

2.3 ศึกษาวิจัยบริบทของอำเภอที่มีความแตกต่างหลากหลาย และรูปแบบระบบสุขภาพอำเภอที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของอำเภอที่แตกต่างหลากหลายเพื่อใช้เสนอแนะเป็นรูปแบบทางเลือกในการดำเนินการระบบสุขภาพอำเภอตามแต่ละบริบทของพื้นที่นั้นๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

กรมอุตุฯ (2559). ความสัมพันธ์ไทย-ลาว. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thaisavannakhet.com/savannakhet/th/knowledge/relationships/>.

กรมควบคุมโรค. (2557). แนวทางการดำเนินงานสาธารณสุขชายแดน เพื่อรับการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียน ปีงบประมาณ 2557. ม.ป.ท.

กระทรวงมหาดไทย. (2559). ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579). วันที่คืนข้อมูล 15
กรกฎาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www thaigov go th/uploads/document/66/2017/01/pdf/20year-may59 pdf>.

กิตานันท์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กุหลาบ รัตนสัจธรรม, มนตรี แซมกสิก, วสุธร ตันวัฒนกุล, วินิจ ศักดิ์พันธุ์ และคณะ. (2546).

รายงานการวิจัยเรื่องสถานภาพและกลยุทธ์การส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่
เกี่ยวกับการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจในภาคตะวันออกของประเทศไทย. นนทบุรี:
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. (2552). ประกาศคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เรื่อง ธรรมเนียมว่า
ด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2552. กรุงเทพฯ: ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอนพิเศษ
175 ง วันที่ 2 ธันวาคม 2552.

จุฑาทิพย์ พิทักษ์. (2559). คู่มือเยี่ยมสำรวจพื้นที่. นนทบุรี: สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี.

ชดากร ศิริคุณ และวุฒิพงศ์ กักดีกุล. (2557). การประเมินความคิดเห็นต่อการพัฒนาเครือข่ายบริการ
สุขภาพ System ระดับอำเภอ (District Health System: DHS) ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร.
วารสารการพัฒนาสุขภาพชุมชน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2(1), 1-11.

ชัยวัฒน์ ติระพันธุ์. (ม.ป.ป.). ทฤษฎีกระบวนการ. เข้าถึงได้จาก

<http://advisor.anamai.mohp.go.tj/think/theory.htm>

เดชา แซ่หดี, สิริชัย นามทรงศนีย์, ชิตสุภวงศ์ ทิพย์เที่ยงแท้ และนางทัศนีย์ สมามาลย์. (2557).
การขับเคลื่อนระบบสุขภาพระดับอำเภอ (รสอ.) District Health System (DHS)
ฉบับประเทศไทย. นนทบุรี: สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวง
สาธารณสุข.

เดชา แซ่ห์หลี และคณะ. (2557). เสริมคุณค่าปัจฉนภูมิคือระบบสุขภาพระดับอำเภอ (รสอ.). โครงการพัฒนาองค์ความรู้ แนวคิด และจัดพิมพ์ผลงานการพัฒนาගາລ ໄກສນັບສຸດระบบสุขภาพระดับอำเภอ ມູນນິທີແພທຍ໌ໜັນບັກ ພາຍໃຕ້ການສັບສຸດຈາກສໍານັກງານຫລັກປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງໜາຕີ (ສປສະ.).

ธรรมนูญระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2552. (2552, 2 ຊັນວາຄມ). ຮາຊກິຈຈານເບກຍາ. ໜ້າ 57.

ธີຣພຣ ສຕືອຮັງຄູຣ. (2556). ການປົງປັງກະທຽບສາທາລະສຸກັນກລ ໄກສນາຄຸນກາພາບການບົກລາຍ. ພາບາລເບຕບົກລາຍເປົ້າຍືນຜ່ານ. ວາງສາກອງການພາຍານາລ, 40(3).

ເນວັດຕົ້ນ ເລີຍວິວັດນວງສົ່ງ ແລະຄະນະ. (2559). ການເຮັດວຽກເສີມບັນດາການຮະບນສຸຂະພາບຮະດັບອຳເກອ ແລະ ທຶນໝາຍອອກຮອບຮັບໃນການພັດທະນາເຄືອຂ່າຍນິກິຈການສຸຂະພາບດ້ວຍກິຈການເຢືນນຳນັ້ນ ຄຸນກາພ: ສຸຂະພາບສູງທີ່ໄວ້ໃນກັນດ້ວຍທຶນໝາຍອອກຮອບຮັບ. ວາງສາກເຄືອຂ່າຍວິທາລັບພາຍານາລ ແລະການ ສາທາລະສຸກາກໃຕ້, 3(2), 1-16.

ບຸນຍຸຮຽນ ກິຈປົກການບຸນຍຸຮຽນ. (2554). ຮະເບີນວິທີວິຈ່າທາງສັງຄົມຄາສຕ່ຣ. ກຽງເທັພາ: ໂຮງພິມພົມຈານຈຸ່ງ ໂປຣດັກທ.

ບຸນຍຸສືບ ໂສໂສນ ແລະຄະນະ. (2559). ຄຸນກາພຈິວິດຂອງຜູ້ປ່ວຍໂຮງເຮື້ອງວັງທີ່ມີ ແລະ ໄນມີກາວະແທກຮັ້ອນ ແລະແນວທາງການພັດທະນາຄຸນກາພຈິວິດຜູ້ປ່ວຍໂຮງເຮື້ອງວັງ. ກຽງເທັພາ: ສາບັນວິຈ່າຮະບນສາທາລະສຸກ.

ປະຈຸນ ຮອປປະເສົງ. (2543). ນໂຍບາຍແລະກາວງແຜນ: ຫລັກການແລະທຄມກີ (ພິມພົກຮ້າງທີ່ 6). ກຽງເທັພາ: ເນຕິກຸລການພິມພົ.

ປະເວສ ວະສື່. (2550). ການພັດທະນາຮະບນສຸຂະພາບພຸນໜ້ນ ສຸຂະພາບພຸນໜ້ນແມ່ນຮາກສານສຸຂະພາບທີ່ມີມາດ. ກຽງເທັພາ: ສໍານັກງານຫລັກປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງໜາຕີ ສາບັນວິຈ່າຮະບນສາທາລະສຸກ ສໍານັກງານກອງຖຸນສັນສຸດການສ່າງເສົ່າມີສຸຂະພາບ.

ປະສິທີທີ່ມານະເຈີ່ງ. (2557). ການສຶກຍາແລະພັດທະນາການຮ່ວມມື່ອທາງດ້ານສາທາລະສຸກ ຂາຍແດນ ກາກຕະວັນອອກເພື່ອການແກ້ປັບປຸງທາສາທາລະສຸກ. ກຽງເທັພາ: ກລັກສູ່ຕະຫຼາກບົກລາຍການກຽງເທັພາ ຮູ່ນທີ່ 6 ປີ 2557 ສາບັນການຕ່າງປະເທດເທວະວະກວໂໂປກ ກະທຽບການຕ່າງປະເທດ.

ປະສິທີທີ່ຂັ້ນ ມັງຈິຕ ມານພ ຄະໂໂໂ ແລະກິຕິຕິນາ ໂມະເມນ. (2556). ການພັດທະນາເຄືອຂ່າຍສຸຂະພາບຮະດັບອຳເກອ. ວາງສາກການພັດທະນາສຸຂະພາບພຸນໜ້ນ ນໍາການວິທາລັບຂອນແກ່ນ, 1(3), 17-28.

ປັບປຸງ ຍົງຍິ່ງ, ວິຊຍ ເຖິງຄາວ, ວສງຮ ຕັນວັດນຸ້ດ, ກາສັກ ເຕີ່ຂັ້ນໜຳກ ແລະວັນສຣາ ເຫວັນນິຍມ. (2560). ຮະບນສຸຂະພາບອຳເກອຍໜາຍແດນ ຖະໜາຍ-ລາວ: ສາບັນການຜົມແລະສຸກພ ປັບປຸງທີ່ສຳຄັນ. ວາງສາກການສ່າງເສົ່າມີສຸຂະພາບແລະອນາມັຍສິ່ງແວດລ້ອມ ກຽມອນນຳຍ ກະທຽບສາທາລະສຸກ, 40(2).

- พันธุ์ทอง จันทร์สว่าง. (2557). UCARE พัฒนาเป็น UCCARE ดูแลประชาชนให้ได้ทั้ง Clinical & Psychosocial Outcome. เข้าถึง ได้จาก <http://www.ptjsw.blogspot.com/2014/10/28>
- กิญโญ รัตนพันธุ์. (2555). ห้องเรียนกระบวนการ Appreciative Inquiry. เข้าถึง ได้จาก <http://portal.in.th/files/8/6/8/201105/26/AI.pdf>.
- ยงยุทธ พงษ์สุภาพ. (2553). การจัดการเรียนรู้ โดยใช้บริบทเป็นฐาน (*Context-based learning: CBL*) เล่ม 1 โครงการสนับสนุน การปฏิรูประบบสาธารณสุข โดยความร่วมมือของ รัฐบาลไทยและสหภาพพยาบาล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หนอชาวบ้าน.
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับพื้นที่ พุทธศักราช 2561. (2561, 9 มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1-7.
- รุจิรา ภูมูลย์. (2541). การพยายามครอบครัว: แนวคิด ทฤษฎี และการนำไปใช้. กรุงเทพฯ: วี.เจ.พรินติ้ง.
- วงศ์ธร ตันวัฒนกุล. (2550). สุขภาพอนามัยชุมชน และกระบวนการพัฒนา. ชลบุรี: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วงศ์ธร ตันวัฒนกุล. (2551). *Status and Strategies of Community Health Development in Responsibility Area of Sub-district Administrative Organization: Case study in Chonburi Province, Thailand*. Dissertacao de Doutoramento em Ciencias Biomedicas.
- วิชัย เทียนดาวร. (2555). การสร้างเสริมสุขภาพแนวใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: องค์การทหารผ่านศึก.
- วิชัย เทียนดาวร. (2558). การสื่อสารเพื่อการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ การเฝ้าระวัง ควบคุม ป้องกัน โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง ศึกษากรณีจังหวัดสิงห์บุรี. กรุงเทพฯ: คุณภูนิพนธ์หลักสูตรคุณภูนิบัณฑิต (สื่อสารการเมือง) วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- วิภาวดี ชมนิรัตน์. (2551). การพัฒนาระบบบริการ การคุ้มครองเด็กในกลุ่มผู้ที่เป็นเบาหวานของ หน่วยบริการสุขภาพระดับปฐมภูมิ. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรพล หนูนุ่น. (2559). จาก กพ.สอ. นาเป็น คบ.สอ. ในระบบสุขภาพระดับอำเภอ. เข้าถึง ได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/9910>.
- ศูนย์ข้อมูลสำรวจอาเซียน. (2558). ระบบสาธารณสุข สนบ.ลาว. กรุงเทพฯ: กรมประชาสัมพันธ์.
- สถาบันวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน. (2557). แนวทางการทบทวน ประเมิน เพื่อพัฒนา ต่อยอด DHS. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน.

สินศักดิ์ชนม์ อุ่นเมี. (2556). พัฒนาการสำคัญของการสร้างเสริมสุขภาพ. นนทบุรี: โครงการ
สวัสดิการวิชาการ สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข.

สุพัตรา ศรีวณิชชาการ และคณะ. (2554). โรงพยาบาลกับการขับเคลื่อนระบบสุขภาพชุมชน.

กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สำนักงานวิจัยและ
พัฒนาระบบสุขภาพชุมชน (สพช.) สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล
บริษัท พ.อ. ลิฟวิ่ง จำกัด.

สุเมธ ตันติเวชกุล. (2559). ระเบิดจากข้างใน” หัวใจแห่งการพัฒนา ในพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9.
เข้าถึงได้จาก <https://mronline.com/onlinesection/detail/9590000115284>.

สุภากค์ จันทวนิช. (2552). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพ:
ศูนย์วิจัยการบ่มเพาะเยาวชนและอาชีวศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรชัย รุจิวรรณกุล, สงกรรมชัย ลีทองคี, และอนุพันธ์ สุวรรณพันธ์. (2558). พัฒนารูปแบบการ
จัดการระบบสุขภาพอำเภอโดยด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายในพื้นที่:
กรณีศึกษา อำเภอชุมทาง จังหวัดศรีสะเกษ. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิชญทรรศน์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 10(2), 117-125.

สุรเกียรติ อาชานานุภาพ. (2557). การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ (*District Health System: DHS*):
ความเหมือนที่แตกต่าง. กรุงเทพฯ: สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ.

สุวิทย์ เมยินทร์. (2559). แนวคิดรูปแบบการพัฒนาประเทศไทย 4.0. กรุงเทพฯ: กระทรวงพาณิชย์.
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2560). แนวทางการดำเนินการบนพื้นฐานของ
การเชื่อมโยงระหว่างหลักการกับการสังเคราะห์บทเรียนจากประสบการณ์. เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaihealth.or.th>

สำนักความร่วมมือการค้าและการลงทุน. (2557). จุดผ่านแดนไทย-ลาว. กรุงเทพฯ: กรมการค้า
ระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์.

สำนักงานความร่วมมือระหว่างประเทศ. (2557). แนวทางการดำเนินงานสาธารณะสุขชายแดนเพื่อ
รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. นนทบุรี: กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. (2552). ธรรมนูญระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2552.
นนทบุรี: วิกิ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติฉบับที่ 12. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

- สำนักงานบริหารยุทธศาสตร์สุขภาพดีวีดีไทย. (2560). แนวทางการดำเนินงานคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและระบบสุขภาพอำเภอ (*District Health Board: DHB*). นนทบุรี:
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.
 - สำนักงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทย. (2556). การใช้บริการสุขภาพของผู้ป่วยชาวลาวในประเทศไทย. นนทบุรี: สำนักงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทย และเครือสถานบันนวิจัยระบบสาธารณสุข.
 - สำนักงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทย. (2555). การศึกษาสถานการณ์การให้บริการสุขภาพกับชาวกัมพูชา ที่ชายแดนไทย-กัมพูชา: กรณีศึกษา จังหวัดสระแก้ว จันทบุรี และตราด กระทรวงสาธารณสุข ปี 2556. นนทบุรี: สำนักงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทยและเครือสถานบันนวิจัยระบบสาธารณสุข.
 - สำนักตรวจสอบราชการกระทรวงสาธารณสุข. (2560). แบบรายงานการตรวจสอบการระดับจังหวัด งวดที่ 1 ประจำปีงบประมาณ 2560. สืบค้นจากระบบฐานข้อมูล Data Health Center: DHC กระทรวงสาธารณสุข.
 - สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. (2559). แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 12. นนทบุรี: สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
 - สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. (2555). แผนยุทธศาสตร์สุขภาพดีวีดีชีวิต ไทย พ.ศ. 2554-2563.
 - กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
 - สำนักบริหารการสาธารณสุข. (2557). ทีมหมอดรุ่งศรี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
 - สำลี เปเลี่ยนบางช้าง. (2558). บทบาทของนักสาธารณสุข ในฐานะผู้ประสานประทัยชั้นทางด้านสุขภาพ. เอกสารประกอบการบรรยายประชุมสัมมนาคณะกรรมการสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 26 มกราคม 2558.
 - อมร นนทสุต. (2559). แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์: การจัดการทรัพยากรบุคคล. วารสารสมาคมเวชศาสตร์ป้องกันแห่งประเทศไทย, 2(3), 215-219.
 - Berlo, D. K. (1960). *The process of communication*. New York: The Free Press.
 - Bertalanffy, L. (1969). *General system theory*. New York: George Braziller.
 - Boyd, N. M., & Bright, D. S. (2007). Appreciative inquiry as a mode of action research for community psychology. *Journal of Community Psychology*, 35(8), 1019-1036.
 - Cooperrider, D. L., & Whitney, D. (1999). *Collaborating for change: Appreciative inquiry*. Berrett-Koehler.

- Cooperrider, D. L., & Whitney, D. (2005). *A positive revolution in change: Appreciative inquiry*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/237404587>
- Beth, S., & Friedman, L. (1986). *A system of care for severely emotionally disturbed children & youth*. Washington: CASSP Technical Assistance Center.
- Fulop, T., & Roemer, M. (1987). *Reviewing health manpower development: A method of improving national health systems*, Geneva: World Health Organization.
- Jensen, C. (1996). *Delphi in depth: Power techniques from the experts* Berkeley. Singapore: n.p.
- Poolpatarachewin, C. (2003). Research with EDFR. Journal of Education, 32, 1-19.
- Putt, A. M. (1978). *General system theory: Applied to nursing*. Boston: Little brown and Company.
- Thanvatakul, V. (2008). *Status and strategies of community health development in responsibility area of sub-district administrative organization: Case study in Chonburi Province, Thailand*. Dissertacao de Doutoramento em Ciencias Biomedicas.
- World Health Organization. (2010). *Monitoring the building blocks of health systems: A handbook of indicators and their measurement strategies*. Geneva: WHO Document Production Services.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายงานผลการทดสอบเครื่องมือด้วยเทคนิคเดลฟี่

รายนามผู้เขี่ยวยาณตรวจสอบเครื่องมือด้วยเทคนิคเดลไฟ

1. แพทย์หญิงประนอม คำเที่ยง	อธิบดีกรมสันัสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข
2. นายธนา ยันต์โภวิท	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงพัฒนาสังคมและพัฒนาทรัพยากรบุคคล
3. นายนิมิต วันไชยธนวงศ์	ผู้อำนวยการจังหวัดสุพรรณบุรี
4. คร.รัฐพล ธุระพันธ์	นายอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
5. นายชรินทร์ ทองสุข	ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนี
6. ดร.เยาวดี สุวรรณนาค	พระพุทธบาท สารบุรี
7. นายปรีดาศักดิ์ หนูแก้ว	รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ
8. นายแพทย์สันติ ลาภเบญจกุล	รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพะเยา
9. นายแพทย์ประستิทธิชัย มั่งจิต	รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสระบุรี
10. รศ.ดร.นรินทร์ ตั้งช่องกษา	คณะวิทยาการจัดการ (สาขาวิชาการจัดการชุมชน) มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี
11. รศ.ดร.สังค์ราษฎร์ ลีทองค์	คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
12. ผศ.ดร.ถาวร มาดัน	คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตสุโขทัย
13. ผศ.ดร.สมคิด ภูหวาน	รองคณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
14. นายแพทย์สมนึก ชีวากี้รติยิ่งยง	โรงพยาบาลพะเยา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 65000
15. นายสุรกิจ สุวรรณแก้ว	นายกองค์การบริหารตำบลลดอนหญ้าบ้าน อ.กาซี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13140
16. นางสกุลตรา บุตรที	นายกองค์การบริหารตำบลลนาขุม อำเภอป่าโคก จังหวัดอุตรดิตถ์
17. คร.จุฑาทิพย์ พิทักษ์	สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ภาคผนวก ข

เครื่องมือวิจัยระบบที่ 1

แนวคิดในการสนับสนุนกลุ่มสถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพสำหรับเด็กไทย-ลาว

แนวคิดการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพ อำเภอชายแดนไทย-ลาว

ชื่อโครงการวิจัย การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

หัวข้อที่สัมภาษณ์ สถานการณ์การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

บทบาทผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ภาคีสุขภาพระดับอำเภอ

ภาคีสุขภาพระดับจังหวัด

อื่น ๆ

คำชี้แจง

ขอความอนุเคราะห์ท่าน ให้ข้อมูลสถานการณ์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ในพื้นที่ของท่านตามความเป็นจริง ความคิดเห็นของท่านจะประโยชน์ในการศึกษาวิจัย และการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

แนวประเด็นคำถาม

1. การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ ตามกรอบแนวคิด UCCARE องค์ประกอบ 6 ด้าน

1.1 การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (Unity district health team: U)

1.1.1 ริเริ่มมีแนวทางการทำงานระบบสุขภาพอำเภอร่วมกันอย่างไร มีภาคีได้ร่วมด้วยแบ่งบทบาท หน้าที่กันอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

1.1.2 มีการทำงานร่วมกันเป็นทีมในบางประเด็น หรือทุกประเด็น หรือไม่อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

1.1.3 มีการบูรณาการระบบการทำงานเป็นโครงข่ายทีมเดียวกัน โดยมีชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ ร่วมเป็นทีมกับเครือข่ายสุขภาพทั้งแนวตั้งและแนวราบหรือไม่ย่างไร ในทุกประเด็น หรือในบางประเด็นสุขภาพที่สำคัญอย่างไร อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.2 การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภค (Customer focus: C)

1.2.1 ช่องทางในการรับรู้และเข้าใจความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการเป็นอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.2.2 มีการขยายและการปรับปรุงระบบงานช่องทางในการรับรู้และเข้าใจความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการที่หลากหลาย อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.2.3 ความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการถูกนำมาบูรณาการกับระบบงานต่าง ๆ อย่างไร จนทำให้ประชาชนเขื่อมั่นศรัทธา ผูกพัน และมีส่วนร่วมกับเครือข่ายระบบสุขภาพ点多 อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (Community participation: C)

1.3.1 มีวิธีการทำให้ชุมชนและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมรับรู้ ร่วมคิดวางแผนในการดำเนินงานด้านสุขภาพระดับอำเภอ อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.3.2 ชุมชน และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมดำเนินการกับเครือข่ายระบบสุขภาพอำเภอ หรือไม่อย่างไร และมีการขยายวงให้ครอบคลุมทั้งประเด็นปัญหาและกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ได้อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

1.3.3 ชุมชน และภาคีเครือข่ายร่วมกันดำเนินการ รวมทั้งการประเมินผล จนร่วมเป็นเจ้าของการดำเนินงานเครือข่ายระบบสุขภาพอำเภอ ได้อย่างครบวงจร อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.4 การทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ (Appreciative inquiry: A)

1.4.1 มีวิธีการดูแลพัฒนาและสร้างความพึงพอใจของบุคลากรระหว่างผู้ให้บริการ และผู้รับบริการอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

1.4.2 มีการขยายระบบการคุ้มครองพัฒนาและสร้างความพึงพอใจให้เกิดความผูกพันได้อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

1.4.3 มีการเรียนรู้เพื่อสร้างวัฒนธรรมเครือข่ายให้บุคลากรมีความสุข ภูมิใจ รับรู้คุณค่าและเกิดความผูกพันในงานได้อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

1.5 การจัดสรรทรัพยากร (Resource sharing: R)

1.5.1 มีแนวทางหรือการวางแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างไร และการพัฒนาบุคลากรร่วมกันอย่างไร เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพสำหรับชุมชน

.....
.....
.....
.....
.....

1.5.2 มีการจัดการทรัพยากร และพัฒนาบุคลากรร่วมกันอย่างเป็นระบบ ให้ครอบคลุมตามบริบทและความจำเป็นของพื้นที่ตามเป้าหมายของเครือข่ายสุขภาพ อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.5.3 การทบทวนและปรับปรุงการจัดการทรัพยากร และพัฒนาบุคลากรร่วมกันให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และมีการใช้ทรัพยากรจากชุมชน เพื่อส่งผลให้เกิดระบบสุขภาพชุมชนที่ยั่งยืนอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.6 การให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (Essential health care: E)

1.6.1 มีแนวทางที่ริเริ่มดำเนินการจัดระบบดูแลสุขภาพพื้นฐานที่จำเป็น ในแต่ละกลุ่มตามบริบทของชุมชน เป็นอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.6.2 มีการจัดระบบดูแลสุขภาพตามบริบทชุมชน และหรือตามความต้องการของผู้รับบริการแต่ละกลุ่มและชุมชน ให้ครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.6.3 ปัญหาสุขภาพที่จำเป็นส่วนใหญ่ คือ อะไร และมีการจัดระบบดูแลสุขภาพอย่างบูรณาการร่วมกับประชาชน ชุมชน ภาคีภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างไร ที่จะส่งผลให้ประชาชนมีสถานะสุขภาพดีอย่างยั่งยืน

.....
.....
.....
.....
.....

2. กรอบระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ (6 Building Blocks of A Health System)

2.1 ระบบบริการ (Service Delivery):

2.1.1 ระบบสุขภาพอ้ากोเป็นปัจจัยพื้นฐานที่นำไปสู่สุขภาวะที่ดีของประชาชน ที่สอดคล้องกับ “บริบท” และ “วัฒนธรรม” ในพื้นที่อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.1.2 มีเครือข่ายจัดการและให้บริการด้านสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุม ประชาชนทุกกลุ่มวัยอย่างไร และมีระบบส่งต่อผู้ป่วยในเครือข่ายบริการสุขภาพแบบไร้รอยต่อ หรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

2.2 กำลังคนด้านสุขภาพ (Health Workforce):

2.2.1 บุคลากรด้านสุขภาพที่เป็นสาขาวิชาชีพทั้งภาครัฐและเอกชน มีความพร้อมใน ด้านความรู้ ทักษะ แรงจูงใจ มีความรับผิดชอบงานให้บริการสุขภาพอย่างไร และมีจำนวนเพียงพอ เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

2.3 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ (Financing):

2.3.1 เงินที่ใช้ในการดำเนินระบบสุขภาพ เช่น เงินงบประมาณและกองทุนต่าง ๆ มี ความเพียงพอ เหมาะสมที่จะทำให้ภาพรวมของระบบสุขภาพมีความพร้อมให้บริการประชาชน หรือไม่อย่างไร

.....
.....
.....
.....

2.4 สื่อองค์ความรู้/ เทคโนโลยีทางการแพทย์ (Assess to essential medicines):

2.4.1 มีสื่อ/ องค์ความรู้ อะไรบ้าง เพียงพอที่ช่วยสนับสนุนระบบบริการให้มีประสิทธิภาพได้หรือไม่อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

2.5 ระบบข้อมูลสารสนเทศ (Health Information System):

2.5.1 ข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ มีอะไรบ้าง มีความเชื่อถือได้สามารถนำไปใช้เป็นฐานในการตัดสินใจใช้ในการขับเคลื่อนระบบบริการสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพได้ อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.6 ภาวะผู้นำและธรรมาภิบาล (Leadership/ Governance):

2.6.1 ผู้นำมีการบูรณาการทุกภาคส่วนหรือไม่อย่างไร ที่จะก่อให้เกิดการเชื่อมพسانกันในระบบสุขภาพที่ทำให้ประชาชนมีสุขภาพดีอย่างยั่งยืน ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

“ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ ขอท่านจะประสบความสุข ความเจริญ”

**แนวคิดการสนทนากู้มสถานการณ์ สภาพปัญหาสำคัญ
และความต้องการการพัฒนา ไปสู่การพัฒนารูปแบบระบบสุขภาพ
อำเภอชายแดนไทย-ลาว**

ชื่อโครงการวิจัย การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว
หัวข้อที่สนใจ สถานการณ์ สภาพปัญหาสำคัญ และความต้องการการพัฒนา ไปสู่การพัฒนารูปแบบระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว
วันเวลาและสถานที่ วันที่ เดือน พ.ศ. สถานที่
เริ่มสนทนาระยะเวลา สิ้นสุดเวลา
บทบาทผู้ให้สนทนาระบบทั้งหมด ภาคีสุขภาพระดับอำเภอ ภาคีสุขภาพระดับจังหวัด อื่น ๆ

ขั้นตอนการสนทนา

1. นักวิจัย แนะนำต้นเรื่อง และแนะนำโครงการวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ของงานวิจัย
2. ผู้วิจัยแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะสนทนา กู้ม และให้ผู้ให้ข้อมูลลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
3. พูดคุยสร้างความคุ้นเคยและบรรยายการที่เป็นกันเอง
4. ขอเวลาสำหรับการเก็บข้อมูล โดยการสนทนาครึ่งนึงไม่เกิน 30-45 นาที
5. ขออนุญาตบันทึกเทป และบันทึกภาพ
6. กล่าวขอบคุณเมื่อการสนทนาสิ้นสุดลง

วัตถุประสงค์

เพื่อสังเคราะห์สถานการณ์ สภาพปัญหาสำคัญ และความต้องการการพัฒนา ไปสู่การพัฒนารูปแบบระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

แนวประเด็นค่าถาม

1. การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอ ตามกรอบแนวคิด UCCARE องค์ประกอบ 6 ด้าน

1.1 การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (Unity district health team: U)

1.1.1 สภาพการทำงานระบบสุขภาพอำเภอร่วมกันในปัจจุบันเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

1.1.2 ข้อดี ข้อด้อย และอุปสรรคในการทำงานของทีมระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว มีอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.1.3 ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การทำงานร่วมกันของทีมระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ดำเนินงานได้อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ คือ อะไร อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.1.4 มีแนวทางในการทำงานร่วมกัน และการสร้างทีมระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.2 การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บุกริโภค (Customer focus: C)

1.2.1 ปัจจุบันช่องทางการรับรู้ ความเข้าใจ ความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการได้ดำเนินมาข่ายในระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว หรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.2.2 ข้อดี ข้อด้อย และอุปสรรคสำคัญจะทำให้ประชาชนและผู้รับบริการเกิดความเชื่อมั่นศรัทธา ผูกพัน มีอะไรบ้าง อย่างไรบ้าง และมีส่วนร่วมกับเครือข่ายระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว คือ อะไรบ้าง อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.2.3 มีแนวทางสำคัญที่จะทำให้ประชาชนและผู้รับบริการเกิดความเชื่อมั่นศรัทธา ผูกพัน และรู้สึกเป็นเจ้าของระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (Community participation: C)

1.3.1 ปัจจุบันชุมชนและภาคีเครือข่ายสุขภาพมีส่วนร่วมรับรู้ ร่วมคิดวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ ร่วมการประเมินผล และปรับปรุงระบบการดำเนินงานสุขภาพระดับอำเภอ อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.3.2 การมีส่วนร่วมดังกล่าว มีข้อดี ข้อด้อย และอุปสรรคสำคัญต่อการดำเนินระบบสุขภาพสำหรับอาชญากรรม อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.3.3 มีแนวทางสำคัญที่จะพัฒนาให้ชุมชนและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในระบบสุขภาพสำหรับอาชญากรรมในไทย-ลาว จนรู้สึกเป็นเจ้าของด้วยความภาคภูมิใจอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.4 การทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ (Appreciative inquiry: A)

1.4.1 ปัจจุบันมีวิธีการคุ้นเคยพัฒนาและสร้างความพึงพอใจของบุคลากรระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

1.4.2 มีระบบการเรียนรู้เพื่อคุ้นเคยพัฒนาบุคลากรอย่างไรบ้าง เพื่อสร้างความพึงพอใจ ภูมิใจ รับรู้คุณค่าและเกิดความผูกพันในการทำงาน

.....
.....
.....
.....
.....

1.4.3 มีแนวทางที่สำคัญที่จะพัฒนาให้การเรียนรู้ของบุคลากร ได้รับรู้คุณค่า
ความภาคภูมิใจ จนเป็นวัฒนธรรมการทำงานที่ก่อให้เกิดความผูกพันซึ่งกันและกันอย่างมีความสุข

.....
.....
.....
.....

1.5 การแบ่งปันทรัพยากร และการพัฒนานุบุคลากร (Resource sharing: R)

1.5.1 ปัจจุบันมีแนวทางหรือการวางแผนการใช้ทรัพยากร (คน เงิน ของ) ในระบบ
สุขภาพอาเภอชายแดนไทย-ลาว ร่วมกันอย่างไร

.....
.....
.....
.....

และการพัฒนานุบุคลากรร่วมกันอย่างไร เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพอาเภอให้
ครอบคลุมตามบริบทและความจำเป็นของพื้นที่ตามเป้าหมาย

.....
.....
.....
.....

1.5.2 ข้อดีที่สร้างความภาคภูมิใจให้ภาคสุขภาพในการจัดการทรัพยากร และพัฒนา
บุคลากรร่วมกันได้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น คือ อะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

1.5.3 มีแนวทางที่จะพัฒนาให้การจัดการทรัพยากรและมีการใช้ทรัพยากรจากชุมชนส่งผลให้เกิดระบบสุขภาพชุมชนที่ยั่งยืนได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

1.6 การให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (Essential health care: E)

1.6.1 ปัจจุบันปัญหาสุขภาพที่จำเป็นส่วนใหญ่คืออะไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

มีระบบการดูแลอย่างไร มีการจัดระบบคุณภาพพื้นฐานที่จำเป็นในแต่ละกลุ่มตามบริบทของชุมชน อะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

1.6.2 ข้อดี ข้อด้อย และอุปสรรคในการจัดระบบคุณภาพพื้นฐานตามบริบทชุมชน และหรือตามความต้องการของผู้รับบริการแต่ละกลุ่มและชุมชน มีอะไรบ้าง แต่ละประเด็นดำเนินการอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

1.6.3 มีแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาระบบดูแลสุขภาพอย่างบูรณาการร่วมกับประชาชน ชุมชน ภาคีภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ที่จะส่งผลให้ประชาชนมีสถานะสุขภาพดีอย่างยั่งยืน ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2. กรอบระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ (6 Building Blocks of A Health System)

2.1 ระบบบริการ (Service Delivery):

2.1.1 มีวิธีการทำให้ระบบสุขภาพอำเภอเป็นกลไกพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การจัดการสุขภาวะที่ดีของประชาชน ที่สอดคล้องกับ “บริบท” และ “วัฒนธรรม” ในพื้นที่ ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.1.2 มีแนวทางในการจัดระบบสุขภาพอำเภอให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่มวัย และมีระบบส่งต่อผู้ป่วยในเครือข่ายบริการสุขภาพแบบไร้รอยต่อ ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.2 กำลังคนด้านสุขภาพ (Health Workforce):

2.2.1 ปัจจัยสำคัญอะไร ที่ส่งผลให้บุคลากรด้านสุขภาพทั้งภาครัฐและเอกชน มีความพร้อมในด้านความรู้ ทักษะ แรงจูงใจ มีความรับผิดชอบงานให้บริการสุขภาพ มีความรัก ความผูกพันต่อการทำงาน

.....
.....
.....
.....
.....

2.2.2 มีแนวทางหรือวิธีการดำเนินงานให้สำเร็จได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.3 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ (Financing):

2.3.1 ปัจจุบันการบริหารระบบการเงินการคลังของระบบสุขภาพอำเภอ มีความเพียงพอ เหมาะสม ทำให้ก้าวรวมของระบบสุขภาพมีความพร้อมให้บริการประชาชน หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.3.2 มีแนวทางที่สำคัญอะไรมาก ที่จะพัฒนาระบบการเงินการคลังของระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ให้เพียงพอ เหมาะสม ทำให้ก้าวรวมของระบบสุขภาพมีความพร้อมให้บริการประชาชนอย่างครอบคลุมทั่วถึงและเป็นธรรม

.....

.....

.....

.....

2.4 สื่องค์ความรู้/ เทคโนโลยีทางการแพทย์ (Assess to Essential Medicines):

2.4.1 ปัจจุบันมีสื่อ/ องค์ความรู้เกี่ยวกับระบบสุขภาพ อะไรมาก เพียงพอที่ช่วยสนับสนุนระบบบริการให้มีประสิทธิภาพได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.4.2 มีแนวทางที่จะพัฒนาสื่อ/ องค์ความรู้ เพื่อช่วยสนับสนุนระบบบริการสุขภาพให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.5 ระบบข้อมูลสารสนเทศ (Health Information System):

2.5.1 ปัจจุบันระบบข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญเกี่ยวกับสุขภาพ มีอะไรบ้าง มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปใช้เป็นฐานในการตัดสินใจใช้ในการขับเคลื่อนระบบบริการสุขภาพ อย่างมีประสิทธิภาพ ได้หรือไม่อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.5.2 มีแนวทางจัดทำหรือปรับปรุงระบบข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญเกี่ยวกับสุขภาพ อย่างไรบ้าง เพื่อให้ระบบข้อมูลสารสนเทศเกิดความเชื่อถือ สามารถนำไปใช้เป็นฐานในการตัดสินใจใช้ในการขับเคลื่อนระบบบริการสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

.....
.....
.....
.....
.....

2.6 ภาวะผู้นำและธรรมาภิบาล (Leadership/ Governance):

2.6.1 ปัจจุบันผู้นำในระดับอำเภอ มีการบูรณาการทุกภาคส่วน ให้เกิดการเชื่อมโยงกันในระบบสุขภาพที่ทำให้ประชาชนมีสุขภาพดีอย่างยั่งยืน ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.6.2 ความสำเร็จจะไร้บ้าง ที่สร้างให้ผู้นำระดับต่าง ๆ เกิดความภาคภูมิใจใน การบูรณาการภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อการมีส่วนร่วมดำเนินงานระบบสุขภาพอ่ำเภอชายแดนไทย-ลาว

.....
.....
.....
.....
.....

2.6.3 มีแนวทางที่สำคัญจะไร้อีกบ้าง ที่จะพัฒนาสู่ความสำเร็จต่อการดำเนินงาน ระบบสุขภาพอ่ำเภอชายแดนไทย-ลาว ได้อย่างเข้มแข็ง และยั่งยืน ยิ่งขึ้นไป

.....
.....
.....
.....
.....

“ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ ขอท่านจะประสบความสุข ความเจริญ ในชีวิต
และหน้าที่การงาน”

ภาคผนวก ค
เครื่องมือวิจัยระยะที่ 2
แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
แนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพสำหรับเด็กไทย-ลาว

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 1)
เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

ชื่อโครงการวิจัย การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว
 หัวข้อการสอบถาม แนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว
 วันเวลาและสถานที่ วันที่ เดือน พ.ศ. สถานที่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้ข้อมูล

- 1.1 ตำแหน่งปัจจุบัน.....
- 1.2 ประสบการณ์ปฏิบัติงาน..... ปี
- 1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด..... สาขา.....

**ส่วนที่ 2 แนวคิดความคิดเห็นแนวทางการพัฒนารูปแบบระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว
 ตามวัตถุประสงค์**

- เพื่อสังเคราะห์สถานการณ์ สภาพปัจจุบัน สำคัญ และความต้องการการพัฒนา ไปสู่การพัฒนารูปแบบระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

2.1 การทำงานร่วมกันในระดับอำเภอ (Unity district health team: U)

2.1.1 การทำงานระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว ควรมีภาคีโครงสร้างเป็นทีมสุขภาพบ้าง

.....

2.1.2 ควรกำหนดบทบาทหน้าที่กันอย่างไร เป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ อย่างไร

.....

2.1.3 ความมีการทำงานเป็นทีมระหว่างฝ่าย โดยมีภาคีอื่น ๆ เข้าร่วมบางส่วน หรืออย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.1.4 ความมีการระบบการทำงานอย่างไรบ้าง แบบโครงข่ายเดียวกัน ทั้งแนวตั้งและแนวราบ หรือมีระบบใดที่เห็นว่ามีความเหมาะสมกว่า

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.1.5 แนวทางการดำเนินการที่ควรจะเป็น/ หรือแนวทางการพัฒนาทีมสุขภาพจิตฯ ชายแดนไทย-ลาว มีอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.2 การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภค (Customer focus: C)

2.2.1 ช่องทางการรับรู้ ความเข้าใจ ความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการในระบบสุขภาพจิตฯ ชายแดนไทย-ลาว มีอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

1.2.1 มีแนวทางการพัฒนาให้ประชาชนและผู้รับบริการเกิดความเชื่อมั่นครั้งทชา
ผูกพัน และรู้สึกเป็นเจ้าของระบบสุขภาพอาเภอชายแดนไทย-ลาว ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (Community participation: C)

2.3.1 ท่านคิดว่าชุมชนและภาคีเครือข่ายสุขภาพความมีส่วนร่วมรับรู้ ร่วมคิดวางแผน
ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ ร่วมการประเมินผล และปรับปรุงระบบการดำเนินงานสุขภาพ
ระดับอาเภอชายแดนไทย-ลาว อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.3.2 แนวทางการพัฒนาให้ชุมชนและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในระบบสุขภาพ
อาเภอชายแดนไทย-ลาว จนรู้สึกเป็นเจ้าของด้วยความภาคภูมิใจ ได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน มีอย่างไร
บ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.4 การทำงานจนกิตคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ (Appreciative inquiry: A)

2.4.1 มีระบบการเรียนรู้เพื่อคุณภาพพัฒนาบุคลากรอย่างไรบ้าง เพื่อสร้างให้เกิดความพึง
พอใจ ภูมิใจ รับรู้คุณค่า และเกิดความผูกพันในการทำงาน

.....
.....
.....
.....
.....

2.4.2 มีแนวทางพัฒนาให้การเรียนรู้ของบุคลากร ได้รับรู้คุณค่า ความภาคภูมิใจ จน เป็นวัฒนธรรมการทำงานที่ก่อให้เกิดความผูกพันซึ่งกันและกันอย่างมีความสุข อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.5 การแบ่งปันทรัพยากร และการพัฒนาบุคลากร (Resource sharing : R)

2.5.1 ปัจจุบันมีแนวทางหรือการวางแผนการใช้ทรัพยากร (คน เงิน ของ) ร่วมกัน อย่างไร และมีการพัฒนาบุคลากรร่วมกันอย่างไร เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอให้ ครอบคลุมตามบริบทและความจำเป็นของพื้นที่ตามเป้าหมาย ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.5.2 ข้อดีที่สร้างความภาคภูมิใจให้ภาคีสุขภาพในการจัดการทรัพยากร และพัฒนา บุคลากรร่วมกัน ได้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น คือ อะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.5.3 มีแนวทางการพัฒนาให้ทีมสุขภาพอำเภอร่วมกันจัดการทรัพยากรและมีการใช้ ทรัพยากรจากชุมชน ที่จะส่งผลให้เกิดระบบสุขภาพอำเภออย่างยั่งยืน ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.6 การให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (Essential health care: E)

2.6.1 ปัจจุบันปัญหาสุขภาพที่จำเป็นส่วนใหญ่ คือ อะไร มีระบบการดูแลอย่างไร และ การจัดระบบดูแลสุขภาพพื้นฐานที่จำเป็นในแต่ละกลุ่มตามบริบทของชุมชน ความมือย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

2.6.2 มีแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลสุขภาพอย่างบูรณาการร่วมกันของทีมสุขภาพอาเภอที่จะส่งผลให้ประชาชนมีสถานะสุขภาพดีอย่างยั่งยืน นั้น คำดำเนินการอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

3. ครอบรับนสุขภาพที่พึงประสงค์ (6 Building Blocks of A Health System)

3.1 ระบบบริการ (Service Delivery):

3.1.1 มีแนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอาเภอชายแดนไทย-ลาว ที่จะเป็นกลไกพื้นฐานสำคัญนำไปสู่การจัดการสุขภาวะที่ดีของประชาชน ที่สอดคล้องกับ “บริบท” และ “วัฒนธรรม” ในพื้นที่ ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....

3.2 กำลังคนด้านสุขภาพ (Health Workforce):

3.2.1 มีแนวทางใดบ้าง ที่พัฒนาให้บุคลากรด้านสุขภาพทั้งภาครัฐและเอกชน มีความพร้อมในด้านความรู้ ทักษะ แรงจูงใจ มีความรับผิดชอบงานให้บริการสุขภาพ มีความรัก ความผูกพันต่อการทำงาน

.....
.....
.....
.....
.....

3.3 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ (Financing):

3.3.1 มีแนวทางการบริหารระบบการเงินการคลังของระบบสุขภาพอัมเภอ มีความเพียงพอ เหมาะสม ทำให้ภาพรวมของระบบสุขภาพมีความพร้อมให้บริการประชาชน ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3.4 สื่องค์ความรู้/ เทคโนโลยีทางการแพทย์ (Assess to Essential Medicines):

3.4.1 มีแนวทางที่จะพัฒนาสื่อ/ องค์ความรู้ด้านสุขภาพ เพื่อช่วยสนับสนุนระบบบริการสุขภาพ ให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3.5 ระบบข้อมูลสารสนเทศ (Health Information System):

3.5.1 มีแนวทางพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญเกี่ยวกับสุขภาพ อย่างไรบ้าง เพื่อให้ระบบข้อมูลสารสนเทศเกิดความเชื่อถือ สามารถนำไปใช้เป็นฐานในการตัดสินใจใช้ใน การขับเคลื่อนระบบบริการสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3.6 ภาวะผู้นำและธรรมาภิบาล (Leadership/ Governance):

3.6.1 มีแนวทางพัฒนาศักยภาพผู้นำที่มีระบบสุขภาพอัมเภอรอบด้าน ๆ ที่จะส่งผลสู่ ความสำเร็จต่อการดำเนินงานระบบสุขภาพอัมเภอชายแดนไทย-ลาว ให้เข้มแข็งและยั่งยืนยิ่งขึ้น ได้อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาฐานแบบระบบสุขภาพอ่าเภอชายแดนไทย-ลาว

3.1.1 การทำงานร่วมกันในระดับอ่าเภอ (Unity district health team: U)

.....
.....
.....
.....

3.1.2 การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้บริโภค (Customer focus: C)

.....
.....
.....
.....

3.1.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีเครือข่าย (Community participation: C)

.....
.....
.....
.....

3.1.4 การทำงานจนเกิดคุณค่าทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ (Appreciative inquiry: A)

.....
.....
.....
.....

3.1.5 การแบ่งปันทรัพยากร และการพัฒนาบุคลากร (Resource sharing: R)

.....
.....
.....
.....

3.1.6 การให้บริการสุขภาพที่จำเป็นตามบริบทชุมชน (Essential health care: E)

3.2 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 2)
เรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพสำหรับชาวไทย-ลาว

คำชี้แจง: ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิโปรดใช้ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญของท่านพิจารณารายการต่าง ๆ แล้วกรุณาเลือกตอบ ดังนี้

- รายการนี้ ถ้า “เกิดขึ้น” ในระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในอนาคต จะเป็นอนาคตภาพที่ “พึงประสงค์” หรือ “ไม่พึงประสงค์”
 - ความเป็นไปได้/ โอกาสที่จะเกิดรายการนี้ในระบบสุขภาพอำเภอเชียงใหม่ ไทย-ลาว ในอนาคต อยู่ในระดับใด ในมาตราร่าส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ “มากที่สุด” “มาก” “ปานกลาง” “น้อย” และ “น้อยที่สุด”
 - กรุณาให้ “ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็น” (เพิ่มเติม) เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (เดลไฟรอนที่ 3)

เรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

คำชี้แจง:

1. แบบสอบถามนี้สำหรับการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว
2. ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้

ประมวลผลการตอบแบบสอบถามของทุกท่านแล้ว ขอเสนอผลการประมวลผล โดยใช้ สัญลักษณ์ดังนี้

2.1 ความเหมาะสมในรูปแบบการพัฒนาระบบสุขภาพอำเภอชายแดนไทย-ลาว

เหมาะสม ร้อยละ.....

ไม่เหมาะสม ร้อยละ.....

หมายถึง คำตอบที่ท่านเลือก

2.2 ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

★ หมายถึง ฐานนิยมของคำตอบทุกคน

↔ หมายถึง ช่วงพิสัยความ可信ของคำตอบทุกคน

✗ หมายถึง คำตอบที่ท่านเลือก

3. ขอความกรุณา

3.1 โปรดพิจารณาคำตอบ “ความเหมาะสม” ของท่านว่าอยู่ในกลุ่มที่มีค่าร้อยละ “มาก” หรือ “น้อย” ในกรณีที่อยู่ในกลุ่มที่มีค่าร้อยละ “น้อย” ربกวนท่านพิจารณาอีกครั้งว่าจะเปลี่ยนคำตอบหรือไม่ ในกรณีที่ท่านยังคงเลือกคำตอบเดิม (โดยไม่เปลี่ยนแปลงคำตอบ)

โปรดพิจารณาแสดงเหตุผลด้วย

3.2 โปรดพิจารณาคำตอบ “ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต” ของท่านว่าอยู่ในช่วงพิสัยความ可信ของคำตอบทุกคนหรือไม่ ในกรณีที่คำตอบของท่านอยู่นอกช่วงพิสัยความ可信 ของคำตอบทุกคน ربกวนท่านพิจารณาอีกครั้งว่าจะเปลี่ยนคำตอบหรือไม่ ในกรณีที่ท่านยังคงเลือกคำตอบเดิม (โดยไม่เปลี่ยนแปลงคำตอบ) โปรดพิจารณาแสดงเหตุผลด้วย

ขอขอบพระคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

รายการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
ตอนที่ 1 Unity District Health Team: U							
1. ทำงานอย่างต่อเนื่อง	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔					
2. มีคำสั่งแต่ตัวคณะกรรมการ	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔					
3. มีภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔					
4. มีอนุกรรมการ/ คณะทำงาน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔					
5. มีหัวหน้า ส่วนเป็นประธาน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔					
6. ภาคีเครือข่าย มีส่วนร่วมทุก ขั้นตอน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ ↔				

รายการ	ความหมาย	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
7.เขื่อมโยงแบบเครือข่าย	หมายความ ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x		↔			
8.ประสานตามบทบาทองค์กร	หมายความ ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		↔★ x				
9.ความสัมพันธ์ทั้งแนวคิดและแนวรับ	หมายความ ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
ตอนที่ 2 Customers Focus: C							
10.การประชาสัมพันธ์แก่ผู้รับบริการ	หมายความ ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			
11.การประชุม(หัวหน้าส่วน/กรรมการ)	หมายความ ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			
12.การประสานงานกับผู้นำชุมชน	หมายความ ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔	↔			

รายการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
13.เดียงตามสาย/ หอกระจายเสียง	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
14.เวทีประชาคมทำแผนชุมชน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
15.เวทีนำเสนอโครงการระดับอำเภอ	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x				
16.สื่อสารทางกลุ่มไลน์	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	↔	★			
17.การเยี่ยมผู้ป่วยถึงบ้าน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	↔	★			
18.สื่อสารข้อมูลในขณะร่วมงานต่างๆ	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				

รายการ	ความเห็นชอบ	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
19.สื่อสาร มวลชน/ สถานีวิทยุ	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ 				
20.จัดนิทรรศการ/ เสนอผลงาน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x					
ตอนที่ 3 Community Participation: C							
21.การสำรวจข้อมูล ปัญหา ความต้องการ	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	★ 				
22.วิเคราะห์ข้อมูล ปัญหา/ ความ ต้องการ	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	★ 				
23.ร่วมทำแผน แนวทางแก้ปัญหา	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	★ 				
24.ภาคีเครือข่าย ร่วมกิจกรรมตาม แผน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	★ 				

รายการ	ความหมายสัม	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
25.นำแผนงาน องค์กรมาเข้มต่อ กัน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	★	↔			
26.มีทีมเลขานุการ ประสานดำเนินงาน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★	↔	x		
27.ร่วมกันติดตาม ผลการดำเนินงาน ในเชิงประจักษ์	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	★	↔			
28.มีเวทีแลกเปลี่ยน เรียนรู้ผลการ ดำเนินงานเชิง ประจักษ์	เหมาะสม ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	★	↔			
29.ถอดบทเรียน สร้างองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาต่อ ยอด	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	★	↔			
ตอนที่ 4 Appreciation Inquiry: A							
30.การทำงานแบบ เชิงรุก	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	★	↔			

รายการ	ความหมายสม	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
31.การทำงานโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน	เหมาะสม ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	★ ↔				
32.คุณค่าที่เกิดจากทำงานร่วมกัน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	x	★ ↔				
33.การให้คุณค่าความเป็นมุขย์	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
34.เริ่มการแก้ปัญหาร่วมกัน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
35.การดูแลซึ่งกันและกันและกันแม้มีอนาคตเป็นญาติอย่างต่อเนื่องสำหรับสอง	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔	x			
37.การยอมรับซึ่งกันและกัน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				

รายการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
38.การทำงานด้วยจิตสำนึกสาธารณะ (Public Mind)	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
39.สร้างครรัฐแก่ทีมงาน-ประชาชน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
40.เป็นแบบอย่างที่ดี	เหมาะสม ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			
ตอนที่ 5 Resource Sharing: R							
41.การทำข้อตกลงร่วมกันในแนวทางการจัดสรรทรัพยากร	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x				
42.การจัดทำทรัพยากรให้ครอบคลุมตามแผนการแก้ปัญหา	เหมาะสม ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			
43.ใช้ทุนทางสังคมในชุมชนท้องถิ่น	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			

รายการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
44.ร่วมกันหาทางออกกรณีเกิดข้อจำกัดในการใช้ทรัพยากร	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
45.การกำหนดผู้รับผิดชอบ	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			
46.การระดมทุนจากภาคส่วนต่าง ๆ	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			
47.การยกระดับจิตอาสาสู่จิตสำนึกสาธารณะ	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			
48.การพัฒนาบุคลากร	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			
49.การระดมทุนจากภาคเอกชน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x		↔			

รายการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
ตอนที่ 6 Essential Health Care: E							
50.คุณแล ผู้สูงอายุ/ ผู้ป่วยติดเตียง/ NCD	เหมาะสม ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ✗	↔				
51.อนามัยแม่ และเด็ก	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ ↔ ✗				
52.ปัญหาปากท้อง (เศรษฐกิจ/ รายได้)	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ ↔ ✗				
53.ลดการดื่มน้ำ-	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ✗	↔				
การพนัน							
54.การระบาดของ ไข้เลือดออก	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ✗	↔				
6.6 อุบัติเหตุ/ สาธารณภัย	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ✗	↔				

รายการ	ความหมาย	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
55.อนามัยเมือง-เด็ก (เด็กครอคปลดภัย)	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔ ×					
56.วัยเรียน-วัยรุ่น (สุขภาพ/ การศึกษา)	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔ ×					
57.วัยทำงาน:อาชีพ/ เศรษฐกิจพอเพียง	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔ ×					
58.คุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ/ ผู้ป่วยติดเตียง	เหมาะสม ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ ↔ ×				
59.ผู้ด้อยโอกาส (สุขภาพ/ สังคม/ สวล.)	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔ ×					
60.พัฒนาคนให้ พึงตนเองได้ทาง สุขภาพ ที่สอดคล้อง วัฒนธรรมชุมชน ท้องถิ่น	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔ ×					

รายการ	ความหมาย	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
61.คุณลักษณะตั้งแต่เกิด-จนตาย	หมายความ ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x		↔			
62.พัฒนาผู้นำ และองค์กรชุมชน	หมายความ ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
63.จัดทีมทำงาน บริการแบบไร้ รอยต่อ	หมายความ ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔	↔	x		
ตอนที่ 7 Captaincy: C							
64.การบริหารเชิง [*] บุคลาศาสตร์	หมายความ ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
65.การบริหาร จัดการตามหลัก ธรรมาภินิยม	หมายความ ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			
66.การปรับ แนวคิดใน การทำงาน	หมายความ ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			

รายการ	ความเห็นชอบ	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
67.ความสามารถสร้างแรงจูงใจให้ทีมงาน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
68.การเสียสละและอุทิศเวลาการทำงาน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
69.การให้คุณค่าความเป็นมนุษย์	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
ตอนที่ 8 Community: C							
70.ประสิทธิภาพการให้ข้อมูลข่าวสาร	เหมาะสม ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
71.การสะท้อนข้อมูลกลับเพื่อปรับปรุงแก้ไข	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x				
ตอนที่ 9 Commitment: C							
72.มีข้อตกลงร่วมของภาคีเครือข่าย	เหมาะสม ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				

รายการ	ความหมาย	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
73.การทำงานเพื่อพื้นมองในท้องถิ่น	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ ↔ ×				

ตอนที่ 10 Cultural Context : C

74.การสื่อสารด้วยภาษา	เหมาะสม ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔ ×					
75.การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ ↔ ×				
76.ความสัมพันธ์แบบเครือญาติ	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ ↔ ×				
77.อาหารการกิน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔ ×					
78.เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔ ×					

รายการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
79.บ้านเรือนที่อยู่อาศัย ศาสนสถาน	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
80.งานบุญประเพณี	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ ↔ x					
81.กติกา/ ข้อตกลงร่วม	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
82.การนับถือพี/นับถือบรรพบุรุษ	เหมาะสม ร้อยละ 100 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	★ x	↔				
83.ความเชื่อตามหลักศาสนา	เหมาะสม ร้อยละ 85.71 ☒ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม		★ x	↔			